

TEISIPÄEV, 24. MÄRTS 2009

ISTUNGI JUHATAJA: Mechtild ROTHE

Asepresident

1. Istungi algus

(Istung algas kell 9.00)

2. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

3. Territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev roheline raamat ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseis – Parimad tavad regionaalpoliitikas ja takistused struktuurifondide kasutamisel – Ühtekuuluvuspoliitika linnadimensioon uuel programmiperioodil – Ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu meetmete vastastikune täiendavus ja kooskõlastamine – Struktuurifondide määruse rakendamine aastatel 2007–2013 - Euroopa mikrokreidi algatuse väljatöötamiseks, et toetada majanduskasvu ja tööhõivet – (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühendatud arutelu järgmiste raportite kohta:

- A6-0083/2009 Härra van Nistelrooij poolt regionaalarengukomisjoni nimel koostatud raport territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva rohelise raamatu ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseisu kohta (2008/2174(INI));

- A6-0095/2009 Proua Krehli poolt regionaalarengukomisjoni nimel koostatud raport parimate tavade kohta regionaalpoliitikas ja takistuste kohta struktuurifondide kasutamisel (2008/2061(INI));

- A6-0031/2009 Härra Vlasáki poolt regionaalarengukomisjoni nimel koostatud raport ühtekuuluvuspoliitika linnadimensiooni kohta uuel programmiperioodil (2008/2130(INI));

- A6-0042/2009 Härra Roszkowski poolt regionaalarengukomisjoni nimel koostatud raport ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu meetmete vastastikuse täiendavuse ja kooskõlastamise kohta (2008/2100(INI));

- A6-0108/2009 Härra Mikolášiku poolt regionaalarengukomisjoni nimel koostatud raport struktuurifondide määruse rakendamise kohta 2007–2013 ning riiklike ühtekuuluvuspoliitika strateegiaid ja rakenduskavu käsitlevate läbirääkimiste tulemuste kohta (2008/2183(INI)) ning

- A6-0041/2009 Härra Becsey poolt majandus- ja rahanduskomisjoni nimel koostatud raport soovitusetega komisjonile Euroopa mikrokreidi algatuse väljatöötamise kohta, et toetada majanduskasvu ja tööhõivet (2008/2122(INI)).

Lambert van Nistelrooij, raportöör. – (NL) Proua juhataja, parlamendi regionaalarengukomisjoni kiireks sooviks on, et selle ametiaja lõpus toimuks üks ühisarutelu ühtekuuluvuspoliitika tuleviku üle, kuid täna ja homme arutletakse vähemalt viie parlamendiliikmete koostatud tähtsa raporti üle, ning ka hääletatakse veel enne eelseisvaid Euroopa valimisi. Kodanike jaoks käib jutt Euroopa Ühenduse suurimast eelarvest ja kõige nähtavamast osast. Ühtekuuluvuspoliitika on andnud Euroopale ilme, mis väljendab selle vastastikust seotust ja solidaarsust. Mitte kusagil mujal maailmas ei ole nii suurt vastastikust ühtekuuluvust. Ühtekuuluvus on taas kord ka uue Lissaboni lepingu keskseks eesmärgiks. Samuti lisab see kolmanda komponendi, nimelt territoriaalse ühtekuuluvuse.

Tavatud ajad nõuavad uusi vastuseid. Finantskriis, globaliseerumise tulemusel tekkinud tihedam konkurents, kliimakriis ning suutmatuse praeguse Lissaboni eesmärgi täita nõuavad komplekssemat lähenemisviisi ning regionaalpoliitika tugevdamist ja parandamist. Me käsitleme neid küsimusi selles rohelises raamatus. See roheline raamat ei ole mitte mingis mõttes tavapärane, vaid üleskutse paremale juhtimisele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele, kritiseerides ka arengutasandeid, mille puhul on mõned piirkonnad

ambitsioonikad ning suurlinnaaladel toimub areng, samal ajal kui teised piirkonnad on arengus maha jäänud. See ei ole selline Euroopa, mida parlament näha loodab. Seepärast võtame me täna sellel ühendatud arutelul ka kursi 2013. aasta järgsele ajal, pärast nende õigusaktide läbi vaatamist, millega me alustame järgmist, valimistejärgset parlamendi koosseisu ametiaega.

Ma kordan lühidalt kõige olulisemaid punkte selles arutelus ja territoriaalses ühtekuuluvuses. Aastal 2005 sätestas härra Guellec oma raportis parlamendi soovid. Uus territoriaalne mõde on seatud nüüd uue Lissaboni lepingu artiklite 13 ja 174 alusel püsivaks eesmärgiks. Ma ütlen, et see on ilmne vastuseis korrapäratu Euroopa suhtes, mis koosneb osadest väga kiiresti laienevatest piirkondadest, samal ajal kui maapiirkonnad jäävad oma arengus maha. Asi on tippkeskuste ehk *pôles d'excellence*'i samaaegses ühtsuses ja mitmekesisuses, ning muude piirkondade ja kohtade konkreetsetes asukohas, koos oma iseloomulike omaduste ja mitmekujulisusega. Territoriaalne ühtekuuluvus täiendab samuti olemasolevaid majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse põhimõtteid. See on terviklik kontseptsioon. Ning see võimaldab jälgida sellise ühenduse sektoripõhise ja detsentraliseeritud tegevuse mõju nagu teadus- ja arendustegevus, ühine põllumajanduspoliitika, liiklus ja transport, olukord tööturul ja kliimamuutuste vastu võitlemine.

Viimase kuue kuu konsultatsioonid annavad justkui mõista, et territoriaalse ühtekuuluvuse mõiste on üldjoontes vastu võetud, mis on tervitatav. See mõiste inkorporeerib kontsentreerumist ning samal ajal seotust ja koostööd, ning me soovime tuleva ametiaja jooksul seda mõistet täpsustada.

Constanze Angela Krehl, raportöör. – (DE) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, ühtekuuluvuspoliitika on Euroopa jaoks tähtis. See on solidaarsuse väljendus. Ühtekuuluvuspoliitikat ei ole siiski vaja mitte üksnes meie ühiskonna väidetavalt nõrgematele liikmetele. Kõik meie kodanikud vajavad solidaarsuspoliitikat ja Euroopa integratsiooni. Olukorra muudab veelgi keerulisemaks enam kui 260 Euroopa Liidu piirkonnas Euroopa Struktuurifondide abi kasutamata jätmine. Selle põhjuseks ei ole abi vajaduse puudumine, vaid rahaliste toetuste taotlemise takistuste liiga raske ületamine. Mõned nendest takistustest on meie endi tekitatud. Reeglitest kinnipidamise ja paika pandud regulatsioonide põhinõue on muidugi tähtis, et tagada Euroopa maksumaksjatel tuleva raha otstarbelist kasutamist. Kuid selle tulemuseks ei tohi siiski olla taotluse vormid ja toetuse saamise korra selgitused, mis on nii pikad ja arusaamatud, et nende mõistmiseks on vaja doktorikraadi.

Seepärast nõuan ma oma raportis konkreetseid meetmeid Euroopa tasandil bürokraatia vähendamiseks, kuna meie oleme selle eest vastutavad. Näiteks tuleks lihtsustada kontrollsüsteemi, vähendada projektide halduskoormust ning muuta projektide suurust. Lisaks tuleks projektipraktikat lihtsustada, selgemaks muuta, kiirendada ning tulemusepõhisemaks muuta. Ma olen veendunud, et midagi saab selles suhtes siiski ära teha ka riiklikul ja piirkondlikul tasandil.

Minu raporti teine osa käsitleb parimaid tavasid ühtekuuluvuspoliitikas. Me ei tohi hakata jalgratast leiutama, kuna see ei oleks ei tõhus ega tark. Seepärast tuleb meil leida süsteem, kuidas muuta heade projektide näited teistele kasutatavaks. Kuna igal aastal esitatakse kümneid tuhandeid ühtekuuluvuspoliitika projekte, siis seisneb võti eeskujulike projektide tuvastamises, välja valimises ning piirkondades nende kohta teabe pakkumises. Minu arvates on komisjon sellel alal juba näiteks RegioStarsi algatusega hea alguse teinud, kuid see vajab edasist arendamist.

Mõnes minu arvates olulises valdkonnas esitab raport ettepaneku nende projektide valimise kriteeriumideks. Need olulised valdkonnad sisaldavad teadusuuringuid ja innovatsiooni, kvaliteetsete töökohtade loomist, VKEde toetamist, kliimaprojekte, integreeritud linnaarengut ning avaliku- ja erasektori koostööprojekte, kui loetleda ainult olulisemaid. Näiteks parima praktika projektide valimise kriteeriumideks võivad olla projektide kvaliteet ja jätkusuutlikkus, piirkondade ja Euroopa Liidu jaoks ajendav jõud, ressursside tõhus kasutamine ning muidugi teistele piirkondadele ülekantavus.

Häid näiteid leiab kõikjalt. Raporti lisas olen ma loetlenud mõned projektid, mille ma olen piirkondades eeltöö tegemise tulemusel avastanud. Need pärinevad kõikidest liikmesriikidest. Ma mainiksin siinkohal mõnda neist: keskkonnatehnoloogia tippkeskus Sloveenias, Burgenlandi mobiilsuskeskus Austrias, Ajujahi konkurss Eestis, Fraunhoferi rakuteraapia ja immunoloogia instituut Saksamaal, Granada teaduspark Hispaanias ning Leipzigi idaosa probleemse piirkonna areng Saksamaal.

Lõpetuseks sooviksin ma raportööri ja oma rühma koordinaatorina edastada väga soojad tänusõnad oma kolleegidele nende koostöö eest, mitte ainult selle raporti puhul, vaid ka kogu viimase viie aasta jooksul. Samuti sooviksin ma tänada komisjoni, regionaalarengukomisjoni ning kõiki asjakohaseid töötajaid nende koostöö eest. Ma loodan, et me saame tulevikus sellist koostööd jätkata.

(Aplaus)

Oldřich Vlasák, *raportöör*. – (CS) Volinik, daamid ja härrad, ma sooviksin esitleda lühidalt raportit ühtekuuluvuspoliitika linnadimensiooni kohta. See on raport, mis uurib linnade võimalusi ja kaasamist Euroopa raha haldamisse ja kasutamisse praegusel programmiperioodil. Käesolev raport pakub samal ajal ka nõuandeid ning innustust struktuurifondide reeglite kohandamise kohta, et muuta need paremini Euroopa linnade ja metropolide vajadustele vastavaks. Raporti projekti koostamisel ei ole ma toetunud üksnes teadusuuringutele ja selliste huvigruppide ekspertide arvamustele nagu Euroopa Kohalike ja Regionaalsete Omavalitsuste Nõukogu ning Eurocities, vaid eelkõige linnapeade, nõukogu liikmete, linnavalitsuste ametnike, projektijuhtide ja kõigi teiste Euroopa fondidega seotud isikute otsestele kogemustele ja arvamustele. Üheks innustavaks kohtumiseks, mis pakkus meile võimalust ühisaruteluks linnadimensioonide kohta, oli sündmus nimega Euroopa linna päev, mille ma koos partneritega veebruari alguses Prahas ELi Tšehhi eesistumise raames korraldasin. Siinkohal soovikingi ma veelkord tänada volinik Hübnerit, härra Svobodat ja oma kolleegi härra Olbrychti, härra Beaupuyd ja proua Kallenbachi nende osaluse ja aktiivse lähenemise eest.

On arusaadav, et meie tähelepanu on suunatud linnadele. Linnad on koduks 80%-le ligikaudu 500 miljonist ELi elanikust. Just linnades asub suur enamik töökohtadest, ettevõtetest ja hariduskeskustest. Linnad annavad enam kui 70% Euroopa käibemaksust. Seepärast moodustavad linnad kogu Euroopa majanduskasvu jaoks kindla edasiviiva jõu, muutes need kriisiajal veelgi tähtsamateks. Paljud linnad seisavad siiski silmitsi mitmete erinevate tõsiste probleemidega. Seepärast vajavad linnad ja linnastud ühtekuuluvuspoliitika raames erilist tähelepanu.

Ma sooviksin raportist kahte peamist ideed rõhutada. Esimeseks on edasilegeerimise küsimus, mis tähendab Euroopa ressursside juhtimise ülekandmist linnadele. Kuigi Euroopa õigusaktid lubavad juba praegu ressursside edasilegeerimist linnadele, et nad saaksid neid terviklike arengukavade koostamisel jaotada, on liikmesriigid seda võimalust vaid vähesel määral kasutanud. Üheks selle raporti peamiseks eesmärgiks on toetada linnade rolli ühtekuuluvuse protsessis. Me ei tohi enam vaadata linna kui lihtsalt lõppsajaajaid, vaid selle asemel nägema neid kui üksusi, mis haldavad territooriume. Just nagu piirkonnad ja riiklikud avaliku teenistuse organid peavad kinni oma eelarvetest, tuleb linnadele anda suurem vastutus struktuuritoetuse valdkonnas struktuurifondide kavandamiseks ja eraldamiseks. Linnadimensioon peab saama kohustuslikuks.

Teiseks põhiideeks on kasutada reaalselt ära finantsinstrumendi Jessica potentsiaali. Ühtekuuluvuspoliitika on senini põhinenud ainult toetuste süsteemil, ehk teisisõnu tagastamatutel abirahadel. Seepärast on projekte esitavad organisatsioonid ja üksikisikud harjunud olukorraga, kus nad saavad Euroopa raha ja kaasfinantseerimiseks sihtotstarbelisi riiklikke eelarveressursse „tasuta”. Sageli on prioriteediks just raha saamine, mitte tõhus investeering või olemasolevate ressursside hindamine. Seepärast viib see toetuste põhimõtte mõnikord olukorran, kus osa struktuuritoetustest ei kasutata tõhusalt. Käesoleval programmiperioodil oleme me näinud Jessica rakendamist, et teha ruumi ühtekuuluvuspoliitika süstemaatilistele muudatustele. Fakt on, et seda ruumi ei ole siiski eriti kasutatud. See peab järgmisel programmiperioodil muutuma. Euroopa strateegia peaks kasutama rohkem võimalusi, mis on seotud finantskorraldusfondidega nagu käibefondid. See ongi praeguseks kõik. Ma sooviksin tänada kõiki, kes mind selle raporti projekti koostamisel aitasid.

Wojciech Roszkowski, *raportöör*. – (PL) Proua juhataja, reform Euroopa Liidu struktuuripoliitikas aastate 2007–2013 kohta on toonud kaasa muudatused fondide struktuuris ja toetuste jagamise alustes. Üheks tähtsaks muudatuseks oli uue Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi loomine, mis on seotud ühise põllumajanduspoliitikaga. Arvestades, et finantsperspektiiv aastateks 2000–2006 sidus maaelu rahastamise vahendid struktuurifondidega ja ühtekuuluvuspoliitikaga, eraldades need ÜPP rahastamisest, muutusid need uue, aastate 2007–2013 finantsraamistiku raames osaks ÜPPga seotud eraldustest. Nende muudatuste tagajärjel on siiski tekkinud küsimus, et kas selline eraldamine on ka tegelikult viinud kättesaadavate toetuste tõhusama kasutamiseni.

ÜPP ja maaelu rahastamise vahendite ühendamine kujutab ainult näilist eelarve sätete lihtsustamist. Tegelikuses tähendab see mittepõllumajandusliku rahastamise eraldamist ühtekuuluvuspoliitika reguleerimisalast ning selle tulemusena kas osade eesmärkide dubleerimist või nende väljajätmist mõlema valdkonna puhul. On oht, et regionaalpoliitika raames kättesaadavat rahastamist kasutatakse suurel määral suuremates linnakeskustes või kõige dünaamilisemates piirkondades majandusliku konkurentsivõime edendamiseks, samal ajal kui maaelu arendamise fond keskendub mittepõllumajanduslikule arengule, põllumajandusliku konkurentsivõime parandamisele. Sellises olukorras jääks mittepõllumajanduslike meetmete ja maapiirkondades VKEde arengu toetamine kahe fondi vahele ning kummagi poolt katmata.

Maapiirkondades, kuhu peaks panustama ka Ühtekuuluvusfond, tuleks puudu ka rahalistest vahenditest peamiste avalike teenuste tagamiseks ning infrastruktuuri investeerimiseks. Selles kontekstis on muutunud eriti tähtsaks tulla liikmesriikide ja piirkondade tasandil välja läbipaistva ja pikaajalise arengustrateegiaga, et tuvastada selgelt maaelu arendamise prioriteedid ja eesmärgid ning kohandada neile vastavalt erinevaid kättesaadavaid rahastamisallikaid. Teise samba ühendamine ühtekuuluvuspoliitika meetmetega nõuab siiski riiklikul tasandil meetmete tihedat kooskõlastamist.

Seda, mis maapiirkonna moodustab, tuleb veel täpsemalt määratleda. Tavaliselt saab maapiirkondi linnapiirkondadest eristada nende madalama rahvastikutiheduse, erineva tööhõivestruktuuri, madalama sissetuleku taseme ning halvema juurdepääsu kaudu avalikele teedele. Territoriaalse ühtekuuluvuse vaatenurgast, mis on samuti adekvaatselt määratletud, ei tohiks madalam rahvastikutihedus olla määravaks tunnuseks.

Üks Euroopa Liidu arengueesmärkidest on moderniseerida sotsiaalstruktuurid, sealhulgas tööhõivestruktuurid. Seepärast on maapiirkondade ja linnapiirkondade tööhõivestruktuuride ühtlustamise kaudu võimalik territoriaalset ühtekuuluvust suurendada. Sissetulekute tase ja juurdepääs avalikele hüvistele jääb siiski territoriaalse ühtekuuluvuse suurimaks väljakutseks, ning neid eesmärke saab kõige paremini täita maapiirkondades mittepõllumajanduslike tegevuste toetamisega. Maaelu arendamine ei tohiks siiski ära kasutada talunikele otsetoetuste maksmiseks ette nähtud ressursse.

Maaelu arengupoliitika rakendamise keerulisus tuleneb tõsiasjast, et valdkondlikud poliitikad ja territoriaalsed ühtekuuluvuspoliitikad kattuvad, nagu ka majanduslikud ja sotsiaalsed dimensioonid, ning seepärast on eelnevad meetmed keskendunud võimude lahususele, mitte sünergiate tekitamisele. Kooskõlastamise eesmärk peaks siiski olema vahendite kasutamisel sünergiate tekitamine. Üksikutes liikmesriikides on nende meetmete kooskõlastamiseks olemas mitu näidist ning praegu on raske väita, et teatava riigi lahendus peaks olema teiste jaoks eeskujuks, kuigi paistab, et poliitiline tahe võib edu tagamisel olla määravamaks kui mõni organisatsiooniline korraldus. Seepärast võib sobivaks lahenduseks olla ühenduse tasandil avatud koordineerimismeetodi kohaldamine selle koostööaspekti suhtes.

Tuleb siiski selgitada, et maaelu arengupoliitikal on väga suur mõju territoriaalsele ühtekuuluvusele. Sellel põhjusel ei näi asjaomase poliitika meetmete eraldamine ühtekuuluvus- ja piirkondlikust arengupoliitikast õigustatuna. See poliitika suudab ÜPPst paremini abistada maaelu arengu mittepõllumajanduslike aspektidega nagu inimeste ümberkoolitamine teistes majandusvaldkondades töötamiseks. Sellest olenemata on maaelu arengupoliitika kaasamine ühtekuuluvuspoliitikasse võimalik ainult tingimusel, et maaelu areng saab piisavalt rahastust.

Miroslav Mikolášik, raportöör. – Proua juhataja, enne kui me hakkame arutlema raporti üle struktuurifondide määramise rakendamise kohta aastateks 2007–2013, lubage mul kasutada võimalust tänada komisjoni nende konkreetse teatise ning riikidele koostatud juhendmaterjalide eest, mis pakuvad kindlat alust edasitöötamiseks. Eriti sooviksin ma tänada neid, kes minuga koos selle raporti kallal töötasid, eriti meie EPP-ED nõunikku, proua Stoianit, ning meie haldurit, härra Chopini, kes on mõlemad selle raporti heaks palju tunde kulutanud.

Lubage mul lühidalt üle korrata käesoleva, eelmisel kuul ainult mõne kompromissiga regionaalarengukomisjoni täieliku toetuse saavutanud raporti koostamisega seonduv. Nagu te arvatavasti juba teate, on selle raporti eesmärgiks näidata, kuidas liikmesriigid mõistavad ja järgivad 2006. aasta ühenduse strateegilisi suuniseid, kui nad koostavad oma 27 riiklikku strateegilist tugiraamistikku ja 429 rakenduskava, mis on kohandatud vastavalt nende konkreetsetele piirangutele ja nõuetele.

Seepärast otsustasin ma võtta selle raporti aluseks kolm põhidokumenti: esiteks komisjoni teatis, teiseks komisjoni poolt 27 riigi jaoks koostatud juhendmaterjalid ning kolmandaks 2006. aasta nõukogu otsus ühenduse strateegiliste suuniste kohta, mis esindab liikmesriikide jaoks suunavat raamistikku aastateks 2007–2013 riiklike strateegiliste tugiraamistike ja rakenduskavade ettevalmistamiseks.

Eespool mainitud nõukogu otsusega selgelt määratud kolm põhiprioriteeti on: esiteks, Euroopasse ja selle piirkondadesse investeerimise ja seal töötamise atraktiivsemaks muutmine; teiseks prioriteediks on teadmiste ja innovatsiooni edendamine majanduskasvu nimel; ning kolmandaks prioriteediks on suurema hulga inimeste jaoks tööhõive ja ettevõtluse atraktiivsuse suurendamine, et luua rohkem ja paremaid töökohti.

Enne kui ma jagan teiega selle raportiga töötamisel tehtud tähelepanekuid, on tähtis rõhutada, et selle ulatus on osaliselt piiratud tõsiasja tõttu, et tegevuskavad võeti vastu alles 2008. aasta juunis ning kulub vähemalt aasta, enne kui nende rakendamise tõelisi edusamme saab hinnata. Sellest olenemata saan ma juba praegu

anda hinnangu, et kõik liikmesriigid on üldistest prioriteetidest kinni pidanud, koos nende majandusliku ja territoriaalse arengu järgi kehtestatud konkreetsete üksikasjadega.

Samuti on tähtis märkida, et nad võivad kogeda teatud muutusi seoses suurenenud tähelepanuga kohese kasvupotentsiaaliga ja kiireloomulistesse valdkondadesse investeringutele Euroopa majanduse elavdamise kava, ühenduse globaalsele finantskriisile reageerimise ning praeguse majanduslanguse kontekstis. Teisisõnu on tähtis mees pidada, et igal liikmesriigil, ja veelgi enam piirkonnal, on nende geograafilisest asukohast ning majanduslikust ja institutsioonilisest arengust tulenevad erivajadused. Seepärast erinevad rakenduskavas esitatud riiklikud ühtekuuluvusstrateegiad kahtlemata oluliselt, vastavalt nende vajadustele.

On teada, et liikmesriigid pidid Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi üldmääruste nõuete kohaselt eraldama 60% kogukulust sihtotstarbeliselt ühtekuuluvusele ning 75% piirkondlikule konkurentsivõimele ja tööhõivele. Mul on siiski hea meel näha, et riiklike asutuste tehtud jõupingutuste tulemusel on Lissaboni tegevuskava täideviimiseks keskmiseks kulude jaotamise määraks 65% – enam kui lähenemiskiirkondades kättesaadavad vahendid – ning 82% piirkondlikule konkurentsivõimele ja tööhõivele, mis on samuti rohkem kui algselt nõutud.

Ma näen, et minu aeg on läbi saanud. Mul oli ette valmistatud pikemalt. Ma viin oma esitluse lõpule käesoleva arutelu lõpus.

Zsolt László Becsey, raportöör. – (HU) Pärast mitmeid viivitusi on lõpuks see suurpäev kätte jõudnud. Ma soovin tänada komisjoni selle eest, et ta mainis mikrokrediidi teemat juba 2007. aasta novembris eraldi raportis, kuigi on ka tõi, et parlament on juba sellel suvel nõudnud meilt selle teema kallal töötamist. Ma tunnustan ka tõsiasja, et seda arutelu kooskõlastab ühtekuuluvuse eest vastutav komisjoni liige, sest nagu me teame, kaaluti varem seda kooskõlastama rahandusvolinikku; kuid eesmärgiks on, et ühenduse vahendid peaksid tõesti peegeldama ühtekuuluvuse vaatenurki.

Ma avaldan siiski kahetsust, et komisjoni materjalid ei laienenud õigusloomega seotud ülesannetele ega sisaldanud õigusaktide ettepanekuid; seepärast võttis majandus- ja rahanduskomitee raport abiks tugevaima võimaliku meetme, nimelt artikli 39, ning palus komisjonil viies valdkonnas kasutusele võtta konkreetsed õiguslikud meetmed või astuda organisatoorseid või finantsilisi samme.

Ma sooviksin kasutada võimalust, et tänada oma variraportööri proua De Vitsi, oma kolleegi proua Baevat ja proua Ambrusteri sekretariaadist nende innuka töö eest.

Miks on mikrokrediit tähtis? Ühest küljest sooviksim me riigisisestesse Lissaboni tegevuskavadesse sisse viia liikmesriikide kohustuse anda regulaarselt aru oma edenemisest selles valdkonnas. Ainult kohustuslikuks tehtu annab tulemusi.

Teisest küljest, mis on ka voliniku lähenemise suurimaks väärtuseks, soovime me majandustegevustesse uusi sotsiaalseid grupe kaasata. Selleks tuleb meil käivitada kredidivorm, mis aitab tööturule siseneda ka tagasihoidlike oskustega isikutel, kellel ei ole tavapärase väikeettevõtte jaoks krediidi saamiseks tagatist või kinnisvara katet. Nende uute gruppide tööturule kaasamine on säästvaks arenguks ja 70%se seadusliku tööhõive taseme saavutamiseks hädavajalik.

Kuid kuidas me peaksime nende ühiskonnakihtide poole pöörduma? Ühest küljest, nagu ma ka oma raportis mainin, peame me muutma tendentsi näha raskustes olevaid inimesi ühtse rühmana. Me peame määratlema täpsemalt ebasoodsas olukorras olevad rühmad, kelleks on lääneriikides elavad rändajad, idapiirkondades elavad romid, maapiirkondades või telklaagrites elavad inimesed ning naised üldiselt.

Ent nende inimesteni ei pääse järeleproovitud viisil, otse kommertspankade traditsiooniliste võrgustike kaudu, kuna need sihtrühmad ei usalda eespool nimetatud vahendeid, ning nagu juba mainitud, ei saa nad avatud turule siseneda. Seepärast, inspireerituna Aasiast Euroopasse üle kantud näitest, tuleb laene anda väikeste osadena, võimaldades neil eneseusku suurendada ning andes krediiti pigem usalduse kui tagatise alusel. Muidugi on selles süsteemis tähtis roll vahendusorganisatsioonil, kes peab olema võimeline neid meetmeid jätkama ka ilma panganduslitsentsi omamata. Meil on õnnestunud seda juba teatud liikmesriikides saavutada, kuid mitte kõikjal, ning seepärast tuleb meil kaasata ka mittepangandusasutusi, sealhulgas finantsinstitutsioone, mis on elanikkonnale lähedased ning ei osale väärtpaberiturul.

Kerkinud on ka küsimus intressimäära ülempiiri kohta, ning meie arvamus on, et kuigi krediidi võtmine on kallid, on sellegipoolest kõnealuse süsteemi kasutajate jaoks kõige tähtsamaks kaalutluseks pidev likviidsus. Sellel põhjusel ei toeta ma intressimäära ülempiiri kehtestamist. Siinkohal tuleb vahet teha tarbijakrediidil ja mikrokrediidil, kuna neid kahte ei tohi omavahel segi ajada.

Veelgi tähtsam on luua riiklikul tasandil stiimuleid, et inimesed sooviksid pigem mikrokrediidi toetusel mikroettevõtjateks hakata kui töötü abiraha saada. Me peame näitama üles solidaarsust võitluses terrorismi ning samuti rahapesu vastu, kuna just mentorsüsteemi abil saame me kuidagi jagu alalise elukoha või pangakonto ning algkapitali puudumise probleemist.

Danuta Hübner, komisjoni liige. – Proua juhataja, esmalt ma sooviksin kogu südamest tänada Lambert van Nistelrooij, Constanze Krehli, Oldřich Vlasákit, Wojciech Roszkowskit, Miroslav Mikolášikut ja Zsolt László Becseyd võimaluse eest meil täna seda arutelu pidada. Käesolev diskussioon aitab kindlasti kaasa arutelule edasise ühtekuuluvuspoliitika üle.

Nagu te teate, on arutelu käimas, ning teie raportites on mitmeid väga konkreetseid soovitusi, mida ma arvestan tähtsa panusena käesolevasse arutellu edasise ühtekuuluvuspoliitika üle, samas on kõlanud ka mitu põhisõnumit, mis ühtivad paljude raportite puhul.

Esimeseks on idee, et ühtekuuluvuspoliitika on juba praegu ning peaks jääma ka edaspidi Euroopa Liidu säästva arengu eesmärkide saavutamise keskseks tugisambaks. See seotus muutub veelgi olulisemaks kriisijärgsel ajal, kui „rohelist“ töökohtade loomisest saab Euroopa pääs jätkusuutlikku tööhõivesse.

Kõik raportid sisaldavad veel ühte selget sõnumit, milleks on, et ühtekuuluvuspoliitika peaks katma kogu Euroopa territooriumi, samas kui ühtekuuluvuspoliitika tähelepanu peaks kindlalt jääma vaesemate järelejätmisprotsessi toetamisele. Ma jagan teie arvamust kõikides piirkondades Euroopa avalike hüviste võimaldamise kohta. Käesolev kriis muudab selle sõnumi veelgi olulisemaks. Paljud piirkonnad otsivad praegu võimalusi ja vahendeid, kuidas kiirete globaalsete muutustega kohalduda ning mahajäämise riski vältida. Mobiliseerides alakasutatud ressursse ning kasutades ära suhtelisi eeliseid, on ühtekuuluvuspoliitika eesmärgiks tagada kõikide Euroopa piirkondade, olgu need siis maha jäänud või mitte, panus üldisesse majanduskasvu, muutusesse ja säästvate töökohtade loomisse, ning et kõik kodanikud saaksid siseturu eelistest kasu.

Samuti oleme ka meie veendunud, et geograafiline asukoht on Euroopas oluline, mis on üks territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva roheline raamatu väljaandmise peamistest põhjustest. Ma olen väga rahul nähes, et ka teie mõistate territoriaalset ühtekuuluvust mulle südamelähedasel moel, mille kohaselt seisneb territoriaalne ühtekuuluvus ennekõike kõikide erinevate territooriumide arengupotentsiaali mobiliseerimises. Regionaalpoliitika on arengupoliitika, mis aitab kodanikel ja ettevõtjatel nende elu- ja töökohtade loomupärast potentsiaali kasutada.

Ma olen teiega nõus, et on vaja parandada kõikide Euroopa ja riikide poliitikate sünergiaid ja kooskõlastust territoriaalse mõjuga. Antud juhul on väljakutseks võtta territoriaalset ühtekuuluvuspoliitikat arvesse juba poliitikate kujundamisel, mitte näha seda kui vahendit tekkinud kahju parandamiseks. Muuhulgas tähendab see, et meil tuleb investeerida rohkem mahajäävate piirkondade ühendamisse edukamate piirkondadega.

Teie sõnum on selge ka vajaduse suhtes tugevdada linna- ja maapiirkonna vahelist suhet. Seistes silmitsi praeguse fondide killustatusega, tähendab see, et me peame ka paremini mõistma, kuidas kõikide fondide puhul reegleid ja menetlusi abikõlblike kulutuste, haldamise, järelevalve, aruandluse ja finantshalduse kohustustega seoses tõhustada..

Nende territooriumide piiritlemisel, mille jaoks ühtekuuluvuspoliitika kavad on koostatud ja kus rakendatud, on vaja suuremat paindlikkust. Teisisõnu, me peame suunama selle poliitika funktsionaalsetele aladele. Näiteks tuleb meil mõnikord vaadata naabruskonna tasandil linnadesse, ning mõnikord metropolide tasandil linnapiiridest välja.

See funktsionaalne või paindlik geograafiline jagunemine ei lõpe riigipiiridega ning riigipiire ületav koostöö on Euroopa selge lisaväärtus ja kodanike jaoks tähtis. Euroopa siseturul on ikka veel tõkkeid, ning piiriülestel tööturgudel ja riikidevahelistes klastrites on oluliselt kasutamata potentsiaali. Praegu ettevalmistatav Läänemere strateegia on heaks näiteks selle kohta, mida me funktsionaalse ala all silmas peame. Ma näen seda kui territoriaalse ühtekuuluvuse kontrolljuhtumit, mida saab hiljem teistele makroregioonidele laiendada. Me töötame selle kallal.

Kõik raportid rõhutavad ühtekuuluvuspoliitika vajadust reageerida uutele väljakutsetele sellistes valdkondades nagu demograafia, energeetika, kliima ja globaliseerumine. Need väljakutsed mõjutavad kõiki Euroopa piirkondi, kuid nende mõju on üle Euroopa oluliselt erinev, tuues sageli kaasa konkurentsivõime, töökohtade ja sotsiaalse ühtekuuluvuse kadumise. See võib tugevdada juba olemasolevat ebavõrdsust ning veel juurde tekitada, kuid neid väljakutseid saab ka võimalusteks muuta. Selle saavutamiseks tuleb meil jätkuvalt tähtsustada ühtekuuluvuspoliitika investeeringut teadus- ja arendustegevusse, ning innovatsiooni

teadmuspõhise majanduse arendamiseks ning ettevõtluse ja eraettevõtluse tugiteenuste edendamiseks. Need on Euroopa majanduse jätkusuutliku konkurentsivõime edendamise ning säästvate töökohtade ja majanduskasvu tekitamise kesksed teguriteks. Kõnealused tegurid on ühtekuuluvuspoliitika keskses ning neil on tugev territoriaalne dimensioon, mis nõuab erilahendusi ja poliitilist toetust.

Ühtekuuluvuspoliitika kavade haldamise tõhustamiseks, mis on meie ühine mure, on vaja tugevdada mitmete piirkondade vahelist kogemuste ja heade tavade vahetamist. Head juhtimispraktikat tuleb kiiresti üle Euroopa levitada. See võib aidata ka ühtekuuluvuskavade rakendamisel tekkivatest raskustest üle saada. Ma jagan teie arvamust, et me peame jätkama poliitika elluviimise reformimist.

Te nõuate nii-öelda finantskorraldusele kui erasektori potentsiaali kasutamise vahendile pühendatud jõupingutuste edendamist. Nagu te teate, oleme me tähtsas kultuurilises nihkes otsustanud tavapärasest paikkonnapõhist lähenemist uute vahenditega täiendada.

Teie toetus meie mikrokrediidi algatusele on hea uudis ning ma tänan teid selle eest väga. Ma olen veendunud, et mikrokrediidikavade arendamine on Euroopa piirkondade ja linnade säästva arengu ja konkurentsivõime jaoks ülioluline. See nõuab kõikidel tasanditel tegutsemist. Me otsime võimalusi ja viise, kuidas seda vahendit tulevikus tugevdada.

Te nõuate ka selliste ühtekuuluvuspoliitika põhimõtete tugevdamist nagu partnerlus, mitmetasandiline juhtimine ning läbipaistvus, ja ma toetan seda nõudmist täielikult. Rajanedes kohalikele teadmistele, kaasates kõik kohapealsed olulised osalised ning parandades Euroopa ühtekuuluvuspoliitika nähtavust, täiustame me kindlasti Euroopa ühtekuuluvuse investeeringu mõju ja kvaliteeti.

Ma täna teid veel kord jätkuvate jõupingutuste eest, et ühtekuuluvuspoliitikat tulevikus efektiivsemaks ja tõhusamaks muuta.

Gary Titley, eelarvekomitee arvamuse koostaja. – Proua juhataja, ma sooviksin keskenduda mikrokrediidi küsimusele, millel on eelarvekomitee täielik toetus, kuna see aitab inimesi, kellel puudub juurdepääs tavapärasele finantseerimisallikatele, ehk siis neid inimesi, kes vajavad praeguses keskkonnas abi. Samuti tervitame me komisjoni algatust Jasmine.

Sealjuures on siiski teatavad kaalutlused, mida me soovime sedastada. Esiteks, fonde tuleks kasutada ainult nendel juhtudel, kus muud allikad ei ole kas kõrge riski või madala tasuvuse pärast asjakohased. Teiseks, neid tuleb kasutada ka erafinantseeringute kaasamiseks. Kolmandaks, erinevate liikmesriikide erinevate lähenemiste tõttu soovime me vaadata, kas mikrorahastust pakkuvate mittepangandusasutuste puhul on ELi raamistik võimalik. Samuti soovime me vaadata, kas osades riikides kasutusel olevad intressimäärade ülempiirid on nendes tingimustes asjakohased.

Pikemas perspektiivis sooviksime me selle tähtsa algatuse jaoks struktuurifondide kasutamises edasi liikuda, kuna mõned abi vajavad inimesed ei tegutse struktuurifondidest toetusi saavates valdkondades.

Nathalie Griesbeck, eelarvekomisjoni arvamuse projekti koostaja. – (FR) Proua juhataja, proua Hübner, me vaatleme täna viit väga tähtsat dokumenti ühtekuuluvuspoliitika kohta, ning ma tuletan teile meelde, et see on juba mitu kuud olnud meie peamiseks eelarvepunktiks. Nii saadame me juba praegu tugeva signaali tulevastele uuendatud koosseisuga institutsioonidele: loomulikult parlamendile, aga ka komisjonile.

On ütlema tagi selge, et ühtekuuluvuse vahendid ja eelkõige fondid peavad esindama meie kaaskodanike jaoks tõelist Euroopa lisaväärtust, kuid Euroopat tabanud tõsise kriisi kontekstis peavad need täna olema veel paindlikumad ja veel rohkem linnaoludele kohandatud. Erilist heameelt tunnen ma eluasemetoetuse kava puhul ära tehtud töö suhtes, kuna eluase on kodanike jaoks töökoha järel tähtsuselt teine prioriteet.

Tegelikult ei ole alati küsimus rahas, kuna fondid on olemas, vaid pigem milleski, mida ma nimetaksin „struktuurseks” aeglaseks tempoks – mõnikord riigihalduses, mõnikord administratiivses rutiinis ja mõnikord kahjuks mõlemas –, mis takistab seda mõju, millest me alati räägime ning mis on meie piirkondade ja kodanike jaoks tähtis. Halvimal juhul võib see isegi edasist arengut pärssida.

Eelarvekomisjonis struktuurifondide osas alalise raportöörina nõuaksin ma praeguses kriisis rohkem kui kunagi varem, et me lihtsustaksime ja muudaksime Euroopa raha saamise selgemaks ning annaksime sellele poliitilise sisu.

Atanas Papanizov, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamuse projekti koostaja. – (BG) Proua juhataja, struktuurifondide määramise rakendamise küsimuses tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni

arvamuse raporti koostajana sooviksin ma tänada härra Mikolášikut oma raportis tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni tehtud põhiliste järelduste ja soovitude kajastamise eest.

Elkõige käsitleb see liikmesriikide jõupingutusi, et fondide kasutamist Lissaboni strateegiaga tihedalt siduda. Samal ajal on ka rõhutatud, et energeetika, eriti taastuvate energiaallikate jaoks eraldatud ressursid on täiesti ebapiisavad.

Me nõuame Euroopa Komisjonilt veel kord tungivalt eluasemete energiatõhususe parandamise sihtotstarbel eraldatavate ressursside suurendamist 3%-lt vähemalt 5%-le.

Samas ei kajasta see raport meie ettepanekut süsinikdioksiidi kogumise projektide kohta, kuigi liikmesriigid leppisid eelmisel nädalal kokku seitsmes riigis 12 projekti toetamises väärtusega 1,05 miljardit eurot.

See ei ole üldsegi mitte piisav, et lahendada kõnealused probleemid kõikides liikmesriikides, kes on huvitatud 2012. aastaks nende projektide rakendamiseks ressursside tagamisest. Sellepärast nõuan ma komisjonilt tungivalt selle probleemi arvessevõtmist oma ressursside leidmisel, sealhulgas Euroopa Investeeringispanga vahendite kasutamisel.

Neena Gill, *õigusasjade komisjoni arvamuse koostaja*. – Proua juhataja, väikeettevõtted mängivad ELis ühtekuuluvuse loomisel olulist rolli ning mikrokrediidi laiendamine toetab VKEde majanduslikku taastumist.

Õigusasjade komisjon tunnistab, et ettevõtte asutamine võib olla hirmuäratav protsess. EL peab oma panust veelgi suurendama, pakkudes ettevõtte asutamise kohta asjakohast õigusabi. Üks võimalus selleks oleks rajada Euroopa juristide võrgustik, kes on valmis mikroettevõtete käivitamise suhtes nõus esialgu tasuta nõustamist pakkuma. Mikroettevõtete regulatiivse koorma ohjeldamiseks ja mikrofinantseerimist pakkuvate asutuste võimalikult kättesaadavaks muutmiseks on vaja teha kiireid jõupingutusi.

Selliseid õigusakte on meil vaja rohkem kui kunagi varem, kuid ainult õigusaktidest üksi ei piisa. Komisjon peab veenduma, et need viiakse ka ellu nii, et nende mõju on kõige madalamal tasemel kohe tunda, kuna käesolev raport ei käi ainult eraettevõtluse kohta: mikrokrediit aitab kaasa ka sotsiaalsele ühtekuuluvusele ning julgustab inimesi oma elude ja potentsiaali üle kontrolli võtma. Minupoolsed õnnitlused kõikidele raportööridele.

Zita Pleštinská, *naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse komisjoni arvamuse projekti koostaja*. – (SK) Ma sooviksin alustuseks tänada oma kolleegi härra Mikolášikut, kes on oma raporti punktidesse 12, 16, 17, 18 ja 23 inkorporeerinud punktid minu arvamusest, mille ma naiste õiguste ja soolise võrdsuslikkuse komisjoni nimel koostas. Need punktid põhinevad minu enda Chmelnica linna nõukogu liikmena saadud kogemustel ja vabatahtlike organisatsioonide soovitud, ning mina käsitlen neid kui vahendit ELi fondide ressursside tõhusamaks ja läbipaistvamaks väljastamiseks.

Ma usun kindlalt, et aastate 2007–2013 programmiperiood ei saa olla edukas, kui liikmesriigid ei kõrvalda üleliigseid halduslikke takistusi, mis lükkavad edasi vabatahtlike organisatsioonide projektide finantseerimise taotlemist, eriti nende, mis keskenduvad keerulises finantsolukorras olevate naiste, pagulastest naiste, etnilise vähemuse hulka kuuluvate naiste, füüsilise puudega naiste ning vägistamise või piinamise ohvriks langenud naiste toetamisele.

Ma sooviksin pöörduda veel kord liikmesriikide, eriti Euroopa Liiduga pärast 2004. aasta 1. maid liitunud poole palvega vältida liigseid viivitusi valmis projektide kulude hüvitamises, kuna sellisest käitumisest tulenev maksejõuetus takistab sageli raha saajatel, eriti kohalikel asutustel ja vabatahtlike organisatsioonidel oma tegevuspiirkonnas muude tegevustega jätkata.

Majanduskriis mõjutab isegi ELi fondidest raha väljastamist. Praegune projektide finantseerimismeetod on eriti sobimatu väikeste valdade jaoks, kellel pole üldse võimalust projekti finantseerimist saada. Seepärast on äärmiselt oluline arutleda selle finantseerimissüsteemi üle ning võtta vastu meetmed selle lihtsustamiseks. Minu esindatava riigi, Slovakkia, kohalike omavalitsuste esindajad väidavad, et kui kehtivaid õigusakte ei muudeta, saavad nad Euroopa struktuurifondidest palju vähem raha kui varem. Väikeste kohalike asutuste jaoks tõhusa, lihtsa ja arusaadava toetuse puudumine on väga tõsine küsimus, ning seepärast ma usun, et käesolev raport on struktuurifondidest raha väljastamisel abiks.

Emmanouil Angelakas, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (EL) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Kõik kuus arutluse all olevat raportit on tähtsad, kuna need kajastavad praegust olukorda regionaalpoliitika seisukohalt ning kirjeldavad 2013. aasta järgse aja mudelit ja prioriteete.

Õnnitlen kõiki raportööre nende töö eest. Ma sooviksin kommenteerida konkreetsemalt proua Krehli raportit parimate tavade kohta regionaalpoliitikas, mille puhul ma olin Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni raportöör, ning rõhutada oma kaasliikme väga head tööd.

Kõnealune raport esitab struktuurifondide praeguse kasutamise põhilised takistused ja võimalused nende ületamiseks, kasutades mitmeid kriteeriume teatavate projektide ja meetmete parimate tavadena klassifitseerimiseks ning viidates parima tava üldiselt tunnustatava määratluse puudumisele.

Parimatest tavadest rääkides pean mina äärmiselt tähtsaks, et raportisse viidaks sisse järgmised muudatused:

- vajadus tugevdada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid ning siduda regionaalpoliitika tööstuse ja teadusega;
- meetmed elanikkonna, eriti noorema generatsiooni oma piirkondades hoidmiseks ning töötavatele vanematele toetuse pakkumiseks; ning
- sisserändajate edukas integratsioon.

Samas, kui me räägime parimatest tavadest regionaalpoliitikas, tuleb meil arvestada:

- esiteks, piirkondade geograafiliste ja demograafiliste omapärade olemasoluga;
- teiseks, liikmesriikide korralduses regionaalsete mudelite ühtsuse puudumisega;
- kolmandaks, vajadusega jagada parimate tavade kriteeriumid kohustuslikeks ja valikulisteks; ning
- neljandaks, vajadusega võtta arvesse juba kohaldatavaid edukaid meetodeid, et neid parimate tavadena määratleda.

Ma ütlen paar sõna härra van Nistelrooij koostatud rohelist raamatut käsitleva raporti kohta, et rõhutada tema head tööd ning mainida ära, et raportöör rõhutab õigustatult vajadust avaliku arutelu järele, et me leiaksime territoriaalse ühtekuuluvuse kohta üldiselt tunnustatava määratluse, ning vajadust käsitleda eriomadustega alasid moel, mis võimaldab territoriaalsel ühtekuuluvusel ka neid alasid primal võimalikul viisil katta.

Iratxe García Pérez, fraktsiooni PSE nimel. – (ES) Proua juhataja, ma soovin alustuseks tänada erinevaid raportööre nende töö eest, eriti proua Krehli ja härra van Nistelrooij. Nad võimaldasid meie komisjonis laiapõhjalist konsensust saavutada. Me tervitame ka Euroopa Komisjoni territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevat rohelist raamatut, mis tõstatab mõned tähtsad küsimused.

Esiteks, ühtekuuluvuspoliitika on tähtis vahend Euroopa Liidu tasakaalustatud arengu tagamiseks, lükates tagasi kõik nende poliitikate riiklikule tasandile tagasi viimise katsed. See sisaldab ka nüüdseks juba lõppeva arutelu käivitamise põhjuseks olnud territoriaalse ühtekuuluvuse uut mõistet, mida tuleb arvesse võtta. Seda on kohandatud vastavalt uutele väljakutsetele, milleks on globaliseerumise mõjud, kliimamuutus ja demograafilised muutused.

Viimase ühtekuuluvusraporti arvud näitavad, et kuigi piirkondadevahelised erinevused on vähenemas, vastates seega lähenemispõhimõttele, tuleb meil nüüd uue küsimusega tegeleda, milleks on piirkondadevaheliste erinevuste püsivus. Selle tulemusel tuleb meil finantseerimise abikõlblikkuskriteeriumide määramisel kaaluda peale lihtsalt inimese kohta näidatud sissetuleku ka teatavate aspektide arvessevõtmist.

Lisaks, mõiste „territoriaalne” kaasamise suhtes peame me olema teadlikud vajadusest võtta arvesse teatavate piirkondade eripärasid, nagu nende geograafiliselt ebasoodsad tingimused, kauged asukohad või rahvastikukadu teatud piirkondades.

Ühtekuuluvus on Euroopa projekti üheks kõige silmapaistvamaks edusammuks. Hispaania on selle kohta selgeks näiteks, arvestades selle kogetud majanduslikku ja sotsiaalset arengut. See on suund, mida me peame jätkama, et tagada kõikidele eurooplastele võrdsed võimalused, hoolimata nende elukohast.

Euroopa Liit koosneb paljudest erinevatest piirkondadest, koos neid rikastavate ja sellele projektile mõtte andvate erinevustega. Kui me peame siiski ühtekuuluvuspoliitika suhtes midagi nõudma, siis on selleks vajadus pakkuda oma piirkondadele kõiki vajalikke vahendeid, et tagada võrdsed võimalused nende arenguks ja majanduskasvuks.

Grażyna Staniszevska, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (PL) Proua juhataja, ma sooviksin kommenteerida kahte raportit, täpsemalt territoriaalse ühtekuuluvuse kohta ning parimate tavade vahetamise kohta. Teisi raporteid käsitlevad minu kolleegid fraktsioonist ALDE.

Härri van Nistelrooij raport vastab komisjoni avaldatud territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevale rohelisele raamatule. Me kõik oleme nõus, et tulevase ühtekuuluvuspoliitika üle käivitatud arutellu tuleks kaasata territoriaalne dimensioon. Siin on siiski üks vasturääkivus: me arutame territoriaalset ühtekuuluvust ilma selle tähendust määratlemata.

Me tahame, et territoriaalne dimensioon aitaks saavutada tasakaalustatumat arengut kui see siiani on olnud, et kõik Euroopa Liidu kodanikud saaksid võrdsel määral teenuseid kasutada. Meil puuduvad siiani siiski täpsed kriteeriumid, millele me saame viidata. Ometigi on see tuleviku jaoks põhimõttelise tähtsusega. Arutelu Euroopa Liidus territoriaalse ühtekuuluvuse üle ei ole ilma ühtse määratluse kohta eelnõud koostamata mõistlik.

Territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamine tähendab kogu ühenduse territooriumi jaoks parima võimaliku arengu tagamist ning selle asunike elujärje paranemist. Nagu raportis sedastatud, peaks territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgiks olema ennekõike üksikute piirkondade ja liikmesriikide arengutasemete ühtlustamine ning eriti piirkondade ja riikide sees suurenevate erinevuste kaotamine.

Mida enam väheneb erinevus üksikute riikide vahel, seda suuremaks muutub sisemine eristatavus. Enamik investeeringutest ja finantseeringutest läheb teiste territooriumide arvelt riikide ja piirkondade suurlinnadesse, ning liikmesriikidel puudub võimalus või tahe seda takistada. Sellises olukorras on vaja ühenduse tasandil luua mehhanismid, mis soodustavad tõhusalt võrdsemat ja jätkusuutlikumat arengut.

Minu arvates peaksime me hoolikalt uurima mitte ainult NUTS2, vaid ka NUTS3 statistilisi andmeid. NUTS3 andmed näitavad probleemi palju selgemalt. Seda tuleb meil finantseeringute jaotamisel arvesse võtta. Territoriaalne ühtekuuluvus tuleb saavutada kõikidel tasanditel, nii Euroopa, riiklikul kui piirkondlikul, võttes arvesse subsidiaarsuse põhimõtet.

Eriti tähtis on parimate tavade vahetamine. Ühtekuuluvuspoliitika tõhusus sõltub suurel määral menetluste lihtsustamisest ning eriti mujal kasutatud kõige efektiivsemate lahenduste poolt pakutavate võimalustega kurssi viimisest.

Mieczysław Edmund Janowski, *fraktsiooni UEN nimel.* – (PL) Proua juhataja, meie arutelu käsitleb regionaalarengut ja ühtekuuluvuspoliitikat, mis on kogu ühenduse jaoks tähtsad küsimused. Seda seepärast, et praegu on piirkondade heaolutasemed väga erinevad, ületades isegi erinevussuhet 10:1. Seetõttu on Euroopa Liidu kodanike huvides kasutada ära kõik võimalused eurooplaste tõelise solidaarsuse näitamiseks.

See ei tähenda üldsegi mitte, et kõik peaksid võrdselt saama. See tähendaks, et igapähele antaks võrdne võimalus. Kehtima peaks see nii suurte linnastute kui ka maapiirkondade elanike kohta, nii Kesk-Euroopas kui ka ääremaal elavate inimeste, ning nii nooremate generatsioonide kui ka eakamate inimeste kohta. Me peame selle teostamisel näitama üles innovaatsilisust, pidades silmas nii olevikku kui ka tulevikku.

Täna on meie ees kuus väga head raportit. On kahju, et me arutame neid kõiki korraga. Minu õnnitlused nende autoritele. Mulle meeldiks väga, kui meie meetmed töötaksid selle tõelise Euroopa Ühenduse, üksmeele heaks, ning et iga euro kuluks hea eesmärgi nimel, mitte rikaste riikide veel rikkamaks muutmiseks ...

(Juhataja katkestas kõneleja)

Elisabeth Schroedter, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, oma tänases kõnes mainisite te, volinik, ühtekuuluvuspoliitika panust kliimakaitseks. Mul on hea meel selle meelemuutuse üle, kuna territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevas rohelises raamatus ei ole sellele rõhku asetatud. Miks, kui arvestada praegust kliimakriisi?

Euroopa struktuurifondide panus keskkonna ümberkujundamisse on territoriaalse ühtekuuluvuse jaoks tuleviku küsimus. Komisjoni koostatud dokument „Piirkonnad 2020” toob välja, et kliimamuutusel on olnud ulatuslik mõju paljudele Euroopa piirkondadele. Seepärast tuleb meil oma kurssi muuta. Struktuurifonde tuleks kasutada ainult säästvate projektide toetamiseks. Kliimat kahjustavaid projekte ja kavasisid, milliseid on varasemalt palju vastu võetud, ei tohiks enam lubada. ELi fonde ei tohiks kasutada kliimat kahjustavate kavade ja projektide edendamiseks. Miks teie juba sellist lähenemisviisi ei võta?

Teine küsimus käsitleb partnerluse põhimõtte rakendamist. Volinik, te mainisite, et kohalikud teadmised on eduka arengu tähtsaks aluseks. Miks te olete siis ikkagi heaks kiitnud rakenduskavu, mille puhul on partnerluse põhimõtet täielikult eiratud ning partnerid on raporteerinud nende mittekaasamisest? Te olete jätnud sellele küsimusele vastamata. Kohalikud, lihtrahva teadmised on meie väärtuseks. Kui te üritate jätkuvalt ignoreerida fakti, et liikmesriigid eiravad täielikult partnerluse põhimõtet, ning jagate neile sellele vaatamata toetusi, siis rikute te sellega struktuurifondide määrust.

Te jätate oma raportis üldse mainimata tõsiasja, mis on ka härra Mikolášiku raporti aluseks, et paljud liikmesriigid ei ole järginud partnerluse põhimõtet. Te ei ole võtnud arvesse partnerite raporteid. Miks te seda teemat ei käsitle?

Siinkohal on selge, et struktuurifondidele on vaja uut dimensiooni. Need peavad põhinema keskkondlikel ja demograafilistel põhimõtetel, kasutama ära kohalikke teadmisi ning järgmina partnerluse põhimõtet.

Pedro Guerreiro, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (PT) Teeme ühe asja selgeks: asutamislepingute kohaselt püüab ühendus majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse suurendamiseks ühtlustada eri regioonide arengutaset ning vähendada mahajäämust kõige ebasoodsamates piirkondades ja saartel, kaasa arvatud maapiirkondades.

Sellepärast tuleb selles arutelus ühtekuuluvuspoliitika tuleviku üle, millesse kaasatakse see nn territoriaalse ühtekuuluvuse dimensioon, rõhutada järgmisi olulisi põhimõtteid.

Esiteks, struktuuripoliitika esmaseks ja peamiseks eesmärgiks peab olema tegeliku lähenemise soodustamine, toimides majanduslikult vähem arenenud Euroopa Liidu riikide ja piirkondade jaoks siseturust, majandus- ja rahaliidust ning maailma kaubanduse liberaliseerimisest tulenevate kulude, ebavõrdsuse ja erinevuste suhtes ümberjaotamise vahendina.

Teiseks, sotsiaalmajandusliku arengu poolest maha jäänud liikmesriikides ja piirkondades ei tohi lähenemine nn konkurentsivõimega asenduda. Sellepärast ei tohi ühtekuuluvuspoliitika ja sellega seotud finantsressursid alluda Lissaboni strateegia poolt propageeritud konkurentsile ja liberaliseerimisele.

Kolmandaks, nn territoriaalne ühtekuuluvus peab soodustama majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust. Teisisõnu, selle keskeks eesmärgiks peab olema eri regioonide arengutaseme ühtlustamine ning kõige ebasoodsamates piirkondades mahajäämuse vähendamine.

Neljandaks, uued eesmärgid ja prioriteedid tuleb viia vastavusse ühenduse uute finantsressurssidega. Teisisõnu, territoriaalset ühtekuuluvust ei tohi finantseerida lähenemise eesmärgi kahjuks.

Viiendaks, praegused ühtekuuluvuse jaoks ette nähtud ühenduse finantsressursid on Euroopa Liidus tegeliku lähenemise vajadustele vastamiseks ning regionaalsete erinevuste, töötuse kõrge taseme, sissetulekute suuruste erinevuste ja vaesuse vastu võitlemiseks ebapiisavad.

Kuuendaks, majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamiseks on ühenduse eelarve suurendamine hädavajalik.

Seitsmendaks, maakorraldus ja maakasutuse planeerimine on iga liikmesriigi kohustuseks.

Lõpuks, lisaks teistele siin rõhutamata jäänud tähtsatele aspektidele kinnitame me veel kord, et on lubamatu, et nn statistiline efekt kahjustab piirkondi finantsiliselt, mistõttu tuleb vastu võtta meetmed selle efekti kaotamiseks.

Peter Baco (NI). – (SK) Arutelu ühtekuuluvuspoliitika ning maapiirkondade arendusmeetmete kooskõlastamise üle on täis vasturääkivusi. Peamiseks põhjuseks on maaelu arendamise eelarve kardinaalne vähendamine, mis muudab maapoliitika esialgsete eesmärkide saavutamise võimatuks. Nii juhtus Ühendkuningriigi eesistumise ajal. Suurimat hinda hakkavad selle eest maksma siiski uute liikmesriikide kõige mahajäänud regioonide maapiirkonnad. Ühine põllumajanduspoliitika on seega muutunud koos otsetoetuste puhul toimuva diskrimineerimisega maapiirkondade, ning kaudselt ka tervete piirkondade eritasemelise arengu soodustamise vahendiks.

Tegelik areng näitab tõepoolest selgelt ära, kui võrd mõttetu on uskuda, et kahaneva põllumajandusega maapiirkondi saab arendada. Me ei ärata mitte kunagi ELi mahajäänud piirkondi ellu, kui meil ei õnnestu tagada maapiirkondade arengut esialgse eelarve raames. Maapiirkondade arengut ei saa teostada *ad hoc* äkkotsuste kaudu, vaid see peab põhinema pikaajalisel kaval. Meil selline kava siiski puudub. Maaelu arengu eelarve taastamine on seega samuti saamas kogu ühtekuuluvuspoliitika jaoks oluliseks tingimuseks.

James Nicholson (PPE-DE). - Proua juhataja, kõigepealt ma sooviksin tänada raportööri kõikide nende suurepärase raportite eest, ning eriti selle raporti eest, mille puhul ma variraportöörina kaastööd tegin. Ma tänan seda raportööri hea koostöö ja tema raske töö eest. See ei olnud just kõige lihtsam raport, millele projekti koostada, kuid meil õnnestus oluliste punktide puhul häid kompromisse saavutada. Mul on hea meel asjaolu üle, et me täna seda arutelu peame.

Maaelu areng on väga tähtis küsimus ning me peame tagama, et selleks ettenähtud ELi finantseeringuid kasutatakse ära kõige efektiivsemal ja tõhusamal moel. Minu arvates on maaelu arengu alus just tegevate põllumeeste, eriti noorte ning oma tegevust mitmekesistada soovivate põllumeeste toetamine. Maapiirkondadele kohased äriplaanid peaksid keskenduma infrastruktuuri parandamisele ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamisele.

Selle raporti tähelepanu keskpunktis on kas siis struktuurifondide või ERFi poolt finantseeritud maaelu arengu projektide mittekattumise, või halvimal juhul võimaluste kasutamata jätmise vältimise tagamine. Sellest raportist selgub, et piirkondliku arengupoliitika ja ERFi vahel on vaja paremat koostööd.

Ma ei arva siiski, et ma saan toetada olukorda, kus raha kogutakse toetuste ümbersuunamise kaudu, et see regionaalarengu eest vastutavate asutuste poolt uuesti ümber jagada. Kui põllumeestel palutakse ÜPPsse raha maksta, siis nad peavad veenduma, et nende raha tuleb maapiirkondade kogukondadesse tagasi Ma usun, et see peaks toimuma ÜPP teise samba kaudu. Raportöör on siiski algatanud edukalt arutelu selles olulises küsimuses. Ma olen temaga selle raporti tähelepanu keskpunkti suhtes nõus, kuid see jääb juba järgmise parlamendi koosseisu otsustada.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Proua juhataja, kaks kõige viimatist Euroopa Liiduga ühinemist on halvendanud oluliselt ühendusesisest piirkondlikku ebavõrdsust. Selle tulemuseks on üha märgatavam „ruumilise eraldatuse“ nähtus, mis toob kaasa piirkondlike isoleeritud enklavide tekke, eriti arengukeskustest kaugematel aladel, peamiselt maapiirkondades.

Euroopa regionaalpoliitika peamiseks eesmärkideks on keskkonnasõbralik ja säästev majandusareng ning regionaalsete erinevuste vähendamine. 2006. aasta oktoobris võttis nõukogu vastu strateegilised suunised ühtekuuluvuspoliitika kohta, mis on liikmesriikide jaoks aastateks 2007–2013 riiklike strateegiliste tugiraamistike ja rakenduskavade koostamise võrdluspunktideks.

Nendes dokumentides sätestatud prioriteedid muudavad Euroopa ja selle piirkonnad investeringute ja töökohtade loomise suhtes atraktiivsemaks, tõstes teadmiste taset ja innovatsiooni majanduskasvu soodustamiseks, ning luues rohkem kvaliteetseid töökohti. Rakenduskavades nende prioriteetide rakendamine peaks võimaldama piirkondadel võidelda globaliseerumise, struktuuriliste, demograafiliste ja kliimamuutuste väljakutsetega ning edendada piirkondade harmoonilist ja pikaajalist säästvat arengut.

Me peaksime tunnustama fakti, et kõik liikmesriigid on teinud juba jõupingutusi selle nimel, et nende rakenduskavad sisaldaksid Lissaboni strateegia eesmärkidele vastavaid prioriteete. Uue programmi perioodi puhul toimuv liiga aeglane raha laekumine, mida me oleme mitmetes liikmesriikides täheldanud, võib siiski tõhusat kasutamist ohustada.

Seepärast on äärmiselt tähtis, eriti uute liikmesriikide puhul, konsolideerida oma tegevusi, et kättesaadavate vahendite tegelikku kasutuselevõttu toetada, nii nende rahaliste vahendite kasutamise viisi puhul kui ka vahetades parimaid tavasid, teavituskampaaniaid, uusi tehnoloogiaid ning arendades erinevaid partnerlussuhteid, mis võimaldavad programmi nõudeid tegelikes kvaliteetsetes programmides rakendada, et kõrvaldada tõhusalt arenguhäireid, mis on probleemiks eriti just ELi vaesemate piirkondade puhul.

Elsbeth Attwooll (ALDE). - Proua juhataja, ma võtan sõna härra van Nistelrooij raporti asjus ning sooviksin rõhutada kolme aspekti.

Esiteks, territoriaalse ühtekuuluvuse alla kuulub terves Euroopa Liidus polütsentrilise arengu edendamine. See tähendab nii piirkondadesiseste kui ka -vaheliste erinevuste kõrvaldamist. Sellest tulenevalt eksisteerib vajadus täiustatud ruumianalüüsi ning selliste näitajate väljatöötamise järele, mille taustal saab poliitikaid kujundada ja nende mõju hinnata.

Teiseks on tähtis, et eksisteeriks kompleksne lähenemisviis koos mõju eelhindamisega, mis avaldub piirkondlikele tasanditele, ning nendevahelise parema sünergia saavutamiseks. Selline mõjuhinnang aitab kindlasti välistada teatavaid probleeme, näiteks nagu lammaste elektroonilise identifitseerimise probleem Šotimaal.

Kolmandaks, kompleksne lähenemisviis nõuab mitmetasandilist valitsemist, kus kõik huvigrupid on strateegiate kujundamisse ja rakendamisse kaasatud.

Kõik voliniku poolt nende küsimuste osas väljendatud mõtted on olnud väga tervitatud ning ma loodan sellele oivalisele raportile suurt toetust.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, härra Roszkowski raport rõhutab eri maapiirkondade ning nende ja linnapiirkondade vahelisi erinevusi struktuurifondide haldamise seisukohalt. Raportöör viitab õigustatult vajadusele ERFi ja EAFRD vahel järjepidevus taastada, kuigi ta oleks ehk pidanud täpsustama mõiste „avatud kooskõlastamine” tähendust, mis on ilmselgelt vastuolus eksisteerivate erinevuste ja liikmesriikide pädevusvaldkondadega.

Parem järjepidevuse tagamine nõuab andmete ja maksete läbipaistvust. Moonutuste väljatoomiseks ja parandamiseks on vajalik teada, kuidas toimub ressursside jaotamine. Praegu meil sellist läbipaistvust siiski ei ole. Reaalselt saadetakse korda vägagi erinevaid tegusid, mida tehakse andmete varjamise, juurdepääsu keelamise ja informatsiooni peitmise eesmärgil, ning seda kõike avalik-õiguslike asutuste ja meie endi riikide valitsuste poolt. Komisjon väidab, et neil puudub pädevus, ning kõik muutub ebamääraseks ja segaseks. Meie seisame jällegi silmitsi vaikuse müüriga.

Kui me seda probleemi ära ei lahenda, eemaldume me veelgi enam reaalsest probleemidest, mida struktuurifondid peaksid lahendama.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Mul on väga hea meel tõsiasi üle, et meil toimub õigeaegne poliitiline arutelu algatusraportite põhjal, mis võimaldavad meil hiljemalt aastaks 2014 oma solidaarsuse tagamise vahendit sihipärasemalt ja tõhusamalt kasutada. Minu jaoks on ka tähtis edastada Euroopa kodanikele sõnumit Euroopa lisaväärtuse kohta, mida see pakub.

Seepärast tuleb meil tagasi lükata kõik katsed struktuuripoliitika riiklikule tasandile tagasi viimiseks. Rohkem kui kunagi varem on meil vaja standardset ühenduse poliitikat, mis võimaldab meil asuda lahendama selliseid täna meie ees seisvaid probleeme nagu globaliseerumine, kliimamuutus ja demograafiline muutus. See, kas me oleme olnud edukad või vaid petame end Lissaboni strateegiast tuleneva eelarvelise kulukohustusega seoses, saab loodetavasti selgeks hiljemalt pärast viimase nõutud analüüsi teostamist.

Me oleme jõudnud teelahkmele, kus me peame otsustama, kas territoriaalne ühtekuuluvus ja tõeliselt säästlik areng on Euroopa poliitika sümboliteks või mitte. Selle otsuse tegemiseks on meil vaja palju partnereid, eelkõige linnade näol. Seepärast soovime ka näha, et üldised toetused läheksid otse nendele partneritele, mitte üksnes paberil, vaid ka reaalselt. Ükskõik kui palju me subsidiaarsust ka ei hindaks, tuleb Euroopa rahasid eraldada siduvate kriteeriumide alusel. Kõrvuti linnadimensiooni tähtsusega peavad need sisaldama kompleksset lähenemisviisi ja meie kliimaeesmärkide rakendamist. Me oleme selles osas juba konsensuse saavutanud. Kahjuks ei juhtunud seda regionaalarengukomisjoni hääletusel.

Ja veel üks mõte: vastavalt komisjoni majanduse elavdamise kavale tuleks struktuurifondide eraldusi lihtsustada ja kiirendada. Ma ei ole veel aru saanud, miks meil oli vaja kriisi, et seda mõista, kuid see on lootustandev märk. Kui parima praktika projektide terviklik analüüs saab tõesti osaks poliitilisest arutelust, siis ei tohiks Euroopal tõeliselt säästva poliitika arengu teerajajana enam rohkem takistusi olla.

Ma sooviksin tänada kõiki raportööre nende raske töö eest.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Proua juhataja, reaalne olukord ise purustab müüdi Euroopa Liidu riikide ja piirkondade vahelise lähenemise ja ühtekuuluvuse kohta:

- majanduslik ja sotsiaalne ebavõrdsus suureneb pidevalt;
- uute liikmesriikide liitumisest tulenevad kunstlikud statistilised lähenemised ei saa petta töötajaid, talunikke, noori ja naisi, kes tajuvad oma elatusaseme pidevat halvenemist;
- kapitalistlikes raamistikes toimuv piirkondlik areng ei saa süsteemist kaotada klassihuvide konflikte;
- ebavõrdne areng on kapitalistliku tootmismeetodi puhul loomulik, kuna igasuguse arenguprotsessi stiimuliks on kapitali maksimeerimine;
- riikide ühtekuuluvuse taktikatel ja NSRF 2007–2013 rakenduskavadel, nagu ka eelmistel kavadel, on konkreetne klassihoiak: need järgivad Lissaboni strateegia lihtrahvastast lähenemisviisi ning on kohandatud

vastavalt riiklikele reformikavadele; teisisõnu soodustavad need kapitalistlikke ümberkorraldusi ning paindlikumaid töölepinguid.

Seega, Euroopa Liit ja väikekodanlikud valitsused teenivad kapitali vajadusi, seda kapitalistliku kriisi ajal, lükates kogu koorma tööklassile, töötajate õlgadele, selge eesmärgiga muuta need töövastased meetmed püsivateks, et kindlustada ja suurendada monopolide kasumeid ka tulevikus.

Uueks ühtekuuluvuspoliitika reguleerimisalasse lisatud oluliseks faktoriks on territoriaalse ühtekuuluvuse mõiste, ning mis veegi tähtsam, seda käsitlev roheline raamat. Komisjoni ettepanekutes sisalduvate juhiste tagurlik loomus väljub Euroopa Liidu seisukohtade ja pädevuse raamistikust, mis on sätestatud Euroopa põhiseaduses ehk nüüdse nimetusega Lissaboni lepingus, ning see on liikmesriikide kodanike jaoks solvav.

Territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev roheline raamat määrab monopolid juhtima selliseid vahetuid valdkondi nagu tervishoid, haridus, energeetika ning muid teenusvaldkondi, mille põhiliseks elemendiks on eelkõige juurdepääs transpordivõrkudele.

Kreeka Kommunistlik Partei on kategooriliselt komisjoni territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva tagurliku ettepaneku vastu ning lükkab selle tervikuna tagasi.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Proua juhataja, ühtekuuluvuspoliitika on loodud võrdsustava vahendina, ning see on andnud mitmeid positiivseid tulemusi. Ühtekuuluvuspoliitikat tuleks siiski arvesse võtta selle üldise mõju pikaajalise hindamise valguses. Sellise hindamise puhul on küsimus lihtne: kas ühiskonnad ja seal elavad inimesed on neid toetavate ELi ühtekuuluvuspoliitikate ja struktuurifondide tõttu paremal järjel? Avameelselt protokolliga vaadates arvatakse tõenäoliselt, et kohene vastus on „jah”, kuid pikemas perspektiivis on see väga sageli „ei”.

Meile väideti, et talunikel läks Iirimaa hästi – mis on ka tõsi. Kuid miks on siis Iirimaa maapiirkondadesse pikema aja lõikes nii vähe talunikke järele jäänud ning nii paljud on töötud või töötavad vaid osalise tööajaga? Kas põhjuseks oli, et struktuurifondid ja ühtekuuluvuspoliitika ei haakunud ühise põllumajanduspoliitikaga? Või ei suudetud leebemaks muuta ühist kalanduspoliitikat, mis laastas üle kolme ja poole aastakümne Iiri rannikualade elanikkonda ning Iirimaa vete kalavarusid? Ning miks on ELi fondide abil loodud paremate teede ja infrastruktuuriga Limericki piirkond Iirimaa edelaosas muutumas töötuse mustaks auguks? Kas selle põhjuseks on, et ühtekuuluvuspoliitika ei saa vastu konkurentsipoliitikale, mis võimaldab uuel liikmesriigil 54 miljoni euro suuruse riigiabi enda meelitada Delli, mis on selle piirkonna tähtsaim tootmisettevõtte?

Ühtekuuluvuspoliitika püüdleb võrdsuse poole, ent direktiivide, näiteks postidirektiivi privatiseerimine on kaotanud teenused niigi kesistest teeninduspiirkondadest. Siinkohal võib probleemiks olla meie ühtekuuluvuspoliitika ühtimatus teiste ELi poliitikatega, nagu konkurentsipoliitika, avatud turu poliitika jne.

Väljaütle mata tõde seisneb selles, et ühtekuuluvus ei teki poliitikate tulemusel, see tekib peamistest ühendavatest põhimõtetest, mis peaksid olema osa igast poliitikast – inimese vastu austuse, tõelise subsidiaarsuse, kaitsetute prioriteedi, elu vastu austuse, loomingu hoidmise, perekonna tähtsuse, tööau, solidaarsuse ja ühisele hüvele suunatud keskse tähelepanu põhimõtted. Kuni kõik ELi poliitikad ei juhindu nendest põhimõtetest, on kavade vahel jätkuvalt vastuolusid.

(Juhataja katkestas kõneleja)

Carl Lang (NI). – (FR) Proua juhataja, aastatel 2007 kuni 2013 saab ühtekuuluvuspoliitika olema Euroopa Liidu peamiseks kuluartiklaks, kuid seda kaugeltki mitte Prantsusmaa piirkondade kasuks, vaid selline arengusuund pigem karistab neid. Piirkondlike eraldiste suurenemine on tegelikult toimunud ühise põllumajanduspoliitika arvelt, ning järelikult ka Prantsusmaa arvelt. Nagu näha, väheneb Prantsusmaa piirkondadele eraldatav osa pidevalt. Suur enamik struktuurifondide 347 miljardist eurost suunatakse Ida-Euroopasse – piirkonda, mida kommunism on üle 40 aasta hävitanud.

Juba 2000. aastal võttis Brüssel endise eesmärgi 1 raames Prantsusmaa Hainaut' piirkonnale määratud struktuurifondide toetuse tagasi. Tänapäev Prantsusmaa, mis panustab 16% Euroopa eelarvetulust, annab ära üha enam, kuid saab vastu üha vähem.

Lisaks ei ole see regionaalabi, olles osa ultraliberaalsest Lissaboni strateegiast, kaitsnud maailma majanduskriisi poolt mõjutatud. Rohkem kui kunagi varem tuleb meil nüüd ehitada üles uus Euroopa, mis pakub viimaks meie piirkondadele ja rahvastele meie siseturu üle kontrolli taastava aktiivse poliitika kaudu majanduslikku kaitset.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad. Mul on hea meel selle võimaluse üle härra Roszkowski raportit täpsemalt käsitleda.

Mõlemad selles raportis käsitletud poliitikavaldkonnad – struktuurifondid ja maapiirkondade toetamine – näivad hästi toimivat. Mulle on siiski jäänud mulje, et mõnedel juhtudel on nende mõlema poliitika eesmärgid kattuvad. Demograafia, energeetika ja telekommunikatsiooni valdkondades on projekte finantseeritud nii struktuurifondide kui ka maaelu arengu poliitika poolt, mis töötavad samade eesmärkide nimel, kuid kuuluvad erinevate ministeeriumide haldusaladesse. Meil on küll palju Euroopa projekte, kuid kas meil on ka projekte, mis annavad Euroopale lisaväärtust? Mulle on jäänud mulje, et sageli jääb üldpilt nägemata.

Kui me ühendaksime erinevate osakondade projektid, siis me suudaksime maapiirkondade heaks palju rohkem korda saata, näiteks detsentraliseeritud energeetika infrastruktuur, palju laiemat ala kattev lairibaühenduse levik ning piiriülesed vee infrastruktuurid. Meil on vaja rohkem projekte, mida toetab korraga mitu ministeeriumi. Kui nii läheb, siis me ei tegutse enam väikeses mastaabis, vaid saame selle asemel Euroopa finantseeringu abil piirkondades püsivaid parandusi sisse viia. Me peame muutma Euroopa osakondadevahelise koostöö nõuded siduvaks. Ehk tuleks meil isegi tõsiselt kaaluda minimaalse projektihulga määramist.

Veel üks kommentaar finantseerimise kohta: minu arvates ei ole „toetuste ümbersuunamine” hea kontseptsioon. See võtab ära talunikele lubatud hüvitisemaksed, pakkumata maaelu arengukavadele kindlat finantseeringut. Seepärast peab põllumajanduspoliitika olema edaspidi talunike jaoks loodud poliitika, millel on selged finantskohustused, ning raha ei paigutata mujale. Samamoodi peab regionaalpoliitika olema piirkondade jaoks loodud poliitika, pöörates erilist tähelepanu maapiirkondadele ja nende nõuetele. Selle tulemuseks on tõeline Euroopa algatus, mis muudab meie piirkonnad pikemas perspektiivis paremateks.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Täna sel arutelul tundub olevat jälle üksmeel ühtekuuluvuspoliitika vajalikkuse ja kasulikkuse suhtes.

Meie, kes me ühtekuuluvuspoliitikat toetame, soovime selle arengu jätkumist ning positiivseid tulemusi. Seepärast on minu arvates tähtis, et me peaksime kinni ühest põhilisest nõudest: ühtekuuluvuspoliitika peab olema kättesaadav neile, kelle jaoks see on mõeldud ning kes seda vajavad – piirkonnad ja territooriumid, mis on mahajäänud ning mille sotsiaalmajanduslikus arengus esineb raskusi.

Proua Krehli raportis on loetletud mitmeid takistusi, millega potentsiaalsed struktuurifondidest abi saajad silmitsi peavad seisma. Need bürokraatlike raskuste ning keeruliste ja ebaselgete menetluste tagajärjel tekkinud takistused viivad vigadeni. See heidutab toetusesaajaid ning õhutab kontrolliasutuste poolset kriitikat.

Selle kaheharulise väljakutse vastu võitlemiseks on meil ühelt poolt vaja teha koostööd kõikide institutsioonide ja liikmesriikidega, ning teiselt poolt esitan ma meile üleskutse kasutada ära takistuste ületamiseks ideid otsides saadud kogemusi ning pöörata rohkem tähelepanu positiivsetele tulemustele.

Selles suhtes pakuvad primaarid tavadid käsitlevas proua Krehli raportis toodud ettepanekud kindlat alust täiendavatele meetmetele ja toimingutele, mis on suunatud struktuurifondide kasutamisel reeglite lihtsustamiseks ning teabevahetuse ja suhtluse parandamiseks. Euroopa Komisjonile ja juhtorganitele esitatakse taas palve etendada võtmerolli, kuid ilmselt nad peavad teadma, et neil on Euroopa Parlamendi toetus.

Härra van Nistelrooij rõhutas, et ühtekuuluvuspoliitika on solidaarsuse väljendus. Meil ei jää üle muud kui teha kõvasti tööd tagamaks, et meie kodanikud võiksid tõesti tunda, et nad saavad selle solidaarsuse tulemustest kasu. Ühtekuuluvuspoliitika lõplikuks eesmärgiks peab olema kõikidele Euroopa kodanikele võrdsete võimaluste pakkumine, nende elukohast hoolimata.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Proua juhataja, proua Hübner, viimase 30 aasta jooksul oleme me olnud tunnistajaks meie poolt järgitud erinevate ühtekuuluvuspoliitikate hüvedele. Me peame rõhutama neid hüvesid eelolevate valimiste ajal, sest need pakuvad selget huvi kodanikele, kes on mõnedel juhtudel näinud oma elukvaliteeti kolmekordistumas, ja piirkondade jaoks, mis pärast võlgnevuses olemist teevad praegu tõelisi edusamme. Seega, neid hüvesid ei saa eitada.

Pealegi on ühtekuuluvuspoliitika suurima artiklina esimesel kohal Euroopa tänases eelarves. Nende kuue raportiga meile esitatud küsimus, mida me soovime saavutada Euroopa Parlamendi liikmetena, on parandada nende fondide ja regulatsioonide, mida me teeme kättesaadavaks oma kaaskodanikele, tõhusust.

Proua Hübner, komisjon hoiab enda käes võtit nende sätete ja eelarvete tõhususele. Kuidas nii? Esiteks, kui ma tohin, volinik, sest meil on suhe ning me teame, et te kuulate meid ja tagate, et komisjon võtab

nõuetekohaselt arvesse neis kuues raportis toodud taotlusi ja ma kasutaksin võimalust õnnitleda neid koostanud kuut liikmesriiki.

Proua Hübner, need raportid annavad väga üksikasjalikud lahendused linnakeskkonna, maapiirkondade ja tulevase ühtekuuluvuspoliitika parimate praktikate osas; nagu te teate, sisaldavad need väga spetsiifilisi näiteid, mis aitavad kaasa komisjoni tööle.

Seetõttu me ootame komisjoni ettepanekuid spetsiifiliste, Euroopa tasemel lahenduste kohta, kuid see on ainult pool tööst, mis on vajalik tõhususe saavutamiseks. Sel põhjusel, volinik, palume me teid avaldada nii palju mõju, kui te saate valitsuse, piirkondlikul ja kohaliku omavalitsuse tasandil teha, sest need organid jõustavad praktikas meie sätteid, eelarveid ja regulatsioone ning me saame olla tõhusad vaid siis, kui nemad seda on.

Me loodame nii Euroopa kui ka riikide tasandil teile, proua Hübner, et saavutada edu meie poolt esitatava kuue raportiga.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Proua juhataja, oluline vastukaal kasvavale trendile riigisisese proteksionismi suunas tänases Euroopas on ratsionaalne ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengupoliitika. Mitmesugustest maaelu arengufondidest antava toetuse praegune süsteem on ainult süvendanud, mitte ühtlustanud arengutasemeid Euroopa Liidu erinevates osades.

Tulemuseks on uute ja vanade liikmesriikide vaheline tohutu erinevus põllumajandussubsiidiumide osas ja need erinevused jäävad alles pärast 2013. aastat. Kõikidel põllumajandustootjatel on sarnased tootmiskulud ning põllumajandusteenused uutes liikmesriikides suurenevad ja jõuavad kiiresti vanade liikmesriikide hinnatasemeteni. Millised võimalused on sel juhul maapiirkondadel oma arengutaseme ühtlustamiseks eelolevatel aastakümnetel?

Ainult stabiilne ja pikaajaline toetus kohalikele kogukondadele vaesemates piirkondades, millega kaasneb protseduuride maksimaalne ühtlustamine, teeb võimalikuks tasandada erinevusi ja võimaldab meil rääkida tegelikust konkurentsist Euroopa Liidu sees lähima või paari järgmise aastakümne jooksul.

Jim Allister (NI). - Proua juhataja, ma soovin rääkida linnapiirkondade ja linnade finantseerimisest. Volinik, te olete mitu korda külastanud Belfasti. Ma loodan, et te näete nagu minagi programmi Urban selget kasu eelkõige Põhja-Belfastis. Seetõttu ma kahetsen selle programmi lõppemist, eriti seetõttu, et mitte midagi võrreldavat ei ole toimunud. Tähelepanukeskme nihkumine avaliku ja erasektori vahelistele koostööprojektidele on halb asendaja, kusjuures ligipääs Jessicale aitab vaid veidi leevendada seda hoop, vähemalt seni on see nii olnud. Tegelikult me eemaldusime Urbani programmi, ilma et meil oleks olnud praktilist asendajat.

Praeguses majanduslikus kliimas on kadumas väljavaade, et Jessica annaks oodatud võimendatud mõju, jättes paljudesse linnadesse täitmata tühiku, kus on endiselt vaja linnapiirkondade ümberarendamist ja investeringuid. Valitsuse strateegiates esineva silmakirjalikkuse ja kohapealse teostuse vaheline lõhe laieneb fiskaalse püksirihma iga pingutamisega. Seega on üha enam tunda spetsiifilise finantseerimise puudumist linnapiirkondade kulutustele 2007.–2015. aasta programmis.

(Juhataja katkestas kõneleja)

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Proua juhataja, tuleb märkida, et põhjus, miks käesolev arutelu on kujunenud just selliseks ja asjaolu, et me arutame mitut raportit üheaegselt, ei ole mitte juhus. See on tingitud sellest, et nii teemasid kui ka üksikuid küsimusi ei ole võimalik eraldada, kui me soovime tõsiselt arutelu Euroopa poliitika üle eelolevatel aastatel. Lisaks, kui me võtame arvesse praegust arutelu abipaketi teemat, siis mõjutavad loomulikult need otsused, mida me peame praegu tegema, märkimisväärselt ühtekuuluvuspoliitika kuju pärast 2013. aastat.

Seetõttu, kui me tahame rääkida kõikidest raportitest, mitte niivõrd laskuda üksikasjadesse, siis on oluline, et ühtekuuluvuspoliitika saaks nii võimaluseks kui ka aluseks tegelikule edusammule erinevat liiki Euroopa poliitikate integreerimise suunas, nende poliitikate komplementaarsuse suunas, ühtse kasutusviisi kasutuselevõtmise suunas. Ei ole juhus, et Euroopa Komisjon võtab päevakorda kaasaegsed lahendused, mis suudavad muuta Euroopa poliitikat tervikuna.

Arutelu territoriaalse ühtekuuluvuse kohta on põhimõtteliselt arutelu ühtse tegevuse kohta. See on arutelu Euroopa poliitika igasugusest sektoriviisilisest käsitlemisest taganemise kohta. See on ka suund, mis paneb ette, et kogu Euroopa Liidu territooriumi tuleb käsitleda ühe tervikuna, mitte jaotada rikkamateks ja

vaesemateks osadeks, mis tähendab, et meie ees võivad seista olulised otsused ühtekuuluvuspoliitika kohta. Ma sooviksin tänada teid selle eest, et te tegite käesoleva arutelu tõeliselt ühiseks aruteluks.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Proua juhataja, kõigepealt sooviksin ma kogu südamest õnnitleda härra Becseyd ja ka tänada teda suurepärase kaasatöötamise eest, mida me nautisime mikrokrediidi rapordi suhtes. Meil ei ole vajadust rõhutada selle rapordi tähtsust, eriti praeguste asjaolude juures. Ma sooviksin ka näidata käesoleva rapordi ja meie poolt praegu läbitava kriisi vahelist seost. Me märkame, et liikmesriigid püüavad saada välja august, milleks on majanduskriis, kasutades laia meetmete valikut ning nad on tihtipeale hõivatud iseendaga ja oma turgude taaskäivitamisega.

Lahendus ei ole siiski mitte „igauks iseenda eest”, vaid euroopalikum lähenemisviis probleemidele. President Obama Ameerika Ühendriigid on valinud laiaulatuslikud valitsusepoolsed investeeringud ja minu arvates on õige seda teha. Siin Euroopas on meil 27 abiplaani, mis, kuigi olles üksteisega kooskõlastatud, on igal juhtumil finantseeritud liikmesriigi enda poolt. Need taastamiskavad on hädavajalikud, kuid need on väga piiratud samm õiges suunas.

Sellega seoses rapordid mikrokrediidi kohta ja ka muu raport, mis tuleb võtta päevakorda eelolevatel nädalatel, nimelt globaliseerumisega kohanemise fond, kujutavad väga käegakatsutavaid samme inimeste jaoks, eriti praegu, kui meil on suurenev tööpuudus ja pangad on palju aeglasemad krediiti andma. Seetõttu on mul väga vähe öelda härra Becsey rapordi kohta. Eelkõige sooviksin rõhutada veel kord seda, mis meie arvates olid kõige olulisemad punktid. Me näeme, et need punktid on tagasi selles raportis, mille tulemusena on parandatud komisjoni teksti mitmes valdkonnas.

Esimene neist valdkondadest on kauakestev avalik ELi rahastamine. See on oluline, sest meil on liiga palju algatusi üksteisega samaaegselt pooleli. ELi eelarve peab sisaldama eelarvet neile mikrokrediitidele.

Teine punkt on vajadus selgitada, et need mikrokrediidid on kindlasti mõeldud pikaajalistele töötutele, vähem soodsas olukorras olevatele inimestele ja kõikidele, kellel ei ole võimalik saada krediiti tavalisel viisil. Neid mikrokrediite antakse eelkõige kohalikul tasandil. Sel põhjusel on väga oluline, et aktiveerimispoliitikat rakendataks kohalikul tasandil. Seetõttu me rõhutame, et sotsiaalseid hüvesid saavad inimesed ei kaotaks mikrokrediitide saamisega neile õiguspäraselt kuuluvat.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Proua juhataja, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi moodustamine on väga oluline struktuurpoliitika mõttes. Kuid olemasolevate võimaluste nõuetekohaseks ärakasutamiseks peame koostama läbipaistva, pikaajalise maapiirkondade ja regioonide arengustrateegia ning seadma sisse süsteemi, mis võimaldab tegevuste alalist kooskõlastamist riiklikul tasemel.

Me teame kõik väga hästi, et arutus ühtekuuluvuspoliitika kohta peitub mitmeid seisukohti selle kohta, kuidas põllumajandussubsidiidume ja maaelu arendamise fonde tuleks kasutada. Samuti saadakse aru, et pärast ümberjaotamist kasutatakse mõnesid neist fondidest linnapiirkondade ja kõige dünaamilisemate piirkondade arendamiseks ajalooliselt mahajäänudate ja vähem aktiivselt juhitud piirkondade arvel. Me ei saa nõustuda seda laadi lahenduste ja tulemustega.

Ambroise Guellec (PPE-DE). – (FR) Proua juhataja, ma ühinen kõikide oma kaasliikmetega, väljendades rahulolu tänase arutelu suhtes ja ma sooviksin keskenduda oma kõnes territoriaalsele ühtekuuluvusele. Ma ütlesin, et mitte kunagi ei ole liiga hilja teha õiget asja, kuid sellele vaatamata on kaotatud väga palju aega territoriaalse ühtekuuluvuse muutmisele Euroopa Liidu peamiseks poliitiliseks eesmärgiks. Loomulikult on esinenud institutsioonilisi probleeme, mis loodetavasti varsti kõrvaldatakse, nagu ka, kui te vabandate mind, proua Hübner, komisjoni äärmine ettevaatlikkus selles valdkonnas. Me peaksime siiski märkima, et kogu selle parlamendi ametiaja jooksul, alates 2004.-2005. aastast on parlament pidevalt püüdnud valmistuda raskeks tööks, sest me peame äärmiselt oluliseks võrdsuse põhimõtet kõikide ELi kodanike kohtlemisel, olenemata nende elukohast ja usume, et on väga oluline, et me liiguksime koos edasi.

Roheline raamat on lõpuks saanud ja meil on hea meel. Mulle tundub, et selles on veidi puudu ambitsioonikusest: me oleksime soovinud komisjoni poolt definitsiooni ja selgete eesmärkide esitamist, mitte niivõrd väga avameelsete märkuste tegemine antud teemal. Sellele vaatamata teeme me edusamme, isegi kui, nagu ma usun, takistab meid mõnevõrra taas ebaproportsionaalne ühendus, mis on tehtud Lissaboni strateegiaga, eelmise põlvkonna struktuurifondide rakendamisel.

Praegu toimub konsulteerimine ja ma loodan, et sellega jõutakse järeldusele, et me peame suurendama ressursse, täiustama oma töövahendeid – need plaanid on mõeldud 2013. aastast edasi: meil on aega, kuid see lendab varsti mööda – tugevdada rahalisi vahendeid, arendada koostööd erinevatel tasemetel, omada

ühtset visiooni arengust, eelkõige selle meie poolt arutatava sektoraalsete poliitikate küsimuse suhtes ning koordineerida ühtset põllumajanduspoliitikat ja piirkondlikku arengut jne. Me vajame niipea kui võimalik valget raamatut, volinik.

Kokkuvõtteks sooviksin ma rõhutada hädavajadust edendada territoriaalset ühtekuuluvust kõikides Euroopa piirkondades, sest ruumiline võrdsus on oluline kriisi lõpetamiseks ja majanduse taastumise saavutamiseks ning eelkõige meie kaaskodanike julgustamiseks Euroopa projektides osalemisel.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Proua juhataja, kui sõnad ja teod käivad koos, siis loovad nad ilusa harmoonia. Seda öeldes mõtles Montaigne kahtlemata poliitikute sõnadest ja tegudest.

Siin, ühtekuuluvuspoliitika puhul, peame me püüdlema selle harmoonia poole. Inspireerituna enda soovist eurooplastena vaadata Euroopa linnale kui peamisele keskpunktile meie ühiskondade arendamisel, on meile antud punkte, millest mõelda, ja lubadusi, mida pidada üldise elanikkonna vähenemise, töökohtade vähesuse, linnapiirkondade saastatuse, linnadesisese vähenenud liikuvuse ja jätkusuutlikuks arenguks mitesobiliku elamumajanduse osas. Need kõik on olulised väljakutsed, mida me peame vastu võtma, et muuta oma Euroopa linnad atraktiivseteks, konkurentsivõimelisteks ja meeldivateks elukohtadeks. Probleemide leevendamiseks peavad seetõttu meie sõnad olema kooskõlas meie tegudega. See on ühtekuuluvuspoliitika linnamõõtmelise sisu: tulemuslikkuse ja krediidi vastavusse viimine, nende ühtlustamine ja nende tõhusaks muutmine uue programmiperioodi jaoks.

Kokkuvõtteks, meil on kaks kohustust: vajadus anda olulisi ja selgelt eristatud rahalisi ressursse Leipzigi eesmärkide täitmiseks ja lõpuks vajadus näha oma linnasid tegemas üksteisega koostööd, et astuda vastu ülemaailmsele konkurentsile, kasutades oma enda Euroopa piirkonna jõukust ja lahenduste mitmekesisust.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, härra van Nistelrooij raport rohelise raamatu ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase vormi kohta on kindlasti üks kõige olulisemaid raporteid, mida regionaalarengukomisjon on koostanud viimastel aastatel.

Me nõustume rohelise raamatu põhimõttelise kontseptsiooniga, mis sätestab, et territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärk on tagada ELi kui terviku mitmekesiskus areng, territooriumide jätkusuutlik areng koos nende erinevate isearasuste ja tunnustega ning samaaegselt nende mitmekesisuse säilimine. Järgmisel programmiperioodil tuleb kehtestada põhjalikum süsteem, mis pakub järkjärgulist abi ülemineku piirkondadele, mis ületavad sisemajanduse kogutoodangu 75% künnise, et nendel piirkondadel oleks selgem staatus ja nad saaksid areneda suuremas kindluses.

Proua Krehli raportis struktuurifondi kasutamise takistuste kohta loetletakse õigesti peamised probleemid, mis esinevad struktuurifondidest vahendite taotlejatel, nagu näiteks liigne bürokraatia, liiga palju keerulisi regulatsioone või liiga aeglane ja tülikas tsentraalselt juhitud administratsioon liikmesriikides. Komisjonile on esitatud palju soovitusi tõhusate meetmete kohta, mida tuleb rakendada nende takistuste kõrvaldamiseks. Ma sooviksin tuua nendest meetmetest välja kaks ja tugevdada neid.

Esiteks, projektijuhid peavad praegu pidama projektidokumentatsiooni 10-aastase perioodi kohta, et olla suuteline esitada neid kontrollimiseks komisjonile. See regulatsioon paneb liigse bürokraatliku koorma eriti väikestele projektidele. On õige, et see periood tuleb praegu lühendada kolmeks aastaks.

Teiseks, komisjoni poolt uuenduslike projektide puhul kasutatavad hindamiskriteeriumid põhjustavad märkimisväärsed probleeme. Uuenduslike ja muude projektide puhul ei tohiks kasutada samu kriteeriume. On oluline, et sel juhul kasutataks erinevat protsessi.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Piirkondliku arengu poliitika annab olulise panuse ELi kodanike üldisele heaolule. See on juba põhimõtteliselt sotsiaalpoliitika ja sellisena meie Euroopa Parlamendi sotsialistide fraktsioonis toetame seda täielikult ja arendame pidevalt. Minult küsisid hiljuti mõned avalikul kohtumisel esinenud inimesed, et miks nad peaksid nägema vaeva esindajate valimiseks Euroopa Parlamenti. Pärast selle arutamist, kui palju ja millistes piirkondades EL aitab kaasa erinevatele Euroopa piirkondadele, koos miljoneid inimesi mõjutanud konkreetsete näidetega, sai ühtekuuluvuspoliitika minu jaoks üheks peamiseks argumendiks, mis me peaksime hääletama.

Lisaks sellele, ma ka mainisin, millist olulist rolli Euroopa Parlament etendab nii ühtekuuluvuspoliitika kui ka eelarveliste vahendite kinnitamisel ja et see suureneb tohutult Lissaboni strateegia jõustumisel. Ma rõhutasin, et selle aluslepingu alusel hakkab regionaalpoliitika avaldama suuremat mõju kodanikele ning kohalikud omavalitsused ja kõik potentsiaalsed abisaajad hakkavad etendama suuremat rolli regionaalpoliitikate juhtimisel, oma sünergiate toetamisel ja territoriaalse ühtekuuluvuse, sealhulgas maapiirkondade arengu

tugevdamisel. Lisaks, ma mainisin, et regionaalarengu poliitika on üks kõige lihtsamaid ja paindlikumaid ühenduse instrumente selliste kriiside lahendamisel, nagu me praegu kogeme. Näiteks aitab regionaalpoliitika lahendada tööpuudust, investeeringuid ja ka sotsiaalseid probleeme. Eeldusel, et seda rakendatakse professionaalsel ja läbipaistval viisil, osutub regionaalpoliitika hõlpsasti ELi tugevaks sambaks. Meil tuleb tulevikus tugineda palju sellele sambale ja suurendada selle tõhusust, sest see moodustab olulise sideme Euroopa kodanike ja Euroopa institutsioonide vahel.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Mis on mikrokrediidi algatuse peamised eesmärgid? Stimuleerida selle instrumendi arengut ning positiivse institutsioonilise ja ärikeskkonna loomist, aidata mittepanganduse finantsinstitutsioonidel suurendada oma suutlikkust, saavutada kasvu ja jätkusuutlikku arengut, samuti tagada erakapitaliturgude usaldusväärsust.

Härra Becsey raport keskendub mikrokrediidi poolt pakutavatele võimalustele integreerida puudust kannatavad grupid tööjõuturule. Selles kontekstis erinevate meetmete ja algatuste koostööstamisega peaks Euroopa Komisjon panema ette üldise Euroopa raamistiku koos spetsiifiliste parameetritega, sealhulgas ka mittepanganduse mikrokrediidi finantsinstitutsioonide kohta.

Ettevõtluse julgustamine toob kaasa suurema konkurentsivõime ja kõrgema kvaliteediga teadmuspõhise majanduse, olles kooskõlas uuenenud kujuga Lissaboni strateegiaga.

ISTUNGI JUHATAJA: Luisa MORGANTINI

Asepresident

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Proua juhataja, proua Hübner, mul on kahju, et nõukogu ja komisjon ei ole veel võtnud ette territoriaalse ühtekuuluvuse selget määratlemist. Prantsuse presidentuur püüdis seda teha, mida ma tervitan. Meie parlament rõhutab jätkuvalt, et see eesmärk peaks kehtima alates Lissaboni lepingu jõustumisest ja et see tuleks niipea kui võimalik selgelt välja öelda.

Härra van Nistelrooij suurepärase rapordi alusel ma loodan, et territoriaalsest ühtekuuluvusest saab õiguslik alus, millel rajaneb Euroopa Liidu kõikide piirkondade harmooniline areng, võimaldades igast Euroopa piirkonnast parimate tunnuste ülevõtmist. Väga oluline on parandada ühenduse poliitikate koostööstamist, et maksimeerida nende mõju kohalikul tasemel.

Territoriaalne ühtekuuluvus ei ole mõeldud keskenduma üksnes püsivalt ebasoodsatele piirkondadele. See peab siiski järgima Euroopa Liidu kui terviku mitmekesismelist arengut, võttes arvesse iga piirkonna tunnuseid, samal ajal säilitades nende mitmekesisuse. See uus kontseptsioon on minu arvates oluline äärepoolseimate piirkondade arvesse võtmisel, et tagada neile jätkusuutlik ja tasakaalustatud areng.

Selle suhtes tänan ma raportööri kompromissparandusettepanekutesse selliste taotluste lisamise eest, mis on seotud äärepoolseimate piirkondade ees seisvate konkreetsete väljakutsetega ligipääsetavuse ja konkurentsivõime osas, mis on territoriaalse ühtekuuluvuse olulised aspektid.

Lugedes komisjoni teatist pealkirjaga „Äärepoolseimad piirkonnad – Euroopa eelis”, nägin ma, et komisjon soovib kohaldada äärepoolseimate piirkondade suhtes kõiki soovitusi valitsemise parandamise kohta ühtekuuluvuspoliitikas, muutes sellega nad näidisteerajaks territoriaalse ühtekuuluvuse rakendamisel.

Ma loodan, et ülemere-konsultatsioon ehk *États généraux de l'Outre-Mer*, mis käivitatakse peagi Prantsusmaal, teeb sama asja ja integreerib suures osas Euroopa poliitikate peamise territoriaalse mõju äärepoolseimate piirkondade jaoks, mille lisandväärtust ei saa eitada ja vaidlustada.

Lõpetuseks sooviksin ma loomulikult tänada kõiki meie raportööre.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Kui me soovime vastata Euroopa Liidu ees seisvatele väljakutsetele, peame me tegema kõik, mis võimalik, et lõpetada kindlalt majanduslikud ja elustandardi erinevused teatud piirkondade sees. Selles suhtes peab meie ühtekuuluvuspoliitika keskenduma tulevikus oma esialgsele eesmärgile, nimelt tooma välja struktuurse muudatuse piirkondades, mis seisavad vastastikku majanduslike ja sotsiaalsete probleemidega.

Selleks et olla tulevikus tõhusam, peame me keskenduma territoriaalsetele üksustele, mis on asjakohased kõnealuste väljakutsete suhtes. Meil on vaja restructureerida majanduslase koostöö vorme, see on protsess, milles makropiirkonnad saavad etendada märkimisväärset rolli.

Samal ajal peame me ka astuma vastu vaesusele, mis on kontsentreerunud teatud piirkondadesse. Kui me soovime edendada tõelist muutust, peame me keskenduma tasemele, kus probleem esineb; teisisõnu on vaja eesmärgistatud, kompleksseid meetmeid ka piirkondade tasemest allpool oleval tasemel. Projektide finantseerimisest ei piisa; meil on vaja ühtset lähenemisviisi, mis hõlmab kõiki rahalisi vahendeid, pakkudes tõelist abi Euroopa Liidu sotsiaalselt kõige kaitsetumatele kodanikele.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Daamid ja härrad, ühtekuuluvuspoliitika on Euroopa Liidu üks peamisi komponente. See on aastakümnete jooksul peegeldanud Euroopa kodanike üldist soovi parema tuleviku järele koos kõrgema elu- ja töö kvaliteediga.

Ühtekuuluvuspoliitika tulemused näitavad, et see on üks Euroopa Liidu kõige edukamaid poliitikaid. Tänapäeval kuuluvad maailma kõige arenenumate riikide hulka liikmesriigid, mis on minevikus olnud palju vähem arenenud võrreldes ELi keskmisega. Need põhimõtted aitavad näidata ühtekuuluvuspoliitika tõhusust ja stimuleerivad ELiga liitunud uusi liikmesriike, nagu näiteks minu kodumaad Bulgaariat.

Meie, bulgaarlased, ootasime kaua aega Euroopa Liidu täisliikmeks saamist ja õigesti rajasime oma ootused struktuuri- ja ühtekuuluvusfondidega antavatele võimalustele. Ma arvan, et ma räägin meie kõigi eest, kui ma täna volinik Hübnerit tema tohutute jõupingutuste eest regionaalarengu valdkonnas ja ühtekuuluvuspoliitika otsustava toetuse eest.

Regionaalarengukomisjoni viis aruannet rõhutavad Euroopa Parlamendi pikaajalist kohustumist ka tugeva, tõhusa ühtekuuluvuspoliitika suhtes. Daamid ja härrad, lisaks finantskriisile vastu astumisele peame me praegu käsitlema probleeme, mis tulenevad kliima muutusest, demograafilistest muutustest, energiatõhususest, liigsest linnastumisest, migratsioonist ja muudest küsimustest.

Kõik need küsimused nõuavad Euroopa Liidult tugevat, konsolideeritud vastust. Sel põhjusel tuleb ühtekuuluvuspoliitikat kasutada liikumapaneva jõuna nende muudatuste suhtes, mida me peame tegema. Euroopa Liidu ees seisvaks selliseks väljakutseks on näiteks vähendada sõltuvust välisest naftast ja gaasist.

Daamid ja härrad, ühtekuuluvuspoliitika ja struktuurifondid on alati olnud midagi enam kui lihtsalt Euroopa solidaarsuse žest. Nad on tegelikult vastastikku kasuliku süsteemi osa, mida saab kasutada uute turgude ja uute kaubandussuhete loomiseks. Ma lõpetan, öeldes, et igal kodanikul on õigus saada kasu ühtekuuluvuspoliitikast. See ilmselt kehtib ka minu kodumaa kodanikele, kes väärivad töö- ja elutingimuste kõrgemat kvaliteeti.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Proua juhataja, daamid ja härrad, ma sooviksin kõigepealt tänada kõiki nende töö eest.

Rohelises raamatus määratletud kolm põhikontseptsiooni – kontsentratsioon, ühenduvus ja koostöö – võivad pakkuda lahendusi ühenduse harmoonilise arengu teatud takistustele, eelkõige majandustegevuse kontsentratsiooniga seotud negatiivsed mõjud, kaugusest tulenev ebavõrdsus turgudele ja teenustele juurdepääsu osas ning jagunemisi, mis ei ole määratud piiridega mitte ainult liikmesriikide – eelkõige nende, mis on kõige ebasoodsamas olukorras – vahel, vaid ka piirkondade vahel.

Me peame seetõttu püüdma parandada nende poliitikate vahelisi sünergiaid, kasutades meetodeid nende territoriaalse mõju tõhusaks mõõtmiseks. Just sel põhjusel olen ma alati seisnud täiendavate kvalitatiivsete näitajate väljatöötamise eest eesmärgiga paremini kavandada ja rakendada vastavaid poliitikaid koha peal, võttes arvesse erinevaid territoriaalseid eripärasid.

Praegu jääb sisemajanduse kogutoodang ainsaks kriteeriumiks abikõlblikkuse kindlaksmääramisel struktuurifondide kaudu toetuse saamiseks.

Kuid täiendavate näitajate väljatöötamine ja territoriaalsete hinnangute teostamine ei tohiks tuua kaasa suuremat bürokraatiat või edaspidiseid viivitusi, vaid hoopis uute poliitikate ja meetmete lihtsustatud rakendamise territoriaalse ühtekuuluvuse toetamiseks.

Viiendas eduaruandes – ma olen kohe lõpetamas, proua juhataja – viidatakse konkreetselt üleminekupiirkondadele, mis asuvad lähenemispiirkondade ning konkurentsivõime ja tööhõive piirkondade vahel. Tuleb mees pidada, et need piirkonnad vajavad selgemat staatust, koos suurema julgeoleku ja stabiilsusega oma arengus.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Ma sooviksin tänada kõiki raportööre regionaalarengu paketi koostamise eest. Ma sooviksin eriti õnnitleda härra van Nistelrooij tema erakorraliste jõupingutuste eest. Ta on väga

edukalt lisanud resolutsiooni ettepaneku osana liikmesriikide vajaduse rakendada territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamisele suunatud meetmeid.

Peale selle aitab roheline raamat tuua esile, et lisaks sotsiaalsele ja majanduslikule ühtekuuluvusele on territoriaalne ühtekuuluvuspoliitika üks peamisi Euroopa Liidu eesmärke. Euroopa piirkonnad arenevad erinevatel viisidel, kui neid ei koordineerita ühtse ELi poliitika kaudu.

Territoriaalne ühtekuuluvus on põhielement Euroopa integratsiooni ja piirkondade vahelise lähenemise saavutamisel. Minu arvates tuleb nii praegu kui ka tulevikus erilist tähelepanu pöörata ELi lähenemispiirkondadele, et nende vahelisi suuri erinevusi saaks oluliselt vähendada niipea kui võimalik.

Minu kodumaa Rumeenia puhul on saavutatud märkimisväärset edu piirkondade arengu osas, kuid me seisame vastamisi erinevustega nii nende vahel kui ka sees, samuti maa- ja linnapiirkondade vahel.

Tasakaalustatud, jätkusuutlik regionaalareng peab toimuma tingimustes, kus spetsiifilisi ressursse kasutatakse tõhusalt iga piirkonna puhul eraldi. Näiteks Lääne-Rumeenia üks peamisi tunnuseid on arvukate geotermiliste allikate olemasolu. Piisavate rahaliste vahendite eraldamine sellele piirkonnale elektrienergia alternatiivse allika loomiseks ja geotermiliste vete kasutamiseks loob uusi töökohti ja toob kaasa arvukaid majanduslikke hüvesid.

Ma pean täna arutatavat paketti oluliselt tähtsaks ka Rumeenia jaoks.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Proua juhataja, ühtekuuluvuspoliitika on integratsiooniprotsessi põhisammas. Nõuetekohaselt funktsioneeriva ühtekuuluvuspoliitika olemasolu on vajalik tingimus sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamiseks Euroopa Liidus. Täna on meie suurim väljakutse viia läbi kiire reform, mille alusel meie poliitika toimib ning lihtsustada ja muuta paindlikumaks keerulisi projektide elluviimise protseduure ja rahastamise regulatsioone.

Piirkondadevahelise kontseptsiooni väljatöötamine ja parimate tavade vahetamine lisatakse ühtekuuluvuspoliitika reformiplaanidesse ja need täiendavad seda suurepäraselt. Sel põhjusel peaks Euroopa Komisjon esitama niipea kui võimalik konkreetse ettepaneku projekte elluviivate asutuste vahel kogemuste vahetamise võimalikkuse kohta.

Minu arvates ei ole vaja veenda täna siin esindatud liikmesriike, et majandus- ja finantskriisi arvestades on struktuurifondid peamine vahend majanduse ergutamiseks piirkondlikul tasemel. Seetõttu on oluline lihtsustada protseduure ja kiirendada rahaliste vahendite juurdevoolu liikmesriikide majandustesse. Euroopa projektid on viis uute ja jätkusuutlike töökohtade ning võimaluse loomiseks kõige suuremas hädas olijatele, Euroopa Liidu kõige vaesematele piirkondadele.

Ühtekuuluvuspoliitika peaks olema vahend uutele väljakutsele, nagu näiteks ühtne energeetikapoliitika ja kliimamuutus, vastu astumiseks.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Proua juhataja, ühtekuuluvuspoliitikat on tihti peetud parimaks näiteks solidaarsuse kohta Euroopa Liidus. Ühenduse eraldiseisvate riikide ja piirkondade vaheliste arenguerinevuste tasandamine on kogu ELi huvides. Minu arvates on roheline raamat komisjoni dokument, mis on diagnoosinud täpselt ELi ühtekuuluvuspoliitika ees seisvaid praegusi väljakutseid.

Komisjon käsitleb ka konkreetset vajadust toetada spetsiifilise geograafilise olemusega piirkondi, nagu näiteks mägipiirkonnad ja ebasoodsad põllumajanduslikud alad, mis väärivad otsustavat toetust. Eriti oluline on, et me koordineeriksime ja planeeriksime õigesti toetust maapiirkondadele. Neid piirkondi iseloomustab madalam majandusliku arengu tase, madalam rahvastiku tihedus, ebapiisav juurdepääs igat liiki avalikele teenustele ja piiratud töötamisvõimalused väljaspool põllumajandust. Ka on konkreetsetes liikmesriikides nende piirkondade vahel oluline erinevus. Kui me võrdleme maa- ja linnapiirkondi, on need disproportsioonid veelgi suuremad.

Maapiirkondade arengu rahastamise kavandatud suurendamist on kritiseeritud palju praeguses finantsperspektiivis. Ma sooviksin kõikidele meelde tuletada, et maaelu arengu poliitika ja selle poliitika rahastamine aitavad hoida neid piirkondi elusana ja teha nende elanike elud kergemaks. Kokkuvõtteks, komisjoni dokument, raportid ja tänane arutelu on kõik samm õiges suunas.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Ma pean alustama proua Krehli ja härra van Nistelrooij õnnitlemisega nende raportite ja nende valmisoleku eest aktsepteerida oma kolleegide panuseid. Nende raportid tunnustavad parimate tavade tähtsust, mis on sünergia faktor, eelkõige

keskkonna, energeetika ja tööhõive valdkondades ning ma ühendan arutelu territoriaalse ühtekuuluvuse kohta aruteluga ühtekuuluvuspoliitika tuleviku kohta Euroopa Liidus.

Ma nõustun rohelise raamatu hinnangutega ja territoriaalse ühtekuuluvuse kontseptsiooni analüüsiga ning kiidan heaks nendes raportites sisalduvad soovitusel territoriaalse ühtekuuluvuse tuleviku kohta, eelkõige järgneva osas: territoriaalse ühtekuuluvuse määratlus; territoriaalse ühtekuuluvuse kohta valge raamatu avaldamine; Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi jõustamine; territoriaalse ühtekuuluvuse integreerimine kõikide ühenduse poliitikate tulevases arengusse; täiendavate kvalitatiivsete näitajate väljatöötamine; ühenduse poliitikate territoriaalse mõju mõõtmine ja ettepanek viiside kohta sünergiate loomiseks territoriaalsete ja sektoraalsete poliitikate vahel; tervikliku strateegia väljatöötamine spetsiifiliste geograafiliste tunnustega piirkondade jaoks, eelkõige äärepoolseimate piirkondade jaoks; järkjärgulise üleminekuabi terviklikuma süsteemi kehtestamine nn üleminekupiirkondadele; ning mitmetasemelise (Euroopa, riikliku, piirkondliku ja kohaliku) territoriaalse valitsemise arendamine.

Sel põhjusel palun ma tungivalt oma kaasliikmeid toetada neid raporteid, ning liikmesriike ja ka komisjoni nõuetekohaselt järgida neid.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Ma sooviksin kõigepealt tervitada ideed sisulisest arutelu ühtekuuluvuse teemal. Ma sooviksin õnnitleda kõiki meie kaasliikmeid nende jõupingutuste ja tehtud ettepanekute eest.

Ma kavatsen esitada mõned märkused mõnede teemade kohta, alates territoriaalsest ühtekuuluvusest. Põhiprobleem on see, kuidas tagada Euroopa Liidu kõikide territooriumide harmooniline areng ning partnerlus linna- ja maapiirkondade vahel, et peatada territooriumi kaotamine ja vastata maapiirkondade elanikkonna vähenemisele. Ilma territoriaalse ühtekuuluvuse määratluseta, mida parlament ootab, annab majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse ühtne kontseptsioon tulevase aluse ELi regionaalpoliitikale ja struktuurifondide formaadile pärast 2009. aastat.

Mis puudutab Krehli raportit, toetan ma kõiki selles raportis toodud ettepanekuid, mis toetavad Euroopa piirkondi ning mainivad takistuste eemaldamist ja protseduuride lihtsustamist, samuti nende stabiilsust aja jooksul, koos ettepanekutega töötada välja täpsemad meetodid heade tavade vahetamiseks piirkondade vahel.

Ühtekuuluvuspoliitika linnadimensiooni suhtes me teame, et meil ei ole ühtset määratlust „linna” kohta. Samuti teame, et meil on Euroopas umbes 5 000 linna, kus on vähem kui 50 000 elanikku. Rumeenias on märkimisväärne arv sellise elanikkonna arvuga asulaid. Ma usun, et me vajame arengumudelit ja piisavalt ressursse seda laadi linnaasulate jaoks, sest need on just piirkonnad, mis ei saa või saavad vähe kasulikku mõju mitmekeskeselise lähenemisviisist.

Uue aluslepingu kohaselt hakkavad liikmesriigid ja EL ühiselt juhtima ühtset, jätkusuutlikku linnapiirkondade arengut territoriaalse ühtekuuluvuse osana. Kohalikud ja piirkondlikud asutused peavad olema valmis selleks lähenemisviisiks, mis on juba kehtestatud mitmetasemelise valitsemisena. Ma toetan ideed rahaliste vahendite kohustuslikust miinimumsummast 1 000 eurot elaniku kohta, vastandina eelnevale näitajale 500 eurot.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). – (ES) Proua juhataja, mikrokrediitide raporti suhtes soovin ma õnnitleda kõiki raportööre, sest nad on teinud suure töö. Nad on kahtlemata parandanud komisjoni algatust.

Ma usun, et käesolevas raportis tehtud soovitusel võimaldavad meil kehtestada aluse mikrokrediidi sektori jaoks nõuetekohase raamistiku väljatöötamiseks Euroopa Liidus. See sektor on olnud edukas paljudes arenguriikides, sealhulgas mõnedes Euroopa riikides, nii meetmena majandustegevuse loomiseks kui ka vahendina sotsiaalse kaasatuse suurendamiseks ja töökohtade loomise edendamiseks. Kuid seda edu ei ole tänaseks kantud üle ühenduse konteksti. Ma usun, et meil on nüüd võimalus seda teha, eriti arvestades meie ees seisvat majandus- ja finantskriisi.

Sellega seoses, käesolevas raportis esitatud algatuste tugevdamine peab olema prioriteet, kuid me peame astuma ka teisi samme. Me peame suurendama rahalisi vahendeid, mis on kättesaadavad nendele mikrokrediidi tugistruktuuridele. Me peame tagama lihtsama ligipääsu nende üksikisikute ja äriühingute jaoks, kellel ei ole võimalik laene saada. Selles suhtes, proua juhataja, soovin ma tuua näitena esile Euroopa garantii mikrolaenudele, sest see on vahend, mis võiks parandada seda ligipääsu ja sisaldub raportis.

Ma lõpetan, öeldes, et käesoleva raportiga laotakse kahtlemata vundament, millele me saame luua harmoonilise raamistiku Euroopa kontekstis, et julgustada mikrokrediidi sektorit.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) 2010. aastal kavatsevad komisjon ja liikmesriigid vaadata läbi struktuurifondide kasutamise meetodi ja nende ärakasutamise määra. Ma kutsun liikmesriike üles määratlema väga hoolikalt ümber oma prioriteedid, mille jaoks nad kavatsevad kasutada struktuurifonde.

Mulle tundub, et linnaline liikumiskeskond, maaelu areng, energiatõhusus hoonetes ja transpordi infrastruktuuri areng peavad olema liikmesriikide prioriteetide hulgas struktuurifondide kasutamiseks perioodil 2011–2013.

Hoonete energiatõhususe raportöörina nõudsin ma Euroopa Regionaalarengu Fondis selle määra suurendamist, mida liikmesriigid saavad kasutada sotsiaalmajade ehitamiseks ja energiatõhususe tõstmiseks hoonetes 3%lt 15%ni. See annaks liikmesriikidele suurema paindlikkuse, samuti võimaluse kiirendada Euroopa fondide ärakasutamist Euroopa kodanike elukvaliteedi parandamiseks.

Eriti praeguse kriisi jooksul peavad liikmesriigid kasutama riiklikke fonde ja eelkõige struktuurifonde majandusarengu tagamiseks ja töökohtade arvu suurendamiseks.

Eoin Ryan (UEN). – Proua juhataja, esiteks sooviksin ma õnnitleda raportööre, kes on kaasatud sellesse väga olulisse raportisse. Ma arvan, et majanduskriis on sundinud meid põhjalikult vaatama oma majanduslikku käitumist minevikus. See omakorda pakub võimaluse õppida oma mineviku vigadest. Ma oletan, et kui meie majandused liikusid jõudsalt edasi, jättsime me kahjuks teatud rühmitused maha.

Mikrokrediidile juurdepääsu käsitlemine ja selle parandamine annab meile võimaluse käsitleda neid mineviku vigu. Mikrokrediidi raamistiku ümberkujundamine saab aidata meil tugevdada ja taastada oma majandused kogukonnast ülespoole. Iirimaal on tehtud kiiduväärt tööd selle osas. Minu enda Dublini valimisringkonnas on neli ettevõtlusnõukogu, mis on moodustatud alates 1993. aastast ning need on andnud kohaliku taseme toetust mikroettevõtetele Dublini linnas ja maakonnas. Iirimaa maakonna- ja linnanõukogude liit teatas käesoleva aasta alguses oma rahaliste stiimulite paketi, mille eesmärk on toetada 3 000 ettevõtet kõikjal Iirimaal ja luua 15 000 uut töökohta. See projekt sisaldab ka ligi 50 000 inimese koolitust.

Need on väikesed arvud Euroopa tasemel, kuid meie mikrokrediidiettevõtte Dublinis ja Iirimaal on väga mõjukas. Ma loodan siiralt, et alates sellest suurepärasest raportist näeme me märkimisväärset ja kooskõlastatud tegevust ühenduse tasemel, et toetada mikroettevõtte poolt ja jaoks tehtavat hindamatut tööd kohalikul ja riiklikul tasemel kõikjal Euroopa Liidus, sest see on väga oluline osa meie majandusest täna ja väga oluline osa meie majandusest tulevikuks.

Juhataja. – Täna teid, härra Ryan. Ma ei ole olnud eriti range, sest meil on tegelikult veidi rohkem aega, kui on märgitud kodukorras.

Kuid ma sooviksin öelda midagi, enne kui me liigume edasi kohalt märkuandmise menetluse juurde. Härra Pöttering käivitas täna hommikul siin täiskogul olulise sündmuse ja see puudutab Euroopa organisatsiooni nimega FLARE, milles on kaasatud üle 30 riigi ja milles noored – ja mitte ainult noored – on väga pühendunud organiseeritud kuritegevusega võitlemisele ja selle tagamisele, et organiseeritud kuritegevusest konfiskeeritud kaupu kasutatakse sotsiaaltööks.

Sellel täiskogul on kohustuse võtnud ka Euroopa Parlamendi president ja kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon ning meie hulgas siin saalis on mõned nendest noortest, kes minu arvates teevad au Euroopale, sest nad püüavad koos meiega tagada, et Euroopa oleks vaba rassimist, kuid ka organiseeritud kuritegevusest. Seetõttu sooviksin ma ka tänada neid, kes on siin ja kes on selles kojas.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Proua juhataja, ma sooviksin tänada kõiki raportööre. Need raportid on kullaekandus uute poliitikate jaoks. Mul on ainult kahju, et mitte ükski neist ei viita kultuuripoliitikale.

Kultuuripoliitika on võib-olla ühtekuuluvuspoliitika, vastavalt määratlusele. See on just kultuur, mis annab ühtekuuluvuse piirkonnale ja seda oleks võinud mainida, sest piirkondadevahelised kultuuripoliitikad ei ole veel paika pandud. Meil on alati olnud suuri raskusi kultuuridevaheliste projektide rahastamisega, sest puudub kultuuridevaheline ühiskond, sotsiaalne turvalisus, mis võiks anda artistidele mobiilsuse, mis on vajalik töötamiseks väljaspool nende piirkonna piire. Ma kutsun tõsimeelselt kõiki neid, kes tegelevad selle poliitika rakendamisega, mitte kaotama silmist seda aspekti; see on oluline igas Euroopa poliitikas.

ISTUNGI JUHATAJA: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Asepresident*

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Härra juhataja, territoriaalne ja sotsiaalne ühtekuuluvus väldib konflikte, kõrvaldades nende põhjused. Just selletõttu on meetmed, millega võrdsustatakse elustandardit linna- ja maapiirkondades ning tasakaalustatakse infrastruktuuri piirkondades, nii olulised. Mikrokrediitide laialdane kasutus on ühtekuuluvuspoliitika hea vahend. Täna, finants- ja majanduskriisi ajal, kui me kõik püüame leida viise töökohtade kaitsmiseks, peame olema teadlikud ohtudest ühtekuuluvuspoliitikale, nagu näiteks proteksionism ja diskrimineerimine vaesemate piirkondade suhtes.

Den Dover (PPE-DE). - Härra juhataja, regionaalarengukomisjon ja tervesse Euroopasse paigutatud rahalised vahendid on kõige olulisem programm kogu Euroopa Ühenduses.

Ma saan rääkida Kirde-Inglismaa nimel ja öelda, kui väga need rahalised vahendid on toonud kasu Liverpooli linnale, eriti viimase 10 aasta jooksul. Vaadates ettepoole tulevikku, võin ma näha seda linna jätkuvalt laienemas nende hästi jaotatud, hästi kontrollitud rahaliste vahendite alusel.

Ma nõuaksin erasektori suuremat kaasatust rahaliste vahendite jaotamise, juhtimise ja kontrollimise viisis, sest erasektor saab alati teha tõhusamat tööd kui avalik sektor.

Ma sooviksin samuti rõhutada seda, kuivõrd hindamatud need rahad on olnud kirdeosa maapiirkondadele, kus on palju põllumajanduslikke alasid, mis on olulised kogu majanduse jaoks.

Lõpuks, lubage mul öelda, et ma toetan härra Becseyd tema mikrokrediidi suhtes. See on väga huvitav areng ja oluline antud majandusliku olukorra ajal.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Daamid ja härrad, ma pean tänast arutelu regionaalpoliitikast kõige olulisemaks aruteluks mitte ainult käesoleval plenaaristungjärgul, vaid ka üheks kõige olulisemaks aruteluks meie valimisperioodil. See on võimalus rääkida Euroopa kodanikele teemast, millega nad saavad end hõlpsasti seostada, eriti seoses eelolevate Euroopa Parlamendi valimistega juunis. Tõhusa, lihtsa ja sirgjoonelise toe puudumine väiksemate asutuste jaoks, eriti investeerimisressursside ligipääsetavuse valdkonnas, on ärevust tekitav. Seetõttu ma usun nende raportite alusel, et me saame näha ühtekuuluvuspoliitika ja eelkõige mõnede tööprogrammide ümberhindamist, mis tuleks uuesti avada ja parandada.

Ma sooviksin lõpetada, avaldades veendumust, et neis viies raportis sisalduvad Euroopa Parlamendi soovitusel toovad lisandväärtust ja täidavad nii Euroopa linnades kui ka maapiirkondades nende kodanike ootusi, kes usuvad, et ühtekuuluvuspoliitika tagab nende piirkondade arengu, piirkondlike erinevuste järkjärgulise tasandamise, uued tööhõive võimalused, energeetika turvalisuse, paranenud energiatõhususe nende kodudes, parema transpordi ja tehnilise infrastruktuuri ning kõrgema elustandardi.

Sérgio Marques (PPE-DE). – (PT) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad. Selles olulises arutelus territoriaalse ühtekuuluvuse ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuspoliitika tuleviku kohta pean ma mainima äärepoolseimate piirkondade ees seisvat väga spetsiifilist probleemi. Geograafiliste tegurite seeria pideva kombinatsiooni tõttu on need piirkonnad äärmiselt kaitsetud majanduslikus ja sotsiaalses mõttes, eriti sellise keerulise rahvusvahelise kriisi ajal nagu meie poolt täna kogetav kriis.

Ma sooviksin seetõttu kutsuda Euroopa Komisjoni ja eriti volinik Hübnerit üles pöörama väga suurt tähelepanu äärepoolseimatele piirkondadele avalduvatele käesoleva kriisi mõjudele. Nende mõjude hinnang igas äärepoolseimas piirkonnas, eriti turismile, ehitusele ja tööpuuduse tõusule aitaks väga palju kaasa spetsiifilise Euroopa vastuse tagamisele nende piirkondade jaoks.

Seetõttu kutsun ma Euroopa Komisjoni üles koostama Euroopa vastuse kriisile äärepoolseimate piirkondade jaoks, mis ulatub kaugemale meetmetest, millest on juba teada antud majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuspoliitika raames Euroopa piirkondade jaoks üldiselt. Spetsiifiline Euroopa vastus sellele kriisile äärepoolseimate piirkondade jaoks ...

(Juhataja katkestas kõneleja)

Juhataja. – Teie aeg sai läbi.

Büroo pool kehtestatud sisekorras sätestatakse, et seda liiki arutelu võib sõna võtta kuni viis liiget ja igale isikule antakse rangelt üks minut.

Veel on avaldanud soovi rääkida kuus liiget lisaks neile viiele, kes on juba saanud sõna kooskõlas sisekorraga. Kuna meil on veidi aega üle – vastavalt istungjärgu teenistustele – teen ma erandi ja annan sõna neile, kes on avaldanud soovi rääkida. Kuid ma palun neil jääda rangelt teema juurde ja järgida üheminutilist aega, mis on lubatud kohalt märkuandmise menetlusega.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Härra juhataja, mul on hea meel kinnitada, et Tšehhi presidentuur propageerib ühtekuuluvuspoliitika selget määratlust viisil, mis hõlmab abi vähem arenenud piirkondadele. Ma sooviksin samuti kutsuda komisjoni üles esitama siduvaid õigusakte, millega ühtlustatakse töhüsa mikrokrediidi turu tingimusi. See on oluline mitte ainult kriisi ajal. Me peame muutma juurdepääsu rahastamisele hõlpsamaks eraisikute ja ettevõtjate jaoks, kellel ei ole võimalik saada laenu traditsioonilisest pangandussektorist. Tarbijakrediidi varasem ajalugu näitab, et EL peab tegutsema ühtsel ja tõhusal viisil, eriti kontrollivahendite osas. Lisaks sellele arvan ma, et mikrokrediit peaks olema suunatud peamiselt projektidele Euroopa vähemarenenud piirkondades samal viisil nagu ühtekuuluvuspoliitika ja ebasoodsas olukorras olevatele kodanike rühmadele või väga uuenduslikele projektidele kooskõlas Lissaboni strateegia eesmärkidega. Ma sooviksin samuti juhtida komisjoni tähelepanu riskile, et mikrokrediiti kuritarvitatakse rahapesemise eesmärkidel. Kahjuks ei ole meil veel konkreetset seadusandlikku ettepanekut laual.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Härra juhataja, kui me räägime ELi ühtekuuluvuspoliitikast ja regionaalarengust, peaksime me võib-olla heitma pilgu ELi kandidaatriikidele. Möödunud nädalalõpul olin ma Türgis, täpsemalt Anatoolia idaosas ja ma nägin probleeme Diyarbakiris, kurdide piirkonnas. Ma taipasin, et on vaja nõustada liitumiskandidaate regionaalarengu hüvede ja vajalikkuse suhtes.

Probleem Kurdi piirkonnas ei ole mitte ainult etniline probleem ja mitte ainult küsimus õigusest enesemääramisele ning muud sarnased küsimused. See ei ole ka terrorismi probleem, vaid puudutab palju rohkem regionaalarengut ja regionaalarengu tasakaalustamist linnade ja maa piirkondade lõikes. Ma usun, et me peaksime selgitama Türgile, et ta peaks kõnealusel juhul kohaldama Euroopa ühtekuuluvuspoliitikat, vastasel korral ei ole ta ka selles osas valmis liituma Euroopa Liiduga.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Struktuuri- ja ühtekuuluvusfondid on väga tuliselt arutletavad teemad meie jaoks, samuti on nad väga kiiduväärne, kuid kahjuks ebapiisavalt kasutatud võimalus. Sellel on mitmeid põhjuseid, alates bürokraatiast, tõkestavatest määrustest või määrustest, mis kehtivad liiga lühiajaliselt teabe suhtes, mis on raskesti ligipääsetav, ja läbipaistvuse puudumisest.

Ma võin teile öelda, et paljud Rumeenia taotlejad kaebavad probleemide üle, mis on seotud kulude abikõlblikkuse, liiga lühiajaliselt kehtivate määruste, arusaamatu dokumentatsiooni ja loomulikult pikkade projekti hindamisperioodidega.

Mul on hea meel, et Euroopa Komisjon on samuti hakanud aru saama nendest takistustest. Määruste muudatusettepanekud hõlmavad, eriti praeguse majanduskriisi ajal, sätteid kõnealuste fondide kasutamise eeskirjade lihtsustamise kohta. See on esimene samm ja ma sooviksin mõelda, et komisjon võtab vastu ka mitmed meie ettepanekutest.

Üks lahendus kõnealustele probleemidele on esitatud mestimis- ja tehnilise abi programmidega, kuid nagu ma ka toetasin proua Krehli raporti muudatusettepanekute kaudu, on vaja programmi ELi tasemel ...

(Juhataja katkestas kõneleja)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Elukvaliteet on tõepoolest suurel määral paranenud struktuurifondidest saadud rahade abil, mida Euroopa Liit on kasutanud sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse parandamiseks ja kokku 268 piirkonna arendamiseks.

Sellest finantsperspektiivist lähtudes on mul hea meel märkida, et oma praeguses koosseisus on parlament samuti etendanud rolli sellele kaasa aitamisel, et arutatud eesmärkidele eraldatakse rahalisi vahendeid rohkem kui esialgu oli ette pandud. Samal ajal kahetsen ma juba mu kolleegi poolt viidatud asjaolu, et on liiga palju bürokraatlikke tõkkeid ja mõnikord ei tea ma, kas selle eest tuleks süüdistada Euroopat või riikide valitsusi.

Igal juhul arvan ma, et me peame lihtsustama neid tõkkeid, et käsitleda nii kohalike omavalitsuste kui ka piirkondade pakilisi vajadusi. Kui me aga soovime hoida noori ja naisi maapiirkondades, peame investeerima palju rohkem vahendeid maaelu arengu toetamiseks.

James Nicholson (PPE-DE). – Härra juhataja, palju sellest, mida me oleme siin täna hommikul arutanud, tuleb järgmisel parlamendil ellu viia. Selle kohta ei ole mitte mingit kahtlust. Maaelu areng on keskse tähtsusega maamajanduse arengule, kuid kui mõned aastad tagasi töötati välja ja võeti kasutusele teine samm

maaühiskonna toetamiseks, ei antud selle toetuseks piisavalt rahalisi vahendeid. Meil on nüüd ümbersuunamine, millega võetakse ära lisavahendeid põllumajandustootjate ühtselt otsetoetuselt, et arendada maaühiskonda ja maamajandust.

Ma tean, et siin tuleb lahing. On neid, kes soovivad võtta regionaalpoliitika või maaühiskonna toetuse ära põllumajanduse peadirektoraadilt ja anda selle regionaalpoliitika peadirektoraadile, mis ei ole vastuvõetav neile, kes elavad maamajanduses. Meil oli sellekohane arutelu 1990. aastate alguses Ray MacSharry ajal ja me ei pöördunud selle juurde tagasi. Ma ütlen „mitte mingil juhul”. Täiendavaid rahalisi vahendeid tuleb kulutada põllumajanduse all ja maamajanduses, et toetada väikepõllumajandustootjaid ja maapiirkondades aktiivseid inimesi.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, ma sooviksin tänada raportööri tema raporti eest. Käsitletud teema on väga tundlik tagajärgede osas, mida see võib omada erinevate liikmesriikide majandussüsteemidele. Uue Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ühendamisel ühise põllumajanduspoliitikaga võib olla nii positiivseid kui ka negatiivseid aspekte, olenevalt sellest, kuidas seda fondi kasutatakse.

Teatud seisukohast tähendab fondide ühendamine seda, et neid saab kasutada tõhusamalt ja see on kindlasti hea asi. Kuid ma nõustun raportööriga, et eraldusjoon on väga peen ja muu hulgas on risk, et fonde kasutatakse ainult põllumajanduse konkurentsivõimelisemaks muutmiseks maapiirkondades asuvate muude sektorite kahjuks.

Maapiirkonnad vajavad tegelikult tugevaid investeeringuid – struktuurseid ning põllumajandus- ja toiduainesektori investeeringuid –, et elavdada majandust, koolitada noori põllumajandusettevõtjaid, kes on maamajanduse liikumapanev jõud ja koolitada neis piirkondades elavaid naisi. Nad vajavad investeeringuid ka informatsioonitehnoloogia sektoris, et noored inimesed tunneksid paremini uusi tehnoloogiaid. Meie risk on see, et vahendeid väärkasutatakse.

Sel põhjusel olen ma endiselt veendunud, et kaine mõistus peab peale jääma, kui me soovime vältida vahendite väärkasutamist, sest maamajandusel võiks olla väga ränk mõju Euroopas.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Härra juhataja, ühtekuuluvuspoliitika on üha tähtsam praeguse majanduskriisi perspektiivist, sest nagu selle poolt pakutavad struktuurifondidki, saab ühtekuuluvuspoliitika olla tõhus vahend, mis stimuleerib majandust piirkondlikul tasemel. Kontsentreerumine kasvu stimuleerivatele tegevustele, nagu näiteks kulutamine uurimis- ja arendustegevusele, innovatsioonile või aktiivsetele töökohti loovatele meetmetele peaks andma Euroopa majandusele stiimuli ja tagama tagasipöördumise kasvu juurde. Samuti kiidan ma heaks täiendavate rahaliste vahendite eraldamise Interneti-ühenduse parandamiseks maapiirkondades.

Danuta Hübner, komisjoni liige. – Härra juhataja, ma hoidsin kokku kaks minutit oma sissejuhatavatest märkustest, et oleks nüüd rohkem aega küsimustele vastamiseks. Kuigi ma kahetsen, et ma ei saa vastata kõikidele küsimustele, hindan ma väga kõiki kahepoolseid vahetusi, mis meil on olnud viimaste aastate jooksul Brüsselis või minu külaskäikude ajal kohti teie valimisringkondades. Te olete teretunud jätkama meiega seda dialoogi komisjonis. Ma peaksin tänama teid selle tõeliselt hea ja õige arutelu eest täna.

Me peame kasutama täielikult ja targalt ära kõikide Euroopa ja riikide poliitikate potentsiaali tagamaks, et Euroopa Liit tuleks majanduse ja ühiskonnana sellest kriisist majanduslikult, sotsiaalselt ja poliitiliselt tugevamana välja, koos tugevate alustaladega pikaajaliseks jätkusuutlikuks arenguks. Mulle tundub, et tänane arutelu kinnitab, et Euroopa ühtekuuluvuspoliitikal on täita oma roll selles protsessis nii täna kui ka homme. Meie ühine ülesanne täna on tagada, et ühtekuuluvuspoliitika potentsiaali – selle suutlikkust kindlustada jätkusuutlik areng ja töökohad – kasutatakse täielikult ja targalt ära uues ülemaailmses kontekstis. Ma ei mõtle mitte ainult kriisi, vaid ka kõiki neist hästi tuntud väljakutseid, mida me tuvastasime aastaid tagasi oluliste väljakutsetena Euroopa arengule.

Jätkusuutliku konkurentsivõime toetamine on kõige tõhusam viis ühtekuuluvuse saavutamiseks Euroopa Liidus. Selles kontekstis peame me kasutama ühtekuuluvuspoliitikat selliste tegurite sihtmärgiks seadmist nagu väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete juurdepääs rahastamisele. Me peame samuti käsitlema selliseid küsimusi nagu parem juurdepääs avalikele teenustele, millega püütakse parandada tööhõivet ja tööviljakust ning sellega aidata kaasa võrdsematele võimalustele.

Nagu mõned teist on rõhutanud, on viimaste aastate jooksul jõutud ühisele arusaamale, et uute väljakutsete käsitlemine nõuab ühtset ja kohapõhist lähenemisviisi – lähenemisviisi, mis optimeerib ressursside kasutamist

ja mobiliseerib kõiki partnereid piirkondlikul ja kohalikul ning ka riigi ja Euroopa tasandil, seega oleme me aktiivsed kõikidel Euroopa valitsemise tasemetel.

Partnerluspõhimõtte osas sooviksin ma rõhutada, et see on olnud oluline eesmärk alates minu ametiaja esimesest päevast ja komisjon on väga palju investeerinud partnerluspõhimõtte ja ühtekuuluvuspoliitika realiseerimiseks – mida kasutatakse tegelikult koha peal. Üsna peatselt pärast läbirääkimisi viisime me läbi täieliku hindamise selle kohta, kuidas liikmesriigid ja piirkonnad viisid ellu partnerluspõhimõtet ja poliitikaprogrammide kavandamise protsessi. Me ei soovinud mitte vaid partnerluspõhimõtete ametlikku olemasolu, seega me töötasime koos partneritega, aidates neil kujundada oma suutlikkust olla tõelised partnerid poliitikajuhtimissüsteemis ja me reageerime üsna tõhusalt kõikidele koha pealt saadavatele signaalidele selle kohta, et seda põhimõtet ei järgita konkreetsetes liikmesriikides. Mul oli hiljuti selles küsimuses nõupidamine Kesk-Euroopa ühest liikmesriigist pärit valitsusvälise organisatsiooniga.

Ma nõustun täielikult kõigi teiega, kes te ütlete, et ühtekuuluvuspoliitika ei toimi ega pea toimima eraldatult; et me peame tugevdama sünergiaid ja koordineerimist ühtekuuluvuspoliitika ja kõikide teiste sektoraalsete, riiklike või Euroopa poliitikate vahel. Sellega ei taheta mitte üksnes vältida kattumist või dubleerimist, vaid ka kasutada poliitikatevahelisest heast koordineerimisest tulenevat sünergiaid. Maaelu arendamine ja regionaalpoliitikad on kindlasti äärmuslik näide vajadusest väga hea koordineerimise ja poliitikatevaheliste sünergiate kasutamise järele.

Veel üks näide võiks olla konkurentsivõime ja vajadus võtta arvesse madala süsinikusisaldusega majandusest ja kliimamuutusest tulenevaid piiranguid infrastruktuuri investeeringute kohta. Ma sooviksin väga tugevalt rõhutada, et me oleme palju investeerinud Euroopa ühtekuuluvuspoliitika roheliseks muutmiseks. Me kehtestasime kliimamuutuse, energiatõhususe ja taastuvenergiaga seotud eesmärgid enne suure arutelu puhkemist kliimamuutuse kohta Euroopa Liidus. Täna läheb üks kolmandik meie ühtekuuluvuspoliitika rahalistest vahenditest otse rohelistesse investeeringutesse meie elu kõikides valdkondades. Hiljuti sellesse poliitikasse lisandunud täiendavat 4% tuleb kasutada elamumajanduse valdkonnas energiatõhususe ja taastuvenergia suhtes, mis võimaldab meil panna rohkem rõhku sellele väljakutsele.

Arutelust nähtub samuti selgelt, et me vajame nii järjepidevust kui ka reformi poliitika elluviimisel. Järjepidevuse osas rõhutaksin ma väga tugevalt, et see mitmeaastase programmi koostamine, rahaliste vahendite lisatavus, ühine juhtimine ja partnerluspõhimõtted kujutavad suurt Euroopa väärtust, mille suhtes peaksime me jätkuvalt suurt hoolt üles näitama. Kuid on ka muutuse vajadus, et saavutada parem tasakaal finantsjuhtimise ja -kontrolli ning poliitika heade tulemuste ja hea rakendamise saavutamise ülesannete vahel. Ei ole kahtlust, et me peame panema paika lihtsama, tõhusama ja tulemuslikuma rakendusmehhanismi ning vähendama halduskeerukust ja halduskoormat.

Me oleme viimastel kuudel töötanud selle väljakutsega teie suure toetuse abil. Me saavutasime juba detsembris artikli 55 muutmise ja nädala pärast hääletame lihtsustamise ettepanekute põhihulga suhtes. Töörühm, mille me moodustasime koos liikmesriikidega poliitikate lihtsustamiseks, jätkab oma tööd ja mai lõpus on meil veel üks ettepanek, mis on loodetavasti endiselt seotud kõnealuse perioodiga.

Ma nõustun teiega, et selleks, et poliitika oleks tõhusam, peame me ka tugevamalt keskenduma tulemustele, tugevamale järelevalvele ja hindamiskultuurile. Me jätkame tööd selle osas. Ma väga hindan teie toetust uuele finantskorraldusele. Me oleme õigel teel, kuid kindlasti saab palju rohkem ära teha. Palun pidage silmas uue finantskorralduse osas, mis on täna üks peamisi vahendeid, millega aidatase väike- ja keskmise suurusega ettevõtetel saada juurdepääsu mikrokrediidile programmide Jeremie ja nüüd ka Jasmine kaudu, et me alustasime seda protsessi ammu enne kriisi puhkemist, seega see poliitika on suhteliselt hästi ette valmistatud nendeks rasketeks aegadeks.

Mõned teist mainisid läbipaistvuse küsimust. Ma sooviksin vaid meile kõigile meelde tuletada, et meil on uued eeskirjad selleks uueks perioodiks 2007–2013. Me oleme kohustatud teavitama avalikkust kõikidest toetusesaajatest, seega me loodame, et nende läbipaistvuse kohustustega saavutame me olulise muudatuse avalikkuse teadlikkuse ja kogu protsessi aususe osas.

Väga lühidalt kultuuri kohta, sest see tõstatati olulise elemendina, olen ma täielikult teadlik – ma näen seda ka oma reise ajal –, et nii piirkonnad kui ka linnad on peamised tegijad kultuuri vallas Euroopas. Kultuur etendab ka olulist majanduslikku rolli piirkondliku arengu edendamisel. Me oleme tunnistanud seda Euroopa ühtekuuluvuspoliitika raames. Meil on palju piirkondlikke ja kohalikke linnaelu strateegiaid, mis on edukalt ühendanud kultuuri meie poliitikasse.

Lubagem mul samuti teid teavitada, et ühendus alustab varsti sõltumatut uuringut panuse kohta, mida kultuur annab kohalikku ja piirkondlikku arengusse, mis loodetavasti valmib järgmise aasta alguseks. Selle kaudu saame paremini informeeritud aluse kultuuri edaspidiseks lisamiseks Euroopa poliitikatesse.

Lõpetuseks, ma väga hindan kõiki teie märkusi mitte ainult rapordi kohta, vaid ka teie poolt siin väljendatud muresid ja ideid tulevikuks. Lisan enamiku neist sõnumitest oma sõnumidokumenti, mille ma esitan nõukogule mai lõpus. Oleme samuti lõpetamas sõltumatut uuringut, mida teostab rühm teadlasi ja eksperte professor Fabrizio Barca juhtimisel. Selle uuringu tulemused avalikustatakse aprilli lõpus. Lõplik ametlik hinnang territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva rohelise raamatu konsulteerimise kohta esitatakse meie kuuendas ühtekuuluvuse vahearuandes, mille komisjon võtab vastu juuni lõpu poole.

Constanze Angela Krehl, raportöör. – (DE) Härra juhataja, ma sooviksin teha kaks märkust, kuna see arutelu on lõpule jõudmas.

Avalikkusel on väga kaksipidine ettekujutus Euroopa struktuuripoliitikast. Osa inimesi peavad seda iseenesest mõistetavaks, et nad saavad toetust, kuid leiavad lihtsalt, et bürokraatlikud takistused on liiga suured. Teistele inimestele, sealhulgas mõnele siin täiskogul, tundub, et see on vaid sissepääsute pettusele. Kumbki neist ettekujutustest ei ole õige.

Solidaarsus on tõeliselt oluline minu fraktsiooni jaoks, kuid see peab olema hästi põhjendatud ja ei tohi olla ühesuunaline tänav. Teiselt poolt ei ole tegemist sellega, et projekte taotlevad projektikorraldajad, kogukonnad ja ühendused sooviksid petta Euroopa Liitu. Keerulistest protsessidest tuleneb sageli vigade tegemine, kuid need ei tingi pettust. Sel põhjusel peame me muutma seda, kuidas asju tehakse.

Teine punkt, mida ma sooviksin arvestada, on see, et ühtekuuluvuspoliitika on kahtlemata Euroopa poliitika oluline osa. Seistes vastamisi selliste väljakutsetega nagu kliimamuutus, majanduskriis ja üleilmastumine, koos demograafiliste muutuste ja arengutega tööjõuturul, vajame me tungivalt seda poliitikat. Euroopa Parlament peab ühtekuuluvuspoliitika tulevikuks ümber määratlema, et vastata Euroopa piirkondade vajadustele. Meie poolt just arutatud raportid moodustavad hea vundamendi sellele protsessile. See võimaldab Euroopa lisandväärtuse loomist Euroopa Liidu jaoks. Kui me aga kavandame struktuuripoliitika ümber, ei tohi me käituda nii, nagu see võiks lahendada kõik Euroopa Liidu probleemid. Me peame tööpoolest keskendumisele meie ees seisvatele ülesannetele. Tänan teid.

Oldřich Vlasák, raportöör. – (CS) Volinik, daamid ja härrad, antud asjas sooviksin ma esitada kokkuvõtlikult väljakutsed ja viisakad palved, mida Euroopa Parlament esitab oma partneritele, Euroopa Komisjonile ja liikmesriikidele, kui see aruanne vastu võetakse. On selge, et suurim vajadus on hinnata kasu, mida saadakse URBANi algatuse lisamisest ühtekuuluvuspoliitika põhisuunda. Me peame hindama võimalusi ja kontrollima linnapeade, volinike ja valitud esindajate rahulolu tasemeid linnapiirkondades Euroopa fondide hulga vähendamise suhtes. Ühendatud planeerimine ja vastutuse üleandmine või ressursside või uue finantskorralduse instrumentide nn edasidelegeerimine on selgelt valdkonnad, kus on vaja aktiivsemat lähenemisviisi komisjoni poolt, vähemalt soovitud või end tõestanud lähenemisviiside näidete esitamise kaudu. Samal ajal peame me jätkama ühtekuuluvuspoliitika lihtsustamist tervikuna, mitte vaid linna aspektist. Pikaajaliste võimaluste hulka võiks näiteks kuuluda Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi ühendamine. Lõpetuseks, kuid mitte vähem tähtsana on väga oluline, et komisjon mõõdaks ja hindaks regulaarselt kõikide poliitikate mõju linnaelule ning samal ajal arutaks nende poliitikate tõhusust koos linnaametitega. Käesolevas raportis seetõttu soovitatakse, et komisjon ja liikmesriigid moodustaksid ELi linnaelu arengu kõrgetasemelise grupi ning rakendaksid koordineerimise avatud meetodit linnaelu arengupoliitika suhtes ELi tasemel samal viisil, nagu seda rakendatakse muudes valdkondades, nagu näiteks sotsiaalne integratsioon. Samal ajal nõutakse raportis linnapiirkondade positsiooni tugevdamist algatuses „Piirkonnad majandusmuutustes” ning Urban Auditi (linnade auditi) projekti edasiarendamist ja regulaarset täpsustamist. Usaldusväärsete võrreldavate statistiliste andmete puudumise tõttu ei saa ma oma otsuseid rajada asjakohastele andmetele. Euroopa fondid kujutavad tegelikult Euroopa integratsiooni ühte kõige nähtavamast ja tõhusamast avaldumist. Me peame seetõttu tagama, nii praegusel valimiste-eelsel perioodil kui ka pärast seda, et struktuuriabi tegelikud saajad oleksid rohkem kaasatud arutelu selle kohta, millise vormi peaks ühtekuuluvuspoliitika võtma. Need inimesed on meie kaaskodanikud ja meie valijad.

Wojciech Roszkowski, raportöör. – (PL) Härra juhataja, volinik, minu raportis käsitletud küsimus oli üsna spetsiifiline, kuid väga oluline ELi fondide kasutamise optimeerimiseks ühtekuuluvuse seisukohast, olenemata sellest, kas seda mõistetakse traditsioonilises tähenduses või territoriaalse ühtekuuluvuse mõttes.

Jätkusuutlik areng on äärmiselt keeruline küsimus. Me peaksime seetõttu tervitama kõiki püüdlusi selle eesmärgi saavutamise lihtsustamiseks. Kuid territoriaalse ühtekuuluvuse kontseptsiooni ei ole veel täpselt määratletud. Roheline raamat on seetõttu kõnealuse teema arutelus pigem algus kui lõpp.

Mul on hea meel, et komisjon osundas vajadusele vähendada erinevusi arengutasemetes ja sünergiate tähtsust ELi poliitikate elluviimisel. Erinevatel piirkondadel on üsna erinevad probleemid sissetuleku tasemete, geograafilise asukoha, migratsiooni jms suhtes. Kuid me peame pidama meeles seda, mida minu Poola kaasliikmed, proua Staniszevska, härra Podkański ja härra Zapałowski ütlesid selle kohta, et rahalised vahendid kalduvad akumuleeruma piirkondade keskustesse. Me peaksime samuti meeles pidama, et maaelu arengupoliitika eesmärgid ei ole ilmtingimata Lissaboni eesmärkide ümberlõkkamine, kui kasutatakse ära suhtelise konkurentsivõime mehhanismi või tööviljakuse odavat suurenemist.

Põllumajanduskomisjon ei ole kommenteerinud minu aruannet, seega võtan ma nende vaikimist nõusolekuna. Minu arvates on härra Baco hääل rohkem arusaamatus. Oma raportis märkisin ma selgelt, et maaelu arenguressid ei saa kurnata otsemakseid. Teiselt poolt on tõsiasi, et maaelu arengufondid saavad aidata maapiirkondi majanduslikust hädast välja, toetades mittepõllumajanduslikku tegevust. Mul on hea meel härra Nicholsoni toetuse üle selles küsimuses.

Lõpetuseks sooviksin ma avaldada tänu regionaalarengukomisjoni nõustajatele ja oma poliitilisele fraktsioonile nende abi eest käesoleva rapordi koostamisel ja kõikidele tänases arutelus osalejatele.

Miroslav Mikolášik, raportöör. – Härra juhataja, lubage mul järelduses esitada teatud ideid, mida mul ei olnud aega lisada oma sissejuhatavasse kõnesse.

Mul on väga hea meel näha, et keskkonnakaitsesse investeeritakse üle 100 miljardi euro. Samal ajal tervitaksin ma palju suuremat eraldust energiatöhususele ja taastuvenergiaallikatele – praegu 9 miljon eurot –, samuti suuremat eraldust meetmetele kliimamuutuse vastu võitlemiseks, mis summas 48 miljardit eurot on vähem kui hetkel vajalik.

Ma usun tugevalt, et selle otsustamine, kuidas me kasutame neid fonde oma piirkondade kaitsmiseks ja kliimamuutuse selliste tagajärgede nagu üleujutused ja põuad vastu võitlemiseks, määrab kindlaks meie piirkondade tuleviku ja nende majandusliku positsioneerimise. Samuti hindan ma väga asjaolu, et liikmesriigid on juba pühendanud märkimisväärse summa oma finantseraldiste kogusummast investeeringutele uurimis- ja arendustöö ja innovatsiooni vallas, kuid ma olen ka tähele pannud, et enamiku ELi lähenemispiirkondade jaoks jääb oluliseks probleemiks ligipääsetavuse tagamine, sest neil on puudulik transpordi infrastruktuur.

Teiselt poolt on mul hea meel olla tunnistajaks liikmesriikide jõupingutustele prioritseerida investeeringuid, mis on suunatud töötajate osalemisele ja oskuste parandamisele, samuti võitlemisele vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu Euroopa sotsiaalfondide poolt finantseeritud programmides. Lisaks julgustan ma liikmesriike jätkama tõhusa partnerluse ülesehitamist ja partnerluspõhimõtte järjepidevat tugevdamist, samal ajal viies ellu tegevusprogramme. Ma usun, et uued liikmesriigid võiksid saada tõelist kasu parimate tavade ja teadmiste vahetamisest arengute kohta näiteks tehnoloogiate alal ning muudest ühistest tegevustest nende potentsiaali kiirendamisest rakendamise osas.

Zsolt László Becsey, raportöör. – (HU) Sissejuhatuse ajal ei olnud mul võimalik käsitleda konkreetselt mikrokreididiga seotud ühte või kahte küsimust, kuid kõige tähtsam asi siin on täiendavuse põhimõte. Ma sooviksin korrata, et see on samuti oluline ühtekuuluvuse peamine põhimõte, lisaks partnerluse ja ühtse lähenemisviisi põhimõtetele.

Seega, selleks et olla suuteline millegi täiendava pakkumiseks, peame me tagama, et ilma alalise aadressita inimesed saaksid osaleda mikrokreididi programmis mentorlusprogrammi abil. Me saame saavutada midagi täiendavat, tagades selle, et hiljuti alustatud Jasmine'i programmis on meil võimalik koolitada ja kaasata uusi mikrofinantseerimisorganisatsioone, mis on inimestele lähedal. Lisaks peame me andma midagi täiendavat, lähenedes paindlikumalt konkurentsivõimele, nii *de minimis* programmide kui ka riigihanke suhtes, asetades füüsilisest isikust ettevõtjad positiivse diskrimineerimise positsiooni.

Veel üks punkt, mida ma sooviksin käsitleda, on finantseerimise küsimus. Ühelt poolt, selle eksperimentaalprogrammi alustamine, mida parlament on stimuleerinud nüüdseks kaks aastat 2 miljoni euroga aastas. Ma loodan, et sellega alustatakse teisel poolaastal. Me keskendame kõik programmid otseselt mikrokreididi käsitlemisele ühes kohas, muutes nad läbipaistvaks, nagu mitmed mu kaasliikmed on samuti märkinud.

Täiendavuse põhimõte on samuti oluline selleks, et veenda liikmesriike julgustama inimesi mikroettevõtete alustamiseks ja mitte istuma kodus, nõudes sisse sotsiaaltoetusi, millele ka proua De Vits on viidanud. Ma pean oluliseks jätkata inimeste julgustamist selle osas. Väga oluline punkt on see, et täiendavus peaks tähendama seda, et mikrofinantseerimise vahendajad ei tohiks viia inimesi liigkasuvõtmiseni. Näiteks romide puhul ei peaks nad olema orjastatud oma aristokraatia poolt, vaid peaksid suutma edendada tegevust, mis põhineb tõelisel partnerlusel ja soovil aidata.

Lambert van Nistelrooij, raportöör. – (NL) Lugupeetud juhataja, täna hommikul olin ma esimene kõneleja käesolevas arutelus ja tagasi vaadates arvan ma, et me oleme andnud oma kodanikele, kes on kaasatud tervikliku poliitika elluviimisele detsentraliseeritud viisil, väga tugeva signaali, et Euroopa Parlament otsustab viia läbi ühtekuuluvuspoliitika ja väärtustab tööd, mida nad teevad kõikide arvukate projektide osas, mis puudutavad kas uurimis- ja arendustegevuse suundi, uurimistegevuse infrastruktuuri või energeetika moderniseerimisega seotud projekte. See on märkimisväärse tähtsusega. Kui me eelolevatel kuudel läheme valijate juurde, siis on tuhandeid projekte, kus Euroopa on kodanikele lähedal. Ma arvan, et ka see on väga suure tähtsusega. Ma soovin volinik Hübnerile suurt edu selles kampanias, kuna ma näen, et ka teie lähete valijate juurde eelolevatel kuudel. See on tõeliselt hea asi, seda ka kõikide siinolijate jaoks. Ma sooviksin tänada teid eelkõige teie poolt esile kutsutud poliitika muutuste eest, nimelt Lissaboni eesmärkide suurema arvessevõtmise, meie tegevuse rohelisemaks muutmise ning uurimis- ja arendustegevusele rõhu asetamise eest, täna märkasin ma veel kord, et te viitasite konkreetset kultuuripärandile kui millelegi sellele, millel on majanduslik ja kultuuriline väärtus.

Mul on veel mõned märkused teha, esimene neist puudutab rõhuasetust, mis on pandud piiriülesele koostööle, sellele kolmandale eesmärgile, mida me peame eeloleval perioodil tugevdama, ka rahaliselt.

Teine punkt on see, et ei tohi toimuda mitte mingit meie rahaliste fondide raiskamist. Meil on suurepärased fondid, mille kaudu saame pakkuda oma partneritele vahendeid partnerluse raamistiku kaudu, et lükata arenguid käima. Me ei tohi seda ära raisata tulevasel perioodil.

Lõpetuseks, meil on vaja valget raamatut territoriaalse ühtekuuluvuse kohta. Te olete andnud palju vihjeid, kuid valge raamat on tulevaste õigusaktide alus ja peaksin väga kahetsusväärseks, kui Euroopa Komisjon ei suuda koostada valget raamatut. Ma sooviksin tänada ka oma rapordi variraportööre nende koostöö eest, ja eriti personali, kes oli suurepärase.

Juhataja. – Enne istungjärgu katkestamist mõneks ajaks võtan ma õiguse tervitada väga soojalt külastajate rühma, kelleks on Toledo provintsist, minu Castilla-La Mancha piirkonnast pärinevad pensionärid, sest nad on siin täitmas oma kohustusi eurooplastena.

Ühine arutelu on lõpetatud.

Me jätkame nüüd hääletamisega.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Adam Bielan (UEN), kirjalikult. – (PL) Maakogukondadest pärit inimesed on iseäranis ebasoodsas olukorras tööjõuturul konkureerides. Euroopas ja eriti Poolas on märkimisväärsed erinevusi linna- ja maapiirkondade elustandardi vahel. See kehtib just teenustele juurdepääsu osas. Poola maapiirkondades on juurdepääs tänapäeva tehnoloogiatele nagu lairiba-Internetile poole keerulisem kui linnapiirkondades.

Ühtekuuluvuspoliitika eesmärk peaks olema konkreetsete algatuste ettevõtmine elustandardite võrdsustamiseks teatud piirkondades. Siin on väga oluline Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist abi saamine väike- ja keskmise suurusega ettevõtetele rahastamise saamiseks.

Teatud riikide valitsused peaksid toetama väike- ja keskmise suurusega ettevõtteid, kõrvaldades halduslikud ja õiguslikud barjäärid ning tagades sobiva infrastruktuuri. Need on olulised tingimused suurtest linnapiirkondadest kaugel asuvate piirkondade arenguks.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Ühenduse fondidest ettevõtjatele antavad mikrokrediidid ja ka krediidid annavad institutsioonilise hoova, mis võib täita ja peab täitma lõhe, mille on jätnud kommertspangad juba reaalselt majandust tabanud finantskriisi tagajärjel.

Kommertspank on kasulik majandusele seni, kuni ta annab krediiti, mida aga praegu ei toimu, vaatamata riigi massiivsele rahasüstile erinevatesse pankadesse.

Nende asjaolude korral teen ma ettepaneku, et liikmesriigid ei tohiks enam otse finantseerida probleemidega kommertspanku nii, et nad saaksid saadud rahaliste vahenditega katta tohutut kahjumit ja/või parandada oma finantskordajaid riigiraha kasutamisel, rahuldada oma aktsionäride nõudmisi ja anda põhjust endale rikkaliku preemia maksmiseks. Teiselt poolt ei tohi neil (kõigil) lasta ka pankrotti minna.

Minu ettepanek hõlmab kommertspankade kasutamist lihtsate vahendajatena riiklikest fondidest krediidi ja mikrokrediidi andmiseks majandusagentidele ja ettevõtjatele, kes ilma rahastamiseta on vastuvõtlikud pankroti riskile.

Kokkuvõtteks, krediiti ja mikrokrediiti tuleks anda neile, kes seda vajavad, pankade kaudu, kuid ilma kajastamiseta pankade bilansis, kasutades ainult pankade oskusteavet ja võrgustikku selliste rahaliste vahendite laenamise hõlbustamiseks.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), kirjalikult. – (RO) Mikrokrediidile juurdepääsu parandamine, et võimaldada äritegevuse arendamist väikeettevõtjatel, töötutel ja ebasoodsas olukorras olevatel isikutel, kes soovivad oma äri alustada ja ei oma juurdepääsu traditsioonilistele panganduse krediidiinstrumentidele, koos hiljutise otsusega vähendada käibemaksu teatud teenuste osas, on lahendused, mida Euroopa Liit annab liikmesriikidele, et aidata neid kriisist välja tulla.

Viimastes analüüsides on leitud, et teenindussektor, põllumajandus ja turism võivad olla valdkonnad, mis saavad võtta vastu märkimisväärse osa tööjõust, mis on saadaval tööjõuturul, kaasa arvatud töötud. See on põhjus, mis Rumeenia ja teised ELi liikmed peavad töötama välja selle idee elluviimiseks vajalikud instrumendid, eelkõige „mittepanganduse“ turusegmendi osana.

Ma arvan, et neid mikrokrediite saab kasutada edukalt teenuste väljatöötamiseks äriühingutele, üksikisikutele või majapidamistele, alates IT-spetsialistidest kuni aknapesijateni, alates aednikest kuni inimesteni, kes pakuvad hooldeteenuseid vanuritele ja lastele. Nad saavad ka aidata kaasa isiklike kvalifikatsioonide ja omaduste kasutamisele edukas äritegevuses.

Mikrokrediidile saavad juurdepääsu alla 10 töötajaga äriühingud. See on kasulik inimestele, kes soovivad töötada ja töötutele, kes soovivad alustada äri. Mikroettevõtted moodustavad 91% Euroopa äriühingutest.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev roheline raamat pealkirjaga „Territoriaalse mitmekesisuse muutmine Euroopa tugevaks küljeks“ käivitab ulatusliku konsultatsiooni piirkondlike ja kohalike omavalitsuste, ühenduste, valitsusväliste organisatsioonide ja kodanikuühiskonnaga, et edendada ühtset arusaama sellest uuest kontseptsioonist koos selle tagajärgedega ELi tulevasele regionaalpoliitikale, pakkumata siiski „territoriaalse ühtekuuluvuse“ määratlust.

Territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärk on tagada kõikide ELi territooriumide harmooniline areng ja pakkuda kõikidele kodanikele võimalust kasutada võimalikult palju ära nende territooriumide iseloomulikke tunnuseid. Rohelises raamatus pannakse ette, et mitmekesisus tuleb muuta konkreetset varaks ja konkurentsieeliseks, mis aitab kaasa kogu ELi jätkusuutlikule arengule. See viitab ka spetsiifiliselt vajadusele tõhusa kontrolli järele ühtekuuluvuspoliitika üle, et muuta see paindlikumaks.

Peamine väljakutse on aidata territooriumidel kasutada seda vara ja vahetada häid tavasid. Härja van Nistelrooij raport hõlmab territoriaalse ühtekuuluvuse ulatuslikku valdkonda ja väljendab tõhusaid seisukohti komisjoni teatiste kohta selles valdkonnas. Selle tulemusena jääb territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev roheline raamat avatuks uutele väljakutsetele, kuid see muudetakse tõhusaks instrumendiks partnerluste ja heade tavade vahetamise jaoks.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu meetmed kuuluvad sama solidaarsuspõhimõtte alla, mida edendatakse Euroopa projektiga ja mis aitavad kaasa Lissaboni strateegia eesmärkide saavutamisele.

Meie analüüsid ja meie poolt tehtavad otsused peavad võtma arvesse põllumajanduse arengu erinevaid tasemeid kõikjal Euroopa Liidus, kõnealuse sektori kaalukust liikmesriikide majandustes, samuti erinevaid olukordi piirkondliku ühtekuuluvuse ja arengu osas. Ma tervitan asjaolu, et käesoleva raporti lõplik versioon sisaldab ka minu ettepanekut aidata kaasa suuremale paindlikkusele struktuurifondide kasutamisel, nii et nad täiendavad maaelu arengu meetmeid.

Selleks et tagada ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu meetmete asjakohane kooskõlastamine ja vastastikune täiendus, peavad liikmesriigid võtma kasutusele mehhanisme, et stimuleerida Euroopa fondide järjepidevat ja õiglast kasutust. Samal ajal peab Euroopa Liit kasutama oma käsutuses olevaid instrumente,

et teostada paremat järelevalvet Euroopa fondide kasutamise üle piirkondlikul tasemel selle tagamiseks, et maapiirkondade huve ei riivataks.

Käesolev raport on esimene analüüs kõnealuse teema kohta ja seda tuleb jätkata nii, et tulevane finantsväljavaade tagaks suurema ühtlustamise rahalist toetust pakkuvate ELi meetmete vahel.

Bogdan Golik (PSE), kirjalikult. – (PL) Ma sooviksin tänada härra Becseyd rapordi eest, mis on nii oluline mulle endale ja mu kaasmaalastele.

Paljud inimesed ilmselt ei taipa, kui suurel määral võib mikrokrediitide institutsioon mõjutada riigi sotsiaal-majanduslikku arengut. Väikesed, tagatiseta laenud ei ole kõige vaesemate pärusmaa arenguriikides. Seda ideed saab samuti rakendada töötute, alustavate äriühingute või olemasolevate mikroettevõtete suhtes.

Krediidile juurdepääsu mitteomavatele inimestele võimaluse pakkumine oma algatuste finantseerimiseks on suur samm edasi põhimõtte „esmaalt mõtle väikselt“ elluviimisel. Selliste laenude ettepanemisel edendame me ettevõtlust ja suurendame tööaktiivsust, sellega hoides ära ja vähendades sotsiaalset tõrjutust. Mikrokrediitidel on väga positiivne mõju tööpuuduse tasemele, mis on eriti oluline minu riigis.

Seda liiki laenude kasutuselevõtmisel tuleb aga silmas pidada mõningaid olulisi küsimusi.

Esiteks, mikrokrediitide institutsioonilised ja õiguslikud raamistikud tuleb kohandada laenufondide turu arengutasemele.

Teiseks tuleb uurida selle teenusega seotud toiminguid. Kahjuks kalduvad mikroettevõtjad ja äritegevust alustavad isikud taotlema rohkem tarbijalaene oma keerulise olemuse tõttu.

Kolmandaks, mikrokrediitide populaarsuse tõstmiseks tuleb ettevõtjad teha teadlikuks asjaolust, et rahaliste vahendite saamiseks on alternatiive pangalaenuks.

Vaatamata nendele reservatsioonidele tervitan ma avasüli mikrokrediidi teenust Poolas.

Livia Járóka (PPE-DE), kirjalikult. – (HU) Ma sooviksin õnnitleda oma kaasliiget härra Becseyd raporti puhul, millega propageeritakse mikrokrediidi süsteemi arendamist majanduskasvu ja tööhõive toetuseks. Selles dokumendis märgitakse õigesti, et ebasoodsas olukorras olevad rühmad, sealhulgas pikaajalised töötud, toetustest elavad ja etnilised vähemused nagu romid peaksid eriti olema mikrokrediidi puudutava Euroopa algatuse keskmes.

Mikrofinantseerimine on osutunud väga edukaks mitmetes riikides sotsiaalse ja majandusliku ühtsuse edendamisel, toetades füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemist. Finantskriisi ajal omavad erilist väärtust lihtsad finantsinstrumendid, millega saab rahastada äritegevust, eriti vähearenenud piirkondades või eespool nimetatud ühiskondlikes rühmades. Pereettevõtlusega tegeleda soovijad võivad puutuda kokku märkimisväärsede raskustega ühtekuuluvuspoliitika raames hallatavates pakkumistes, eriti kaasrahastamise korral. Sotsiaalse ühtekuuluvuse loomine või taastamine peab olema kasumi saamisest tähtsamal kohal, sest toetus füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemisele on palju vähem kulukas kui töötushüvitised ja seega riigisisese majanduse perspektiivist lähtudes tasub anda mikrokrediidi isegi juhul, kui see ei ole kasumlik rangelt finantsilisest seisukohast. Mikrokrediidi süsteem tuleb teha kättesaadavaks neile, kes ei ole „pangakõlblikud“, s.t inimestele, kellel ei ole võimalik saada krediiti traditsioonilisest pangandussektorist oma kõrge riski, madalate tagatiste ja mittetäitmise ohu tõttu ning see süsteem peaks tegema võimalikuks ebasoodsas olukorras olevate rühmade eesmärgistatud kaasamise.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), kirjalikult. – (PL) Ühtekuuluvuspoliitika arutelus sooviksin ma juhtida teie tähelepanu mõnede küsimustele, mis on tõstatatud härra Roszkowski raportis kõnealuses küsimuses.

1. 2007.–2013. aasta finantsperspektiivis sai Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist ühtse põllumajanduspoliitika teine samm ja eraldati sellega ühtekuuluvuspoliitikast. Selle arengu tulemusena, pidades eelkõige silmas saadaolevaid kõhnemaid eelarvelisi vahendeid, on ühtekuuluvuspoliitika, eriti Euroopa Regionaalarengu Fondi oma, keskendunud linnakeskustesse või kõige aktiivsematesse piirkondadesse kontsentreerunud majanduslikule konkurentsivõimele, samal ajal Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond (EAFRD) suunab oma vahendid põllumajanduse konkurentsivõime parandamisele.

See lähenemisviis võib tingida kas mõnede eesmärkide, nagu näiteks keskkonnakaitse, hariduse ja kultuuri dubleerimise või nende väljajätmise mõlemas valdkonnas.

2. Seetõttu peame me hindama, kas maapiirkondadele aastateks 2007–2013 ettenähtud rahalisi vahendeid tuleks kasutada rohkem põllumajandusettevõtjate toetuseks või tuleks neid rohkem eraldada põllumajandusega mittetegelevatele maal asuvatele toetusesaajatele või ka toetusesaajatele, kes jäävad küll maapiirkondadesse, kuid liiguvad põllumajandustootmisest muudesse kutsealase tegevuse valdkondadesse. Kui nähtub, et toetus põllumajandustootjatele on teise samba eelistatud eesmärk, ilmneb, et järgmises perspektiivis oleks soodne siduda need fondid ühtekuuluvuspoliitikaga.

3. Samuti on vaja suurendada rahapotti ühtse põllumajanduspoliitika teise samba jaoks, kuigi suurtele põllumajandustootjatele antavate otsetoetuste vähendamise ja ümbersuunamise määrade järkjärgulise suurendamise kaudu.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Regionaalpoliitikat, mis on materialiseerunud struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide kulul, peetakse õigesti kõige nähtavamaks ja käegakatsutavamaks ühenduse poliitikaks Euroopa kodanike jaoks. Mitte ükski muu poliitika ei anna nii palju nähtavust Euroopa Liidu jaoks ega illustreeri paremini integratsiooni hüvesid. Seetõttu omistame me sellist tähtsust arutelule ühtekuuluvuse tuleviku kohta. Ühtekuuluvust ei ole mitte kunagi niivõrd vajatud kui täna, kui on saanud kokku Euroopa kaks poolt, mis olid eraldatud raudse eesriidega pärast sõda. See on äärmiselt oluline riikidele, mis pagendati tahaplaanile Jalta lepingu kohaselt. Praegune kriis ja struktuurifondide potentsiaalne väärtus kriisivastaste pakettidena on eriline aspekt.

Me ei saa korrata 2008. aasta olukorda, kui maksti tagasi kasutamata rahalisi vahendeid summas 4,5 miljardit eurot. See oli meie kõikide ühine ebaõnnestumine. Ainuüksnes selle tõttu on väga oluline, et ma laseksime selle ELi eelarve osa täna läbi. Lühiajaliselt võib teisi küsimusi edasi lükata; pikemas perspektiivis peame kaitsma ühtekuuluvuspoliitikat ühenduse poliitikana, mis annab kõikidele piirkondadele võimaluse. Sellisena peab ühtekuuluvuspoliitika alluma piirkondlikele ja kohalikele teadmiste rahastamise juhtimise parima viisi kohta. Projektide hindamise täiendavad kriteeriumid suurendavad kaalutusõiguse taset nende hindamisel ja sellega muudavad nende fondide kasutamise protsessi keeruliseks. See ei oma tähendust täna, kriisi ajal ega ka mitte pikaajalises perspektiivis.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjalikult. – (RO) Ma sooviksin kõigepealt õnnitleda raportööri kõikide jõupingutuste eest.

Nagu on hästi teada, on 2007.–2013. aasta strateegiate ja tegevusprogrammide elluviimine ikka veel algstaadiumides, mistõttu on arutatava raporti kehtivusala endiselt piiratud. Kuid ma sooviksin mainida kõiki jõupingutusi, mida kõik liikmesriigid on teinud ühtekuuluvuspoliitika üldiste prioriteetide integreerimiseks tegevusprogrammide koostamise ja läbiraakimise käigus.

Tegevusprogrammide edukas rakendamine sõltub suurel määral sellest, kui kiiresti meil õnnestub lihtsustada protseduure ja propageerida meetmeid, mis on mõeldud institutsioonilise suutlikkuse konsolideerimiseks ja lõpuks sellest, kuidas me identifitseerime spetsiifilised kutsealase koolituse nõuded töötajatele, kes tegelevad Euroopa fondidega.

Ühenduse kulutuste parema finantsjuhtimise tagamiseks koos asjakohase läbipaistvusega fondide haldamise suhtes on minu arvates eriti oluline, et liikmesriikidel oleks tõhusad järelevalvesüsteemid

Samuti usun ma kindlalt, et on absoluutselt vajalik tõsta avalikkuse teadlikkust, et saavutada maksimaalne fondide ärakasutamise määr ja elujõuliste projektide väljatöötamine.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Euroopa tasandil, ELi tulevases regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitikas peetakse erinevuste põhjusteks struktuurseid puudujääke piirkondades konkurentsivõime põhitegurite ning eriti innovatiivsuse võime ja ettevõtlikkuse puudumise osas.

Seda olukorda saaks parandada strateegilise lähenemisviisi vastuvõtmisega, nimelt kogu ELis piirkondliku konkurentsivõime edendamise, mida peetakse oluliseks majanduse kui terviku tugevdamiseks ja majandustegevuse kontsentratsioonist põhjustatud ümmistusest tulenevate riskide piiramiseks.

Me peame kordama, et nende erinevuste kõrvaldamine oleks võimalik ainult suuremastaabilise teavitamiskampaania käivitamisega ning kodanike ja kodanikuühiskonna vahelise dialoogi sisseseadmisega, või vastasel korral ei ole projektidele jätkuvalt juurdepääsu.

Analoogselt nõuab ELi toetusega programmide ja projektide probleemideta elluviimine kvaliteetseid juhtimis- ja kontrollisüsteeme. Projektide rahastamise eeltingimuseks on vastavus ELi õigusaktidele, nagu näiteks

keskkonda ja võrdseid võimalusi reguleerivatele määrustele. Enne muude maksete tegemist peale rahaliste ettemaksete peab komisjon tagama, et juhtimis- ja kontrollisüsteemid on määrustega täielikus vastavuses.

Siiri Oviir (ALDE), kirjalikult. – (ET) Territoriaalne ühtekuuluvus tugevdab majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust ning on üks ELi ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamise alussambaid, sest aitab tõhusalt tasandada arenguerinevusi nii liikmesriikide ja piirkondade vahel kui ka nende sees.

Samuti omab territoriaalne ühtekuuluvus ELi regionaalpoliitika tulevaste arengute puhul olulist rolli, mida näitab territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõtte lisamine majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse kõrvale Lissaboni lepingus.

Tänase majanduskriisi kontekstis on vägagi oluliseks teemaks tõusnud ELi majanduse elavdamine ja seda just läbi arukate investeeringute, mis on äärmiselt olulised majandusedu, teaduslike avastuste, tehnoloogilise uuendustegevuse ja töökohtade jaoks.

Toetan igati raportööri mõtet, et ELil tuleks territoriaalse ühtekuuluvuse all stimuleerida rohkem koostöötet ja teadmiste edasiandmist uurimis- ja innovatsioonikeskuste ning neid ümbritsevate piirkondade vahel, mis aitab saavutada tehtud investeeringute maksimaalset mõju Euroopa kodanikele.

Selleks et kriisi ajal paremini toime tulla liikmesriikide probleemide ja raskustega, ongi meil vaja ühtset ELi ühtekuuluvuse strateegiat, milles tuleks rõhutada ühtekuuluvuspoliitika territoriaalset mõõdet ning poliitikameetmete kohandamisel arvestada ka iga liikmesriigi konkreetsete erivajadustega.

Juba täna tuleb meil alustada ka laiemat arutelu regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitika võimaliku tuleviku üle ELis pärast 2013. aastat ja võimaliku struktuurifondide vormi üle järgmisel programmiperioodil, et seeläbi teadlikult kaasa aidata ELi majanduse konkurentsieeliste suurendamisele maailmas.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjalikult. – (DE) Kooskõlas Euroopa Liidu juhtlausega „ühendatud mitmekesisuses”, peame tegema rohkem, et muuta oma kontinent „piirkondade Euroopaks”. Territoriaalne ühtekuuluvus etendab olulist rolli selle suhtes. Sel põhjusel peaksime me panema rõhku sellest eraldi eesmärgi tegemisele, koos majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvusega.

Piirkondade tugevdamise protsessis peame pöörama erilist tähelepanu tundlikele valdkondadele, nagu on mainitud käesolevas ühtekuuluvuse arutelus. Suurenenud kulutusi tuleb arvesse võtta eriti mägipiirkondades, mille haldamine on väga aeganõudev ja kulukas.

Hüvituse andmine neile rasketele tingimustele kujutab olulist sammu sellise Euroopa loomise suunas, kus kõik piirkonnad on väärt, et neis elada. Selles kontekstis peaksime me tooma esile põllumajandustööstuse. Piima tootmine mägedes annab olulise panuse maapiirkondade säilimisele ja neile tuleks seetõttu anda piisavat toetust. Aidata tuleks ka väike- ja keskmise suurusega ettevõtteid, mis loovad töökohti väljaspool peamisi Euroopa ärikeskusi. Üldiselt käesolev arutelu ühtekuuluvuse kohta määrab ära kaasaegse regionaalpoliitika suuna ja viib Euroopa traditsioonilise struktuuri tulevikku.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjalikult. – (PL) Aastail 2007–2013 saab Poola üle 67 miljardi euro Euroopa Liidu eelarvest. Nende finantsülekannete osana saatis Euroopa Komisjon ainuüksi 2008. aastal Poolale 19,3 miljardit Poola zlotti. Nende programmide rakendamise spetsiifilised tunnused tähendavad aga, et enamik maksetest tehakse programmide lõpuaastatel, s.o 2013–2015. Kahjuks on kerkinud esile suured piirangud, mis takistavad struktuurifondide tõhusat realiseerimist Poolas. Alates 2007.–2013. aasta programmide algusest kuni 2009. aasta märtsi alguseni on sõlmitud ligikaudu 8 400 rahalise toetuse kokkulepet 15,4 miljardi Poola zloti suuruse kulutuse kohta. See sisaldab 11,4 miljardi Poola zloti suurust panust EList. Kahjuks moodustavad taotlused nendest fondidest maksete saamiseks kokku 1,75 miljardit Poola zlotti. Liiga pikad protseduurid riigihankelepingute sõlmimiseks võivad viivitada struktuurifondide realiseerimist ja tingida ärakasutamise madala taseme. Struktuurifondid on riiklikud fondid, mille suhtes kehtivad riiklikud riigihanget käsitlevad õigusaktid. Nende õigusaktidega tuleb luua lihtne ja tõhus protseduur töövõtjate valimiseks. Liiga pikad pakkumisprotseduurid võivad viivitada struktuurifondide realiseerimist. ELi fondid peaksid olema vahendiks finantskriisi ühe kõige tõsisema mõju leevendamiseks. Kulutuste kiirendamine võimaldab majanduse tugevdamist 2009. aastal investeeringute tegemisega infrastruktuuri, inimkapitali ja ettevõtetesse väärtuses, mis vastab vähemalt umbes 1,3%-le sisemajanduse kogutoodangust. Selle juhtumiseks peab valitsus hõlbustama ligipääsu ELi fondidele ja lihtsustama protseduure.

(Istungjärk katkestati kell 11.50 hääletuse ajaks ja jätkus kell 12.05)

ISTUNGI JUHATAJA: Luigi COCILOVO*Asepresident*

Juhataja. – Järgmine punkt on hääletus..

(Hääletuse tulemuste kohta täpsemalt: vt protokoll).

4. Hääletamise aeg

4.1. EÜ ja Nepali vaheline teatavaid lennundusküsimusi käsitlev leping (A6-0071/2009, Paolo Costa) (hääletus)

4.2. Põllu- või metsamajanduslikud ratastraktorid (A6-0130/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hääletus)

4.3. Ühenduse tollimaksuvabastuse süsteem (A6-0129/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hääletus)

4.4. Statistilise teabe kogumine Euroopa Keskpanga poolt (A6-0119/2009, Sirpa Pietikäinen) (hääletus)

4.5. ELi prioriteedid ÜRO peaassamblee 64. istungjärgul (A6-0132/2009, Alexander Graf Lambsdorff) (hääletus)

4.6. Aafrika ja ELi partnerluse raames tehtud töö kokkuvõte üks aasta pärast Lissaboni tippkohtumist (A6-0079/2009, Maria Martens) (hääletus)

4.7. Aastatuhande arengueesmärkide kokkuvõtted (A6-0085/2009, Alain Hutchinson) (hääletus)

4.8. Kunstiõpe Euroopa Liidus (A6-0093/2009, Maria Badia i Cutchet) (hääletus)

4.9. Aktiivne dialoog kodanikega Euroopa teemal (A6-0107/2009, Gyula Hegyi) (hääletus)

- Enne hääletust

Gyula Hegyi, raportöör. – Härra juhataja, ma teen väga lühidalt. Minu nõuandel keeldusid kultuurikomitee sotsialistidest liikmed lõplikust hääletamisest kõnealuse raportit suhtes.

Raportöörina olin ma üsna rahulolematu hääletuse tulemusega muudatusettepanekute suhtes. Mitmed meie värsketest ja teedrajavatest ideedest hääletati välja teiste fraktsioonide poolt. Minu arvates peab omaalgatus olema julge ja mõnikord isegi provokatiivne dokument, mis ei sisalda dogmasid. Ma kavatsesin keelduda ja kutsuda oma kolleege üles samuti keelduma hääletamisest täiskogus, kuid mu targad ja sallivad naiskolleegid veensid mind, et see ei oleks hea idee ja et lahjendatud raport on parem kui üldse mitte midagi. Seega ma paluksin täiskogul toetada kõnealust raportit selle praegusel kujul, lootuses, et seda õnnestub parandada tulevikus.

4.10. AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee töö 2008. aastal (A6-0081/2009, Thierry Cornillet) (hääletus)

4.11. Parimad tavad regionaalpoliitikas ja takistused struktuurifondide kasutamisel (A6-0095/2009, Constanze Angela Krehl) (hääletus)

4.12. Ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu meetmete vastastikune täiendavus ja kooskõlastamine (A6-0042/2009, Wojciech Roszkowski) (hääletus)

4.13. Kosmeetikatooted (uuesti sõnastamine) (A6-0484/2008, Dagmar Roth-Behrendt) (hääletus)

4.14. Biotsiidide turuleviimine (A6-0076/2009, Daciana Octavia Sârbu) (hääletus)

4.15. Tubakatoodete suhtes kohaldatava aktsiisimaksu struktuur ja määrad (A6-0121/2009, Zsolt László Becsey) (hääletus)

- Enne hääletust

Zsolt László Becsey, raportöör. – (HU) Et tänane hääletus oleks vähem igavam, palusin ma sõna, sest see on küsimus, mida me ei suutnud arutada plenaaristungil. Ma soovin väga lühidalt öelda oma liikmetele, et me oleme väga pika läbirääkimise lõpus. See on väga tundlik teema ja ma sooviksin vältida sama asja juhtumist, nagu see oli alkoholi teema puhul, mille kohta parlament ei andnud arvamust.

Kõnealusel juhul kaalume me hinna tõstmist, lähtudes muu hulgas tervise seisukohast, kuid me ei saa olla nii fanaatilised, et viia läbi selline hinnatõus, mida teatud liikmesriigid ei suuda lihtsalt välja kannatada või mis suurendaks salakaubitsemist, eriti äärealadel asuvates liikmesriikides.

Seetõttu palun ma kõiki hääletada vastutustundlikult ja kaaluma tagasihoidlikku, kuid kindlat hinnatõusu üle miinimumtaseme. Sellest tulenevalt paluksin ma, et te järgiksite minu poolt selles küsimuses tehtud hääletusettepanekut, mis võeti pärast teatud kompromissi vastu majandus- ja rahanduskomisjoni poolt. Seega palun ma oma kaasliikmeil tegutseda kohusetundlikult ja sellisel viisil, et meil oleks suure enamusega võimalik anda nõukogule aramus selle palju arutatud küsimuse kohta.

4.16. Naiste suguelundite moonutamise vastane võitlus ELis (A6-0054/2009, Cristiana Muscardini) (hääletus)

- Enne hääletamist

Lissy Gröner, fraktsiooni PSE nimel. – (DE) Härra juhataja, Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsioon soovib hääletada selle alternatiivse resolutsiooni poolt. Soovime siiski väita, et põhjenduses G „seksuaal- ja reproduktiivtervis” ei tule vaadelda varem tehtud otsuste suhtes sammuna vales suunas. Meile on oluline, et tunnustataks naiste seksuaal- ja reproduktiivõigusi.

4.17. Mitmekeelsus: Euroopa rikkus ja ühine kohustus (A6-0092/2009, Vasco Graça Moura) (hääletus)

- Enne hääletamist

Vasco Graça Moura, raportöör. – (PT) Härra juhataja, minu raport on kooskõlas kõigi eelnevate mitmekeelsust käsitlevate dokumentidega, pärinegu need siis sellest täiskogust, nõukogust või komisjonist.

Päevakorda võetud alternatiiv on katse tuua Euroopa Parlamenti teatud Hispaanias käimasolevad rahvuslikud vaidlusküsimused. Alles eile kirjutati Hispaania ajalehes „El País” sellest, et Hispaania ülemkohus otsustas kolme kuu eest registreerimisele blankettidele lisada kastikese, milles küsitakse lapsevanematelt, millises keeles nad soovivad oma lastele haridust anda ning ühtlasi sellest, et Katalaani võimud ei nõustu selle otsusega.

Sellele alternatiivile allakirjutanud ei soovi sellise lastevanemate õiguse tunnustamist riikides, kus on üle ühe ametliku või regionaalkeele.

Nad ei soovi tunnustada elutähtsat vajadust emakeelse hariduse järele, mis tagaks lisaks üldisele hariduslikule edule ka teiste keelte õppimise edukuse.

Nad ei soovi tagada täielikku vastastikust arusaadavust sellises olukorras olevas riigis räägitavate keelte vahel, eelkõige seoses vanemate kodanike, õigus-, tervishoiu-, haldus- ja töövõtu süsteemiga.

Nad ei tunnista, et neis riikides ei tohiks ühte keelt edendada teise keele või teiste keelte kõnelejate õiguste kulul.

See on vastuolus kõigega, mida praegune parlament ja teised Euroopa institutsioonid on seni toetanud.

Selle tulemusel on minu raporti lõiked 11, 12, 14 ja 17 alternatiivsest resolutsioonist välja jäetud. Vaadeldes neis lõigetes esitatut, on sellised negatiivsed seisukohad selges vastuolus meie põhiõiguste ja –vabadustega, rikkudes ilmselgelt subsidiaarsuse põhimõtet.

Minu raportis ei rünnata või kahjustata niinimetatud vähemuskeeli. Selles austatakse neid ja tunnustatakse nende väärtust, püüdes ühtlasi kehtestada üld- ja põhiprintsiipe.

See täiskogu ei saa olla äärmusliku rahvusluse ega regionaalse või kohaliku vihkamise või vastumeelsuse väljendamine vahend. Kaalul on meie kui parlamendi liikmete kohustused. Seetõttu soovitan tungivalt selle alternatiivi vastu hääletada ning anda oma poolthäääl raportile, mille autoriks ma olen.

Juhataja. – Daamid ja härrad, palun korraks teie tähelepanu. On avaldatud sõnavõtu soovi ning võib olla ka teisi soovijaid. Teades nende sisu, pean enesestmõistetavaks, et äsja raportööri avaldatud seisukohtadel puudub mõningate liikmete toetus, kuid nagu te teate, on sätestatud, et vaid raportöör saab kaheks minutiks sõna; puudub igasugune säte arutelu algatamiseks.

Seetõttu ei saa ma sõna anda ning arutelu uuesti algatada; saan seda teha vaid siis, kui esitatakse sõnavõtu soov kodukorda puudutavate märkuste teemal, seda vastavalt kodukorrale. Kui kõne alla tulevad kodukorda puudutavad märkused, siis annan Ignasi Guardans Cambóle sõnajärje üle. Ärge pidage mind ebaviisakaks, kui ma katkestan ta sõnavõtu, niipea kui mõistan, et ta ei käsitle kodukorra osas kodukorda puudutavaid märkusi.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Härra juhataja, tõepoolest soovin teha kodukorda puudutava täpsustuse. Ma ei alusta arutelu, kuid raportöör ütles äsja midagi, mis ei ole vastavuses sellega, mille üle hääletama hakatakse. Ta sõnas, et alternatiivses ettepanekus on kustutatud neli lõiget tema algsest resolutsioonist, kuid see ei vasta tõele: üksnes nende numeratsiooni on muudetud. Neljast esiletoodud juhtumist puudub vaid üks mõlemast resolutsioonist. Selline on faktisedastus. Ülejäänud kolm esinevad mõlemas resolutsioonis.

(Vahelehiüüded)

Seega on see kodukorda puudutava märkuse selgitus. Liikmed hääletavad selles küsimuses, mille üle neil paluti hääletada. Üksnes ühel juhul, mis on mõlemas resolutsioonis erinev, puudub igasugune seos Hispaania ülemkohtuga. Kuna raportööri väide ei olnud õige, siis pean seda kodukorda puudutavaks.

Juhataja. – Täna teid härra Guardans Cambó. – Nüüd peaksime jätkama hääletamisega. Hääletusele tuleb 1. muudatusettepanek. Hääletamine toimub nimelise hääletusena. Hääletamine võib alata.

Cristiana Muscardini (UEN). – *(IT)* Härra juhataja, daamid ja härrad, ma soovin vaid küsida, kas teile ei tundu see naeruväärne, et isiku raportit võib varastada ja selle asemel esitada sellega identne raport, samas kui vana süsteemi järgi toimus muudatusettepanekute pävakorda võtmine. Seetõttu kutsun teid üles meie kodukorda üle vaatama, sest see tekitab uskumatult palju segadust ning võimaldab ametlikku ülekohust.

Juhataja. – Võtan endale kohustuse tõstatada see küsimus taas büroos, kuigi teate isegi, et büroolt on võetud mõningad regulatoorsed õigused ning neid teostatakse fraktsioonide esimeeste koordineerimisel, kuid olenemata sellest, kelle töö on otsuseid langetada – kui see on naeruväärne, siis see ka jääb naeruväärseks ega muutu kindlasti.

4.18. Territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev roheline raamat ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseis (A6-0083/2009, Lambert van Nistelrooij) (hääletus)

4.19. Ühtekuuluvuspoliitika linnadimensioon uuel programmiperioodil (A6-0031/2009, Oldřich Vlasák) (hääletus)

4.20. Struktuurifondide määruse rakendamine aastatel 2007–2013: riiklikke ühtekuuluvuspoliitika strateegiaid ja rakenduskavu käsitlevate läbirääkimiste tulemused (A6-0108/2009, Miroslav Mikolášik) (hääletus)

4.21. Euroopa mikrokrediidi algatuse väljatöötamiseks, et toetada majanduskasvu ja tööhõivet (A6-0041/2009, Zsolt László Becsey) (hääletus)

5. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

- Rapport: Maria Martens (A6-0079/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Härra juhataja, tunnen suurt austust proua Martensi raporti vastu, sest selle pealkiri „Üks aasta pärast Lissaboni tippkohtumist” annab mulle võimaluse teha märkusi sellest, kuhu me aasta pärast Lissaboni tippkohtumist Euroopa Liidus oleme jõudnud. Oleme täielikus kaoses: me ei suuda reageerida majanduskriisile; on pöördutud taas proteksionismi suunas, eriti Prantsusmaa valitsuses ning tuleb tunnistada, et Lissaboni leping ei ole üksnes vale, vaid see on ebaefektiivne.

Oleme kuulanud – või oleksime pidanud kuulama – Iirimaa rahvast, kes oli oma referendumil täiesti kindel selles, et nad ei soovi seda lepingut. Kui me ei kuulanud varem, siis peaksime kuulama nüüd. Seda lepingut ei armastata, ei soovita ja see on suurel määral ebaefektiivne ning parlamendil tuleb seda tõsisasja tunnistada.

Nirj Deva (PPE-DE). - Härra juhataja, ma olen täiesti teadlik sellest, nagu mu kolleeg härra Sumberg äsja sõnas, et mis puudutab Euroopa Liitu, siis Lissaboni leping on täielik katastroof.

Soovin aga keskenduda proua Martensi esitatud suurepärasele raportile. Selles kõneldakse millestki väga fundamentaalsest meie abi väljamaksetes. Maria Martens on märkinud, et kui AKV riikides puudub riigi parlamendil õigus vaadata riigistrateegia dokumente ning pidada nende üle läbipaistvat arutelu, siis võidakse ELi poolt AKV riikidele antud rahalisi vahendeid valesti kasutada. See annab AKV riikides riigi parlamendile volituse järele uurida pakutavat arenguabi samal viisil nagu Lissaboni leping oleks pidanud andma rohkem volitusi riigi parlamentidele ELi raames, et nad saaks järele uurida, mida me siin teeme. Proua Martensi raportis võetakse arvesse aruandekohustust ja läbipaistvust, seega toetan seda.

Syed Kamall (PPE-DE). - Härra juhataja, nõustun eelkõnelejast kolleegi härra Sumbergiga, kui ta tegi märkusi Lissaboni lepingu kohta ning selle kohta, kuhu me oleme aasta pärast Lissaboni tippkohtumist jõudnud. Ometi soovin tõsiselt keskenduda selle Aafrika ja ELi partnerluse aspektile.

Minu arust on igas partnerlussuhtes oluline tunnistada seda, kellega dialoogi peetakse, sageli on tegemist valitsustevahelise tasandiga. Rääkides aga ettevõtjatega – jõukuse loojatega – paljudest Aafrika riikidest, lausuvad nad meile: „aidake meil aidata meie valitsusel avada turg, et meil oleks juurdepääs sellistele kaupadele ja teenustele, mida peetakse läänes enesestmõistetavaks.” Üksnes ettevõtjate aitamine aitab tegelikult jõukust luua ning tuua see manner vaesusest välja. Ärgem unustagem: just jõukuse loojad on võtmeks arengule, tingimata ei pea seda rolli täitma üksnes abiorganisatsioonid.

Philip Claeys (NI). – (NL) Härra juhataja, ma hääletasin proua Martensi raporti vastu, kuid mitte seetõttu, et minu arvates on raport täiesti tasakaalustamata, vastupidi, selles raportis on mitmeid punkte, mis on täiesti õiged. Probleem tekib siis, kui sellelaadses raportis praktiliselt ei mainitagi ebaseadusliku sisserände probleemi, hoolimata sellest, et tegemist on äärmiselt tähtsa probleemiga, kui arutada Aafrika arengualase koostööga seonduvaid probleeme.

Ühtlasi on minu arust kummaline, et raportis on esitatud üleskutse ELi sinise kaardi skeemi rakendamisele, millega vältida aafriklaste saabumist sektoritest, kus neid on Aafrikas vaja. Nagu te mõistate, on see oluline osa kogu sinise kaardi süsteemist. Probleem sinise kaardiga seisneb selles, et sellega korraldatakse just nende ajude väljavool, kelle kohalolu oleks arengumaade arengule äärmiselt vajalik. Me meelitame need inimesed enda juurde, mis tähendab, et Aafrika probleemid süvenevad ja sisseränne Euroopasse kasvab veelgi. See on oluline ning seetõttu tuleks meil selle üle arutleda, selle asemel, et raportis on sellele pühendatud vaid üks lõik.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). (PL) – *(esialgu on mikrofon välja lülitatud)* ... on kõikehõlmav vahendite kogum, millega aidata kaasa Aafrika riikide arengule. See on kõikehõlmav pakett, sest vaid ulatuslikud lahendused võivad anda mingi tulemuse Aafrikas kuhjunud mitmekesiste probleemide lahendamisel.

Milline on hetkeseis? Viimastel aastatel on Hiina ilmutanud suurt huvi Aafrika vastu ning viinud seal läbi investeeringute laiendamispoliitikat. Selline algatus aitab kaasa mandri arengule, kuid seda üksnes siis, kui jõukuse rajamisega oleks peamiselt seotud aafriklased, eelkõige kohalik elanikkond, mitte aga välismaiste sinna investeerivate ettevõtete töötajad.

Euroopa Liit võlgneb oma edu järgjärgulisele majandustõkete likvideerimisele. See peab toetama iga üksiku riigi majanduslikku arengut, arendama vastastikuste sidemete võrgustikku ja suurendama Aafrika toodete kättesaadavust maailmaturul.

- Rapport: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Charles Tannock (PPE-DE). Härra juhataja, mina – koos Briti konservatiivide delegatsiooniga – jäin härra Graf Lambsdorffi raporti ÜRO Peaassamblee 64. istungijärgu prioriteetide küsimuses erapooletuks. Meie partei avaldab tugevat toetust ÜRO tööle, kuigi tunnistame, et see on ebatäiuslik organisatsioon, mis vajab uuendamist. Siiski esines käesolevas raportis mitmeid küsimusi, millega Briti konservatiivid ei saa sugugi nõustuda, näiteks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu roll ja Julgeolekunõukogus Suurbritannia ja Prantsusmaa alaliste kohtade tühistamine, mis kavatakse asendada ühe alalise kohaga Euroopa Liidule. Ühtlasi usume, et täiskasvanute surmanuhtluse rakendamise küsimus peaks olema üksikute liikmesriikide südametunnistuse asi ning meil puudub selle suhtes parteipoliitiline liin. Seetõttu loobusime üldse hääletamast.

- Rapport: Maria Martens (A6-0079/2009)

Gay Mitchell (PPE-DE). - Härra juhataja, soovin proua Martensi raporti kohta midagi selgitada.

Esiteks, lubage mul öelda, et Lissaboni leping ei ole täielik katastroof ning selline väide on nonsens. Kahekümne seitsmest Euroopa Liidu liikmesriigist on selle ratifitseerinud või ratifitseerimas kaksikümend kuus, sealhulgas ka Briti parlament. On kahetsusväärne, et Briti liikmed ei austa enda parlamenti mõningates siinesitatud märkustes.

Liri rahvas väljendas osades küsimustes mõningast muret ning lirimaa valitsus ja parlament otsivad neile selgitust. Saades need selgitused ning kui inimesed hääletavad käesoleval aastal hiljem toimuval teisel referendumil selle poolt, kas ka siis tulevad nad siia oma pisihaldja mütsidega ning esinevad sama ennekuulmatul moel nagu eelmisel korral? Jätkem lirimaa asjad lirimaa lahendada. Me ei vaja selle juures mingit abi inimestelt, kelle välja ajamiseks meie riigist kulus meil 700 aastat!

Mis puudutab Lissaboni lepingut, siis lubage mul öelda, et Euroopa Liidu rahvastik moodustab järgneva põlvkonna ajal 6% maailma rahvastikust. Hiina ja kõik taolised riigid muutuvad äärmiselt võimsateks.

- Rapport: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Härra juhataja, sooviksin selgitada, miks ma jäin härra Hutchinsoni raporti küsimuses erapooletuks. AKV riikide ja ELi Assamblee liikmena nõustun sellega, et arenguabi ei ole alati tõhus. Selle osutamine ei ole hästi koordineeritud ning selle halduskulud on kõrged. Raportöör ütleb, et partnerriigid ei samastu alati arengustrateegiaga, kuid riigiabi on ainsaks tõhusaks vahendiks – siinkohal nõustun sellega –, kuigi loomulikult peaks see olema paremini prognoositav. Usun kindlalt, et meil tuleb enne kõike kooskõlastada prioriteetidid teiste finantsabi osutajatega, näiteks USAga ja selliste riikidega, mis toetavad oma endisi kolooniaid. Ühtlasi on raportöör alahinnanud Hiina arengumaadesse investeerimise poliitika mõju. See poliitika ei austa ei aastatuhande arengueesmärke ega teisi eesmärke, vaid lähtub üksnes Hiina kaubandushuvidest.

Nirj Deva (PPE-DE). - Härra juhataja, õnnitlen kolleeg Alain Hutchinsoni suurepärase raporti eest, mille ta on kirjutanud väga olulisel teemal. Komisjon ja Euroopa Liit annavad palju raha arengumaadele, millest enamik antakse Aafrikale. Umbes 50% aafriklaste elatustase jääb endiselt alla 1 USA dollari päevas ning 75% abi saajatest kogu maailmas pärinevad Aafrikast.

Arvestades sellise õõvastava statistikaga, on õige Aafrikat toetada, varustada neid puhta joogiveega ning võimaldada Aafrika elanikkonnale jätkusuutlikku arengut. Andes siiski raha Aafrika valitsustele, nagu komisjon käesolevalt toimib niinimetatud „eelarvetoetuse” raames, peame käima peale, et Aafrika riikidele antud eelarvetoetust uuriks hoolikalt täie rangusega nende endi parlamendid ning komisjoni ja Aafrika riikide

vahel sõlmitud finantskokkulepped oleksid Aafrika riikide ja AKV riikide parlamentides avalikuks kontrolliks avatud ja läbipaistvad. See on äärmiselt oluline punkt Euroopa maksumaksjate raha kaitseabinõuna.

- Raport: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Härra juhataja, me kõik siin kojas oleme kunsti ning kunsti ja hariduse edendamise poolt riikides, kust tuleme. Loodan, et keegi ei vaidle sellele vastu.

Ometi seisneb käesoleva raporti probleem taas kord selles, et see kutsub üles ELi ühisperspektiivi loomisele ning see ei ole kohane. Euroopa Liidu mitmekesisus seisneb selles, et erinevatel riikidel on erinev kultuur, ajalugu ja taust ning seetõttu näib mulle oluline, et kunst ja haridus peaks olema küsimus, mida peaks määratlema riiklikul tasandil. See ei ole valdkond, millesse Euroopa Liit või Euroopa Parlament peaks sekkuma.

„Las öitseb tuhat lille” on vist väljend, mida selle kohta kasutada. Laskem siis vähemalt 27 lillal Euroopa Liidus õitseda, kuid laskem neil õitseda eraldi. Usun, et selliselt toimides õitsevad nad hulga paremini ja elavad hulga kauem.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Härra juhataja, sooviksin tänada proua Badia i Cutchet'd tema koostatud raporti eest.

Härra Sumbergi luulelise kõne jätkuks soovin öelda, et on äärmiselt oluline, et kultuuri õis suudaks täiel rinnal õilmitseda, muuhulgas ka Euroopas. On oluline, et hariduses ei keskendutaks üksnes teadmiste ja eksamitele, vaid peetaks silmas ka inimese arengu tähtsust. Kultuur, kunst ja sport on isiku tervikliku arengu seisukohalt äärmiselt olulised.

Selles osas on üksnes õige meenutada riigikoolide süsteemi avatud koordineerimisprotsessi kaudu, vajadusest säilitada õppekavas kõrgem kunstiharidus, mis peaks hõlmama Euroopat, sest Euroopa on tuntud oma mitmekesisuse, pluralismi, suurepäraste kunstitraditsioonide ja kultuuri poolest. On õige tutvuda teiste riikide kultuuride ja tähtsate Euroopa kultuuritegelastega erinevates kultuurivaldkondades.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Härra juhataja, Euroopa kunsti universaalne olemus osutab vajadusele ennistada koolide roll peamise kultuuri levitamise keskuseks. See on võimalus demokratiseerida kultuuri kättesaadavust. Kunstiharidus arendab tundlikkust ja vallandab loovvõimed. See peaks olema kooli õppekava kohustuslik osa kõikides õppeastmetes.

Euroopa loovuse ja innovatsiooni aasta pakub suurepärase võimaluse taastada kunsti õiguspärane asend – ka hariduses –, nii et selle integratsioonilist rolli oleks võimalik väärtustada. Kui kaitsta eri regioonide traditsioonilist kultuurilist identiteeti ning võimet nende kohta midagi tänu liikuvusele avastada, sealhulgas kultuurihariduse valdkonnas, peitub selles täiendav võimalus loovuse arendamiseks.

Seetõttu ongi eurooplaste kunsti ja loovusega seotud tegevustesse haaratud kogukonna liikuvuse raamistiku loomine nii oluline. See on tõeline põhjus, miks ma hääletasin selle raporti poolt, kuigi soovin ühtlasi avaldada oma vastasseisu kiirele arutelule menetlusele selle dokumendi küsimuses ning selle vastu võtmisele praktiliselt ilma igasuguse aruteluta.

Avril Doyle (PPE-DE). - Härra juhataja, olen alati pidanud head sporti kunsti vormiks. Näitena kunstist Euroopa Liidus osutaksin üle-iirimaalise ragbimeeskonna võidule Millenniumi staadionil Cardiffis eelmisel laupäeval, kus alistasime uelislased spordis ja suurepärestes kunstialastes teadmistes teistest paremini? Oleme lõõnud ka inglasi, prantslasi, itaallasi ja šotlasi. See üle-iirimaaline meeskond võitis kuut riiki nn suure slämmi. Sport on kunst ja kunst on sport. Me peame seda imelist saavutust tunnustama.

Juhataja. – Proua Doyle, kui ma oleksin teadnud, et te võtate sõna „puulusika” auhinna itaallastele andmise küsimuses, siis ma ei oleks teile siinkohal sõnajärge andnud.

- Raport: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Võtan sõna selleks, et selgitada, miks Rinnakupartei delegatsioon hääletab käesoleva raporti vastu.

Selle põhjuseks ei ole kindlasti selles tõstatatud mitmed positiivsed punktid, mis puudutavad institutsioonide töö läbipaistvust. Me oleme ilmselgelt Euroopa Liidu institutsioonide töö läbipaistvuse poolt, kuid me ei poolda tõsiasja, et sellist läbipaistvust on võimalik saavutada üksnes Lissaboni lepingut vastu võttes, ning

selle aluslepingu, mis on meie jaoks juba „surnud”, taas päevakorda võtmist koos paljude selliste uute raportitega, mis muidu võtavad vastu teistsuguse seisukoha või käsitlevad teist teemat.

Peale selle ei toeta me selle aluslepingu vastu võtmist Lissaboni lepingust lähtuvalt, sest see avab tee Türgile liikmestaatuse andmisele. Türgi liikmestaatus Euroopa Liidus tähendaks Bulgaariale majanduslikku ja demograafilist hävingut. Seetõttu hääletasimegi selle raporti vastu.

David Sumberg (PPE-DE). - Härra juhataja, nähes selle raporti pealkirja „Aktiivne dialoog kodanikega Euroopa teemal” arvasin, et tegemist on naljaga, sest tegelikkuses on asjaolud sellised, et kodanikega aktiivse dialoogi pidamine Euroopa teemal on vaid unistus. Mõiste „dialoog” osutab sellele, et tegemist ei ole monoloogiga: tuleb kuulata seda, mida Euroopa kodanikud ütlevad. Euroopa kodanikud Hollandis, Prantsusmaal ja Iiri Vabariigis on väga selgelt väljendanud oma vastumeelsust Lissaboni lepingu suhtes.

Kui parlament ja kõik Euroopa institutsioonid soovivad seetõttu dialoogi oma kodanikega, mis on hea mõte, laske neil ilma igasuguse sõnaväänamiseta välja kuulutada dialoog, millele nad reageerivad ja kus nad kuulavad seda, mis kodanikel on öelda. On täielik ajaraiskamine, et käesolev parlament isegi arutleb, esitab raporteid või hääletab dialoogi mõtte üle, kui kollektiivselt – ning see on tõde käesoleva parlamendi kohta – keeldutakse neile öeldut tunnustamast ja sellele reageerimast. See on selle läbikukkumine.

Marian Harkin (ALDE). Härra juhataja, see on äärmiselt oluline raport – nõustun raportööriga, et arvatavasti oleksime pidanud olema julgemad ja tegema sellele mõnevõrra suuremaid kulutusi.

Olles pärit sellisest riigist, kus hääletatakse iga lepingu küsimuses, olen teravalt teadlik jätkuva aktiivse dialoogi pidamise vajadusest kodanikega. Minu kogemusel kaotab üha enam inimesi usu ja usalduse institutsioonide vastu. EL kujutab endast suurt institutsiooni ning me kanname ulatuslikku vastutust selle eest, et aktiivse dialoogi toimumise tagamine oleks meie tegevuse keskmeks.

Eriti toetan ma lõiget 32 ning tänan raportööri minu muudatusettepanekut toetamast tõsiasja suhtes, et Euroopa vabatahtliku tegevuse aastal 2011 avaneb ELi institutsioonidele ideaalne võimalus kodanikega ühenduse leidmiseks.

Oleme pöördunud komisjoni poole palvega esitada vastav õigusakt 2011. aastaks valmistumise kohta ning nad on selle ettevalmistamist alustanud. Nüüd tuleb meil tagada sisukas dialoog 100 miljoni vabatahtlikuga kogu ELis ning kindlustada, et nende vaated ja arvamused moodustaks kõikvõimalike uute kavade, poliitika ja programmide tuuma ning aktiivne dialoog kodanikega tagaks tugeva, monoliitse ELi eksistentsi.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Härra juhataja, härra Hegyi raport on suurepärase ning vajalik. Me vajame aktiivset dialoogi Euroopa riikide ja kodanike vahel. Tarvis on mõlemapoolset mõistmist. Ühtlasi vajame sallivust, et olla valmis kuulama seda, mis on erinevatel inimestel öelda. Seda vajame ka käesoleval täiskogul, Euroopa Parlamendis.

Minu arust on äärmiselt kurb, et osa liikmeid lahkus täiskogult president Václav Klausi sõnavõtu ajal, ja seda veel nüüd, mil Tšehhi on eesistujariik. Kas nad ei ole üldiselt valmis kuulama ära erinevate kodanike, presidentide, institutsioonide ja isikute seisukohti Euroopa küsimustes?

Me peaksime olema valmis kuulama erinevaid seisukohti. Me vajame suhtlemist ja dialoogi ka rohujuure tasandil, nii tunneb avalikkus, et neil on küsimustele kaasarääkimisõigus ega pea kujutlema Euroopa Liitu väikese eliidi vaidluskubina. Toetan ettepanekut parandada aktiivset ja sallivat üleeuroopalist dialoogi kõigil tasanditel. Just seda me vajamegi.

Nirj Deva (PPE-DE). - Härra juhataja, käesoleva majanduskriisi ajal on foorumi lähenedes toimunud midagi veidrat, nagu tavatsetakse öelda. Euroopa rahvas ei pöördunud majanduskriisist pääsemiseks Euroopa Liidu poole. Nende ootused olid seotud vastavate liikmesriikide ja riikide valitsustega, kes võiks päästa nad majanduskriisist. Mees, kes väidab end olevat päästnud maailma, saabub siia paari tunni pärast, kuid jättes selle kõrvale, on riikide kodanike (kelle kohta väidetakse ka, et nad on Euroopa kodanikud) ootused seotud oma riigi valitsusega – Pariisis või Londonis, Washingtonis või Roomas –, lootes, et neid päästetakse, mitte aga selle suurema entiteediga, mida nimetatakse ELiks.

Kas tohib küsida, miks juhtus nii? Kas tohin küsida neilt, kes väidavad vastu, et EL on nii võrratu masinavärk, kes peaks endale selle küsimuse esitama? Võin vastata. Vastus seisneb selles, et puudub *demos*, side ELi institutsioonide ja rahva vahel. Rahvas ootab endiselt oma riigi valitsuselt päästmist.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Härra juhataja, ma protestin selle raporti käsitusviisi vastu. ELi liikmesriikide kodanike usalduse rajamine Euroopa institutsioonides ei tähenda üksnes teadlikkust nende strateegiatest ja tegevusest, mis sageli küll puudub. See on eelkõige tunne, et tegemist on ühisotsusega, et on võimalus ELis oma sõna sekka öelda, et aluslepingutega antud õigusi ei ole rikutud.

Kõigis ELi liikmesriikides korraldatud Euroopa kodanike arutelu on parim moodus, kuidas veenda inimesi selles, et Euroopa Liidus sõltuvad asjad tõepoolest seda moodustavate riikide kodanikest. See on parim moodus, kuidas vältida seda, et umbes 100 inimest, kes on seotud ELi institutsioonide poolt kõigi poolakate nimel rakendatavate olulisimate ülesannete koostamisega, ei tunneks end petetuna. Nõudmiste loetelu tuleks tõsiselt arutada. See kehtib ka teistest riikidest pärit arutelu osalejate dokumendi eelnõude suhtes. Mis veelgi üllatavam, see takistab igasugust tegelikku arutelu dialoogi teemal kodanikega Euroopa parlamendi foorumis.

Martin Callanan (PPE-DE). - Härra juhataja, käesolev raport käsitleb aktiivset dialoogi kodanikega ning parim aktiivse dialoogi vorm Euroopa kodanikega põhineb selle kuulamisel, mida nad demokraatlikel hääletustel ütlevad. On äärmiselt irooniline, et parlament võtab vastu käesoleva raporti, kuigi samaaegselt eirab täielikult mõningaid liikmesriikides vastu võetud demokraatlikke otsuseid. Pole ime, et minu valimisringkonnas Kirde-Inglismaal ja mujal Euroopas on Euroopa Liit nii ebapopulaarne. Selle demokraatliku dialoogi mõte toimib vaid ühepoolset: EL ei kuula, mis inimestel on öelda ning teeb neile üksnes ettekirjutusi selle suhtes, mida nad võivad mõelda ning kuidas hääletada.

Viimasele 10 aastale tagasi vaadates on Prantsusmaa, Holland ja nüüd ka Iirimaa – kahel korral – hääletanud ulatuslikuma Euroopa integratsiooni vastu ning ometi on EL täielikult nende arvamust eiranud.

Nad püüavad kuulata üksnes ELi rahastatud valitsusväliseid organisatsioone. Kuidas saaks küll seda pidada peegeldavaks või populaarseks hääletaja arvamuseks? Parimaks dialoogi vormiks kodanikega on kuulata seda, mis nad ütlevad vabadel demokraatlikel valimistel ja referendumitel.

Syed Kamall (PPE-DE). - Härra juhataja, arvan, et rääkides aktiivsest dialoogist Euroopa kodanikega valitseb väärarvamus, sest sageli ajame sassi dialoogi kodanikega ja dialoogi kodanikuühiskonnaga. Sageli ajame sassi ka dialoogi kodanikega ja dialoogi organisatsioonidega, mis on täielikult või osaliselt komisjoni poolt rahastatud. Tegelikult on meil ELi institutsioonid, mis kõnelevad komisjoni rahastatud organisatsioonidega, tehes seda lõppkokkuvõttes maksumaksjate raha eest.

Seega, andes kodanikele tegeliku sõnaõiguse – nagu tegime Prantsusmaal ja Hollandis põhiseaduse küsimuses ning Lissaboni lepingu suhtes Iirimaa – ja kui vastus on eitav, siis mida me teeme? Me eirame hääletustulemusi täielikult! Kui inimesed on oma ei-sõna öelnud, siis ei tähenda dialoog, et neid tuleb üha uuesti hääletama panna kuni soovitud tulemuse saavutamiseni. See ei ole dialoog. See on demokraatia hülgamine. On aeg olla kodanikega peetava aktiivse dialoogiga tõeliselt seotud.

Jim Allister (NI). - Härra juhataja, pärast viit aastat selles täiskogus on jäänud vähe selliseid raporteid, mis võiks mind üllatada. Kuid pean tunnistama, et mind viis rivist välja selle raporti aspektide puhas arrogants ning kaalutletud solvang nende aadressil, kes ei hakka Euroopa projektile takka kiites püherdama. Väita käesolevas raportis – nagu seda on tehtud –, et vähem haritud inimesed on tõenäoselt rohkem vastu edasisele Euroopa integratsioonile, on ennasttäis solvang ja uskumatu ülbus.

Tegelikult need, kes on suvatsenud lugeda ELi põhiseadust või Lissaboni lepingut ning end selles osas harinud, on just need inimesed, kes suurema tõenäosusega selle vastu hääletavad. Suurema tõenäosusega poolthääletajad on need – nagu volinikudki –, kes ei ole isegi suvatsenud neid dokumente lugeda ning lihtsalt nõustuvad propagandaga. Seega olen vastu selles raportis sisalduvale solvangule.

Kas ma võiksin ka öelda vastulausena härra Mitchelli esimesele tundepeurskele – tema vabariiklaslikule tundepeurskele kõigist brittidest Iiri saarelt 700 aasta jooksul vabanemise kohta –, et ta peaks olema rõõmus, et neil see täielikult ei õnnestunud, sest neil läks vaja osade Briti alamate abi Põhja-Iirimaa oma kuue riigi ragbis võidu saavutamisel.

Neena Gill (PSE). - Härra juhataja, ma hääletasin selle poolt vastumeelselt, mitte seetõttu, et tegemist oleks nonsensiga, mis pärineb täiskogu vastaspoolelt, vaid seetõttu, et jagan raportöör härra Hegyi muresid.

Sellele raportile on tõepoolest praegusel täiskogul tõmmatud vesi peale nende poolt, kes ei soovi astuda aktiivsesse dialoogi Euroopa kodanikega. Minu jaoks ei tähenda dialoog läikivaid brošüüre ning arvan, et komisjon on selles valdkonnas läbi kukkunud. Sellel ei ole õnnestunud kodanikke aktiivselt kaasata ja nendega ühendust saada. Sellel ei ole õnnestunud jõuda kõikehõlmava arusaamani sellest, kuidas ELi tasandil tehtud töö on suunatud paljudele tegelikele küsimustele, mis mõjutavad kodanike igapäevaelu. Loodan, et käesoleva

raporti tulemusel pöörduakse selle juurde tagasi ning tullakse lagedale leidlikumate moodustega, kuidas seda küsimust käsitleda.

- Raport: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jim Allister (NI). - Härra juhataja, hindan seda raportit, sest selles tõstatuvad diskussiooni vajavad küsimused.

Eriti toetan raportööri tundmust, et maaelu arengu meetmetega ei peaks tühjendatama ressursse, mis olid mõeldud talupidajatele otseste maksete tegemiseks. Seega liitun küsimusega, kas maaelu arengu rahastamine peaks üldse olema seotud ühise põllumajanduspoliitikaga, sest see viib paratamatult talupidajad varasematest rahastamismeetoditest ilmajätmiseni. Kui aga see oleks hoopis ühtekuuluvusfondi seesmine osa, puuduks võimalus talupidamisrahaade kõrvaldamiseks.

Seega kiidan heaks raportis tehtud avalduse, et põllumajandussektoris töötav rahvastik peaks olema maaelu arengu poliitika toetusmeetmete keskpunktis. Seda tasakaalu on moonutatud paljudes maaelu arengu programmides, sealhulgas ka neis, mis mõjutavad minu regiooni – Põhja-Iirimaa.

- Raport: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Härra juhataja, ma hääletasin selle raporti poolt ja kiidan selle heaks. Pikka aega arvasime, et ainus asi, mis meid mõjutab, on see, mida me endale sisse sööme. Arvan, et käesolevas raportis tehtud tööga tuuakse tõeliselt esile tõsiasi, et kõik, mis me oma nahale kanname, imbub meie organismi sama efektiivselt nagu süües.

Paljude haiguste, eriti naisi mõjutavate haiguste, näiteks rinnavähk, fibromüalgia, müalgiline entsefalomüeliit jms, levik on tõusuteel. Arvan et me peame tungima sügavamale, mitte üksnes tagama kosmeetika suuremat ohutust, vaid meil tuleks alustada ka tegelikku uurimistööd mõnede kosmeetikatoodete koostisosade seotuse osas selliste haigustega, mis tabavad naisi ning tuleb üritada välja töötada ohutumaid kosmeetikavahendeid, sest loomulikult soovime kõik jätkata kosmeetika kasutamist.

Neena Gill (PSE). - Härra juhataja, pooldan seda konkreetset raportit, sest kosmeetikatoodete testimine on teema, mis paneb paljusid minu piirkonna valimisringkondi Lääne-Midlandis muretsema, ning olen saanud sel teemal palju kirju. Tunnustan seda raportit ja toetasin seda, sest sellega kehtestatakse üleeuroopalised standardid potentsiaalselt kahjulike materjalide kasutamisele ning kosmeetika tootjatele kehtestatakse katsenõuete standardid, kuid sarnaseid standardeid on tarvis ka loomkatsetusi puudutavate nõuetega seoses. Eelmisel korral, kui seda raportit vaatasime, tegelesime loomkatsetuste teaduslikel eesmärkidel teostamise küsimusega. Nüüd on meie käes oluline vahend, millega tõsta klientide teadlikkust sellest, mis jääb kosmeetika valdkonda, mida parandaks vaid loomkatsetustele keskendumine.

- Raport: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). Härra juhataja, ma hääletasin selle raporti ja tugevama biotsiidtoodete kontrolli poolt, kuid soovin kasutada võimalust ja tuua välja, et Iirimaa lisati seaduslikult vette toksilist saasteainet – biotsiidainet nimega fluoriid. Soovin õnnitleda komisjoni selle eest, et nad avasid nõupidamisprotsessi, milles on oodatud teaduslikud tööd, avalik arvamus jne joogivee saastamise küsimuses toksilise koostisaine, fluoriidiga.

- Raport: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). - Härra juhataja, hääletasin selle raporti vastu, sest tunnen, et see nõrgestas komisjoni ettepanekut rakendada kõrgemaid aktsiisimäärasid toodetud tubakatoodetele. Uuringud on järjekindlalt näidanud, et kõige tõhusam ja püsivam inimeste tubakatarbimist vähendava käitumise mõjutamise viis on maksustamine.

Iirimaa Corki ülikooli kolledžis teostatud uuringud on näidanud, et pärast 2004. aastal töökohal täieliku suitsetamiskeelu kehtestamist langes järgmisel aastal südameinfarkti patisientide vastuvõtt 11%. Ühtlasi on kehtestatud Iirimaa liidu kõrgeim tubakaaktsiis, mis on 4,99 eurot 20 sigaretti sisaldava paki kohta, mis teeb hinnaks üle 8 euro paki kohta.

Kasu heidutavate hindade ja maksupoliitika, suitsetamiskeelu, avalike harimiskampaaniate ning parema nikotiini asendusravi kättesaadavuse kombineeritud lähenemisel inimestele, kes soovivad suitsetamisest loobuda, on loendamatu hulgal tervisekasusid ning sellest tulenevalt paraneb elanikkonna tervis tervikuna.

Tšehhi Vabariik on ainus ELi liikmesriik, kel tuleb veel ratifitseerida ÜRO tubakakontrolli konventsiooni raamistik, kuid siiski on tubakas süüdi enam kui ühes miljonis surmas ELis. Kas te suudaksite meie parlamendi juhatajana nõuda nõukogu Tšehhi eesistujalt meie kõigi nimel heastada see tõsine tegematajätmine enne tema eesistujaametis olemise lõppemist?

- Rapport: Maria Martens (A6-0079/2009)

Richard Corbett (PSE). - Härra juhataja, näib, et paljud teisel pool kasutavad hääletuste selgitustoimingut erinevate raportite kohta Lissaboni lepingu ratifitseerimisest kõnelemise asemel. Selle asemel esinevad nad põhjendamatute väidetega, et inimesed on võtnud Lissaboni lepingu vastu sõna ning me ei soovi neid kuulda võtta.

Pealegi on see liikmesriikide, mitte meie asi ratifitseerida Lissaboni leping, mis on loomulikult täiesti vale. Üks liikmesriik on öelnud „ei”, me kuulame ning tõepoolest meil tuleb seda kuulata. Teised liikmesriigid on näidanud, et soovivad kuulata selle „ei” ütlemise põhjusi, võtta seda arvesse ning liikuda selle baasil edasi. Kuid kui härra Dover isegi ei väärtusta erinevust Euroopa põhiseaduse lepingu ja Lissaboni lepingu vahel ning ütleb, et Prantsusmaa ja Holland lükkasid selle aluslepingu tagasi, siis unustab ta enda huvides jätta mainimata neid riike, milles toimus referendum ja see alusleping leidis toetust.

Me ei soovi kuulata üksnes ühte vaidluspoolt. Soovime kuulata ära mõlemad pooled ning ületada erimeelsused, leida kõigile liikmesriikidele vastuvõetav lahendus. Nad soovivad kuulata üksnes neid inimesi, kes hääletavad selle vastu. Just neid võib süüdistada Euroopa inimeste mittekuulamises. Hoopis nemad ei aktsepteeri demokraatlikke tulemusi, vaid üksnes tulemust, mis on neile kasulik, mitte aga ületulist olukorda kõigis liikmesriikides.

- Rapport: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Marian Harkin (ALDE). - Härra juhataja, toetan täielikult selle raporti põhjendust 5. Olen hetkel Iirimaaal seotud juhtumiga, kus ema on põgenenud oma koduriigist Nigeeriast koos kahe tütreaga pärast seda, kui ta vanim tütar suri naiste suguelundite moonutamise tagajärjel. Hetkel on tema juhtum Euroopa Inimõiguste Kohtus arutamisel ning kohus on esitanud Iirimaa valitsusele kirjaliku ettepaneku kas seda juhtumit kaitsta või jõuda – nagu nad seda nimetavad – sõbraliku lahendini.

Põhjenduses 5 leitakse, et naiste suguelundite moonutamine on inimõiguste rikkumine ning üha arvukamalt lapsevanemate esitatud varjupaiga taotlusi on õigustatud seoses ohuga, mis neid nende kodumaal ähvardab seoses nende lapse naissuguelundite moonutamisele nõusoleku andmisest keeldumisega. Loodan, et inimõiguste kohus võtab käesoleva asja suhtes meie avaldust oma otsuse langetamisel arvesse.

Lõppkokkuvõttes nõustun Richard Corbettiga selles, et täna on siin räägitud palju demokraatia teemal, kuid kui vaevutaks võtta aega ja nägema vaeva, siis liites kokku põhiseaduse ja Lissaboni lepingu üle hääletanute arvu kõigil Euroopa referendumitel, saadaks tulemuseks, et jaatava hääle andnute arv on 27 miljoni eurooplase võrra suurem eitava hääle andnud 24 miljonist inimesest. See on toimiv demokraatia.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, tänan mulle sõnajärje üle andmise eest. Soovin väljendada oma täielikku toetust tähelepanule, mida täna siin parlamendis on pööratud sellistele olulistele teemadele nagu õigus tervisele, õigus seksuaalsele identiteedile, õigus vaimse tervise ning naiste vaimse ja füüsilise terviklikkuse kaitsele, mida nende günefoobiliste tavadeaga sageli rikutakse.

Euroopa paistab silma pühendumusega inimõigustele, nagu äsja eelkõnelejalt kuulsime. Lapsed ja naised surevad just selliste tegutsemistavade tõttu, mis on täiesti vastuvõetamatud. Euroopa toimib õigesti, et pühendub sellele ja demonstreerib endale võetud suurt kohustust soovist tagada seaduste kooskõlastatus selles liinis.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Härra juhataja, oleksin soovinud hääletada proua Muscardini naiste suguelundite moonutamise raporti poolt, sest olen selle barbaarse tava keelustamist juba aastaid toetanud ning toetan hetkel seetõttu ühe perekonna juhtumit, sest neid ähvardati kodumaale tagasi pöördumisel selle tava rakendamisega.

Ometi nagu tavapäraselt juhtub, kasutavad kolleegid moonutatud tüdrukute ja naiste olukorda taas abordi päevakorra edendamiseks, libastudes käesolevas raportis „seksuaal- ja reproduktiivõiguste” mantral.

(Järgneb täpsustus Gay Mitchelli hääletusest selle raporti kohta, kajastades selle teksti lõppsõnastust, tema suulist selgitust hääletuse kohta ei kohaldata enam).

- Rapport: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Milan Gafá (PPE-DE). – (SK) Härra juhataja, soovin tänada oma Kultuuri- ja hariduskomisjoni kolleegi härra Graça Mourat tema töö eest raporti koostamisel, mida ma hääletusel toetasin. See on seotud dokumentidega, mida oleme eelnevalt Euroopa Parlamendis käsitlenud. Laienemine on aidanud kaasa ELi keelelisele mitmekesisusele. Täna räägitakse siin 23 keelt ning lisaks 60 piirkondlikku või elanikerühmade poolt kõneldavat murret.

Üleilmastumine ja väljaränne aitavad kaasa eurooplaste poolt igapäevaselt kasutatava keelespektri mitmekesisusele. Keeleline mitmekesisus on seetõttu vaieldamatult üks Euroopa Liidu iseloomulikumaid tunnuseid, mõjutades oma kodanike ühiskondlikku, kultuurilist ja erialast elu, kuid ka liikmesriikide majanduslikke ja poliitilisi tegevusi. Pean komisjoni teatist selles valdkonnas erakordselt tähtsaks. Nõustun raportööri, et ELi keeleline ja kultuuriline heterogeensus on tohutuks konkurentsieeliseks ning meil tuleb selgelt toetada keeleõppe ja koolide kultuurivahetusprogramme.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, pean seoses härra Graça Moura raportiga tunnistama, et meie kolleegid on teinud suurepärase töö. Soovin üksnes esitada kodukorda puudutava märkuse selle süsteemi kohta – proua Muscardini on selle küsimuse täna juba tõstatanud – loodan, et edastate meie palved, mille arvesse võtmisel ei ole võimalik panna hääletusele kahte praktiliselt identset raportit ning seeläbi raportööri karistada. Käesoleval juhul juhtus see minuga ning seda ma küll ei soovinud.

Nimelt sel põhjusel soovin taas kord rõhutada kolleeg härra Graça Moura tehtud positiivset tööd, isegi kui teine resolutsioon, mille poolt ma ka hääletasin, võeti pärastiselt vastu. Minu hää ei tähendanud härra Graça Moura raporti eitust, pigem vastupidi.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Härra juhataja, esiteks soovin tänada härra Graça Mourat tehtud suurepärase töö eest. Ta on pühendunud kogu hingest neile keeleküsimustele ning tal on täiesti õigus, et keel on üks põhiõigusi. Keel moodustab identiteedi tuuma ning seetõttu tuleks meil Euroopa Liidus mitmekeelsust soosida.

Me hääletasime alternatiivse resolutsiooni poolt, kuigi eelistame algset raportit. Mina isiklikult osalesin alternatiivse resolutsiooni koostamisel ning siinkohal sobib arvatavasti mainida, miks me alustasime härra Graça Moura väga kiiduväärt tööle alternatiivi koostamist. Põhjuseks oli, et soovime eelkõige tagada vähemuskeeltele nende staatuse.

Nagu tavatsetakse öelda, et Euroopa on üksnes nii tugev, kui tugev on selle nõrgim lüli – milleks on halvimal elujärjel inimesed meie ühiskonnas. Seetõttu tulebki meil tagada, et vähemusrühmad, näiteks saamid minu kodumaal Soomes, säilitavad õiguse kasutada oma emakeelt ning saada kätte põhiteenuseid oma keeles. Me peame nende eest vastutama samamoodi nagu toimime kõigi teiste põlisrahvastega. Seetõttu on äärmiselt oluline, et Euroopa Liit laseks käiku kultuurimaksu ja tagaks kõigile keeltele elujõulisuse, sealhulgas ka vähemusrahvaste omadele.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Härra juhataja, kuigi lõppkokkuvõttes vastu võetud Euroopa mitmekeelsuse alternatiivne resolutsioon oli hulga parem meie esitatud algtekstist, hääletasin siiski pärast mõningast kaalutlemist selle vastu, pealegi kutsutakse mõlemas – nii vastu võetud kui ka alguses – resolutsioonis üles Euroopa keelise mitmekesisuse ja keeleõppe ameti edendamisele. Kuigi see võib tõepoolest hästi kõlada ja ma olen põhimõtteliselt selle poolt, jätkasin lugemist ja nägin, et näiteks mitte-eurooplastest sisserändajaid tuleks julgustada siin oma emakeelt jätkuvalt kasutama, et Euroopa Parlament esitab koguni üleskutse välismaiste vähemusrahvaste emakeele kasutamisele, või välismaalt pärinevate vähemuste emakeele kasutamisele, nende kaasamisele kooliprogrammidesse ja soovitab liikmesriikidel mitte üksnes julgustada päritolukeelte kasutamist, vaid lausa julgustada sisserändajaid nende põhikeelt kasutama. Palun vabandust, kuid see on hullumeelsus. See viib kohanemise ja assimileerumise asemel vastupidise tulemuseni. See on kõigilt Euroopa riikidelt nõutava vastand.

Philip Claeys (NI). – (NL) Härra juhataja, ka mina hääletasin mitmekeelsuse raporti vastu. Kuigi olen endiselt mitmekeelsuse edendamise veendunud toetaja, siis esitatakse mõlemas, nii esialgses raportis kui ka muudatusettepanekus, mis lõpuks vastu võeti, mitmeid mõtteid, mis on praktilisel rakendamisel omajagu problemaatilised. Raportis püütakse näiteks julgustada sisserändajaid oma päritolukeelt kasutama – see on iseenesest probleemiks paljudes liikmesriikides, sest nad ei õpi neid võõrustava riigi keelt rahuldavalt ära ning sellega kaasnevad omad tagajärjed.

Teine võimalik probleem seisneb selles, kuidas raport tegeleb liikmesriikidega, kus on üle ühe ametliku keele. Loomulikult tuleb võtta arvesse konkreetseid olukordi, näiteks Belgias, kus iga regioon, välja arvatud Brüssel, on ametlikult ükskeelne. Flandrias on probleemiks suur prantsuse keelt kõnelevate sisseerändajate arv, kes keelduvad kohandumast Flandria hollandi keelt kõneleva olemusega ning Euroopa ülesanne ei ole sellesse sekkuda ja lubada igasuguseid olematuid õigusi.

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, ma jagan paljusid käesolevas raportis väljendatud reservatsioone, mis puudutavad Euroopa Liidu poolt antud julgustust päritolukeelte kõnelemise jätkamisele ja arendamisele – isegi kui nende raportite üldine filosoofia on väärt tähelepanu ja toetust – ja seda seetõttu, et tänapäeval nende seaduslikult tõstatatud probleemide foonil varitseb meid varasemast suurem oht Euroopa keelte väljasuremisele, mis tuleneb käesolevas täiskogus ja mujalgi standardiseeritud inglise kõne- ja kirjakeele kasutama sundimisest. See on väga tõsine oht, mida käsitleda.

Me ei tohi unustada kohalike keelte õigusi. Rahvuskeeled on välja suremas: neil on raskusi enese väljendamisega, kuid kohalikud keeled kaovad tõeliselt häviväärselt, samas kui neid tuleks kaitsta nagu tegi Itaalia oma föderaalreformiga, mille kohta püüame ettepanekut teha ja rakendada.

Kas Euroopa Liit teeb kõik mis tarvis kohalike keelte kaitsmiseks? Hetk tagasi kuulsime proua Lo Curto sõnavõttu. Kindlasti oleks kena kuulda teda vahetevahel kõnelemas ilusas sardiinia keeles, sest olen kindel, et ta oskab seda. Mina peaks soovima mõnikord sõna võtta piemonti keeles, kuid meie parlamendi raamatukogus puuduvad kultuurilised dokumendid, ajakirjad jne, mis oleks seotud kultuurilise identiteedi või kohalike keeltega.

Seetõttu, enne kui Euroopa hakkab muretsema enda kaitsmise pärast kolmanda maailma riikide keelte standardiseerimise eest, tuleks muretseda meie vähemuste ja kohalike keelte üle.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, härra Borghezio. Ma olen sitsiillane ning Sitsiilia on suure tsivilisatsiooni ja ajaloo häll ja maa ning me loodame, et seal suudetakse rajada endale tee tulevikku, mis algab iseseisvumisega ning seetõttu võin üksnes nõustuda ulatuslikuma emakeelele tähelepanu pööramise vajadusega, mida peaksime õppima üha rohkem kõnelema ja ennekõike õppima oma lastele edasi andma.

Eelkõige pean silmas Itaalias toimunud väljarände ajalugu, kuid arvatavasti on see toimunud ka teistes riikides, mis on tänapäeval tinginud ja võib tingida selle, et nende sitsiillaste uued põlvkonnad – nagu juhtus veneetslaste, sardiinlaste ja lugematul arvul teistega Euroopas, kes läbisid selle protsessi minevikus – ei mäleta enam ega ole enam võimelised kõnelema vastavalt sitsiilia, veneetsia ja sardiinia keelt.

Püüdes näha, kuidas see suur Euroopa institutsiooniline tegevuslava saab sellise mitmekesisuse ja selliste iseseisvate identiteetide hälliks nagu need, millest loodan, et Euroopa piirkondades õpitakse neid tulevikus au sees hoidma ning seetõttu, härra juhataja, kutsun üles üha rohkem inimesi tähtsustama oma keelt selle kasutamise kaudu.

Avril Doyle (PPE-DE). - Härra juhataja, ma jäin selle raporti küsimuses erapooletuks kahel põhjusel, isegi kuigi ma nõustun täielikult pealkirjaga „Mitmekeelsus: Euroopa rikkus ja ühine kohustus”.

Meile on siin täna öeldud, et raport käsitleb teatud Hispaania rahvustüüslisid. Olen äärmiselt skeptiline mitmekeelsuse arutelu suhtes ja keele kui omalaadse katte või vahendaja või poliitilise kauplemisvahendi edendamise suhtes erinevates rahvuslikes küsimustes kõigis liikmesriikides, mis näikse olevat juhtunud seoses vaidlusega selle üle komisjonis ja siin.

Ma ei ründa ühtegi vähemuskeelte kõnelejate õigust. Tegelikult toetan ma neid täielikult ning tunnen tõesti, et meil tuleb austada ELi nende kodanike õigusi, kelle emakeel on vähemuskeel. Neile keeltele peab olema Euroopa Parlamendis mingi koht, kuid mitte ilmtingimata ametlik töökeel, eriti kui need kodanikud räägivad samavõrd ladusalt inglise keelt, nagu meil siin on. Tähtsatele aruteludele kaasa aitamine täiskogu istungil ja komisjonides vähemuskeeles, mis tuleb seejärel passiivselt tõlkida enam kui 20 keelde, ohustab kogu demokraatliku arutelu eesmärki tõlkes kaotsi läinud nüansside ja koguni valesti mõistmise kaudu. Meie demokraatlik mandaat siinkohal on veenda võimalikult paljusid inimesi nägema meie seisukohta ning mõistma piisaval arvul sobiva kvalifikatsiooniga tõlkide saamise keerukust, mis moodustab teise probleemi. Neil kahel põhjusel jätsin ma hääletamata.

- Rapport: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, soovin öelda, et hääletasin härra van Nistelrooij raporti poolt, kuid ühtlasi soovin kasutada seda võimalust, millest said osa vähesed siinolevad pealtvaatajad ütlemaks, et liitu halvustaval toonil Euroopa Liidu ja nende valijaskonna teema nämmutamise asemel oleks pidanud need selle täiskogu parlamendiliikmed, kes oma ümmarguse jutuga kritiseerisid Euroopa Liitu ja selle menetlusviisi, esitama hulga objektiivsemat informatsiooni, see oleks vaieldamatult loonud täiesti teistsuguse õhkkonna.

Mis puudutab härra van Nistelrooij raportit, siis ühtekuuluvuspoliitika kavandati just neil liinidel, selleks et tekitada solidaarsus ja rajada koostöö. Eelkõige sellise kriisi ajal usun, et Euroopa regioonid – mitte üksnes riigid, vaid ka regioonid – peaks tegema koostööd, peaks tugevdama oma positsioone ja parandama oma elanike elukvaliteeti. Just sel põhjusel väärin härra van Nistelrooij raport minu poolthäält.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Ma hääletasin selle territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva raporti poolt, sest usun kindlalt, et see kontseptsioon peaks olema välja töötatud ja rakendatud horisontaalselt, toetades kõiki ühenduse poliitikaid ja tegevusi.

Tänase ühtekuuluvuse poliitika arutelu käigus kutsusime üles järgneval regionaal- ja kohalike võimude otsese seotuse programmi ajal vastavate programmide kavandamisel ja rakendamisel nende märkimisväärsele tugevdamisele. Euroopa Liidu poliitika, täpsemalt ühtekuuluvuse poliitika tulemusel on juhtimise sageli tsentraliseeritud süsteemilt mindud üle üha enam integreeritud mitmetasandilisele süsteemile.

Seetõttu arvan, et liikmesriike tuleks julgustada rajama territoriaaljuhtimissüsteemi, mis põhineks integreeritud „alt üles” lähenemisviisil, mis võimaldab ka aktiivsemat tsiviilosalust. Ma soovitan tungivalt hakata liikmesriikidel mõtlema sellele, kuidas nad saaksid konsolideeruda ja territoriaalse ühtekuuluvuse mõistet oma riiklikes programmides ja poliitikas paremini toetada.

Antud kontekstis usun, et koordineeritud arendustegevuse ning linna ja maa vahelise partnerluse peamised põhimõtted on eriti olulised ning neid tuleb rangelt järgida.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Ma toetasin seda territoriaalse ühtekuuluvuse raportit lähtudes arusaamast, et tegemist on igale Euroopa Liidu regioonile äärmiselt olulise poliitikaga.

Ühtekuuluvusfondide ressursid koos riiklike ressurssidega võivad muuta isegi kõige tagurlikumad regioonid hästi arenevateks regioonideks, viies need arenenud regioonide tasemele. See on äärmiselt oluline minu kodumaal Bulgaarias. See on oluline ka kavandamisetapis, et kõik ressursid oleks jaotatud õiglaselt, vastavalt ühtekuuluvuse põhimõtte rakendamisele kõigis Euroopa Liidu poliitilistes prioriteetides.

Võttes arvesse kõiki tegureid, mis mõjutavad tasakaalustatud regionaalset ja ühiskondlikku arengut, tuleb meil leida sobivaimad mehhanismid, mis võimaldaks meil pakkuda mõningatele madalamal arenguastmel olevatele liikmesriikidele võimalust teistele järele jõuda.

Meil peavad olema selged kriteeriumid kavandamisetapis, mis hoiaks ära mitte ühegi riigi karistamise, sest just kavandamisetapis tehaksegi ebaõigeid ja ebatõhusaid eraldisi, mis omakorda avaldavad mõju kodanike elukvaliteedile.

Marian Harkin (ALDE). - Härra juhataja, soovin õnnitleda härra van Nistelrooijd raporti puhul. Täpsemalt soovin avaldada toetust lõikele 42, milles kutsutakse üles tegeliku partnerluse loomisele kõigi osapoolte vahel, mis on seotud regionaalse ja kohaliku arenguga ELi, riiklikul, regionaalsel ja kohalikul tasandil.

See on eelduseks territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamisele. Kohalike arengu tööühikute ja valitsusväliste organisatsioonide kaasatus regionaalse arengu ja territoriaalse ühtekuuluvuse püüdlustesse ilmneb üha uuesti, lisamaks sellele reaalmajanduslikku ja ühiskondlikku väärtust. Eldusel et me ei saavuta regioonidevahelist ühtekuuluvust, on oluline, et me looks ja edendaks sellist partnerlust.

- Rapport: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Marian Harkin (ALDE). - Härra juhataja, soovin avaldada toetust lõikele 22, mis, sarnaselt härra van Nistelrooij raportile kutsub liikmesriike üles partnerluspõhimõtte kindlustamisele nende käesolevates programmides, seda vastavalt ERFi üldmääruste artiklile 11, ESFile ja ühtekuuluvusfondidele.

Me siin parlamendis kirjutame neid määrusi, kuid nende määruste rakendamine sõltub liikmesriikidest ja nende rakendamist jälgib komisjon. Hiljutine raport valitsusväliste organisatsioonide ja teiste struktuurifondide

jälgimise, rakendamise ja seirega seotusest uutes liikmesriikides kandis pealkirja „Kaasatuse illusioon” ning minu arust ütleb juba pealkiri kõik. Liikmesriigid ja komisjon ei pane oma kohustustele õlga alla. Parlamendis tuleb jätkata neile peale käimist, et nad seda siiski teeks.

- Rapport: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Ma hääletasin selle parlamendi kaasliikmete raportite kogumi poolt, milles kritiseeriti takistusi ühtekuuluvuspoliitika täitmise teel. Eriti sooviksin kõneleda proua Krehli raportist. Sooviksin lisada tänasele arutelule, et parlamendi kaasliikmed on unustanud mainida, et me kiitsime kahe nädala eest heaks taastamispaketi. Selles paketi leppisid kokku eesistujariik Tšehhi ja komisjon. Euroopa Liidu surve all on valminud komisjonil selged ettepanekud haldussüsteemi lihtsustamiseks, täpsemalt on võetud kasutusele paindlikumad meetmed, mis võimaldavad nüüd kõigil struktuurifondidest saada raha programmidevaheliseks ressursside ülekandmiseks ning isegi kasutada neid ressursse laenude katteks, mis on eriti oluline uutele liikmesriikidele. Järgmine raport käesolevas paketi, mis on seotud mikrokrediidiga, toetab seda loomulikult omakorda veelgi. Mul on üksnes kahju, et meil ei ole veel selgeid juhiseid määruste kooskõlastamiseks mikrokrediidi kasutamise valdkonnas, millest oleks eriti palju kasu väikeettevõtjatele ja kohalikele võimudele.

Marian Harkin (ALDE). - Härra juhataja, ma toetan käesolevat raportit väga, sest mainitakse krediidiühinguid ja nende panust mikrokrediidi vahendite pakkumisel tunnustatakse. Nagu mittetulundusorganisatsioonid, mängivad ka krediidiühingud ainulaadset rolli mikrokrediidi pakkumisel neile, kellele ei võimaldata paljude teiste finantsasutuste poolt krediiti. Ma tean, et krediidiühingud ei ole kõigis Euroopa riikides tugevad, kuid need on tugevad paljudes, kus on reservi ülejääk 40 miljardit eurot. Maailma mastaabis on krediidiühingutel reservi ülejäägiks 1,1 triljonit USA dollarit, mille liikmete arv üle maailma on 180 miljonit inimest.

Ajal, mil paljud inimesed on kaotamas usku pangaasutustesse, on mittetulunduslikud finantsasutused elujõuliseks alternatiiviks ning nad vajavad meie toetust. Täpsemalt vajavad nad kaasatust Jasmine'i programmi, seega on neil mikrofinantseeringu pakkujatena juurdepääs äritugiteenustele nagu õpetamine, koolitamine, nõuanne, rahastamine ja haridus jne.

Lõpuks, selgitusena proua Muscardini raportile: usun, et hääletasime selle poolt ja võtsime vastu muudatusettepaneku 1, kui termin „seksuaal- ja reproduktiivõigused” muudeti „seksuaal- ja reproduktiivtervishoiuks”. Selles kontekstis ei ole ma kindel, kas saan nõustuda oma lirimaa kolleegidega, kes võtsid varem sellel teemal sõna.

Juhataja. – Härra Kamall, nagu näete, olete kojas ainus!

Syed Kamall (PPE-DE).- Härra juhataja, lubage mul alustada teie tänamisega ning tänan kõiki tõlke kannatlikkuse eest sellele väga pikale hääletuste jadale selgituste jagamise käigus.

Arvan, et parlamendis valitseb mikrokrediidi väärtuslikkuse küsimuses konsensus: see on üks neid teemasid, milles parlamendi parem ja vasak tiib saavad olla ühel meelel.

Selles etapis avaldan tunnustust täpsemalt kahele organisatsioonile. Üks neist on Opportunity International, mida juhib endine Aafrika riigi keskpanga juht, kes toob professionaalse käsitluse mikrokrediidi valdkonda, kust see paraku mõnikord puudunud on. Teine on organisatsioon ning sellel on suurepärase veebileht – www.kiva.org –, mis võimaldab inimestel laenata individuaalselt alates 25 USA dollarist ning on koondatud suuremateks mikrolaenudeks ettevõtjatele üle maailma, eriti arenguriikides, võimaldades neil luua jõukust ja töökohti oma kohalikes kogukondades.

Ainus seisukoht, mida soovin väljendada, on, et me peame tagama, et kohalikud, riigi valitsused või ELi valitsus ei lükkaks kõrvale väikseid kogukonna juhitud ja erasektori mikrokrediidi pakkujaid. Selline nähtus esineb Londonis minu valimisringkonnas, kus kogukonna juhitud organisatsioonid on kohaliku valitsuse poolt välja tõrjutud.

Kokkuvõttes aga arvan, et võime nõustuda, et mikrokrediit on suurepärase vahend, millega aidata vaesemate riikide ettevõtjaid.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

- Raport: Paolo Costa (A6-0071/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjalikult. – (PL) Ma hääletasin selle nõukogu ettepaneku poolt võtta vastu otsus raporti kohta, mis käsitles Euroopa Ühenduse ja Nepaali valitsuse vahelise lepingu sõlmimist teatud õhuteenuste aspektide suhtes.

Nõustun raportööri ettepanekuga sõlmida see leping.

Arvan, et muudatusettepanekud, mis puudutavad määramisklauslit, lennukikütuse maksustamist ja hindasid on õigustatud võrdluses kehtivate kahepoolse lepingutega.

Loodan, et teise osapoolle süsteemide suhtes vastastikusele usaldusele toetumine aitab kaasa lepingu teostamisele.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Ma hääletasin selle Paolo Costa EÜ ja Nepaali vahelise teatud õhuteenuste aspektide lepingu raporti poolt.

Nõustun raportööriga, et õhusõidukitele Nepaali poolt reisijate ja kauba veoks määratud maksutariifid Euroopa Liidus peavad vastama Euroopa Ühenduse seadustele. Ühtlasi toetan lennukikütuse maksustamist ühenduse territooriumil toimuvateks operatsioonideks.

- Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A6-0130/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Ma hääletasin proua Geringer de Oedenbergi raporti poolt ratastega põllu- ja metsatraktorite küsimuses.

Tegelikult nõustun komisjoni kehtivate õigustekstide kodifitseerimise ettepanekuga, sealhulgas tehniliste kohandustega.

- Raport: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A6-0129/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Ma hääletasin proua Geringer de Oedenbergi raporti poolt ühenduse süsteemi tollimaksust vabastamise küsimuses.

Ma nõustun kehtivate seaduste kodifitseerimise ettepanekuga, selleks et tagada ühenduse õigusaktide korralik lihtsustamine ja selgelt koostamine.

- Raport: Sirpa Pietikäinen (A6-0119/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Arvestades finantsturgude üha kasvavat keerukust, eriti finantskriisi, siis valitseb vajadus optimeeritud statistika kogumi järele. Usaldusväärsus ja andmete õigeaegne esitamine peaks olema muudetud määruse nurgakivid. Teie raportöör on seisukohal, et õigeaegne statistilise informatsiooni kogumine on äärmiselt oluline. Seetõttu peaks Euroopa Keskpangade ja Euroopa statistikasüsteem vajadusel koguma andmeid igakuiselt. See võib parandada statistika kvaliteeti ja optimeerida selle kasulikkust, eriti finantsteenuste sektori seire valdkonnas. Ma nõustun Euroopa Keskpanga ettepanekuga muuta osaliselt nõukogu määrust, mis puudutab statistilise teabe kogumist Euroopa Keskpangade süsteemi poolt, mille sihiks on parandada nende andmekogumise tõhusust. Lisaks kehtivale määrusele kohaldataks see seega finantsturu suundumustele.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Ma soovin käesoleva proua Pietikäineni Euroopa Keskpanga poolt statistilise teabe kogumise raporti küsimuses hääletamisest loobuda. Tegelikult nõustun vaid osaliselt kõnealuse raportiga, kuna leian, et selles leidub teatud ohupunkte, mis ei võimalda mul selles suhtes täiesti positiivsel arvamusel olla.

- Raport: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Philip Claeys (NI), kirjalikult. – (NL) Ma hääletasin härra Graf Lambsdorffi raporti vastu, sest selles ei selgu, kas ELi liikmesriike saaks paremini teenida, juhtides selgelt ÜRO inimõiguste nõukogu, kui teatud vastuvõetamatud lõigud Durbanis läbivaatuskonverentsilt on tulemuseks saadud dokumendis alles. Lõpuks tuleb välja öelda, et Euroopa ei pea võtma inimõiguste alal tunde islami teokraatlikelt riikidelt ja teistelt (pool)diktatuuridelt.

Glyn Ford (PSE), kirjalikult. – Kuigi toetan enamjaolt härra Graf Lambsdorffi raportit ELi prioriteetide kohta ÜRO Peaassamblee 64. istungijärgul, siis mulle ei meeldi selles etapis tema üleskutse Euroopa Liidule ühe

koha eraldamiseks ÜRO Julgeolekunõukogus. Ma pooldan julgeolekunõukogu reformi, millega tunnistatakse uut üleilmailist poliitilist reaalsust – Jaapan, Saksamaa, India ja Brasiilia võivad leida hea põhjuse liikmelisuse saamiseks ja Aafrika esindatuse välja jätmine võib osutuda pahameeltekitaavaks. Kuid olenemata sellest, kas seda toetada või mitte, peaks üks ELi koht selguma läbirääkimisprotsessi lõpul – isegi kui sel on mingi oma loogika – mitte aga alguses. Selle põhjal tundsin, et on sobilik selle raporti küsimuses mitte hääletada.

Neena Gill (PSE), kirjalikult. – Juhataja, ma loobusin selle raporti küsimuses hääletamast kuna usun, et ÜRO vajab kiiresti ülevaatamist ja reformimist. Ei ole eriti mõtet kaaluda julgeolekunõukogu kohta ELile, kui küsimuse all on kogu esindatuse süsteem.

Täpsemalt, kus on julgeolekunõukogu Aasia esindus? Käesolevalt esindab seda maailmajagu üksnes Hiina, mis on mittedemokraatlik riik, mille inimõiguste toimik on kohutav. Kus on üleskutse Indiale koha andmisele, mille rahvastiku arv läheneb kiiresti Hiinale ning mille poliitiline, majanduslik ja strateegiline võim on regionaalselt ja üleilmselt oluline?

Enne kui mõelda ELi häälest ÜROs, tuleb mõelda, kuidas saaks praegust ÜROd paremaks muuta. Nõuetele vastav maailma suurima demokraatliku riigi esindatus julgeolekunõukogus oleks suur samm õiges suunas.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult – (SV) Põhimõte „üks riik, üks hääle” on üks koostöö aluspõhimõtteid koostöös Ühinenud Rahvaste Organisatsiooniga ning seega peab see säilima. Seega peame äärmiselt kahetsusväärseks, et Euroopa Parlament soovib ELile ÜRO Julgeolekunõukogus tulevikus ühte kohta. On ütlema tagi selge, et Rootsi välispoliitika erineb Poola välispoliitikast, mis erineb omakorda Kreeka välispoliitikast. Teisalt võivad sarnase meelsusega riigid soovi korral ühineda.

Kuigi raport sisaldab mitmeid positiivseid elemente, eriti mis puudutab üleskutset inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarseaduse kaitsmisele. Meil on tunne, et selle sõnadesse panemine on niivõrd tähtis, et me oleme otsustanud toetada seda raportit vaatamata selle puudujääkidele muudes valdkondades.

Richard Howitt (PSE), kirjalikult. – Euroopa leiboristlikud parlamendiliikmed toetavad täielikult ÜRO Peaassamblee tööd ja selle positiivset rolli, mida sel tuli rahulikus ja positiivses rahvusvahelises koostöös etendada. Ennekõike toetame käesoleva resolutsiooni raames suuremale positiivsele inimõiguste alaste küsimuste koostööle, positiivsele ÜRO reformile, tuumarelva leviku tõkestamise ja aastatuhande arengueesmärkide esitamisele keskendumist.

Loobusime selle resolutsiooni üle hääletamast, kuigi me toetame paljusid selles sisalduvaid punkte, siis ei suutnud me toetada resolutsiooni raames esitatud üleskutset ühe ÜRO Julgeolekunõukogu koha eraldamisele Euroopa Liidule. Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirjas puuduvad sätted julgeolekunõukogu regionaalse liikmekoha kohta. Euroopa ei ole ÜRO liikmesriik ning vastavalt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirjale võivad üksnes riigid kuuluda ÜRO liikmete hulka.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Härra Graf Lambsdorffi raportiga antakse oluline panus Euroopa Liidu seotusele ÜRO asjadega ning selle teisenemisse. Ma toetan seda hea meelega.

Selles raportis sisalduvad soovitusel taaskinnitavad enamike ELi liikmesriikide pidevat muret üleilmsete poliitika põhiküsimuste osas, korrates samas veenvalt Rumeenia vastu tuntavat huvi ja fraktsiooni PPE-DE huve.

Näiteks nõuavad ELi põhiväärtused meil erilist tähtsustada kaitsekohustuse põhimõtet. Lisaks sellele peab minu partei ja teised fraktsiooni PPE-DE liikmed inimõigusi üheks meie välispoliitilise tegevuse nurgakiviks ja meie vaadete üleilmsel tasandil väljendamise võtmekanaliks. Mul on hea meel, et need soovitusel puudutavad olulisel määral neid mureküsimusi. Neis valdkondades tehtud edusammude konsolideerimiseks tuleb ühtlasi parandada inimeste julgeolekut mitte üksnes majanduslikust vaid ka ühiskondlikust vaatepunktist lähtuvalt, kuid ka „raskest” julgeolekust lähtuvalt.

Viimasena mainitav, kuid mitte vähemoluline asjaolu on see, et selle organisatsiooni korralik toimimine on tähtis meile kõigile, kes me soovime näha läbisurutavat, tõhusat, mitmepoolset mehhanismi, millega neid väärtusi edendada.

Puudutades neid teemasid ja teisi Euroopa kodanikele huvipakkuvaid valdkondi, on härra Graf Lambsdorffi raport ja soovitusel sammuks edasi, mistõttu hääletangi selle poolt.

Toomas Savi (ALDE), kirjalikult. – Ma hääletasin härra Graf Lambsdorffi raporti poolt, ettepanekuga võtta vastu Euroopa Parlamendi soovitusel nõukogule ELi prioriteetidest ÜRO Peaassamblee 64. istungijärgule.

Euroopa Liit peab tegutsema kooskõlastatult, et mõjutada otsuseid ja kohustusi, mis endale võetakse 2009. aasta septembris toimuva ÜRO Peaassamblee käigus.

Arengukomitee liikmena sooviksin rõhutada aastatuhande arengueesmärkide suunas liikumise tähtsust. Euroopa Liit peab võtma juhtrolli ÜROs tagamaks arenguriikidele antud lubadustest kinni pidamist, mis kannatab enim praeguse majanduskriisi tõttu, sest paraku on hetkel meie lubaduslane tegevus ammendunud.

Vaieldamatult mõjutab see kriis peaaegu kõiki riike, kuigi eriti sellistel rasketel aegadel nagu praegune, peavad kõik arenenud riigid üheskoos tegutsema ja kitsastest riiklikest huvidest kaugemale vaatama, sest miljonite inimeste elu sõltub otseselt meie tegevusest ja meie tulevase käitumisest.

Praegu probleemide eiramisel võiks olla katastroofilised tagajärjed, pealegi ei pruugi me suuta neid enam tulevikus lahendada.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjalikult. – Soovisin selle ÜRO 64. Peaassamblee istungijärgu ÜRO prioriteetide raporti poolt hääletada, sest paljud prioriteedid on väärtuslikud ning neid tuleb toetada ja koguni edendada. Paraku sisaldas kolleegide prioriteetide loend „seksuaal- ja reproduktiivõigusi” ning ma ei suuda ja ei või kunagi andestada kaasinimeste tapmist, käesoleval juhul laste enne sündi tapmist.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjalikult. – Samas kui toetan jõupingutusi, mida tehakse lääne demokraatlike riikide koordineeritud seisukohaks ÜROs, kuigi olen pikka aega toetanud ÜRO struktuuride institutsioonilist reformi, ei aktsepteeri ma ELi meie nimel tegutsemist. Mingil juhul ei tohiks ÜRO üksikud liikmed, veel vähem julgeolekunõukogu liikmed, võimaldada ELil anastada nende õigust esitada nende isiklike vaateid. Ma lükkan tagasi „ELi julgeolekunõukogu koha” eesmärgi. Seetõttu loobusin põhimõtteliselt hääletamast, seda ilma kuidagi ÜRO selliseid algatusi nagu aastatuhande arengueesmärgid või õigus kaitsele kontseptsiooni tagasi lükkamata.

- Raport: Maria Martens (A6-0079/2009)

John Attard-Montalto (PSE), kirjalikult. – Üks keerukamaid väljakutseid, millega Euroopa Liit silmitsi seisab, on ebaseadusliku ja ebaregulaarse sisserände küsimus. Olen alati arvanud, et lahendused võiks olla esitatud vaid siis kui mõlemad pooled näevad teineteist partnerina. Keskendudes seisukohavõtule nende sisserändajate suhtes, kes ületavad Vahemere, milleks Euroopa ja Põhja-Aafrika riigid (Magreb) peavad tegema koostööd. Malta on alates 1970. aastatest jätkuvalt viinud läbi kampaaniaid selle lähenemisviisi poolt, kuid seda ajal, mil enamik Euroopa juhtidest ei ole suutnud olla küllalt ettenägelikud. Nüüd kui seisame silmitsi piibelliku ulatusega väljarändega on Euroopa äkki tegelikkusest rabatud.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Ma hääletasin proua Martensi raporti poolt.

2007. aastal vastu võetud ühisstrateegia valguses, milles tehti ettepanek rohkem kahepoolse lähenemisviisi kasutuselevõtuks, asetades ELi ja Aafrika võrdsemale tasemele, nõustun, et selline strateegia on tähtis. Selle eesmärgiks on laiendada dialoog ja koostöö „arenguväliseks”, „Aafrika-väliseks” ja „asutusväliseks” tihedama ELi ja Aafrika vahelise koostöö kaudu rahvusvahelistes asutustes ja mitmepoolsetel läbirääkimistel, sellistel teemadel nagu inimõigused ja kliimamuutused.

Nõustun, et Euroopa Liit ja Aafrika peaks töötama rahvusvaheliste institutsioonide, näiteks Maailmapanga, Rahvusvahelise Rahafond, Maailma Kaubandusorganisatsiooni demokraatlikumaks ja esinduslikumaks muutmise suunas, tagades seeläbi Aafrika mõjukuse, mis vastaks selle mõõtmetele.

Selles raportis rõhutatakse kolme valdkonda, milles tõhusad tulemused on eriti olulised ühisstrateegia edu seisukohalt: rahu ja julgeolek, laiema tähenduse valitsemine, kaubandusküsimused, regionaalsed majandusühendused ja kapitali väljavool ning tähtsamad arenguküsimused nagu tervishoid ja haridus.

Ühtlasi toetan kindla ühisstrateegia rakendamise finantsinstrumendi palvet, mis koondaks kõik olemasolevad rahastamisallikad selgel, etteennustataval ja programmiselt juhitaval moel.

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Ma hääletasin proua Martensi raporti vastu, kuigi see sisaldab mitmeid terviklikke ja vastuvõetavaid elemente see on suhteliselt erapooletu raport. Kuigi on kahetsusväärne, et ELi ja Aafrika vahelise partnerluse raport ei sisalda ühtegi sõna ebaseadusliku sisserände probleemi kohta, selle probleemi kohta, mis on äärmiselt pakiline nii Euroopa kui ka Aafrika jaoks, mis viib ajude väljavooluni Aafrikast ja tekitab Euroopas palju sotsiaalseid probleeme. Lisaks ilmutatakse selles raportis mõningast naiivsust üleskutsetes ELi sinise kaardi skeemi rakendamisele, millega vältida aafriklaste saabumist sektoritest, kus neid on Aafrikas vaja. See raport ei ütle midagi selle kohta, kuidas seda probleemi tegelikkuses vähendada.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin proua Martensi raporti “Üks aasta pärast Lissaboni tippkohtumist: Aafrika ja ELi partnerluse raames tehtud töö” poolt, sest selles korratakse vajadust tugevdada Euroopa Liidu ja Aafrika vahelisi sidemeid, eriti käesolevas üleilmalise majandusliku ebastabiilsuse kontekstis.

Ma soovin rõhutada, et ELi ja Aafrika Lissaboni tippkohtumise pidamine 2007. aastal oli peamiselt Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariik Portugali tehtud töö tulem. Kuigi meil on endiselt ühisstrateegia väljatöötamisel läbida pikk tee, mida käesolevalt üldjoontes kirjeldati, eriti rahu, julgeoleku, juhtimise, inimõiguste, piirkondliku integratsiooni, tervishoiu ja hariduse valdkondades.

Euroopa Liidul tuleb luua kindel finantsinstrument ühisstrateegia rakendamiseks ja mõtestatult kodanikuühiskonna kaasamiseks.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Raportöör maalib eriti täpse pildi paljudest Aafrika probleemidest. Vaieldamatult on tal ka õigus kirjelduses nii rahvusvahelise koostöö kui ka jõupingutuste osas, mille tegemist kaaluda, milles käsitletakse vaesust, tervishoiusüsteemi puudumist ja üleilmse majanduslanguse tagajärgi.

Siiski on raportöör seotud üksikasjaliku propagandaga Euroopa parlamendi kasuks, omades suuremat rolli Aafrika ja ELi vahelistes suhetes. Ilma objektiivsete argumentideta on tehtud näiteks ettepanek, et Euroopa Parlamendi presidendil peaks lubatama osaleda Aafrika riikide valitsuste esindajate ja Euroopa Komisjoni ja/või nõukogu esindajate vahelistel kohtumistel. Ühtlasi soovib raportöör, et Euroopa Parlament kannaks suuremat vastutust Euroopa Arengufondi struktuuri ja funktsiooni eest. Me usume, et selline arengutendents oleks äärmiselt vale. Seetõttu hääletasin selle raporti kui terviku vastu.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Toetan seda raportit, milles vaadeldakse Aafrika ja ELi partnerluse raames tehtud töö tõhusust. Raportis märgitakse, et ühisstrateegia elluviimiseks on tehtud kättesaadavaks väga vähe uusi rahastamispakette ning selles kutsutakse üles kindlate finantsinstrumentide loomisele, koondades kõik olemasolevad rahastamisallikad selgelt, etteennustatavalt ja programmeeritavalt.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Hääletasin selle proua Martensi Aafrika ja ELi partnerlust käsitleva raporti vastu.

Tegelikult ei nõustu ma omaks võetud lähenemisviisiga, mis ei vasta enamasti Aafrika poole vajadustele, nii institutsioonides kui ka erasektoris. Selles küsimuses oleks vaja Aafrika osapoolel teha suuremaid jõupingutusi, et tagada laia kodanikuühiskonna spektri tõeline seotus partnerluslepingute elluviimisel.

Seni rakendatud partnerlusstrateegia on andnud üksnes tagasihoidlikke tulemusi, mis on jäänud alla ootusi ja seatud eesmärgi. Kuna esimene tegevuskava lõpeb 2010. aastal, siis on minu arust võimatu neid eesmärgi saavutada. Kordan, et olen neil alustel koostatud raporti vastu.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjalikult. – Hea valitsemistava on majandusliku progressi keskmes ning Aafrika heaolu peaks olema esmaseks prioriteediks. On kahju, et selles raportis osutatakse sellele nii vähe tähelepanu ning tegeletakse sellega viisil, milles ilmneb liigne tundlikkus Aafrika režiimide suhtes. Ei mainita fakti, et suurem osa Aafrika riikide valitsustest on vaikides või avalikult toetanud Mugabe režiimi Zimbabwes, koos kogu selle hävitustööga, mida see režiim on Zimbabwe rahvale põhjustanud. Me ei peaks üritama teisele mandrile peale suruda ELi institutsioonilise ülesehituse malli ilma sellise ülesehituse Euroopale sobivusse süüvimata, rääkimata siis Aafrikast.

Frank Vanhecke (NI), kirjalikult. – (NL) Jätakuvalt on märkimisväärne, et klammerdume selles institutsioonis Lissaboni illusiooni külge, juhtugu mis tahes. Kui sellele mõelda, siis ei ole see tegelikult midagi nii märkimisväärne, kuna see on suurepäraseks illustratsiooniks sellest, kuidas Euroopa ametnikkond käsitleb õiguspärasust, opositsiooni õigusi ja austust meie valijaskonna vabalt tehtud valikute suhtes.

Lissaboni leping on pealegi pärast lirimaa referendumit olnud juriidiliselt olematu. Miks me ei võiks seda austada?

Põhiliselt murran pead, kas meil tuleb tõesti investeerida veel 55 miljonit eurot Aafrika Liidu institutsioonide toetamisse. Neis institutsioonides ei vaevutagi kritiseerima verejanulisi diktaatoreid, kes nende hulka kuuluvad. Ühtlasi küsin endalt, kuidas täiesti kehtiv märkus sinisest kaardist on edasise ajude Euroopasse sissevoolu kardetud vahend, mis võimendub tulenevalt mujal vastu võetud seisukohtadest. Pealegi selles raportis isegi ei mainita ebaseadusliku sisserände teemat. Võib-olla on see valdkond, kus saaksime 55 miljonit eurot paremini investeerida.

- Rapport: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Ma hääletasin härra Hutchinsoni raporti poolt ning toetan täielikult komisjonile esitatud palvet jätkata selle eelarvetoetuse seostamist valdkondadega nagu tervishoid ja haridus, eriti tervishoiu põhiteenused ja algharidus neis valdkondades saavutatud tulemustega ning parandada eelarvetoetuse prognoositavust, võttes kasutusele aastatuhande arengueesmärkide lepingud.

Ühtlasi nõustun, et on oluline suuta laiendada nende lepingute aluseks olevaid põhimõtteid laialdasemale riikide ringile, arvestades, et aastatuhande arengueesmärkide lepingute eesmärk on parandada abi tõhusust ja kiirendada aastatuhande arengueesmärkide saavutamise kiirusele neis riikides, mis vajavad seda enim.

Usun, et komisjonile on eluliselt oluline muuta oma eelarvetoetus sõltuvaks saavutatud tulemustest, seda mitte üksnes hea valitsemistava ja läbipaistvuse valdkonnas, vaid ka inimõiguste kaitsmises ja toetamises, eriti kõige vaesemate ja tõrjutute õigused, kelle hulka kuuluvad puuetega inimesed, vähemused, naised ja lapsed ning tagada, et eelarvetoetust ei saaks muud sektorid peale nende, mis on aastatuhande arengueesmärkide lepingus määratletud.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Ma hääletasin selle raporti poolt, millega püütakse määrata aastatuhande arengueesmärkide lepingud ELi ja teatud riikide vahel. Ma toetan finantsläbipaistvust, mida selles raportis soovitatakse, ning stabiilsust, mida lepingulise abiga pakutakse partnerriikidele, eelnevalt eelarvete kavade parandamiseks.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Soovin selle härra Hutchinsoni aastatuhande arengueesmärkide lepingute raporti küsimuses jääda erapooletuks. Tegelikult nõustun üksnes osade kaalutluspunktidega ning seetõttu ei saa ma kõnealust teksti täielikult kinnitada.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjalikult. – EL peab aastatuhande arengueesmärkidele puhtsüdamlikult oma toetuse andma, kuigi mina hääletasin aastatuhande arengueesmärkide raporti vastu, sest taas kord on kolleegid kaitsnud raportis „seksuaal- ja reproduktiivõigusi”. Lastele eluvõimaluse andmine on oluline aastatuhande arengueesmärk.

- Rapport: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja sWestlund (PSE), kirjalikult. – (SV) Sotsiaaldemokraadid usuvad, et ELis on oluline nii kunsti kui ka kultuuri edendamine. Seetõttu soovime selles valdkonnas näha ulatuslikumat liikmesriikidevahelist kogemuste vahetamist ja koostööd. See on eriti oluline selleks, et kunstiõpilastele mingis teises liikmesriigis õpinguid hõlbustada.

Ometi ei arva me, et liikmesriikide kunstikursuste sisu peaks olema määratletud ELi tasandil. Selliseid otsuseid peaks võtma vastu siiski liikmesriigid ise. Sel põhjusel otsustasime raporti vastu hääletada.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, ma andsin oma poolthääle.

„Kõik lapsed on kunstnikuks sündinud. Probleemiks on suureks kasvades kunstnikuks jäämine.” Nende sõnadega kirjeldas Pablo Picasso kunstiõppega seotud probleeme. Kuigi kunstiharidus on hetkel kohustusliku õppeainena paljudes haridussüsteemides olemas, siis õpetamismudelid erinevad liikmesriigiti märkimisväärselt.

Uue info- ja sidetehnoloogia areng on soosinud teadmispõhise majanduse arengut, milles on intellektuaalsetel võimel ja loovusel silmapaistev koht. Selles kontekstis on kunstiharidus muutunud oluliseks identiteedi säilitamise ning kultuuride ja religioonide vahelise vastastikuse mõistmise edendamise vahend.

Kunstiharidus pakub rahvastele vajalike inimressursside arendamise vahendeid, mis on pühendatud nende kultuuripärandi rikkuse hästi ära kasutamisele. Tuleb lisada, et üha suurem nõue konkurentsivõimelisuse tõendatavuse kohta paljudes valdkondades on põhjus, miks paljudes haridussüsteemides on antud eelis loovuse arengu edendamisele, kasutades selleks haridusprogrammide kaudu sobivaid pedagoogilisi meetodeid, millel on suur mõju õpilaste tulevasele töökohale integreerimisele.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Kunstiõppe kooskõlastamise ühisettepaneku elluviimine Euroopa tasandil on oluline.

Kunstiline tegevus hõlmab mitmete oskuste, teadmiste ja materjalide valdamist, mis juba pikka aega on tihedalt seotud hariduslike ja tehnoloogiliste edusammudega. Ajaloo vältel on kasutatud kunstis hetkel kõige progressiivmaid tehnoloogiaid ning teaduslikud seisukohad on mõjutanud mitmeid esteetikateooriaid. Oskusteave ja teatud kunstiharud on omakorda ajendanud tehnilist progressi, aidates kaasa maailma

tundmaõppimise ja muutmise protsessile inimkonna poolt. Kuigi kunstiloomingut ei saa taandada rangelt teaduslike ja tehnoloogiliste teadmiste rakendamisele, võib tehnoloogia tuua kunstile kasu, olemata selleks otstarbeks välja töötatud, nagu ka kunst võib ajendada teadusuuringuid ja tehnoloogilist arengut, leides rakendust, mis ulatub kaugemale kunstilise tegevuse piiridest. Kokkuvõtlikult soodustab kunstiharidus tihedama ja viljakama suhte teket hariduse, kultuuri, info- ja kommunikatsiooniteooriate ning kunstide vahel 21. sajandil.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin käesoleva raporti poolt, sest nõustun, et teoreetilise uurimuse ja praktilise algatamise vahel peab valitsema igas valdkonnas tasakaal, sealhulgas kunstiõpetuse valdkonnas.

Proua Badia i Cutchet' raportis kinnitatakse, et kunstiajaloo õpetamine peab hõlmama kohtumisi kunstnikega ja külaskäike kultuuripaikadesse, et äratada uudishimu ja kutsuda esile õpilastepoolset mõtisklust. Loodan, et Euroopa riikide valitsused ja Euroopa Komisjon võtavad vastu käesolevas raportis esitatud soovitusel ning peagi on näha ka edusamme.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Meile täna esitatud algatusraport, mida toetan täielikult, peab pühaks mõtet, et kunsti- ja kultuuriharidus, sealhulgas visuaalse kujutava kunsti haridus on haridussüsteemi üheks põhielemendiks. Need tunnid aitavad tegelikult üksikisikuid emantsipeerida ning demokratiseerida juurdepääsu kultuurile. Seega kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega kutsub resolutsioon üles õpetajate ja õpilaste liikuvuse edendamisele, kvalifikatsiooni tunnustamisele Euroopa tasandil ja liikmesriikide koostööle kunsti- ja kultuurihariduse valdkonnas.

Selles rõhutatakse ka vajadust õpetajate ja teiste osaliste (kunstnikud ja erialaspetsialistid) koolitust arendada, et võtta kasutusele kunsti ja kultuuri element kogu hariduses ning tagada kõrge õpetamisstandard. Pealegi tõstetakse raportis õigusega esile vajadust uue info- ja sidetehnoloogia ära kasutamise järele, et pakkuda nüüdisaegset kvaliteetset õpet, mis oleks kooskõlas noorte inimeste püüdlustega. Selles osas puudutab see Europeanat, mis on Euroopa digitaalne raamatukogu, mis kujutab selles kontekstis endast tõelist lisandväärtust.

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Millesse see parlament end nüüd siis segab? Näiteks käesoleva raporti lõikest 1 lugesin, et kunstiharidus peab olema kõigil haridustasanditel kohustuslikuks õppeaineks, eesmärgiga edendada demokratiseeritud juurdepääsu kultuurile. Milline nonsens ja milline sekkumine! Laskem liikmesriikidel endil määrata, kuidas nad soovivad oma õppekava täita. Nad on olnud selleks täiesti võimelised viimased sada aastat ning on seda jätkuvalt järgmisel sajandil ilma, et oleks tarvis seda Euroopa Liidu või Euroopa Parlamendi poolt kaitsta.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Juuninimekirjas usutakse, et kultuuriküsimused peaks jääma liikmesriikide poliitilisse pädevusse. Käesolev raport ei ole osa õigusloomega seotud menetlusest ning kujutab endast pelgalt Euroopa Parlamendi föderalistliku enamuse arvamust, et EL peaks kultuurisfääri sekkumist veelgi suurendama.

Seetõttu hääletasime selle raporti kui terviku vastu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjalikult. – (PL) On tõsi, et kunstiaineid õpetatakse koolides üle Euroopa. Samas on tõde, et Euroopa – ma pean silmas ühiskonda – muutub kiiresti nagu ka info- ja sidetehnoloogia. Euroopa koondub ja kultuuriharidus ei teeni seda protsessi sugugi vähem kui näiteks ühisturg.

See on saavutatav kunstiõppega kõigil haridustasanditel, süvendades teoreetilisi ja praktilisi teadmisi Euroopa ja selle paljude kultuuride mitmekesisusest. See teadmiskogum on äärmiselt suur ning see kasvab pidevalt. Tõsiasi, et kunstiaineid õpetatakse erinevates riikides erinevalt, ei võimalda näiteks koolitada kunstnikke, kelle teadmisi ja võimeid tunnustataks ja kasutataks teistes liikmesriikides.

Siinkohal kerkib esile poliitika kooskõlastamispoliitika küsimus ning proua Badia i Cutchet' raportis tehakse ettepanek huvitavaks lahenduseks – kooskõlastamise avatud meetodiks, ehk siis praktilisusest lähtuvalt riikide vastastikuseks õppimiseks üksteiselt, mis põhineb nende näidetel, kel on õnnestunud lahendada konkreetsed probleemid parimal võimalikul viisil. Seetõttu on see meetod peaaegu täielikult liikmesriikide kätes.

See lähenemisviis on paindlik ja võimaldab keerukate küsimuste kooskõlastamist ning kiiret reageerimist praeguste väljakutsetele. Kunstiõppe küsimus on keeruline: loovust tuleb ergutada spetsiaalse ja individuaalse õpetaja-õpilase lähenemisviisi kaudu, Euroopa üha arenevate kultuurialaste teadmiste ja loominguliste vahendite edasi andmisega ning tuleb võimaldada piiranguteta karjääri arengutee. Ratsionaalne ja

konstruktiivne kunsti hariduse kajastamine on investering tulevikku ja Euroopa identiteeti, mis on oma mitmekesisuses ühinenud.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Kiidan heaks proua Badia i Cutchet' raporti kunstiõppest Euroopa Liidus.

Tänapäeval, mil meie ühiskond on üha heterogeensem arvan, et kultuur on eriti oluline identiteedi säilitamise vahend, mis parandab samaaegselt erinevate rahvaste ja kultuuride koosseksistentsi.

Nõustun, et kunst on kultuuri väljendusvorm ning aitab arendada nii riigi kultuurilist rikkust kui ka ühiskonda tervikuna. Pealegi võib kunstitegevus olla kasulik tehnoloogilise uurimuse ja arengu seisukohalt ning omakorda olla selle poolt mõjutatud.

Seetõttu, arvestades kunstiainete olulisust, pooldan üleeuroopalist kunstiainete õpetamise kooskõlastamist haridusasutustes.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjalikult. – (SV) Muuseas, kunstnikule on oluline omada võimalust vabalt ringi liikuda, edendada mittekaubandusliku kunsti võimalusi ning arendada edasi Euroopa digitaalseid raamatukogusid meie kunstipärandi säilitamiseks. Tõlgendan lõiget 9, mis käsitleb kunstiõppe olemust ja kestust soovina ühtlasi kunstiõpet Bologna protsessi kaasata ning selle reservatsiooniga olen valmis selle raporti poolt hääletama.

- Rapport: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Philip Claeys (NI), kirjalikult. – (NL) Hääletasin selle raporti vastu seoses tekstis leiduva kohutava silmakirjalikkusega. EL keeldub pööramast tähelepanu Prantsusmaal ja Hollandis Euroopa põhiseaduse ja lirimaal Lissaboni lepingu referendumile, ent selles raportis seda fakti ei kahetseta. Vastupidi, raporti lõikes 5 väidetakse eriti üleolevalt ja solvavalt, et naiste eitavad hääled tuleneb Euroopa-poolsest naisi puudutavate küsimustega seotuse puudulikkusest.

Viited komisjoni niinimetatud „D-kavale” on ka täiesti ebakohased, sest enamikus liikmesriikides taandus „B-kava” samameelsete dialoogiks, kus puudus selgelt huvi kriitiliste hääle arvesse võtmise vastu. Selles raportis oleks tulnud sellelaadseid rikkumisi kritiseerida, selle asemel et vaikimisi neid heaks kiita.

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Hääletasin selle föderalistliku ja ülbust väljendava raporti vastu täies veendumuses. Milline ülbus on väita, nagu põhjenduses B, et Euroopa põhiseaduse vastu hääletanud elanikkond mõistab Euroopat valesti. See on ilmselgelt vale. Nimelt need kodanikud, kes saavad liigagi hästi aru faktist, et EL üritab õõnestada viimaseidki liikmesriikidele jäänud iseseisvuse jäänuseid, olid need, kes hääletasid Euroopa põhiseaduse vastu. Milline ülbus on väita, et integratsioon kogub populaarsust üksnes hea haridusega ühiskonnakihi. Raportööri seisukoht on selge. Kui keegi arvab „valesti”, siis tuleb need isikud kriminaliseerida või neid idiootideks pidada. Seejärel võime rääkida aktiivsest dialoogist kodanikega.

Brigitte Douay (PSE), kirjalikult. – (FR) Toetasin härra Hegyi raportit aktiivsest dialoogist kodanikega Euroopa teemal. Sellelaadne dialoog on oluline ning käesolevas raportis asetatakse suurt rõhku kohaliku tegevuse tähtsusele. Tõepoolest toimub see tõelise tegevuse kodanikele lähendamisega, lihtsalt nendega Euroopast vesteldes, et neil oleks võimalik saada selgem ettekujutus Euroopa Liidu igapäevasest tegevusest nende huvides.

Selle dialoogi tagantõhutamise on võtmeks juunikuu valimistele kandideerimisel, eriti maapiirkondades ja kõige euroskeptilisemate elanikerühmade seas, milleks on noored inimesed ja naised. Hiljutises institutsioonidevahelises poliitilises ühisdeklaratsioonis, mille on allkirjastanud parlament, nõukogu ja Euroopa Komisjon – „Partnerlus Euroopa asjadest teavitamisel”, kirjutatakse samadel teemadel. Võime ülistada institutsioonide poolt sellele dialoogile ja plaanitavatele jõupingutustele omistatud tähtsust, mis paneks kodanikke tundma oma kaasatust Euroopa Liidu asjadesse.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Hääletasime selle raporti vastu, sest tunne, et Lissaboni lepingu ratifitseerimisprotsessi lõpule viimiseks avaldatakse endiselt survet, vaatamata lirimaal toimunud referendum tulemusele, ning see on vastuvõetamatu. Esiteks, kui vaadelda kehtiva aluslepingu määruseid ja kui austatakse lirimaa rahva iseseisvat otsust, siis tuleks Lissaboni lepingu projekt hüljata. Taas kord toetatakse selles raportis demokraatiavastast seisukohta. Seetõttu on vastuvõetamatu, et Euroopa Parlament räägib, nagu see suurendaks veelgi „ELi läbipaistvust ning kodanike kaasatust otsustusprotsessidesse”, kuigi enamik riike keeldus pidamast referendumit Lissaboni lepingu projekti küsimuses, täpsemalt seetõttu, et nad kartsid oma rahva enamuse arvamust.

Ühtlasi on kahetsusväärne, et nad eiravad kõigi inimeste vastuarvamusi, kes tunnevad end kapitalistliku integratsiooni protsessist petetuna, mis suurendab ebavõrdsust ja süvendab vaesust ja töötuse määra, vastupidiselt nende lubadustele.

Isegi vähesed positiivsed punktid selles raportis näivad olevat raamitud selle kontekstiga, milles üritatakse avalikku arvamust ja kodanikke petta pigem propagandakampaaniate korraldamise kaudu, selle asemel et tagada tõhus demokraatlik osalus ja teha poliitikas muudatusi, mis vastaks üksikisikute ja töötajate mõistlikele püüdlustele.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Te olete tõesti parandamatud. Te arvate, et kui Euroopa kodanikud on Euroopa Liidu suhtes üha skeptilisemad, siis see on tõesti tingitud harimatusest, teadmatusest, koguni rumalusest.

Arvan, et asjad on hoopis vastupidi. On neid, kes lõikavad kasu piiride avamisest kõigile inimestele, kaupadele, kapitalile jne ning siis on suur rahvaenamus, kes kannatab tagajärgi: töötust, töökohtade ebakindlust, kahanenud ostujõudu, ebakindlust, identiteedi kaotamist ja keegi ei tea, keda selles süüdistada.

Teie Euroopa on tehnokraatia, mida juhib käputäis kontrollimata ja kontrollimatuid oligarhe: 27 volinikku ja üksikuid Euroopa Keskpanga täitevnõukogu liikmeid. See on tehnokraatia, mis on tähelepanelik tuhandete sellele tööd mõjutavate lobitööde suhtes, kuid täiesti kurt kodanike väljendatud keeldumise suhtes, kui tuleb vastutahtsi nendega referendumi kaudu nõu pidama soostuda. See on süsteem, mille poliitika sillutas teed ja halvendas valitsevat finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi ning mis õõnestab riiklikku julgeolekut ja päästemeetmeid.

Nagu teiegi loodan, et juunis tulevad Euroopa kodanikud massiliselt hääletama ning kasutavad neile antud hääletamisvõimalust referenduminä: et öelda teile „ei”.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Käesolev raport ei ole osa õigusloomega seotud menetlusest ning ei kujuta endast midagi enam kui arvamust Euroopa Parlamendi föderalistliku enamuse kohta. Selles ettepanekus toetatakse Lissaboni lepingu ratifitseerimisprotsessi lõpuleviimist.

Kuigi usume, et Lissaboni leping on kahel korral läbi kukkunud, viimati siis, kui Iirimaa elanikud hääletasid 2008. aastal selle vastu, kuid ka enne seda, mil Prantsusmaa ja Hollandi valijad hääletasid sisuliselt sama ettepaneku vastu 2005. aastal. Millal Euroopa parlamendi föderalistlik enamus mõistab, et hääletajad ei toeta soovi luua Euroopa Ühendriike?

Raporti projekti volituses B väidetakse isegi järgnevat: „inimesed, kes ei mõista täielikult Euroopa Liidu poliitikat või aluslepinguid, on tõenäolisemalt nende vastu”. See näitab föderalistide ükskõiksust, ülbust ja vähiklikkust selliste poliitiliste väärtustega hääletajate suhtes, kelle arvamus erineb valitsevast arvamuselt selle Euroopa Parlamendi tsentraliseerimist pooldava seisukoha küsimuses.

Seetõttu hääletasime selle raporti vastu.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Kodanikega suheldes ja neid teavitades tuleb lõpetada ettekirjutuste tegemine, ebatõhusad ettepanekud. Kodanikuühiskond peab olema seotud järgmiste valdkondadega: hea valitsemistava ja demokratiseerimine, inimõigused, sotsiaalse hüljatusega võitluse arendamine, keskkonnakaitse ja säästev areng.

Pidades silmas üleilmset finantskriisi ja üha kasvavat tarbijavõlga, tähendab aktiivne dialoog Euroopa kodanikega, et Euroopa institutsioonid ja kodanikuühiskond peavad tegema jõupingutusi parandamiseks tarbija finantshariduse taset, eriti mis puudutab nende õigusi ja kohustusi, kuid ka parimaid tavasid säästude ja laenude valdkonnas.

Pealegi peaks liikmesriigid suurendama oma inim- ja rahalisi ressursse, mis on eraldatud Euroopa tarbijakeskuste võrgustikule selleks, et tõsta teadlikkust ja tagada tarbija õiguste rakendamine Euroopa Liidus.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Hiljutine kampaania muuta säästulambid kohustuslikuks, millest saaks eelkõige kasu tootjad, illustreerib lõhet Euroopa Liidu ja selle kodanike vahel. Kuidas saaks Euroopa inimesed tunda mingit sümpaatiat Euroopa Liidu vastu, mis korraldab (kui üldse korraldab) kordusreferendumeid kuni õige tulemuse saavutamiseni? Kuidas saab näiteks Austria kodanik samastada end ELiga, mis on saatnud neile kaela transiitliikluse laviini, karistanud neid sanktsioonidega demokraatlike valimiste korraldamise eest ja sundinud neid loobuma erapooletust seisukohast ja panganduse salastatusest?

EL loodi majanduslikel põhjustel ja see on endiselt ilmne. See ei ole kodanike looming, vaid ELi asutuse looming, mis seisab tegelikkusest lahus ning hoiab kinni liberaliseerimise ja kapitali vaba liikumise mantrast. Kui me ei paranda oma mõtteviisi ja kui puudub jätkuvalt läbipaistvus ja demokraatia, siis võime võtta vastu ühe kavatsuste deklaratsiooni teise järel, kuid kodanikud jäävad ELi võõrandunuks ning nende pahameel selle üle kasvab veelgi. Seetõttu jäin selle raporti suhtes erapooletuks.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjalikult. – (PL) Dialoog kodanikega on oluline ja keeruline teema, kuid võimul olev valitsus peaks seda hästi oskama. See on nende töö olemus: dialoog, mis lõpeb kompromissiga. Käesolevas kontekstis ilmneb, et selle raporti taust on mõnevõrra vastuoluline. Selles kutsutakse meid üles Lissaboni lepingu ratifitseerimisprotsessi võimalikult kiiresti lõpule viima, kuna see on oluliseks tingimuseks Euroopa dialoogi toimumisele. Selles raportis väidetakse, et alusleping suurendab läbipaistvust ja kaasab kodanikud otsuste langetamisse. Sellest võib jääda mulje, et neid, kellele see alusleping ei meeldi, eiratakse ning seetõttu ei ole nende häält kuulda. Seetõttu on raske rääkida dialoogist ja kompromissist.

Euroopa üldteadmiste mõte Euroopa ajaloo ja Euroopa integratsiooni uurimise kaudu on ka vastuoluline teema. See kaasneb ühenduse tasandil kokku lepitud programmiga, mis võetakse vastu liikmesriikide vabatahtlikkuse alusel ning mida rahastatakse ühenduse eelarvest. Lühidalt, see on ajalooline kompromiss, mis toimib vahendina ühiste Euroopa väärtuste loomisel. Minu arust ei tule meil nii kaugele minna – ajalooline kompromiss on kindlasti ähmane mõiste, kui sellist kompromissi on üldse tarvis. Pealegi, ajaloo kasutamine eesmärgi saavutamise vahendina kutsub esile vastumeelsust, isegi kui selle kavatsused on ausad. Tõhusa dialoogi võti peitub tänapäeval, mis on meile juba niigi küllalt probleeme toonud. Meil tuleb rääkida! Teisisõnu: „jah” dialoogile ja „ei” raportile.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Soovin jääda erapooletuks härra Hegyi raporti küsimuses, mis käsitleb aktiivset dialoogist kodanikega Euroopa teemal.

Tegelikult, kuigi ma nõustun osaliselt esitatud tekstiga, olen mitmes minu arust olulises punktis siiski eriarvamusel. Seetõttu ei saa ma seda raportit täielikult toetada.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Arutelu Euroopa Liidu ja selle kodanike vahelise dialoogi teemal on äärmiselt vajalik. Põhiküsimus on see, kuidas Euroopa kodanikud Euroopat näevad ja milline on nende arusaam ühenduse toimimisest. Inimesed tunnustavad seda, mida nad teavad, kuid kõik, mis jääb väljapoole nende vaatevälja, on murettekitav. Iirimaa referendumid ning eelnevate Prantsusmaa ja Hollandi referendumite näidete varal näeme, et me ei saa kodanike vaateid hooletult käsitleda. Otsuseid ei tohi võtta vastu suletud uste taga, eirates ühiskonna arvamust. *Nihil novi*: mitte midagi uut ilma üldise nõusolekuta.

Meil on tarvis jõuda vaesema ja vähem haritud elanikkonnani. Kodanikele tuleb selgelt ja sisutihedalt edastada, millel põhineb meie tegevus, mida üritame saavutada ja eriti sellest tulenevad hüved kodanikele. Tõeline integratsioon ei ole võimalik, kui meie hääletajad ei tunnusta täielikult Euroopa Liidu tegevust.

Uuringud on näidanud, et vaid pisut üle 50% ELi kodanikest on rahul sellega, et nende riik on ühenduse liige. Loomulikult erineb see riigiti. Oleks suurepärane, kui see näitaja ulatuks 80%-ni.

Kohustus lähendada ELi oma kodanikele ei tugine üksnes ELi institutsioonidele tervikuna, vaid minu arust ka meile endile – Euroopa Parlamendi liikmetele. Ainuüksi mina korraldan igal aastal sadu kohtumisi noorte inimeste, põllumeeste ja ärimeestega. Laskem meil kodanikele õpetada ELi pakutavate hüvede ära kasutamist. Juuni valimised on esimeseks testiks meie tõhususe tulemuste kohta.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjalikult. – Härra Hegyi raport, mis puudutab ELi kodanikega toimiva dialoogi edendamist, põhineb eeldusel, et inimeste skeptiline suhtumine ELi asjadesse tuleneb asjakohaste teadmiste puudumisest. Raportis on tehtud ettepanekuid mitmete meetmete nagu haridus, telekanal Euronews ja ELi ajaloo muuseumi loomine rakendamiseks. Kuna need tegevused sarnanevad pigem propagandale kui dialoogile, siis olen nende vastu. Tegelikult dialoogis peetakse kodanike arvamustest lugu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjalikult. – Härra Hegyi raport, mis puudutab ELi kodanikega toimiva dialoogi edendamist, põhineb eeldusel, et inimeste skeptiline suhtumine ELi suhtes tuleneb asjakohaste teadmiste puudumisest. Raportis on tehtud ettepanekuid mitmete meetmete nagu haridus, telekanal Euronews ja ELi ajaloo muuseumi loomine rakendamiseks. Kuna need tegevused sarnanevad pigem propagandale kui dialoogile, siis olen nende vastu. Tegelikult dialoogis peetakse kodanike arvamusest lugu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjalikult. – (PL) Raportöör väidab, et aktiivne dialoog kodanikega Euroopa teemal ei ole hästi välja töötatud. Paraku on tal õigus. Informatsioon Euroopa Liidust jõuab sageli üksnes liidu haritud ja jõuka elanikkonnani, mis tekitab teiste Euroopa riikide kodanikes skeptilisust ja antipaatiat. Sel põhjusel on edasise Euroopa Ühenduse arengu oluliseks elemendiks elanike Euroopa-alane haridus.

Raportöör üritab leida mooduseid, kuidas jõuda laiema publikuni, mis võimaldab elanike teadmisi EList laiendada. Tema lähenemisviis võimalikult laia publikuni jõudmisele tugineb järgnevatel pragmaatilistel ja ühtlasi väga populaarsetel meetoditel: üheaastase Euroopa õppekava kasutuselevõtt 1945. aasta järgse Euroopa ajaloo kohta, infotelekanali loomine, mis sarnaneks Ameerika kanalile CNN ja veebisaidid kujul, mis muudab teabe noortele inimestele kättesaadavaks.

Nõustun ELi-alaste teavituskampaaniate tähtsuse kui ühiskonna teadlikkuse tõstmise meetodiga, toetan neid ning arvan ühtlasi, et raportööri mõtted nende teostamiseks on äärmiselt head.

- Rapport: Thierry Cornillet (A6-0081/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), kirjalikult. – (FR) Parlamentaarne ühisassamblee on muutunud poliitilise dialoogi kui ka konfliktiennetuse ja resolutsiooni võtmevahendiks.

Poliitilise kriisi olukorras on meie „kiireloomulised arutelud“ võimaldanud sügavuti, konstruktiivselt ja tabudeta osaleda dialoogis Kenya, Zimbabwe ja Mauritaania olukorra üle.

Ulatuslikul põhja-lõuna väljakutsete „silmapiiril“ nagu toiduohutus, riigiabi tõhusus ja lapstööjõu kasutamine kohaldas parlamentaarne ühisassamblee 2008. aastal konstruktiivseid, sageli julgeid seisukohti.

Mis puudutab Euroopa Arengufondide kasutamist, siis on parlamentaarne ühisassamblee saanud enda valdusse strateegilised dokumendid, mida selle majanduskomitee on hakanud uurima.

Parlamentaarne ühisassamblee päevakorras on aga ennekõike püsinud üks poliitiline prioriteet – majanduspartnerlusleping. Selles ette nähtud „piirkondlikud kohtumised“ on suur väärtus, omades vaieldamatult lisaväärtust majanduspartnerluslepingute jälgimisel.

Seda lisaväärtust tuleb nüüd tunnustada ja austada. Parlamentaarne ühisassamblee peab asuma parlamentaarsete läbirääkimiste ja lepingute rakendamise juhtimissätte keskmes.

Lõpuks soovin avaldada tunnustust kaasjuhataja Glenys Kinnocki tööle. Tal õnnestus muuta parlamentaarne ühisassamblee ainulaadseks põhja-lõuna dialoogi vahendiks ning võimaldada ausat, jätkusuutlikku ja vastastikku toetavat arengut.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Olen vastu härra Cornillet' raportile ELi ja AKV parlamentaarne ühisassamblee tööst 2008. aastal.

Tegelikult arvan, et seni istungite ajal tehtud töö ei ole alati olnud rahuldav, kuna teatud olulistel teemadel pole vastu võetud ühtegi resolutsiooni.

Lisaks on assamblee algatatud läbirääkimised teatud puhkudel viinud partnerluslepete sõlmimiseni, mis ei ole andnud häid tulemusi ei Euroopa Liidule ega teistele osapooltele. Seetõttu olen päevakorda võetud raporti vastu.

Frank Vanhecke (NI), kirjalikult. – (NL) Jäin just ELi ja AKV parlamentaarne ühisassamblee töö suhtes erapooletuks, kuigi tagantjärele soovin, et oleksin tegelikult andnud oma eitava hääle. Aastate jooksul, mis olen siin parlamendis viibinud ja töötanud, süveneb üha mulje, et AKV seisukohad on eelkõige vabanduseks mööda maailma meeldivatele reisidele, mis leiavad aset igas suunas. Olgem ausad, mida on nad kunagi suutnud muuta?

Võib-olla on vaja kogu parlamentaarsete ametikohtade skaalale anda hinnang. Need näivad tõepoolest päris kenad. Olen kindel, et on väga meeldiv näha maailma rahva kulul, kuid kas kogu see maksumaksja raha kulutamine on tegelikult toonud mingit kasu väljaspool hotellindus- ja lennundussektorit – julgen selles kahelda.

- Rapport: Constanze Angela Krehl (A6-0095/2009)

John Attard-Montalto (PSE), kirjalikult. – Kõige tähtsamateks Euroopa Liidu vahenditeks on struktuurifondid. Mõistmiseks üks keerulisimaid valdkondi on see, kuidas neile fondidele regionaalpoliitika valdkondades

juurde pääseda. Tõepoolest sisaldab selle raporti pealkiri sõna „takistused”, mida saab võtta kokku seitsme punktina:

- bürokraatlikud tõkked;
- liiga palju keerulisi eeskirju;
- kõlblikuskriteeriumide ja nõutavate dokumentide loetelu sage muutmine teatud liikmesriikides;
- otsustamisprotsessi ja kaasrahastamise korra ebapiisav läbipaistvus;
- maksete hiline mine, liikmesriikide aeglased ja kohmakad tsentraalselt juhitud valitsusasutused;
- ebapiisav detsentraliseeritud haldussuutlikkus;
- liikmesriikide erinevad piirkondliku korralduse mudelid, mis takistavad võrreldavate andmete olemasolu ja parimate tavade vahetust.

Brigitte Douay (PSE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin proua Krehli raporti poolt, mis käsitles parimaid tavasid regionaalpoliitikas, sest see sisaldab uuenduslikku parimate tavade määramist ja näiteid edulugudest ning sellest loetletakse üles väga konkreetsed soovitusel kõikide ELi sekkumisvaldkondade kohta.

Eelkõige pöörasin raportööri tähelepanu paremale linnaasutuste ja transpordi kättesaadavusele piiratud liikuvusega isikute jaoks ning võimalusele era-, pere- ja tööelu paremini ühitada, eriti naiste puhul.

Loodame, et need ulatuslikud soovitusel aitavad ja inspireerivad sidusrühmasid regionaalpoliitika küsimustes.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin proua Krehli raporti poolt, sest selles tuuakse välja parimad tavad mitmes valdkonnas, sealhulgas keskkonna ning säästva energia valdkonnas. Selle alla käib ka Socorridose hüdroelektrijaam Madeira autonoomses piirkonnas, mida on tunnustatud algatuse RegioStars raames.

Proua Krehli raportis tunnistatakse ka peamisi takistusi selliste projektide ettevalmistamisele, sealhulgas:

keerulised eeskirjad;

- ebaselged ühisfinantseeringu määrad;
- vähe kogemuste vahetamise võimalusi ja
- vähe võimalusi piirkondadevaheliseks koostööks ja piirkondlikeks struktuurideks, mis on selle koostöö seisukohalt puudulikud.

Selle tulemusel on ülioluline tugevdada ja parandada näitajaid, suurendades seeläbi ühenduse oskusteavet selles valdkonnas, eriti mis puudutab:

- austust võrdsete võimaluste põhimõtte vastu ja partnerluse ja uuendusliku tegevuse põhimõtete kindlustamist;
- ranget projektide korraldust, ressursside tõhusat kasutamist ja selgust nende kestuse osas;
- teadmiste paremat edasiandmist, mida võib seega kasutada ka teistes Euroopa Liidu piirkondades.

Kõiki neid aspekte on proua Krehl oma raportis tunnistanud.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin selle regionaalpoliitika parimate tavade raporti poolt, sest usun, et ainult õigeaegsed piisava, läbipaistva teabe sätted võivad edendada olulise teabe jagamist struktuuri- ja ühtekuuluvusfondidest.

Ühtekuuluvuspoliitika eesmärki ei saa täielikult saavutada seni, kuni on takistusi nagu bürokraatia ja haldussüsteem, mis raskendavad võimalikel hüvitise saajatel Euroopa Liidu struktuuriressursse kasutada. Seni probleeme tekitanud takistuste hulka kuuluvad mõistetamatu dokumentatsioon, pidevalt muutuvad hindamiskriteeriumid või lühikesed tähtajad kaustade esitamiseks.

Parimaid tulemusi on võimalik saavutada aktiivse teabevahetuse kaudu, kuid ka ühenduse tasandil andmebaasi loomisega, milles sisalduvad projektide teostamise „edulood”. Regioonidesisene ja -vaheline koostöö ning heade tavade kogumine ja vahetamine regionaalpoliitikas parandavad Euroopa fondide kasutamise võimalusi.

Euroopa portaal, mis on tõlgitud kõikidesse Euroopa Liidu ametlikes keeltesse, võib aidata märkimisväärselt kaasa Euroopa fondide ning parimate tavade vahetamise alaste sobivatele, läbipaistvatele info levitamise moodustele ühtekuuluvuspoliitika raames hiljuti liitunud liikmesriikide piirkonnas.

Luca Romagnoli (NI), *kirjalikult*. – (IT) Hääletasin proua Krehli raporti vastu, mis puudutab parimaid tavasid regionaalpoliitikas ja takistusi struktuurifondide kasutamisel.

Tegelikult olen veendunud, et käesolevas raportis esitatud ettepanekud ei võimalda parandada regionaalpoliitikat, mis on Euroopa Liidus arengu tasakaalutusega toimetulekul äärmiselt oluline poliitika, millele jagatakse märkimisväärsed finantstoetusi.

Konkreetselt ma ei arva, et heade tavade vahetamine võib lahendada selle probleemi, kuidas struktuurifonde tõhusamalt kasutada või et see võiks tegelikult kaasa aidata uuenduslike projektide väljatöötamisele.

- Raport: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja ~~Sten~~ Westlund (PSE), *kirjalikult*. – (SV) Me hääletasime härra Roszkowski raporti poolt, sest nõustume kesksete teemadega, mis puudutavad maapiirkondade arengut ja tegevuste mitmekesistamist, maksimeerimaks kohaliku arengu potentsiaali. Siiski sisaldab see raport mõningaid punkte, millega me ei nõustu, nii faktilisest seisukohast kui ka teatud punktide sõnastusest lähtudes. Näiteks ei nõustu me sellega, et ÜPP teise samba rahastamine on märkimisväärselt kahanenud. Isegi kui on olulisi põhjusi, mis on seotud keskkonna- ja regionaalpoliitikaga, ei usu me, et osa põllumajandustoodangust peaks alal hoitama toetustega „iga hinna eest”. Ühtlasi arvame, et mõned sõnastused välistavad maaelanikkonna endi valikuid. Sellegipoolest oleme otsustanud neid punkte tõlgendada ebaõnnestunud sõnastusena, millel on head kavatsused, näiteks desertifitseerimise ennetamise puhul.

Iosif Matula (PPE-DE), *kirjalikult*. – (RO) Hääletasin raporti poolt, mis puudutab ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu meetmete vastastikust täiendavust ja kooskõlastamist, sest minu arust toetab see poliitika oluliselt riiklikku arengut, arvestades Rumeenia tegelikku põllumajanduslikku potentsiaali.

Minu arvates on maaelu arengu poliitikas oluline püüda vähendada majanduslikke erinevusi linna ja maapiirkondade vahel, määratledes iga piirkonda iseloomustava potentsiaali ning ergutades nende konkreetsete tegevuste arengut.

Maaelu arengu poliitika peab olema suunatud strateegiatele, mille tulemusel ei tohiks maarahva teostatav põllumajandustegevus aeglustuda või peatuda. Kui midagi tuleks teha, siis tuleks aidata neid tegevusi mitmekesistada, pakkudes kohalikke orgaanilisi tooteid ja tootes traditsioonilisi sööke ja jooke.

Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond on loodud struktuurifondidest eraldi fondina, kavatsusega kasutada maapiirkondades tõhusamalt Euroopa rahastamispakette. Meie eeliseks hüvitist saava riigina on see, et saame maaelu arendamiseks rohkem finantse. Järelkult suudame saavutada oma ühiskondlike struktuuride moderniseerimise eesmärgi, suurendades samas territoriaalset ühtekuuluvust maa- ja linnapiirkondade vahel.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Viimastel aastatel on maapiirkonnad kannatanud mitte üksnes jätkuva linnadesse rändamise, vaid ka hävitatud infrastruktuuri tõttu, mis puudutab politseijaoskondi, toidupoode, ühistransporti ja nii edasi. Selle tagajärjel on need piirkonnad kaotanud atraktiivsust ning sealse olukorra halvenemine on kiirenud. Kui riiklike postiteenuste dereguleerimine viib postkontorite sulgemislaineni, siis võivad terved regioonid jääda ressurssidest ilma.

Me ei peaks üllatuma, et maalt lahkumise suundumus ning põllumeeste kõrge suremus kasvavad lähiaastatel veelgi. ELi eksliku toetuspoliitika tagajärjed, millest saavad kasu vaid suured tegijad, ning aastatepikkune maapiirkondade unarusse jäetus hakkavad tasapisi oma mõju avaldama. Meil puudub endiselt üldine kontseptsioon. Sellela on üksikud meetmed hukule määratud. Seetõttu hääletasingi härra Roszkowski raporti vastu.

Luca Romagnoli (NI), *kirjalikult*. – (IT) Hääletasin härra Roszkowski ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu meetmete vastastikuse täiendavuse ja kooskõlastamise raporti vastu.

Eriti kahtlen, kas toetus mittepõllumajanduslikele tegevustele maapiirkondades on kõige tõhusam territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamise meetod. Selle asemel usun, et see manööver ohustab otseseid põllumajandustoetusi ning põhjustab maapiirkondades tõsist sotsiaalmajanduslikku tasakaalustamatust.

- Rapport: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Adam Bielan (UEN), kirjalikult. – (PL) Selliste jäikade sätete kasutusele võtmine mõningate kosmeetikatoodetes kasutatud ainete kohta on vastuolus paljude Poola ettevõtete huvidega. Poola kosmeetikatööstuse moodustavad peamiselt väike- ja keskmise suurusega ettevõtted, mis ei saa endale lubada keerukaid katseid, mida on tarvis kosmeetikas paljude asendusainete kasutusele võtmiseks. Komponendid, mille kasutamine on käesoleva määrusega keelatud, puudutavad esiteks vaid 5% kosmeetikatoodetest ning pealegi saab neid kasutada kosmeetikatööstuses ohututes kontsentratsioonides. Paraku ei võetud Poola muudatusettepanekuid vastu. Seetõttu ma ei toetanud proua Roth-Behrendti raportit.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Tervitan tõsiasja, et uue väljaande jaoks on valitud õiguslikuks vormiks määruse vorm kehtiva direktiivi vormi asemel. Sellega kõrvaldatakse õiguslik ebamäärasus ja lahknevused ning sätestatakse määratlused ning rakendamisvahendid. Teiseks oluliseks eesmärgiks on kosmeetikatoodete ohutuse parandamine. Kuna kehtivas kosmeetikatoodete direktiivis ei olnud selget ohutushinnangu nõuet, siis sätestatakse määruuses sellealased kõige hädavajalikumad standardid.

Hanne Dahl (IND/DEM), kirjalikult. – (DA) Hääletame vastumeelselt uue kosmeetikatoodete määruse poolt vaatamata faktile, et see avab tee kitsendustele, mis tulenevad kartsinogeensete CMR-ainete kasutamise keelustamisest. Õnneks on parlament seda võimalust piiranud, nõudes heakskiidu andmise protsessil üleilmselt CMR-ainete kõikide mõju võimaluste ja allikate arvessevõtmist. Selle määruse vastuvõtmine tähendab, et Taanis ei saa keelustada juba kartsinogeenidena teadaolevaid, hormonaalseid häireid või allergiat tekitavaid aineid, sest seda võidakse vaadata takistusena kauba vabale liikumisele, mida selle õigusaktiga just kavatakse tagada.

Seda tasakaalustab aga nanoosakeste määruse vastuvõtt parlamendis ning seeläbi ettevaatusabinõude põhimõtte rakendamine. Edaspidi tuleb enne nanoosakeste kasutamiseks loa andmist demonstreerida nende kahjutust, selle asemel et enne nende kasutamist tõendada nende kahjulikkust, mis on tegelikkuses ELi seadusandluse valitsev põhimõte.

Selles määruuses tutvustatakse ka varasemast jäigemaid nõudeid toote detailsele kirjeldusele.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin kosmeetikatoodete määrust (uuesti sõnastatud) puudutava proua Roth-Behrendti raporti poolt, kuna tunnen, et on oluline parandada kosmeetikatoodete ohutust, kaitsmaks tarbija tervist miinimumstandardite kasutamise abil, mida tuleb täita enne toote turule laskmist.

Siiski kahetsen, et heakskiitu pole saanud kõikide toodete minimaalse säilivusaja märkimiskohustus, ka nende toodete puhul, mille minimaalne säilivusaeg ületab 30 kuud (artikkel 15). Tuleb märkida, et kuigi aegunud kosmeetikatoote kasutamine ei kujuta tarbija tervisele endast mingit ohtu, siis ei anna see ka soovitud tulemusi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Käesolevas raportis nõustub Euroopa Parlament üldjoontes Euroopa Komisjoni seisukohaga, milles otsustati 27. juulil 1976. aastal vastu võetud nõukogu direktiiv 76/768/EMÜ liikmesriikide kosmeetikatoodetega seotud seaduste lähendamiseks uuesti sõnastada. Kosmeetikatoodete direktiiv, mida on selle 1976. aastal vastu võtmisest alates 55 korda muudetud, on muutunud kohmakaks ja aegunuks ning ei paku enam vajalikku õiguskindlust selles kiirelt arenevas valdkonnas. Uuesti sõnastamisega tahab komisjon kõrvaldada õigusliku ebamäärasuse ja vastuolud, esitades selleks rea mõisteid ja rakendusmeetmeid. Lahknevuste vältimiseks riiklikus ümberasetuses on komisjon muutnud akti õiguslikku kuju, muutes selle direktiivist määruseks.

Teine eesmärk on parandada kosmeetikatoodete ohutust. Kuna praegune kosmeetikatoodete direktiiv ei sisalda selgeid ohutushinnangu nõudeid, siis võtab komisjon praegu kasutusele selle „miinimumstandardid“. Raportöör on tugevdanud ohutuse aspekti, et tagada tarbijate tervise kaitse, mida usume olevat õige lähenemisviisi.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Üldiselt toetan proua Roth-Behrendti raportit ja nõukoguga saavutatud kompromissi. Kuigi kahetsen, et jäeti välja üks minu arvates tarbijakaitse seisukohalt kahjulik asi.

Kehtivas kosmeetikatoodete direktiivis ja määruse ettepanekus sätestatakse, et ainult kosmeetikatoodetel, mille minimaalne säilivusaeg jääb alla 30 kuu, peab olema märgitud minimaalse kehtivuse aeg. Rahalistel põhjustel pikendatakse seda osutatud säilivusaega sageli üle 30 kuu. Selliselt saavad tootjad tagada, et kõik nende tooted on vabastatud minimaalse säilivusaja märkimise nõudest. Kuigi aegunud kosmeetikatoodete

kasutamine ei kujuta tavaliselt endast mingit ohtu tarbija tervisele, ei kaasne selle kasutamisega ka loodetud tulemusi.

Paraku on parlamendi ja komisjoni õigusteenistused otsustanud – minu arust ekslikult –, et seda sätet ei saa uuesti sõnastamise menetluses muuta.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjalikult. – (FI) Soovin väljendada oma rahulolu sellega, mida oleme täna saavutanud kosmeetikatooteid puudutava määruse osas. Kosmeetikaturg on täidetud lennukate lubaduste ja poolteadusliku sõnamulinaga, kus reklaami koostaja sõnaline toretsemine on toote tõhususe testimise ainsaks mõõdupuuks. Nüüd on reegleid karmimaks muudetud ning see on üksnes õige. Uue määruse raames võib reklaamides esitada üksnes märkeid toote tegelike omaduste kohta. Seetõttu peab eksisteerima tõendus nende tõhususest. Raportöör palus komisjonil esitada tegevuskava, mis puudutab nõudeid ja kohaldab nende hindamiskriteeriumide loendi.

Selle ettepanekuga kavatseti olemasolevat seadusandlust lihtsustada. Praegusel hetkel on olemas üle 3 500 lehekülje selleteemalisi riiklikke seadusi, mis tuleb ühte teksti kokku suruda. Sellisel on võimalik kindlustada inimeste kõrge kaitstuse tase kõikjal ELis ning garanteerida siseturu toimimine. Iganenud seadusandlus, eriti kosmeetikatööstuses, kujutab endast sellist terviseriski, mille ulatusele saame seaduses toetuda. Need põhimõtted tulenevad loogiliselt tööst, mida alustati siis, kui arutusele tuli REACH-määrus kemikaalide kohta.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjalikult. – (SK) Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni raportöörina olin seotud toodete turule toomise õigusaktide paketi koostamisega, mis kiideti parlamendis heaks 2008. aasta veebruaris. Ma töötasin raporti kallal, mis puudutas otsuse projekti ühisest toodete turule toomise raamistikust ja keskendus oma muudatuseettepanekutes importijate vastutuse suurendamisele, vähendades VKEd halduskoormat, säilitades uue lähenemisviisi toodete turule laskmise põhiraamistikuna, luues ja kasutades selleks paindlikumaid Euroopa standardeid.

See kaubapakett on muutunud põhiliseks teiste sektoraalsete direktiivide üle vaatamise eeltingimuseks, konkreetsemalt nüüdseks heakskiidetud mänguasjade direktiivi, kosmeetikatoodete määruse ja ehitusmaterjalide määruse eeltingimuseks.

Kosmeetikatoodete määrus põhineb õiguspaketi toodete turule laskmise põhiprintsiibil. Ühelt poolt on tootjate kohustus tagada toodete vastavus kehtivatele Euroopa seadustele, kuid teisalt on liikmesriikide kohustus tagada ELi turul korralik järelevalve.

Ma hääletasin proua Roth-Behrendti kosmeetikatoodete määruse ettepaneku raporti poolt, millega asendataks kehtiv direktiiv, mis on muutunud kohmakaks ja aegunuks. Kosmeetikatööstus on viimastel aastatel ennenägematult laienenud ning kehtivad õigusaktid ei paku enam vajalikku õiguskindlust.

Tervitan uut õigusloomet, kus panustatakse ulatuslikumasse tarbija kaitsesse ja kindlustatakse tervistkahjustavate kosmeetikatoodete vastane kaitse.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Hääletasin proua Roth-Behrendti Euroopa Parlamendi määruse ja kosmeetikatoodete nõukogu ettepaneku raporti poolt.

Olen täiesti nõus, et kosmeetikatoodete ohutuse tõstmiseks, millega tagada tarbijate kaitse ja tervis, tuleb määrata konkreetsed kontrollmehhanismid. Ühtlasi nõustun raportööriga, et selleks, et kontrollmehhanisme tugevdada, tuleb anda kosmeetikatoodetele nõuete esitamise kohustus sõltumatu hinnangu saamiseks sõltumatule organisatsioonile.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Euroopa Parlamendi seadusmääruse projekti poolt, mis puudutab ettepanekut Euroopa Parlamendi määruse ja kosmeetikatoodete nõukogu kohta (uuesti sõnastatud), sest minu arvates peab iga turule lastud toode vastama nii kvaliteedi- kui ka minimaalsetele ohutusstandarditele. Selline määrus, mis on mõeldud kosmeetikatoodete ohutuse tõstmiseks, tagab tarbija kaitse ja tervise.

Lydia Schenardi (NI), kirjalikult. – (FR) Alates nanoosakeste kasutuselevõtust kosmeetikatoodetes ning lähtuvalt tõsiasiast, et kosmeetikasektor on üks suurimaid võltsingute tegemise ohvreid, on oluline omada selgeid kontrollivahendeid, et teha kindlaks kosmeetikatoodete võltsingud, mis ei vasta õigusnõuetele.

Tegelikult vajavad mõned tooted erilist tähelepanu, eriti silmaümbrusele, limaskestale, nahavigastuste raviks, nõrgestatud immuunsüsteemiga lastele mõeldud kosmeetikavahendid. On ilmne, et eriti tuleks keskenduda

lokaalse toksilisuse hindamisele, naha ja silmade ärritusele, naha tundlikkusele ja fototoksilisusele UV-kiirte neeldumisel. Lisaks sellele on võltsingutevastane võitlus nende kontrollimehhanismide abil oluline rahva tervise ja keskkondlike mõjude, kuid ka konkurentsi seisukohalt. Seetõttu toetame käesolevat raportit, kuid valmistoodetele ei peaks teostama uusi teste, kui nende koostisosi puudutav teave vastab õigusaktidele.

- Raport: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Käesolevas raportis kiidab Euroopa Parlament mõningate muudatusettepanekutega heaks komisjoni ettepaneku muuta direktiivi 98/8/EÜ, mis käsitleb biotsiidtoodete turule laskmist. Komisjon peab seda muudatusettepanekut vajalikuks pärast direktiivi täitmisele hinnangu andmist, milles selgus, et 10-aastane biotsiidtoodetes kasutatavate toimeainete hindamiseks ettenähtud periood, mis lõpeb 14. mail 2010, ei ole piisav nende lubatud ainete loendisse lisamise eesmärgist lähtuvalt. Selle tulemusel saaks läbi üleminekuperiood, mille jooksul reguleeritakse biotsiidide turgu jätkuvalt riiklike määrustega, ilma et need lisataks ühenduse lubatud ainete loendisse. Tegelikult tähendab see, et tähtsad tooted, näiteks haiglates kasutatavad desinfitseerimisvahendid, tuleb turult eemaldada 15. maiks 2010.

Selle soovimatu tagajärje vältimiseks teeb komisjon ettepaneku pikendada üleminekuperioodi kolme aasta võrra 14. maini 2013. Juhul kui ka neist kolmest aastast ei piisa, võtab komisjon kasutusele võimaluse pikendada seda perioodi komitoloogia otsusega veelgi. Ometi ei soovi raportöör selle võimaluse kasutamist kogu protsessi lõputuks edasilükkamiseks ning seetõttu teeb ettepaneku kehtestada piirid.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Toetan proua Sârbu raportit ning komisjoni ettepanekut, milles tehakse tehniline parandusettepanek olemasolevasse õigusakti.

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse üleminekuperiood (2000–2010), mille jooksul reguleerivad biotsiidide turgu jätkuvalt riiklikud eeskirjad. Kuid selles pakutakse ka 10-aastast programmi biotsiidides kasutatud toimeainete hindamiseks, mille eesmärgiks on nende lisamine komisjoni poolt loodavasse lubatud ainete loendisse.

Kuna selle direktiivi ülevaatamise programmi praeguseks tehtud edusammud ei võimalda seda aastaks 2010 plaanikohaselt lõpule viia, on muutunud vajalikuks sellesse sobivate muudatuste tegemine, et enamiku viivitustega seoses oleks võimalik üleminekuperioodi pikendada. Seepärast ongi see muudatusettepanek sobilik.

Rovana Plumb (PSE), kirjalikult. – (RO) Käesolev komisjoni ettepanek, millega tehakse direktiivi 98/8/EÜ muudatusettepanek, mis käsitleb biotsiidtoodete turule laskmist, on muutunud vajalikuks pärast selle teostamisele hinnangu andmist, mis näitas, et 10-aastasest 14. mail 2010 lõppevast biotsiidtoodete toimeainete hindamiseks ettenähtud hindamisperioodist ei piisa nende lisamiseks ühenduse lubatud ainete loendisse. Selle tulemusel saaks läbi üleminekuperiood, mille jooksul reguleeritakse biotsiidide turgu jätkuvalt riiklike määrustega, ilma et need lisataks ühenduse lubatud ainete loendisse. Tegelikult tähendab see, et tähtsad tooted, näiteks haiglas kasutatavad desinfitseerimisvahendid, tuleb 15. maiks 2010 turult kõrvaldada.

Ma hääletasin kõnealuse raporti poolt, sest käesoleva üleminekuperioodi pikendamine võimaldab viia lõpule biotsiidtoodetes kasutatavate toimeainete hindamise ning anda liikmesriikidele küllaldaselt aega sätete muutmiseks ning nendele toodetele loa väljastamiseks ja nende registreerimiseks ning ühtlasi sellele tööstusharule vastavate toimikute ette valmistamiseks ja esitamiseks. Pealegi võimaldab see ajapikendus jääkainete (hindamata ainetest saavad jääkained) põlvkonna ennetuspõhimõtte rakendamist ning aitab vältida biotsiidtoodete ebaseaduslikku turule laskmist.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Ma hääletasin proua Sârbu Euroopa Parlamendi direktiivi ettepaneku ning nõukogu direktiivi 98/8/EÜ biotsiidtoodete turule laskmise ajavahemike pikendamise muudatusettepaneku raporti poolt.

Pidades silmas biotsiidtoodetes kasutatavate toimeainete hindamise delikaatset ja töömahukat valdkonda, nõustun raportööriga, et üleminekuperioodi tuleks pikendada kolme aasta asemel nelja aastani, et anda sellele tööstusharule oma kohustuste täitmiseks piisavalt aega.

- Raport: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Olles teadlik suitsetamise mahalaitmise vajadusest, ennekõike ühiskonna noorte inimeste puhul, loobusin selle raporti küsimuses hääletamast. EL soovib muuta sigarette ning sigarettide ja sigarillode keeramiseks mõeldud tubakapuru kallimaks, kuid küsimus on selles, kas silmakirjalik maksude tõstmise teel teostatav käsitlus on see, mida vajame. Pealegi töötab tubakatööstuses

palju liikmesriikide elanikke ning kriisiaegadel tuleb enne nende rakendamist põhjalikult hinnata taoliste meetmete mõju tööhõivele.

Kas poleks mitte parem suitsetamist vähendada pigem inimeste harimise kui maksustamise teel?

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Härra Becsey raportis tehakse ettepanek tubakamaksude ühtlustamiseks kõrgemal tasandil ning jõuetult varjutakse selle õigustamiseks rahva tervise eesmärgi taha. Tegelikult on tõeliseks eesmärgiks Euroopa mastaabis täiuslik sigaretiturg, „eraldamata” turg, kus on ühine maks, kus konkurents saab vahada.

Palun pisut sidusust. Kas tähtsam on tervis või siis turg. Mõningate toodete puhul ei saa selleks olla turg. Komisjon on andnud mõned riigid – näiteks Prantsusmaa ja Belgia – kohtusse selle eest, et nad on võtnud kasutusele piir- või minimaalse müügihinna. Tubakakaubandust on sel määral reguleeritud põhjusega, seda nii riiklikul tasandil (levitamine oleneb lubadest) kui ka rahvusvahelisel tasandil (piiratud piiriüleised ostud) ning siiski eksisteerib tegelikult piirikontroll, isegi kui seda piiravad Euroopa määrused.

Lõpetuseks ollakse selles raportis mures Prantsusmaa tubakapoodide tuleviku pärast, mis etendavad niivõrd olulist rolli kohalike poodide toetamisel ning osutavad maapiirkondades teatud avalikke teenuseid ning keda ohustas tõsiselt eelmine maksutõus.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjalikult. – (DE) Hääletan härra Becsey raporti poolt, milles soovitatakse tubakatoodetele kõrgemate aktsiisimaksude kehtestamist.

Tunnustan järkjärgulist sigarettide ja teiste tubakatoodete maksu tõstmist alates 2014. aastast. Ühtlasi usun, et osade tubakatoodete määratluse uuendamine on oluline kõrgema tervisekaitse taseme tagamisel.

Olen olnud aastaid mittersuitsetajate kaitse veendunud toetaja ning arvan, et see raport on taas üheks sammuks õiges suunas. Seda rõhutab komisjoni prognoos, et järgneva viie aasta jooksul langeb tubaka tarbimine 10% võrra.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin härra Becsey raporti poolt, sest komisjoni ettepanek toodetud tubaka aktsiisimaksu oluliselt tõsta, eriti praeguse tõsise kriisi ajal, mõjuks laastavalt Euroopa tööhõivele selles sektoris. Kogemus on näidanud, et kõrgete maksude poliitika ei ole mõjus nikotiinisõltuvusega võitlemise vahend.

Seetõttu olen samavõrd rahul, et välditakse tubakarullile sigarettidele rakenduvate ühtlustatud miinimummaksimäärade kehtestamist. Tubakarulli puhverfunktsioon on oluline Euroopa territooriumil salakaubanduse kasvu ennetamiseks. Saksamaa uurimus on näidanud, et osades liidumaades on rohkem kui pooled sigaretid salakaubana sisse veetud. Selle nähtuse pärssimiseks peaks tubakapuru toimima sigarettide aseainena.

Kahetsen, et teatud väga delikaatsed muudatusettepanekud lükati napi hääleteenamusega tagasi.

Sellegipoolest usun, et meie sõnum, mis vajab ühehäälselt vastuvõtmist, jõuab ministrite nõukokku.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Samas kui nõustun tubaka maksustamisega ja minimaalse maksu kehtestamisega Euroopas, loobusin hääletamast kahjuliku mõju tõttu, mida see võiks avaldada Briti tubakamaksule. Valitsusel on vabadus tõsta tubakamaksu, mis võib olla inimestele suitsetamise vähendamise ja sellest loobumise ajendiks, parandades meie tervist ja vähendades survet riiklikule tervishoiusüsteemile. Käesolev raport oleks ohustanud ja piiranud valitsuse tubakamaksude kehtestamise võimet, mistõttu ma jäin erapooletuks.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Hääletasin selle härra Becsey raporti vastu, mis puudutas nõukogu direktiivi ettepanekut, millega muudetakse direktiive 92/79/EMÜ, 92/80/EMÜ ja 95/59/EÜ aktsiisimaksu struktuurist ja määradest, mida toodetud tubakale rakendada.

Ma ei toeta ülalmainitud ettepanekut, sest minu hinnangul võib see nõrgestada komisjoni ettepanekut. Selle tulemusel takistab see soovitud tulemuse saavutamist, milleks on aidata kahandada tubaka tarbimist 2014. aastaks 10% võrra.

Olle Schmidt (ALDE), kirjalikult. – (SV) Komisjoni ettepaneku eemärk on tubakamaksu kooskõlastamine ELis, eesmärgiga arendada märkimisväärselt piiriülest tubakakaubandust, milles peitub oht õõnestada liikmesriikide rahva tervise eesmäärke. Majandus- ja rahanduskomisjoni arvamuse koostaja esitatud ettepanek on tunduvalt nõrgem komisjoni algtekstis sisalduvast ettepanekust. Euroopa Demokraatide ja Liberaalide

Liidu fraktsiooni esindajana andsin endast parima, et seda raportit parandada. Tubakamaksu teemat on äärmiselt keeruline lahendada tulenevalt suurtest erinevustest maksumäärades ja ELi sisestest vaadete erinevusest tubaka kahjulike mõjude küsimuses. Erinevate fraktsioonide sisesed lahknevused olid suured, sealhulgas ka minu fraktsioonis. Vaatamata minu pingutustele olen tulnud lõpuks järeldusele, et parlamendi ettepanek ei tuginud piisavalt sügavale. Seetõttu otsustasin uute tubakamaksude küsimuses lõpphääletusel jääda erapooletuks.

Peter Skinner (PSE), kirjalikult. – Euroopa Parlamentaarne Tööpartei nõustub, et liiga madalad maksumäärad õhutavad tagant piiriülest hinnavahe pealt kasumi teenimist ning viivad kontrollimatu/litsentseerimata toodetud tubaka edasimüümiseni. Seetõttu on minimaalse maksumäära kehtestamine väga kasuliku vahend selle muutma hakkamisel, et jõustada vajaliku muutus. Osa Euroopa riike võivad soovida minna miinimumtaseme kehtestamisest kaugemale, seda õigustatud teaduslikel ja ühiskondlikel põhjustel – ka see on õige.

Marianne Thyssen (PPE-DE), kirjalikult. – (NL) Ma hindan raportööri jõupingutusi raporti koostamisel, kuid ma ei saa toetada seda, mille ta esitas. Ma olen täiesti veendunud tubaka aktsiisimaksu tõstmisest saadavas kasus tubaka tarbimise vastasele võitlusele kaasaaitamisel. Soovin rõhutada, et minu jaoks on tervisekaalutlused iseenesest hulga olulisemad kui majanduskaalutlused. Ühtlasi pean kahetsusväärseks, et raportöör tõmbab komisjoni ettepanekutele vee peale. Seetõttu hääletasin härra Becsey raporti vastu.

- Rapport: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Ma annan poolthääle.

Viimase 30 aasta jooksul toimunud rändega vanasse maailma on barbaarsed ja ebaseaduslikud tavad, mida kasutatakse enamasti Aafrikas, jõudnud vaikselt Euroopasse.

Maailma Tervishoiuorganisatsiooni andmed on üsna selged: naiste suguelundite moonutamine on laialtlevinud tava 28 Aafrika riigis, Lähis-Idas ja mõningates Aasia riikides. Umbes 100–140 miljonit naist ja tüdrukut üle maailma on selle tava rakendamise tõttu kannatanud, samas aga ähvardab see oht 4 miljonit naisterahvast. Naiste suguelundite moonutamine rikub Euroopa integratsiooniprotsessi ning mustab ühtlasi soolist võrdsust.

Euroopa Parlament, mis on aastaid pühendunud kodanike põhiõiguste toetamisele, võttis juba 2001. aastal vastu selleteemalise resolutsiooni. Kuid nüüd on aeg liikuda edasi ja toetada Daphne III programmi, millest on praeguseks finantseeritud 14 naiste suguelundite moonutamisega seotud projekti ning on visandatud Euroopas naiste suguelundite moonutamise ennetamise ja kõrvaldamise prioriteetid. Üks valdkondi, kus jõupingutusi naiste suguelundite moonutamisega võitlemiseks tuleb suurendada, on ennetustegevus, viitega tüdrukutele. Oluliseks sammuks selles suunas on teha kindlaks ohus olevad lapsed ning rakendada ennetusmeetmeid psühholoogilise tugisüsteemi kaudu koostöös nende perekondadega.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjalikult. – On raske kujutada ette midagi õudsemat ja primitiivsemat kui naiste suguelundite moonutamine. Paraku on see barbaarne tava end ELis ilmutanud, seda seoses pideva rändajate sissevooluga riikidest, kus seda tavapäraselt teostatakse.

Proua Muscardini raport väljendab õigusega meie jälestust selle brutaalse kombe vastu meie seas ning pakub mooduseid, millega tagada meie võrdsuse ja vabaduse väärtuste rakendamine naiste suguelundite moonutamise vastastes konkreetsetes tegevustes. Vaatamata Euroopa Liidu pühendumusele multikultuursusele, tuleb meil tagada, et ELi õigusloomest tuleneva poliitilise korrektsuse pidevas järgimistuhinas ei tekiks takistusi otsusele selline põlastusväärne tava välja juurida.

Loomulikult on omad piirid sellele, mida saame teha naiste suguelundite moonutamise ennetamisel kolmanda maailma riikides. Kuid me peame olema valmis siduma kaubanduse ja abistamissuhted inimõiguste valdkonnas tehtavate edusammudega, täpsemalt kohutava naistevastase kuriteo välja juurimisel.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjalikult. – (SV) Täna hääletasime proua Muscardini algatusraporti A6-0054/2009 poolt, mis käsitleb võitlust naiste suguelundite moonutamisega ELis. Selles raportis tõstetakse esile väga tõsine probleem ning näidatakse selgelt sellise tava vastaste meetmete kasutuselevõtu vajadust. Selles raportis esitatakse ka mitmeid ettepanekuid, kuidas seda saavutada. Seetõttu kiidame heaks tõsiasja, et liikmesriigid teevad selle probleemiga toime tulemise nimel koostööd.

Siiski soovime rõhutada, et neid ähvardava suguelundite moonutamise ohu kaalutlustel ELis varjupaika saanud tüdrukute ja naiste korrapärase preventiivsete tervisekontrollide küsimusega peaks tegelema liikmesriigid eraldi, austades kõnealuste üksikisikute õigusi.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjalikult. – Toetan seda raportit, milles võetakse üles naiste suguelundite moonutamise tõsine teema. Viimase 30 aasta jooksul on ELi rände tõttu muutunud naiste suguelundite moonutamine tavalisemaks nähtuseks. Naiste suguelundite moonutamine mitte üksnes ei põhjusta tõsisid ja parandamatuid vigastusi naiste ja tüdrukute füüsilisele ja vaimsele tervisele – mis mõnel juhul on osutunud koguni saatuslikuks –, vaid see on rahvusvahelises konventsioonis pühaks peetud põhiõiguste rikkumine, mis on keelatud liikmesriikide kriminaalõigusega ja rikub ELi põhiõiguste hartas märgitud põhimõtteid.

Hinnanguliselt on Euroopas umbes 500 000 naist langenud naiste suguelundite moonutamise ohvriks ning igal aastal langeb umbes 180 000 naissoost Euroopasse sissejäädavat naiste suguelundite moonutamise ohvriks või ähvardab neid selle oht.

Selles raportis kutsutakse komisjoni ja liikmesriike üles koostööle, et kooskõlastada olemasolevaid õigusakte. Eesmärgiks on keskenduda ennetustegevusele sissejäädavate perekondade parema integreerimise ning nende teadlikkuse tõstmise kaudu, edendades hariduskampaaniaid ja algatades dialoogi vormis foorumeid traditsioonide küsimuses. Selles avaldatakse tugevat toetust kõikide naiste suguelundite moonutamise teostajate kohtulikule vastutusele võtmisele ning ohvritele pakutakse meditsiinilist ja õiguslast tuge ning ohustatud isikutele kaitset, sealhulgas teatud juhtudel ka varjupaika.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjalikult. – Naiste suguelundite moonutamise tava on selline, mis vastavalt Amnesty Internationali andmetele puudutab 130 miljoni naise elu, kellele on ümberlõikamine „hinnatud” sotsiaalne tava kas siis kultuurilistel, usulistel või muudel mittemeditsiinilistel põhjustel. Uurimustulemused näitavad, et see tava püsib, sest usutakse, et ümberlõikamine vähendab naiste seksuaalsust ning seeläbi tagab sellest tuleneva „abiellutavuse” ning seda peetakse usuliselt sanktsioneerituks. Naiste suguelundite moonutamine põhjustab teatavasti mitmeid vahetuid ja pikaajalisi komplikatsioone ning isegi selle tava kasutamisest tingitud naiste surmajuhumeid. Meie tähelepanu alla on see sattunud eelkõige seoses üleilmastumise ja inimeste liikuvusega ning on muutunud tihedalt seotuks poliitika, sissejäre ja varjupaigapoliitikaga.

Kui inimesed kardavad tagakiusamist, siis on neil õigus ületada piir ning paluda varjupaika ja kaitset. Naiste suguelundite moonutamine on hetkel varjupaiga pakkumise juhtumite arutelu keskmes, kuna Nigeeria justiitsminister Michael Aondoakaa käis hiljuti välja, et tunnistab nende perekondade vastu, kes väidavad, et taotlevad varjupaika naiste suguelundite moonutamise ohu tõttu Nigeerias, kus see tava on ametlikult ebaseaduslik. Kuigi mitteametlikult nõustun, et seda praktiseeritakse laialdaselt isegi Nigeerias.

Iirimaaal vaadeldakse naiste suguelundite moonutamist soopõhise vägivalda väljendusena. Toetan täielikult proua Muscardini raportit.

Lena Ek ja Olle Schmidt (ALDE), kirjalikult. – (SV) Tänaoleks oleme võtnud seisukoha naiste suguelundite moonutamise vastu võitlemise algatusraporti kohta. Oleme otsustanud teiste seas siin parlamendis mitte toetada meie fraktsiooni poolt päevakorda võetud alternatiivset resolutsiooni, mis lõppkokkuvõttes küll võitis enamushääle. Põhjus meie otsuseks oli uskumus, et algne raport oli parem. Alternatiivne resolutsioon sisaldas teksti, mis puudutas regulaarsete arstlike kontrollide nõuet naistele, kellele on pakutud varjupaika naiste suguelundite moonutamise ohu tõttu. Sellise sõnastuse eesmärk on ennetada naiste suguelundite moonutamise esinemist ELis. Ometi usume, et see meede on privaatsusesse sekkumine ja läheb liiga kaugele ning on vastuvõetamatuks koormaks juba niigi kergesti haavatavatele noortele naistele. Arsti külastamine peaks olema vabatahtlik. Seetõttu otsustasime alternatiivset resolutsiooni mitte toetada.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin Euroopa Parlamendi ELis praktiseeritava naiste suguelundite moonutamise vastase võitluse resolutsiooni ettepaneku poolt. Naiste suguelundite moonutamine ei tekita üksnes väga tõsisid ja parandamatuid kahjustusi naiste füüsilisele ja vaimsele tervisele, vaid see rikub ka inimese põhiõigusi. Seoses selle tekitatud parandamatute kahjustustega tuleb ühiskonnas pidada naiste suguelundite moonutamist väga tõsiseks kuriteoks ning selle vastu tuleb innukalt võidelda.

Hinnanguliselt on Euroopas umbes 500 000 naist, kes on selle kuriteo ohvriks langenud, mistõttu on oluline, et Euroopa Komisjon ja liikmesriigid töötaks koos olemasolevate õigusaktide kooskõlastamise nimel, et hoida ära ja likvideerida naiste suguelundite moonutamise tava ELis.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Naiste suguelundite moonutamine on jõhker ja ebainimlik komme ning sellele ei ole tänapäevaühiskonnas kohta. Kuna Juuninimekirjas ei peeta

ELi pelgalt koostöövormiks suurema arengu ja kaubanduse huvides, vaid ka foorumiks, millega hoida alal üldiseid inimkonna põhiväärtusi, siis oleme otsustanud selle raporti poolt hääletada.

Sellegipoolest oleme täielikult vastu mitmetele kõikehõlmavatele sõnastustele, mis on seotud liikmesriikide kriminaalõigusega. Õigusloome, mis on suunatud ühiskonna funktsioneerimise säilitamisele, tuleks algtada ja otsustada riikide parlamentide, mitte aga Euroopa Parlamendi poolt.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjalikult. – (SV) täna Hääletasin täna proua Muscardini algatusraporti A6-0054/2009 vastu, mis käsitleb võitlust naiste suguelundite moonutamistega ELis. Käesolev raport käsitleb väga tõsist probleemi ning vajadus sellega toimetuleku meetmete järele on selgeks tehtud. Kiidan heaks liikmesriikidevahelise koostöö selles valdkonnas.

Sellegipoolest otsustasin selle vastu hääletada, sest usun, et tervishoiuteenused peaks olema vabatahtlikud. Olen vastu nende naiste ja tüdrukute preventiivsele korrapärasele tervisekontrollile, kellele on pakutud varjupaika seoses naiste suguelundite moonutamise ohuga, sest usun, et see on diskrimineeriv ning kujutab endast eraellu sekkumist.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjalikult. – (DE) Hääletan proua Muscardini raporti poolt, mis käsitleb naiste suguelundite moonutamise järsku piiramist. Üle poole miljoni naise kannatavad hetkel selle õõvastava rituaali mõjude käes, mis tuleks alati seaks keelustada ning selle algatajad kohtulikult süüdi mõista. Kunagi ammu vastu võetud meetmeid ja otsuseid tuleks omavahel kombineerida ja laiendada. Tarvis on kõikehõlmavat strateegiat ning tegevuskavu, mis võimaldaks meil naisi arhailiste ümberlõikamistavade eest kaitsta.

Läbirääkimistel kolmanda maailma riikidega tuleb komisjonil jätkuvalt püüda klauslina tühistada naiste suguelundite moonutamist ning peab olema võimalik ükskõik millises ELi liikmesriigis igati, kes naiste ümberlõikamise süüteo toime paneb, kriminaalvastutusele võtta.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Hääletasin proua Muscardini ELis naiste suguelundite moonutamise vastase võitluse raporti poolt.

Pean sellist tava jõledaks inimväärikuse ja inimõiguse rikkumiseks. Seetõttu nõustun raportööri, et peab olema kindel strateegia naiste suguelundite moonutamise ennetamiseks ja välja juurimiseks.

Lydia Schenardi (NI), kirjalikult. (FR) Loomulikult toetame seda julget raportit, milles rünnatakse vanamoodsaid tavasid – tavasid, mis on levimas sisseändega üle Euroopa.

Inimõiguste ülddeklaratsioonist ja kõigi naiste vastase diskrimineerimise vormide kõrvaldamise konventsioonist lähtuvalt ei ole enam vastuvõetav, et sellised tavad saaks Euroopas ja mujal maailmas püsida.

Vastavalt Maailma Terviseorganisatsiooni kõrvutatud andmetele on 100 kuni 140 miljonit naist kannatanud suguelundite moonutamise tõttu ning igal aastal ohustab nende tõsiselt sandistavate tavade ohvriks langemise oht 2 kuni 3 miljonit naist.

Ei tohi unustada, et selline tava tuleneb soolisel ebavõrdsusel põhinevatest struktuuridest ning tasakaalustamata domineerimise ja kontrolli võimusuhetest, mis tulenevad sotsiaalsest ja perekondlikust survest, ulatudes põhiõiguste rikkumiseni ning põhjustades tõsiseid ja pöördumatuid kahjustusi.

Meil tuleb sellised tavad täielikult hukka mõista ja nende eest karistada. Sisseändanud elanikkond peab käituma vastavalt meie õigusaktidele ning austama üksikisikuid ning nendega ei tohi kaasneda selliseid vastuvõetamatuid ja barbaarseid tavasid.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjalikult. – Naiste suguelundite moonutamine on tava, mis tuleb liikmesriikides hukka mõista. See rikub naiste põhiõigusi, eriti inimväärikust ning seksuaal- ja reproduktiivõigusi. Siiski on proua Muscardini raportis selliseid aspekte, mida ma täielikult ei toeta, näiteks sõnastus, mis puudutab vanemate usutavust, kes paluvad varjupaika alusel, et nad on keeldunud laskmast oma lapse naissuguelundeid moonutada. Ma ei näe põhjust, miks just sellistel alustel varjupaika soovivatele inimestele sellist kahtlustust esitada. Teine sõnastus raportis, mida ma ei toeta, teeb ettepaneku regulaarse meditsiinilise läbivaatuse teostamiseks naistele ja tüdrukutele, kellele pakutakse varjupaika, sest neid ähvardab naiste suguelundite moonutamise oht nende kodumaal. Pean seda diskrimineerivaks nende naiste ja tüdrukute suhtes. Kui isikule pakutakse liikmesriigis varjupaika, siis tal peaks olema samad õigused ja kohustused kui teistelgi kodanikel selles riigis.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjalikult. – Naiste suguelundite moonutamine on tava, mis tuleb liikmesriikides hukka mõista. See kujutab endast naiste põhiõiguste rikkumist, täpsemalt inimväärikuse ja seksuaal- ja reproduktiivõiguste rikkumist.

Siiski on selliseid proua Muscardini raporti aspekte, mida ma ei toeta täielikult, näiteks sõnastus, mis puudutab vanemate usutavust, kes paluvad varjupaika sel alusel, et nad on keeldunud laskmast oma lapse naissuguelundeid moonutada. Ma ei näe põhjust, miks just sellistel alustel varjupaika soovivatele inimestele sellist kahtlustust esitada.

Teine sõnastus raportis, mida ma ei toeta, teeb ettepaneku regulaarse meditsiinilise läbivaatuse teostamiseks naistele ja tüdrukutele, kellele pakutakse varjupaika, sest neid ähvardab naiste suguelundite moonutamise oht nende kodumaal. Pean seda diskrimineerivaks nende naiste ja tüdrukute suhtes. Kui isikule pakutakse liikmesriigis varjupaika, siis tal peaks olema samad õigused ja kohustused kui teistelgi kodanikel selles riigis.

Frank Vanhecke (NI), kirjalikult. – (NL) Andsin oma toetuse proua Muscardini raportile või pigem muudetud tekstile tervikuna, sest ilmselt ükski arukas inimene ei tunne muud kui vastikust, kuuldes sellest võikast naiste ja tüdrukute suguelundite moonutamisest – kasutan seda sõna täieliku austuseta – tagurlikes kultuurides ja religioonides.

Leian olevat kahetsusväärse, et tavalised koodsõnad „reproduktiivõigustest” lastakse lendu ka siinkohal, isegi kui need ei sobi siia ning teenivad arvatavasti ainult eesmärki poliitiliselt korrektsete vasakpoolsete pildile saamiseks. Mulle jääb selgusetuks, mis on abordi tegemise õigusel pistmist barbaarse suguelundite moonutamise vastu võitlemisega.

Parem kasutagem võimalust, et küsida endilt, kas näiteks islam austab õigesti meeste ja naiste võrduse põhiväärtust ja kui vastus on eitav, siis kas üldse islamil peaks olema Euroopas kohta.

Anders Wijkman (PPE-DE), kirjalikult. – (SV) Algne algatusraport naiste suguelundite moonutamise vastasest võitlusest oli väga hea, kuid parandatud variant, mis võitis hääletuse, sisaldas sõnastust, milles autorid osutavad soovile teostada korrapäraseid meditsiinilisi tervisekontrolle naistele, kellele on pakutud varjupaika naiste suguelundite moonutamise ohu kaalutlustel. Selle kavatsuslik eesmärk on ennetada naiste suguelundite moonutamist neid vastuvõtvates ELi liikmesriikides. Arvan, et sunniviisiline tervisekontroll on liigne eraellu sekkumine. Arsti külastamine peaks olema vabatahtlik. Sunni rakendamine sellises olukorras on täiesti vastuvõetamatu. Seetõttu hääletasin parandatud variandi vastu.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjalikult. – (SK) Tegin täiendavaid jõupingutusi, et tagada komisjonis, mille eesistujaks olen, sellise töö lõpule viimine, mis viiks selle resolutsiooni heakskiitmiseni. See teema on vaieldamatult oluline.

Naiste suguelundite moonutamine kahjustab selle läbi elanud naiste ja tütarlaste füüsilist ja vaimset tervist väga tõsiselt ja pöördumatult ning on raske kallalekippumine nende isikule ja isikupuutumatusele. Mõningatel juhtudel on tagajärjed fataalsed.

Käesoleva raportiga kutsub Euroopa Parlament liikmesriike üles võtma kasutusele preventiivsete meetmete strateegia, mis on suunatud alaealiste tütarlaste kaitsele, mis ei hõlmargista sisserännanute kogukonda ning mis toimib riiklike programmide ja sotsiaalteenuste abil eesmärgiga hoida ära selle tava rakendamist ja pakkuda abi selle tava ohvritele. Selles palutakse liikmesriikidel vastavalt lastekaitse normidele kaaluda, kas alaealise isiku genitaalide moonutamise ähvardus või oht on selline põhjus, mis vajaks riigivõimude sekkumist.

Liikmesriikidel tuleks koostada tervishoiutöötajatele, õpetajatele ja sotsiaaltöötajatele juhend, mille eesmärk oleks naiste suguelundite moonutamise ohtudest lapsevanemate taktitundeline teavitamine, mille juures viibiks vajadusel ka tõlk.

Ometi kutsutakse resolutsioonis üles ka seksuaal- ja reproduktiivtervist toetama. Seda kontseptsiooni ei ole Maailma Terviseorganisatsioon kunagi määratlenud ega ole seda tehtud ka ühenduse õigustiku vahenditega. Sel põhjusel kasutavad osad fraktsioonid seda ära abordi toetamiseks.

Mul on kahju, kuid see oli põhjus, miks ma ei hääletanud.

- Rapport: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Olen korduvalt võtnud sõna mitmekeelsusega seotud teemadel, seega usun, et mu seisukoht on üsnagi selge.

Euroopa Liidu keeleline ja kultuuriline mitmekesisus on tohutu konkurentsieelis. Minu arvates on oluline edendada praktikas keeleõppe ning kultuuri- ja õpilasvahetusprogramme nii ELi piires kui ka väljaspool seda, nagu ma tegin siis, kui toetasin Erasmus Munduse programmi. Mitmekeelsus on vajalik tõhusa suhtlemise tagamiseks ning see kujutab endast vahendit, mis hõlbustab inimestevahelist mõistmist ning seeläbi ka erinevuste ja vähemuste aktsepteerimist.

Keeleline mitmekesisus avaldab märkimisväärset mõju ka ELi kodanike igapäevaelule, seda seoses meedia pealetungiga, üha suurema liikuvuse, rände ja kultuurilise üleilmastumise edenemisega. Mitmekesiste keeleoskuste omandamine on kõigile ELi kodanikele suurima tähtsusega, sest võimaldab neil saada maksimaalset majanduslikku, sotsiaalset ja kultuurilist kasu liidusisest liikumisvabadusest ning liidu suhetest kolmanda maailma riikidega. Keel on tegelikult sotsiaalse kaasatuse põhitegur.

Euroopa keeleline mitmekesisus on seetõttu oluline kultuuririkkuse allikas ning oleks viga, kui Euroopa Liit piirduks vaid ühe põhikeelega.

Adam Bielan (UEN), kirjalikult. – (PL) Mitmekeelsus Euroopa Liidus on suureks abiks kontaktides kolmandate riikidega. See võib anda meile märkimisväärse konkurentsieelise ning seega tuleks toetada haridust ja keelevahetusprogramme mitte ainult suurtes linnapiirkondades, kus juurdepääs taoliste asjadele on iseenesest juba lihtsam.

Sellist poliitikasuunda kasutusele võttes tuleb pidada meeles, et eurooplased, olles küll omavahel kokku liidetud, on ennekõike siiski oma riigi kodanikud. Tuleb kanda hoolt, et nad saaks end oma keelega samastada. Seda aspekti on mainitud ka härra Moura raportis.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjalikult. – Euroopa Liit kulutab igal aastal kolossaalseid summasid maksumaksjate raha mitmekeelsuse nimel. Organisatsiooni kohta, mis püüab riikide ja rahvaste vahelisi erinevusi siluda, omistab EL suurt tähtsust keelise rahvusluse tähtsusele. Üks selliseid näiteid on liri rahvuslastele mõõnduse tegemine, millega muudetakse gaeli keel üheks ELi ametlikest keeltest.

Mitmekeelsuse poliitikast eksitatud bürokraatia ja kulud kasvavad ELi edasisel laienemisel veelgi. Minu valijaskond on õigusega mures selle üle, mida nad näevad rahva raha valimatu kasutamisenä, et teostada poliitikat, millel ei ole eriti mingit muud praktilist väärtust peale poliitilise fassaadi kaunistamise.

Vaatamata tõsiasiä, et inglise keel on muutunud Euroopa Parlamendis tavakeeleks, kõhkleksin siiski seda ainsaks töökeeleks muutmast. Arvestades ELi indu kooskõlastamisel, usun, et ühine keel on loomulik samm teel föderalse superriigi poole. Seetõttu arvan, et meil peaks olema käputäis töökeeli. Kui ÜRO saab umbes 200 liikmesriigi puhul hakkama kuue keelega, siis olen veendunud, et ka EL võib teha siinkohal kärpeid.

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Hääletasin selle raporti vastu, sest teatud Flandria vähemused võiks selle sätteid vääralt ära kasutada. Loomulikult on igasugune noorsoo keelise mitmekesisuse edendamine väärtuslik, eriti ELis, kuid sellise olemusega poliitika ei tohiks toimuda kohaliku keele vastu tuntava õigusliku austuse arvelt. Ma pean silmas näiteks hollandi keelt Flandrias Flaami-Brabandi provintsis. Euroopa keelise mitmekesisuse amet muutuks kiiresti Flandrias prantsuse keelt kõneleva vähemuse vahendiks, millega hollandi keele kasutamise kohustusest kõrvale hiilida. Minevikus on korduvalt ilmnenu, kui vähe „Euroopa” siiski mõistab konkreetseid olukordi liikmesriikides. Sisserändajatest ja vähemustest oleneb nende elukoha piirkonna keele õppimine ja kasutamine. See annabki tunnistust keelise mitmekesisusest, mitte aga vastupidi.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Andsin vastuhääl Vasco Graça Moura raporti alternatiivse resolutsiooni ettepanekule „Mitmekeelsus: Euroopa rikkus ja ühine kohustus”, sest võttes vanematelt võimaluse valida ametlik keele, milles nende lapsi harida, riikides või regioonides, kus on üle ühe ametliku keele või piirkondlikes keeltes, tekib vastuolu teatud Euroopa Parlamendi toetatud põhimõtetega.

Selle asemel osutab alternatiivne resolutsiooni ettepanek lihtsalt vajadusele pöörata erilist tähelepanu õpilastele, keda ei saa harida nende emakeeles, devalveerides seeläbi olulist emakeelse hariduse omandamise aluspõhimõtet, mis ei ole oluline üksnes haridusliku edu seisukohalt üldiselt, vaid ka teiste võõrkeelte õppimise seisukohalt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Üldjoontes on tegemist väga positiivse dokumendiga, milles tehakse oletusi ja soovitusi, mida me toetame. Peamiseks esile kerkivaks küsimuseks on, kas seda on võimalik rakendada, sest nüüd on vaja teha paljutki selles dokumendis oluliseks kuulutatu saavutamisel, arvestades Euroopa Liidu võetud poliitilise suunaga.

Osades esilekerkinud küsimustes, näiteks teatud Euroopa keelte ülekaal teiste keelte suhtes, võtame selgelt eitava seisukoha. Selles küsimuses võiksime osutada keelelisele ja kultuurilisele eraldatusele, kuhu teatud riiklik poliitika on osa Euroopa rahvusrühmi viinud, mille tulemusel esineb märkimisväärset diskrimineerimist. Kaalul on teatud Euroopa rahvaste kultuuripärand ning selle edukas tulevastele põlvetele edasi andmine.

Ühtlasi rõhutaksime õpetajate, tõlkijate ning tõlkide kui erialaspetsialistide tähtsust, kelle töö on oluline õpetamisele, Euroopa Liidus kõneldavate keelte levitamisele ja vastastikusele mõistmisele.

Seetõttu tunneme kahetsust, et resolutsiooni alternatiivne ettepanek võeti vastu, sest sellega tõmmatakse härra Graça Moura raportis sisaldunud teatud aspektidele vesi peale, kuid vähemalt mitte emakeele kaitsele ja vanemate õigusele valida riikides või regioonides, kus on rohkem kui üks ametlik keel või piirkondlikud keeled, ametlik keel, milles nende lapsed saaks hariduse.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Juuninimekirjas usutakse, et kultuuriküsimused peaks jääma liikmesriikide poliitilisse pädevusse.

Käesolev raport ei moodusta osa õigusloomega seotud menetlusest ning kujutab endast pelgalt Euroopa Parlamendi föderalistliku enamuse arvamust, et EL peaks kultuurisfääri sekkumist veelgi suurendama.

Euroopa Parlamendi kultuuri- ja hariduskomisjon on tavapäraselt käinud peale uute kulukate programmide ja ametite loomisele ELi tasandil. Meie Juuninimekirjas ei usu, et mitmeaastane programm või Euroopa keelelise mitmekesisuse amet ja keeleõpe ELi tasandil muudaks Euroopa umbes 500 miljoni elaniku seisukohalt midagi, välja arvatud kasvav koormus maksumaksjatele.

Ühtlasi ei usu me, et komisjoni kava algatada teabe- ja teadlikkuse tõstmise kampaaniaid keeleõppe kasude kohta avaldaks mingit mõju tegelikule maailmale. Liikmesriigid peaks oma hariduspoliitikas motiveerima vastavaid kodanikke keeli õppima. See ei ole ELi probleem.

Seetõttu hääletasime selle raporti vastu.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Tänapäeva Euroopa elab uues üleilmastavas, suurenenud liikuvuse ja rände maailmas, kuid ka piirkondliku regeneratsiooni maailmas, kus piiritagustel regioonidel on tugevdatud roll. Seetõttu peab mitmekeelsus pakkuma Euroopa kodanikele ja ühiskonnale uusi lahendusi.

Õnnitlen raportööri käesoleva raporti puhul. Loodan ühtlasi, et meie esitatud muudatusettepanekud tagavad keeltele vastastikuse austuse, sealhulgas ka neile, mida räägivad rahvusvähemused või meie sisserändajad, sest meie olemasolev keelepärand on aare: ressurss, mida peab hindama.

Keel on igaühele meist kõige otsemaks kultuuri väljenduseks. Seetõttu avastame teisi keeli õppides teisi kultuure, väärtusi, põhimõtteid ja suhtumisi. Võime avastada Euroopas ühised väärtused. Selline vastuvõtlikkus dialoogi suhtes on oluline osa Euroopa kodanikuks olemisest ning põhjus, miks keeled on selle põhielemendid.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Ühelt poolt edendavad mitme miljoni eurone ELi keeleõpe ja vahetusprogrammid mitmekeelsust ning esitavad oma veebilehel mitmekeelsust ELi läbipaistvuse, legitiimsuse ja tõhususe tõstmise olulise tegurina; teisalt ei järgi EL ise neid põhimõtteid. Isegi praeguse eesistujariigi veebileht ei võta arvesse fakti, et saksa keel oma 18% osakaaluga on ELis suurima emakeelena rääkijate arvuga keel, samas kui veel täiendavalt 14% ELi kodanikest räägivad seda võõrkeelena.

See on ELi käestlastud võimalus oma kodanikega lähedasemaks saada. Tegelikult kasutatakse järjekindlalt kolme töökeelt, saksa, inglise ja prantsuse keelt, mis võimaldab jõuda suurema osa rahvastikuni. Kuna raportöör on ilmselt jõudnud samale järeldusele, siis hääletasin raporti poolt.

Zita Plešinská (PPE-DE), kirjalikult. – (SK) Käesolevast raportist ilmneb taas, et kodukorra artikli 45 lõikel 2 on tõsiseid puudujääke. Uus raport, mis põhineb muudatusettepanekul ja täiendusettepanekul, võimaldab muuta raportööri algset raportit, mis läbis hääletamise sponsoreerivas komitees. Ettepanekute tegijad võtavad raporti üle ning lisavad sinna uusi lõike, mille suhtes puudub raportööril õigus kaasa rääkida. Nii saabki komitee heakskiidu saanud raporti asendada uue alternatiivse tekstiga Pean seda tegu raportööri suhtes äärmiselt ebaõiglaseks. Loodan, et lähitulevikus hindab parlament sellise menetluse ümber ning võtab vastu õiglasema lahenduse.

Minu arust oli härra Graça Moura raport äärmiselt tasakaalustatud ning seetõttu ei hääletanud ma fraktsioonide PSE, ALDE ja Verts/ALE alternatiivse ettepaneku poolt. Kuna see ettepanek läks läbi, ei toimunud hääletust

algse raporti üle. Nõustun raportööri, et keeleline ja kultuuriline mitmekesisus mõjutab oluliselt kodanike igapäevaelu. See kujutab endast ELile tohutut boonust ning seetõttu peame toetama keeleõppe- ning koolide ja kultuurivahetusprogramme selles raamistikus, mis ulatub üle ELi piiride.

Kõigi haridusastmete õpetajate vahetusprogrammid, mis on suunatud erinevate ainete õpetamise praktiseerimisele võõrkeeles, aitavad valmistada ette õpetajaid, kes võivad seejärel edastada oma keelelised oskused koduriigi õpilastele ja üliõpilastele. Sooviksin kutsuda liikmesriike üles keskenduma järjekindlalt võõrkeeletajate koolitamisele ning samaaegselt kindlustama, et nad saaks selle eest väärilist rahalist tasu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjalikult. – (PL) Mitmekeelsuse ja selle säilitamise küsimus on üks suurimaid väljakutseid ühendusele. Mitmekeelsuse poliitika mõju on kaugeleulatuvate tagajärgedega ja ilmne, kuid valesti rakendades võivad tulemused olla kahetsusväärsed.

Üks Euroopa voorusi seisneb selle mitmekultuurilises olemuses, mis väljendub ka mitmekeelsusena. Samas on see meie ühine kohustus, mis põhineb vajadustel ja raskusel muuta mitmekultuursus uuesti selgeks ühendust liitvaks jõuks, mis mõjuks ka väljaspool selle piire ning annaks Euroopale väljateenitud positsiooni maailmas. Seega panused on kõrged. Mitmekeelsuse halb poliitika põhineb ühe või enama keele soosimisel ning ülejäänute marginaalseks muutmiseni hukka mõistmisel kõigis avaliku elu sfäärides. Õigusaktide ja institutsioonide kaudu on Euroopa Liidul tohutud võimalused teostada head keelepoliitikat. See muudab vastava vastutuse veelgi suuremaks.

Härra Graça Moura raport ei lahenda kõiki eraldiseisvate Euroopa keelte koosseksisteerimisõigusega ja sellest tulenevate privileegidega seonduvaid probleeme. Lisaks ametlikele keeltele on hulgaliselt teisi Euroopas kõneldavaid keeli, mida ohustab suuremal või vähemal määral väljasuremisoht. Head mitmekeelset poliitikat iseloomustaks nende keelte kaitsmine. Kuid raportis keskendutakse rohkem ametlike keelte õppimisele kui mitmekeelsuse idee rakendamisele. See teema vajaks arukat poliitikat, mis oleks olemuselt arenev ning usun, et tuleks vastu võtta sellesuunaline raport.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Mitmekeelsuse teema on Euroopa kontekstis eluliselt olulise tähtsusega. Sel põhjusel olen osalenud mitmetes algatustes, mille eesmärk on edendada ja kindlustada täielik austus mitmekeelsuse suhtes. Euroopa, millesse usun, on ühtlasi keeleliselt mitmekesine Euroopa. Neil põhjustel samastan end härra Graça Moura algse raportiga. Kuid nagu raportööri, ei saa ma aktsepteerida, et keelelise mitmekesisuse austamise ning üksikisiku ja perekonna vabaduse õiget mõtet saaks kasutada või peaks kasutatama relvana marurahvusluse teemalistes vaidlustes. See ei ole ega peagi olema meie arutelu olemus.

Mitmekeelsust edendatakse ja seda tuleb käesoleval puhul edendada Euroopa keelelise ja kultuurilise mitmekesisuse austamise mõtte nimel. Siiski ei ole aeg ega koht järjekordseks võitluseks, eriti selliseks, mis hülgaks toetuse ja vabaduse põhimõtteid.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Hääletasin härra Graça Moura mitmekeelsuse kui Euroopa rikkuse ja ühise kohustuse raporti poolt.

Olles ülikooli õppejõud, toetan täie veendumusega ettepanekut edendada keeleõpet ja vahetusprogramme haridus- ja kultuurfääris, näiteks teada-tuntud noorte liikuvusprogrammide raames. Need skeemid, mida juhib komisjoni hariduse ja kultuuri peadirektoraat, lisavad oluliselt väärtust õpilaste hariduskogemusele ning panustavad ELi edusammudele teadmistepõhise ühiskonna loomise suunas.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Andsin poolthääle Euroopa Parlamendi resolutsiooni projektile „Mitmekeelsus: Euroopa rikkus ja ühine kohustus” (2008/2225(INI)), sest usun, et kultuuriline ja keeleline mitmekesisus Euroopa Liidus on aare, mis aitab tõhusalt kaasa „ühitsusele mitmekesisuses”. Ühtlasi arvan, et kooli- ja kultuurivahetus ning ka võõrkeelte õpetamise programmid nii ELis kui riikides väljaspool seda on kasulikud ning neid tuleb toetada.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Vaieldamatult on mitmekeelsus üks ühinenud Euroopa suuri voorusi. Keeleoskuse omandamine peaks olema kvalifikatsiooni parandamise, parema töö leidmise või uute inimestevaheliste kontaktide loomise vahendiks. Vastavalt igal aastal keeleteadlaste teostatud uurimustele on mitmekeelsed inimesed võimekamad, parema kujutlusvõimega ning mõtlevad rohkem väljaspool raame kui ükskeelsed inimesed. Nad on ka loomingulisemad ning laiema silmaringiga. Ma ei maini ilmseid eelseid, mis tulenevad oskusest suhelda paljude inimestega, kellel on sageli täiesti teistsugune erinevast kultuurist või rahvusest tulenev maailmavaade.

Need mitmekeelsusest saadavad kasud näitavad, et keeleõpe tuleb muuta prioriteediks. See muudabki niivõrd oluliseks selle, et iga ühenduse kodanik peaks omama ühesugust juurdepääsu keeleõppele. Seetõttu toetan kõiki komisjoni tegevusi, mis on seotud püüdega uurida ja hinnata võõrkeelte ja keeleõppe meetodite ja programmide uurimusi. Arvan, et selle eesmärk on tulevikus kogu Euroopa Liidus võõrkeeleõpet kooskõlastada, mille tulemusel paraneb keeleoskus, kajastudes lõpuks ühenduse kõrge kvalifikatsiooniga kodanike arvus.

Catherine Stihler (PSE), kirjalikult. – Mitmekeelsus on Euroopa Parlamendi suur rikkus. Ainsa parlamendina maailmas, kus toimub samaaegne tõlge 23 keelde, tuleb meil teha kõik selleks, et meie töö seda ainulaadset aspekti säilitada. Kõigil ELi kodanikel peab olema võimalus lugeda ELi institutsioonide tööst omas keeles ning liikmesriigid peaks tegema kõik selleks, et nad saaks pakkuda kõigile ELi kodanikele võimalust osata rääkida teisi ELi keeli.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjalikult. – (PL) Toetan kohe kindlasti Euroopa Liidu mitmekeelsust. Euroopa mitmekeelsusega rõhutatakse kultuurilist mitmekesisust, mis annab tunnistust selle ainulaadsusest. Ühendatud Euroopa kodanike keeleoskust tuleks pidevalt laiendada. Mitmekeelsus on Euroopa integratsiooni oluline komponent, võimaldades ELi kodanikel valida vabalt endale elukoht ja leida tööd. Samas on oluline rõhutada emakeele kui sobiva hariduse ja erialase kvalifikatsiooni saavutamise vahendi tähtsust.

Erilist tähelepanu tuleks pöörata jätkuval vajadusele parandada võõrkeeleõpetajate oskusi ning võtta kasutusele uued õpetamismeetodid. Raportöör rõhutab, et on oluline osutada abi võõrkeele õppimisel neile kodanikele, kes soovivad omaette õppida, märkides samas võõrkeelte omandamise tähtsust eakate inimeste seas. Sarnaselt raportöörile arvan, et on oluline pakkuda kodanike võõrkeeleõpinguile alalist tuge ning erilist tähelepanu tuleks pöörata ebasoodsas olukorras olevatele kodanikele. Minu arvates peaks keeleõpe võitlema diskrimineerimisega ning toetama ühendatud Euroopa riikide integratsiooni.

Toetan täielikult Euroopa mitmekeelsust käsitlevaid Euroopa Parlamendi nõudmisi.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjalikult. – (SK) Mitmekeelsuse resolutsioon on Euroopa rikkus ja oluline samm haritud Euroopa suunas, sest selles kinnitatakse, et ELi ametlikke keeli tunnustatakse võrdset väärtust omavaina kõigis avaliku elu valdkondades. Usun kindlalt, et Euroopa keeleline mitmekesisus on suureks kultuuririkkuseks. ELi poolt oleks vale seda vaid ühe keeleni piirata.

Resolutsioonis mainitakse mitmekeelsuse tähtsust, mis ei kehti üksnes majandus- ja sotsiaalsfääri puhul, vaid ka kultuuri- ja teadusväljundi puhul ning selle edendamisel, kuid ka kirjandusliku ja tehnilise tõlke tähtsusel ELi pikaajalise arengu seisukohalt.

Viimasena, kuid mitte vähemolulisena etendavad keeled identiteedi kujunemisel ja tugevdamisel olulist rolli.

Mitmekeelsus on ulatuslike tagajärgedega valdkond. See avaldab tohutut mõju Euroopa kodanike elule. Liikmesriikidel tuleb lahendada mitmekeelsuse ühendamise küsimus mitte üksnes hariduses, vaid ka tulevikupoliitikas.

Hindan seda, et selles resolutsioonis toetatakse ELi kodanikega kokkupuutuvate ametnike teise keele õpet kontaktideks teistest liikmesriikidest kodanikega töö käigus.

ELi institutsioonidel on otsustav roll keelise võrdsuse põhimõttele vastamise tagamisel nii liikmesriikidevahelistes suhetes kui ka eraldiseisvates ELi institutsioonides ning ELi kodanike vahelistes suhetes ja riigisisestes institutsioonides, ühenduse asutustes ja rahvusvahelistes institutsioonides.

Toetasin seda resolutsiooni, õnnitlen raportööri ning olen uhke, et saan olla esimene slovaki liige, kes alustas arutelu mitmekeelsuse teemal institutsioonilistes raamides kirjaliku tõendi kaudu.

- Raport: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin härra van Nistelrooij raporti poolt, arvestades territoriaalse ühtekuuluvuse tähtsust selle tagamisel, et Euroopa Liit liiguks jätkuvalt säästva ja kooskõlastatud arengu suunas, muutes territoriaalse ühtekuuluvuse ja mitmekesisuse oma üha suurenevaks rikkuseks.

Roheline raamat on oluliseks sammuks territoriaalse ühtekuuluvuse arengus ning liidu ühisevastutustes. Selles õhutatakse selleteemalisele laialdasele arutelule Euroopa institutsioonide, riiklike ja piirkondlike võimude vahel, majandus- ja sotsiaalpartnerite ning teiste Euroopa integratsiooni ja territoriaalse arenguga seotud tegijate vahel.

Positiivseimad aspektid on Euroopa territooriumile ja selle mitmekesisusele omistatud potentsiaali väärtus ning ühtlasi kolm põhikontseptsiooni tasakaalustatuma ja kooskõlastatuma arengu saavutamiseks igas piirkonnas: asustustiheduse erinevusest tulenevate negatiivsete mõjude kahandamine, territooriumidevaheline ühendus vahemaade ületamiseks; koostöö eraldusjoonte ületamiseks.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), kirjalikult. – (PT) Õnnitlen härra van Nistelrooijd raporti puhul, täpsemalt tema valmiduse puhul lisada erinevaid päevakorda võetud muudatusettepanekuid raporti projekti.

Toetan seda raportit täielikult.

Olen täiesti nõus territoriaalse ühtekuuluvuse arutelu sidumisega ELi ühtekuuluvuspoliitika tulevase mõttevahetusega, arvestades, et viimase reform peab ühendama esimese järeldusi.

Nõustun raporti hinnanguga rohelisele raamatule ning selle territoriaalse ühtekuuluvuse mõiste analüüsiga ning toetan selle soovitusi tulevaseks territoriaalseks ühtekuuluvuspoliitikaks, eriti seoses järgneva:

- territoriaalse ühtekuuluvuse mõiste määratlemine;
- territoriaalsest ühtekuuluvusest valge raamatu avaldamine;
- Euroopa territoriaalse koostöö eesmärkide kindlustamine;
- territoriaalse ühtekuuluvuse integreerimine kõigi ühenduse poliitikate väljatöötamisse tulevikus;
- täiendavate kvaliteedinäitajate väljatöötamine;
- territoriaalsete mõjude hindamine sektoraalsetes ühenduse poliitikasuundades ning ettepanekud, kuidas tekitada sünergia territoriaalse ja sektoraalse poliitika vahel;
- kõikehõlmava Euroopa regionaalstrateegia väljatöötamine teatud geograafiliste tingimustega piirkondadele;
- järkjärguline üleminekuabi kõikehõlmava süsteemi loomisel üleminekupiirkondadele ning
- mitmetasandilise territoriaalse juhtimise väljatöötamine.

Seetõttu annan oma poolthääle.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Käesolevas raportis kirjutab raportöör, et ühtekuuluvuspoliitika on üks ELi edukaimaid investeeringuid. See on hämmastav järeldus, mitte üksnes seetõttu, et hiljuti, eelmise aasta novembris kinnitas Euroopa audiitorite koda, et 11% 42 miljardi euro suurusest 2007. aastal vastu võetud ELi ühtekuuluvuspoliitika raames eraldatud rahast ei oleks tohtinud kunagi välja maksta.

Raportöör näib olevat sellest täiesti teadlik ning lõikes 17 palub ta tungivalt territoriaalse ühtekuuluvuse aruteluga seotud isikutel vältida ettepanud poliitika suhtes igasuguseid viiteid eelarvelistele ja rahalistele implikatsioonidele: teisisõnu, hoidkem seda vaka all.

ELi ühtekuuluvuspoliitika on halvasti läbi mõeldud. Sotsiaalmajanduslikust vaatepunktist, kus tuleb kanda vastutust maksumaksja raha eest, ei ole see midagi muud kui täielik katastroof. Loomulikult hääletas Juuninimekiri selle raporti vastu tervikuna.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Mida tähendab Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepaneku tagasilükkamine ELi tulevasele ühtekuuluvuspoliitikale? Neis ettepanekutes rõhutati, et:

- struktuuripoliitikal peab olema esmane ja peamine eesmärk, tõelise ühtesulandumise edendamine, toimides Euroopa Liidu vähemarenenud riikidele ja piirkondadele ressursside ümberjaotamise vahendina;
- halvemas seisus olevate regioonide mahajäämuse vähendamise eesmärk ei peaks etendama territoriaalse ühtekuuluvuse seisukohalt teisest rolli;
- uutele prioriteetidele tuleb leida ühenduses uued rahalised ressursid, seda enam, et olemasolevad ühenduse rahalised ressursid on tõelise ühtesulandumise vajadusele vastamiseks ebapiisavad;
- valitseb vajadus suurendada ühenduse eelarvet ELi tasandil majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamiseks;
- maa haldamine ja planeerimine on iga liikmesriigi enda kohustus;

- vastu tuleb võtta meetmed niinimetatud statistilise mõju nullimiseks;

- konkurentsivõime ei pea olema nendes sotsiaalmajanduslikus arengus ja ühtekuuluvuspoliitikas mahajäänud liikmesriikides ja regioonides ühtesulandumise aseaineks ning sellega seonduvaid finantsressursse ei tohi Lissaboni strateegias toetatud konkurentsist ja liberaliseerimisest vähemtähtsaks pidada.

Üks võimalik vastus on, et vähemalt väljakuulutatud ühtekuuluvuspoliitika on tegelikult ohus...

James Nicholson (PPE-DE), kirjalikult. – Territoriaalse ühtekuuluvuse kontseptsiooni tunnustatakse praegu liidu ühe põhieesmärgina koos sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvusega.

Territoriaalne ühtekuuluvus seisneb põhiolemuselt tasakaalustatud arengu saavutamises ELi raames ning selles kontekstis peaks see moodustama kogu ühiskonna poliitika keskse eesmärgi. Käesolevas raportis tõstetakse esile fakti, et territoriaalse ühtekuuluvuse poliitika on eriti vajalik geograafiliselt ebasoodsa asukohaga piirkondadele nagu mägised piirkonnad ja saared.

Nüüd on komisjonil tarvis jätkata õiguspaketiga, milles kavandatakse selle saavutamiseks konkreetseid sätteid ning territoriaalse ühtekuuluvuse poliitika tegevusi.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Arutelu territoriaalse ühtekuuluvuse teemal on palju enam kui vaidlus eelarve või ühenduse poliitika üle, see on arutelu, mis puudutab ühe sellise Euroopa idee, millisenä me seda näeme, alus- ja põhikontseptsiooni juhtprintsipi. Ühtekuuluvuspoliitika hindamine ning parimate sobivate lahenduste otsimine hetkel majanduskriisis olevas Euroopas, mis on laienenud 27 liikmeni, väärib seetõttu meie nõusolekut ja heakskiitu. Siiski ei tähenda see, et me nõustume või avaldame heakskiitu kogu roheline raamatu sisule.

Arvestades kriteeriume, mida hindame, on õiged selle hinnangu kolm võtmekontseptsiooni, nimelt: kahandada rahvastiku tiheduse erinevusest tulenevaid negatiivseid mõjusid, ühendada territooriume vahemaade ületamiseks; teha koostööd eraldusjoonte ületamiseks. Arvestades siiski kaalul oleva täpset olemust, ei saa viia struktuurilist abi tasemele, mis sõltuks elanike arvust antud alal, vaid hoopis vastupidi. Territoriaalse ühtekuuluvuse mõte peab põhinema sellise piirkonna, kust inimesed lahkuvad, muutmisel atraktiivseks ja elujõuliseks. See on üks meie eesmärke, mida tuleb selgelt järgida.

Ühtekuuluvuse peamine mõte on solidaarsus, millega oleme kõik seotud ja millest saaksime kõik kasu.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Hääletasin härra van Nistelrooij territoriaalse ühtekuuluvuse roheline raamatu ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseisu raporti vastu.

Minu eriarvamuse põhjused tulenevad teistsugusest seisukohast territoriaalse ühtekuuluvuse suhtes, mistõttu tunnen, et ei saa raportööri kaalutlusi toetada.

Catherine Stihler (PSE), kirjalikult. – Nõustun raportööriga, et meil on tarvis täpsemalt määratleda territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõtted.

- Raport: Oldřich Vlasák (A6-0031/2009)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Hääletasin härra Vlasáki uuel programmiperioodil ühtekuuluvuspoliitika linnadimensiooni raporti poolt. Elan Poznańis, mis on Wielkopolska piirkondlik pealinn. Näen linna arendustegevuse positiivseid mõjusid kogu regioonile peaaegu iga päev. Ma panen koguni oma pea pakule ja väidan, et kauaoodatud sünergia linna ja regionaalse arengu vahel on aset leidnud.

Linna arendustegevusel ei ole midagi pistmist kohaliku tsentralismiga. Suurlinnade arendamise vastased ei ole sageli teadlikud nende linnade tähtsusest neile regioonidele, kus need linnad asuvad. Nende olemusest tulenevalt ei saa osasid suurlinnakeskuste funktsioone kanda üle maapiirkondadesse. Linna juhtivatel isikutel lasub eriline vastutus. Ülesanded, millega nad silmitsi seisavad, mis puudutavad linna planeerimist; ruumilist haldamist; sotsiaalset dialoogi, kultuuri ja haridust ning jätkusuutlike teadmispõhiste töökohtade loomist, on äärmiselt keerukad. Osa neist ülesannetest hõlmab teistel tasanditel tihedat koostööd kohalike omavalitsustega.

Ühtlasi on oluline, et ühtekuuluvuspoliitika linnadimensioon ei võistle maa arendustegevusega, vaid täiendab seda. Nii linna- kui ka maapiirkonnad peavad läbima arengu ning mõlemad protsesse toetab Euroopa Liit.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Hääletasin härra Vlasáki uuel programmiperioodil ühtekuuluvuspoliitika linnadimensiooni raporti vastu.

Kuigi ma mõistan linna säästva arendustegevuse tähtsust, arvan, et on keeruline seda ilma „linnapiirkondade” ühise määratluseta saavutada.

Brian Simpson (PSE), kirjalikult. – Toetan käesolevat raportit ning kasutan seda võimalust, et taaskinnitada seisukohta, et ühtekuuluvuspoliitikale peab lähenema terviklikult.

Siiski peab see integratsioon olema hüvede esitamise vahend, mitte piirav meede ning seda osa tuleb hoolega jälgida.

Linna ühtekuuluvus on oluline säästva majandusliku ja sotsiaalse arengu saavutamisel. Sellega seoses tõstan esile transpordi rolli ning kaasaegse transpordi infrastruktuuri sätet kui olulist osa linnapiirkonna ühtekuuluvuspoliitika võimaldamisel.

Catherine Stihler (PSE), kirjalikult. – Ühtekuuluvuspoliitika linnadimensioonile tuleb omistada suuremat tähtsust.

Raport: Miroslav Mikoljšik (A6-0108/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Ma hääletasin Härra Mikoljšiki raporti vastu struktuurifondide määruse rakendamise kohta aastatel 2007-2013 ning riiklikke ühtekuuluvuspoliitika strateegiaid ja rakenduskavu käsitlevate läbirääkimiste tulemuste kohta.

Catherine Stihler (PSE), kirjalikult. – Struktuurifondide määruse rakendamist aastatel 2007-2013 on vaja lähemalt vaadelda, et tagada maksumaksjate raha õige kasutamine ning võimaldada meil hinnata õigesti 2013. aasta järgseid programme.

Raport: Zsolt Ljşzló Becsey (A6-0041/2009)

Adam Bielan (UEN), kirjalikult. – (PL) Väikeettevõtted mängivad töökohtade loomisel Euroopas olulist rolli ning me peaksime nende tegevust soodustama. Ma soovin rõhutada, et toetan kõiki algatusi, mille eesmärgiks on väikeettevõtluse edendamine ning üksikettevõtjate abistamine ELis.

Ma toetasin Becsey raportit, sest see hindab soodsalt mikrokrediidi algatusi Euroopas.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Edukas Euroopa mikrokrediidi algatus võib põhimõtteliselt aidata saavutada uues Lissaboni strateegias sõnastatud majanduskasvu ja tööhõive eesmärgid ning luua modernse, loova ja dünaamilise Euroopa majanduse. Väikeettevõtted on ELis oluline majanduskasvu, tööhõive, ärilise võimekuse, innovatsiooni ja ühtekuuluvuse allikas. Mikrokrediidiga võiks esmalt toetada ühte neljast Lissaboni strateegia prioriteedist: ettevõtlusvõimaluste tekitamist, aidates inimestel sotsiaalselt ja majanduslikult (taas)integreeruda ning neile tööd pakkuda. Lissaboni strateegiat saab lugeda õnnestunuks vaid sel juhul, kui tööhõive tase kasvab märkimisväärselt. Euroopa mikrokrediidi algatuse tulemus peaks olema modernne, osutades enim tähelepanu nendele sihtrühmadele, mis tänaseni ei ole saanud piisavalt tähelepanu.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Mikrokrediidi edu vaesuse vähendamisel arengumaades, eriti Lõuna-Aasias ning Ladina-Ameerikas, ei ole veel ELis aset leidnud. Kuid vajadus mikrokrediidi järele on suur, eriti nende inimeste hulgas, kellel ei ole võimalik saada laenu traditsioonilisest pangandussektorist. Mikrokrediit erineb oma olemuselt traditsioonilisest pangandusest. Neid ei maksta ainult finantsalustel ja kasumi saamise eesmärgil, vaid ka selleks, et edendada ühtekuuluvust, üritades integreerida ebasoodsatesse oludesse sattunud inimesi, kes soovivad luua väikeettevõtte.

Edukas Euroopa mikrokrediidi arendamise algatus võib aidata saavutada uue Lissaboni strateegia majanduskasvu ja tööhõive eesmärgid ning muuta Euroopa majandus innovaativsemaks, loovamaks ja dünaamilisemaks. Eriti saab see aidata rakendada vallanduva majanduspotentsiaali realiseerimist, toetades inimeste integratsiooni või korduvat sotsiaalset ja majanduslikku integratsiooni üksikisiku ettevõtluse kaudu.

Sellepärast toetasingi ma raportööri ettepanekut, kes palus meil kiita heaks sobivad riiklikult institutsioonilised, juriidilised ja ärilised raamistikud, et arendada mikrokrediiti, edendada soodsamat keskkonda ning luua ühtlustatud Euroopa mikrofinantsi institutsioonide raamistik, mis ei oleks seotud pangandusega.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjalikult. – (PL) Ma hääletasin raporti poolt, tehes komisjonile soovitusi Euroopa mikrokrediidi algatuse väljatöötamiseks, et toetada majanduskasvu ja tööhõivet. Ma nõustun raportööriga, et väikeettevõtted on ELis oluliseks majanduskasvu, tööhõive, ärioskuste, innovatsiooni ja ühtekuuluvuse allikaks.

Me peaksime rõhutama fakti, et mikrokrediiti ei väljastata sageli ainult majanduslikel põhjustel ning kasumi saamise eesmärgil, vaid see toimib ka ühtekuuluvuse eesmärgil, püüdes halvas olukorras olevaid inimesi ühiskonda integreerida või taasintegreerida.

Ma toetan raporti vastuvõtmist. Olen veendunud, et inimesi üksikisiku ettevõtlusega aidades võivad mikrokrediidid soodustada äripotentsiaali vabanemist, ning ma arvan, et seda meetodit tuleks ELis rakendada.

Jamila Madeira (PSE), kirjalikult. – (PT) See raport on eluliselt oluline ELi ühtekuuluvuspoliitika ja koostööning arengupoliitika valdkondades teostatavate tööde kontekstis.

Idee leidis laialdast toetust ka Euroopa Parlamendi 8. mail 2008. aastal vastuvõetud kirjalikus deklaratsioonis P6_TA(2008)0199, mille juures oli mul au olla üks esimesi allakirjutajaid.

Ma hääletasin selle raporti heakskiitmise poolt, sest igasugune investering ja laienemine selles valdkonnas on oluline ja kiireloomuline, eriti praeguse majandus- ja finantskriisi kontekstis. Selle tulemusena on nüüd Euroopa Komisjoni ja nõukogu eesmärgiks spetsiifiline ja kiire tegutsemine, et suurendada süsteemi loovust ja ühtekuuluvust.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Kuni tänaseni ei ole mikrokrediidi süsteemi edu arengumaade vaesuse leevendamisel kantud üle ELi konteksti. Ma toetan seda raportit, sest Euroopa mikrokrediidi algatus võib oluliselt kaasa aidata muudetud Lissaboni strateegia eesmärkide saavutamisele, kuna väikeettevõtlus on oluline majanduskasvu, tööhõive, ärioskuste, innovatsiooni ja ühtekuuluvuse allikas ELis.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Praegusel hetkel ei ole diskussioonid krediteerimise taasalusamise meetmete üle päevakorral. Käesoleva majanduskriisi tingimustes ja eriti Rumeenia sarnastes riikides, mis peavad hetkel läbirääkimisi rahvusvaheliste finantsinstitutsioonidega, et saada laenu, on oluline, et pangad saaksid jätkata oma peamise funktsiooni täitmist, milleks on laenude pakkumine elanikkonnale.

Minu arvates on Härra Becsey raport innovaatiline, kuna see toob antud teema tagasi arutellu uuest vaatenurgast, liikudes pangandussüsteemist välja, et leida lahendusi praegusele finantsummikule.

Antud raport, mis käsitleb mikrokrediidi teemat, on suunatud ebasoodsas olukorras olevatele ühiskonna rühmadele, nagu näiteks vähemusrühvused, mustlaste kogukond ja maapiirkondade elanikud, kes kujutavad endast kasutamata potentsiaali ning soovivad tegeleda väikeettevõtlusega, kuid see ei ole võimalik, sest nad ei saa pangast laenu. Neil inimestel on kasutada väga vähe võimalusi.

Seetõttu hindan ma Härra Becsey ajakohast kogukonnafondi loomise ettepanekut, et võimaldada mikrokrediiti inimestele ja ettevõtetele, kellel puudub võimalus laenata pangalt, ning parandada selliste finantseerimisinstrumentide kohta oleva teabe kättesaadavust.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Ma sooviksin jääda erapooletuks Härra Becsey aruande osas Euroopa mikrokrediidi algatuse väljatöötamise kohta, et toetada majanduskasvu ja tööhõivet.

Ma olen nõus teatud punktidega aruandes, kuid samal ajal olen osadele punktidele kindlasti vastu ja seetõttu ei saa ma esitatud teksti täielikult toetada, millest tuleneb ka minu erapooletus.

Catherine Stihler (PSE), kirjalikult. – Mikrokrediidi skeemid võivad aidata paljusid maailma vaeseimaid, eriti naisi, välja täielikust vaesusest. ELi institutsioonid ja liikmesriigid peaksid selliste skeemide toetamisega rohkem tegelema.

6. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

President. – Sellega lõppevad ka selgitused hääletuse kohta.

Me jätkame oma tööd kell 15.00 avaldusega G-20 tippkohtumise ettevalmistamise kohta.

(Istung katkestati kell 13.35 ja jätkus kell 15.05.)

ISTUNGI JUHATAJA: Hans-Gert PÖTTERING*president***7. G-20 2. aprilli 2009. aasta kohtumise ettevalmistamine – Ühendkuningriigi peaministri ning Euroopa Nõukogu liikme Gordon Browne osalusel (arutelu)**

President. – Daamid ja härrad, austatud kolleegid, on suur au tervitada siin täna pärastlõunal Ühendkuningriigi peaministrit Gordon Browne. Härra peaminister, tere tulemast Euroopa Parlamenti.

(Aplaus)

Härra peaminister teeb Euroopa Parlamendile avalduse järgmisel nädalal toimuva G-20 kohtumise ettevalmistamise üle. Sellel tippkohtumisel, mis toimub Londonis neljapäeval, 2. aprillil 2009. aastal, on tõsiseks arutlusteemaks toimetulemine ülemaailmse majandus- ja finantskriisiga. See annab hea võimaluse nii tööstusriikide kui ka arengumaade juhtidel töötada koos ühise kava alusel, et saavutada kohene majanduslik stabiilsus ja pikemaajaline taastumine. Londoni kohtumisel tuleb kokku leppida makromajanduspoliitikas ja reguleerivates struktuurides, mis aitaksid meid tänasest kriisist välja, ning kehtestada parem ja jätkusuutlikum raamistik tuleviku jaoks.

G-20 esimees Gordon Brown on olnud aktiivselt rahvusvahelisel juhtpositsioonil ajal, mis on osutunud lähiajaloo üheks keerulisemaks perioodiks. Kiirus, millega ta on aidanud kaasa, et arendada G-20 rahvusvahelise majanduse juhtimise uueks tööriistaks, on innustav ning muljetavaldav. Peaminister on andnud ka kindla ning positiivse tõuke, et näidata seda, kui efektiivselt on Ühendkuningriik võimeline töötama koos oma partneritega Euroopa Liidus, kuna koos suudame leida innovaatilisi lahendusi paljudele meie ühistele väljakutsetele.

Ma olen alati uskunud Suurbritannia keskse rolli olulisust Euroopa Liidus.

(Aplaus)

Härra peaminister, me tervitame jõuliselt teie meelegi selles rollis.

Mul on suur rõõm anda sõna Suurbritannia peaministrile Härra Gordon Brownile.

(Aplaus)

Gordon Brown, Ühendkuningriigi peaminister. – Härra president, lubage mul teid tänada selle austusväärse kutse eest teile esineda ning eduka parlamendi eesistujariigi kohuste täitmise eest. Lubage mul teid tänada, lugupeetud Euroopa Parlamendi liikmed ning president Barroso juhitud Euroopa Komisjoni liikmed. Tänu teie kõigi tööle ning nendele põlvkondadele, kelle tööd me jätkame, saame me täna nautida rahu ning ühtsust Euroopas, mis kuulub tõesti inimajaloo suurimate saavutuste hulka ja on tänapäeval lootuskiireks maailmale.

(Aplaus)

Ja kui keegi mistahes riigis või kontinendil kahtleb selles, et inimese tahtejõud ja missiooniga esindajate julgus võib möödunud kümnendite lootusetusest hoolimata luua meile uue tuleviku, siis meenutagem neile, kuidas eurooplased 60 aastat tagasi rääkisid igaveseks kinnitunud vihavaenust ning suhetest, mida ei saa kunagi parandada. Nad rääkisid rängast, pikast ja kibedast külmast sõjast. Nad ei uskunud võimalusse, et Euroopas võiks kunagi valitseda täielik rahu, ning veelgi vähem seda, et me suudaks ühineda ja koostööd teha.

Siis küsigem neilt, kuidas on võimalik, et pärast aastatepikkust koostööd ja ühtsust, milles poliitilised äärmuslased kahtlesid, oleme me tugevamad ja kaitsumad kui kunagi varem.

(Aplaus)

Selle aasta 9. novembril tähistame me Berliini müüri langemise 20. aastapäeva: sündmust, mida kõik istungisaalis viibija peaksid kindlasti pidama üheks määravaimaks sündmuseks meie elus. Selle müüri kukutas inimeste otsus, et ühelgi barjääril, hirmutamisel, ega repressioonil ei lubata enam kunagi lahutada Euroopa inimesi.

Mu sõbrad, täna sel päeval ei ole enam vana Euroopat, uut Euroopat, ei Ida- ega Lääne-Euroopat. On vaid üks Euroopa ja see Euroopa on meie kodu.

Siin seistes tunnen ma uhkust, et olen britt ja olen eurooplane, esindades riiki, mis ei pea ennast Euroopast lahtirebitud saareks, vaid riigiks Euroopa keskel, mis ei ole Euroopa keerisjäljes, vaid koos Euroopaga edasiliikuv riik.

(Aplaus)

Seetõttu olen ma ka uhke, et Suurbritannia parlament kinnitas Lissaboni leppe suure häälteenamusega.

(Vali aplaus)

Ma usun, et Euroopal on ainulaadne positsioon maailma kohandamisel eesolevate globaliseerumise kaalukate väljakutsetega. Tänu meie ainulaadsele paiknemisele oleme saavutanud oma liidu. Ma sooviksin tänada Euroopa Parlamendi liikmeid. Te peaksite kõik olema uhked selle üle, mida me koos oleme saavutanud: parima ning suurima ühtse turu maailmas, mis täna pakub võimalusi 500 miljonile inimesele, ning edukama majandusliku koostöö kui kusagil mujal maailmas. Te peaksite olema uhked, et see on Euroopa Liidu saavutus.

Te peaksite olema uhke ka meie loodud laiahaardelise keskkonnakaitse raamistiku üle, mida võib lugeda Euroopa koordineerimise määravaks saavutuseks, mis teeb meie kontinendi esimeseks maailmas, kes end ise ühemõtteliselt madala süsinikusisaldusega majanduse teele asetab.

(Aplaus)

Veel peaksite te olema uhke selle üle, et maailma suurimate abiprogrammidega on Euroopa Liidus loodud kõige jätkusuutlikum pühendumus elude säästmisele ja muutmisele kui kusagil mujal maailmas.

Kõik need töö- ja tarbijaõigused, mida me kogu Euroopas nautida saame, on selle maja üksikute liikmete ning saadikurühmade juhitud kampaaniate tulemus.

Ärgem unustagem, et Euroopa Liidus on kõige laiahaardelisem sotsiaalkaitse maailmas, hõlmates õigustekogu ja kohustusi, mis laienesid Suurbritannia inimestele ajal, kui meie valitsus, võin uhkusega öelda, pööras riigi ajaloos sotsiaalse lehekülje.

Härra president, need Euroopa edusammud oleks võimatud ilma inimeste vahelise koostööta, mille olete võimalikuks teinud teie ja see parlament. Jah, me näeme, et ühtsust arendavad erinevate riikide ametnike kohtumised. Ning me näeme ühtsust riigijuhtide kohtumisel. Kuid see ühtsus on demokraatlik ühtsus, mille juured asuvad parlamendis esindatud inimeste ühtsetes väärtustes ning lepetest ja institutsioonidest ühendavad meid enam just need määravad väärtused: meie usk, et Euroopa Liidus arenevad vabadus, majanduslik progress ja sotsiaalne õiglus käsikäes või üldsegi mitte.

Nende väärtuste juured peituvad koostöö käigus saadud kogemustes: tõsiasi, et vabadus ei tohi kunagi muutuda reegliteta rusikavõitluseks; turud peaksid olema vabad, kuid mitte kunagi väärtusetud ja usk, et ausus on tähtsam kui vaba konkurents.

Me oleme sellest kriisist taas õppinud, et jõukus ei ole ühiskonnale suur väärtus, siis kui see teenib vaid jõukate huve. Rikkus on väärtus ainult siis, kui see kuulub kõigile, mitte ainult kindlale kogukonnale.

See ei ole lihtsalt meie poliitiline filosoofia, vaid Euroopas usume me nendesse tõsiasjadesse, sest me oleme selle oma riikides teoks teinud.

Nüüd, keset globaalset majanduskriisi, mis oma kiiruselt, mastaabilt ja kaalult on ajaloos üsna pretsedenditu, soovin ma teiega arutada, kuidas rakendades neid väärtusi, mis on nüüd osa meie DNAST: euroopa ajaloo jooksul saadud õppetunnid, oleks võimalik Euroopal ja muul maailmal vastu astuda globaliseerumise neljale suurele väljakutsele: jooksva globaalse kapitalivoo rahanduslik ebastabiilsus, energiapuuduses vaevleva maailma keskkonna olukorra halvenemine, ekstremism ning sellega kaasnevad ohud enneolematult liikuva maailma turvalisusele ja vaesuse kasv süveneva ebavõrdsusega maailmas.

Samuti sooviksin ma arutleda selle üle, kuidas oleks võimalik, tehes koostööd ja juhtides globaalset majandust õigesti, miljardid Aasia inimesed, kes hetkel on vaid *oma* kaupade tootjad, muuta tulevikus *meie* toodete tarbijateks, kuidas me näeme ette järgmise kahekümne aasta jooksul keskklassi töökohtade arvu ning palkade suurimat kasvu, ja millisena näeme me tänastest probleemidest hoolimata ette maailma majanduse kahekordistumist, mis loob uusi võimalusi kõikidele meie riikide elanikele.

Ma tahan arutleda selle üle, kuidas muuta maailm, mis täna paistab kui mitte väga jätkusuutlik, ebakindel ja ebavõrdne, tõeliselt globaalseks ühiskonnaks, mis on jätkusuutlik, turvaline ja õiglane kõigi jaoks.

Lubage mul korrata: ma usun, et Euroopa Liidul on tuleviku loomisel ainulaadne positsioon, täpsemalt seetõttu, et me oleme viimase 60 aasta jooksul tõestanud Euroopa võimet riikidevahelise koostöö, inimestevahelise koordineerimise ja mitmekesise ühtsuse loomise abil tulla toime väljakutsetega.

Mõned teist teavad, et ma olen seda teemat palju aastaid arendanud, et saavutada globaalse Euroopa ning majandusreformide toimimine. Ma tean, et mõnede kriitikute arvates toetan ma rohkem globaalset kui Euroopa tegevust. Kuid ma olen viimastel aastatel nii tugevalt antud seisukohal olnud just seetõttu, et ma soovin siiralt Euroopale maailma asjades juhtpositsiooni, ja ma usun, et Euroopa riikidel on vabaduse, õigluse ja vastutustunde väärtuste ümber koondununa maailmale nii palju pakkuda, et ka see ühtseks muutuks.

Ma sooviksin näha avatud, vabakaubanduslikku ja paindlikku globaliseerumist, mis oleks ka reformiv, kõikehõlmav ning jätkusuutlik. See on see sõnum, mille Euroopa võiks majanduslikult raskel ajal ülejäänud maailmale saata.

Nagu te teate, raputab täna maailma rahvusvaheline torm. Selle mõjust ei ole puutumata jäänud ükski Euroopa riik. See tabab igat ettevõtet, igat töötajat, igat majaomanikku ning igat perekonda.

Olgem teineteise vastu ausad: meie globaalne majandussüsteem on arenenud ja muutunud vastupidiseks meie perekondades, kogukondades ning kõikides teistes eluvaldkondades au sees olevatele ja kinnistunud väärtustele: teineteise vastu aus olemine, vastutustundlikkus, raske töö hindamine, mitte liigse külluse ülistamine.

Selle asemel on laastavalt levinud pangandusderivaatidele sarnased keerukad tooted, mis toetasid riski hajutamist üle terve maailma. Me ei saa enam lubada riski vastutustundetut edasikandmist üle kogu maailma. Ma ütlen, et kõik varipangandussüsteemi osad tuleb nüüd järelvalve alla võtta.

(Aplaus)

Ühes riigis või regioonis määratud turupiirangud on üle võetud kõikide riikide vahelisse ülemaailmsesse konkurentsi. Ma ütlen, et isereguleerimise edendamine ei ole piisav, sest see võimendab vaid allakäiku. Me peame kokku leppima läbipaistvuse, avalikustamise ja ka hüvitamise rahvusvahelistes standardites.

(Aplaus)

Meile on teada, et samamoodi nagu globaliseerumine on ületanud riigipiirid, on see ületanud ka moraalsed piirid. Nagu me omast kogemusest võime öelda, on kontrollimata turul ohjeldamatu vabakaubanduse probleemiks tehingute, omakasu motivaatorite, tarbijavaliku ning hinnasildi väärtustaju vaheliste kõikide suhete võimalik nõrgenemine.

Kuid hea ühiskond ja tugev majandus vajavad selget väärtustaju. Nad ei vaja turul moodustuvaid väärtusi, vaid meie poolt turule toodavaid väärtusi: aususe, vastutustunde, õigluse ning raske töö hindamise ehedaid väärtusi, mis ei kujune turgudel, vaid mis tulevad tõesti südamest.

Ma teen ettepaneku, et alustades tänasest debatist ajal, kui valmistume järgmise nädala Londoni kohtumiseks, võtaksime meie kui Euroopa keskse rolli, et asendada kunagi Washingtoni konsensuseks nimetatud kokkulepe uue tänapäevase põhimõttelise majandusliku konsensusega.

Olles silmitsi kõikide nende globaalsete probleemidega, ei saa me lihtsalt paigal seista. Me peame tegutsema. Loomulikult on meil valikud ning ma olen teadlik kiusatusest taganeda, et kohaneda selle uue ebastabiilse olukorraga, üritada end turvaliselt tunda, tõstes silla üles ning liikudes ajas tagasi. Kuid ma ütlen teile, et kui me oleme ajaloost midagi õppinud, siis seda, et proteksionism on lüüasaamispoliitika, taganemise ning hirmu poliitika, ja et lõpuks ei kaitse see mitte kedagi.

(Aplaus)

Isolatsioonikarile suundumise asemel võiksime me plaanida koostöö tegemist. See on kõikide meie riikide huvides. Seetõttu teengi ma ettepaneku, et Euroopa asuks juhtima julget plaani, mis tagaks pangandussüsteemi muudatused kõikidel kontinentidel. Nii avaksime me tee jagatud õitsengule, milles osalevad kõik riigid, kes määravad koos globaalsete finantsreeglite standardid ning kõik kontinendid süstiksid majandusse vajalikke ressursse, mis tagaksid majanduse ja töökohtade arvu kasvu.

Milline oleks töökava? Esmalt, turud on meie huvide teenistuses, mitte meie turgude teenistuses. Seetõttu oleme me praegu Suurbritannias ja teistes Euroopa riikides kaotamas pangandussektori määramatust, mis Ameerikas on juba tehtud, et jätkata laenamist inimestele, kes vajavad seda, et jätkata oma igapäevaelu nendel

rasketel aegadel. Ma usun, et USA, ÜK ja Euroopa plaanide taga olev ühine pankade bilansi puhastamise põhimõte aitab uuesti tekitada kindlustunde ning taastab laenamise laiemale majandusele.

Esmakordselt on meil ülemaailmeline konsensus, mis kajastub Larosière raportist, Paul Volckeri G30 raportis, Turneri Ühendkuningriikide raportis. Euroopas ja terves maailmas tuleks regulatiivsete standardite abil läbi viia rahandusliku stabiilsuse reform, mille eesmärgiks oleks kaitsta inimeste sääste, ja seda tuleks rakendada ning jälgida kõikidel maailma kontinentidel.

Ma usun, et esmakordselt me peame nõustuma ka suurte muudatuste vajadusega koordineeritud tegevuses, mis on märgiks maksuparadiiside lõpu algusele.

(Aplaus)

Öelgem kõik koos, et seadused peavad kehtima kõikidele pankadele, kõikjal ja alati, ilma varipangandusele erandeid tegemata, ilma ühegi peidupaigata maailmas maksudest hoidujatele, kes keelduvad maksmast õiglast osa.

Me teame ka seda, et ülemaailmne fiskaal- ja rahaline stiimul võiks olla igas riigis meie majandusele poole efektiivsem, siis kui see oleks kohandatud kõikides riikides. Ma usun, et sel aastal näeme me maailma ajaloo suurimaid intressikärpeid ning suurimate finantsstiimulite rakendamist kui kunagi varem.

Ma olen kindel, et Londoni kohtumine on võimalik rajada tegevusele, milles Euroopa Ülemkogu ja G-20 rahandusministrid mõni päev tagasi kokku leppisid. Me teeme kõik võimaliku, et luua töökohti ja saavutada vajalik majanduskasv. Ma usun, et kogu Euroopa nõustub president Obamaga, kes on öelnud, et meie tegevus peab olema pidev ja jõuline, kuniks endine olukord taastuma hakkab.

Samuti vastutame me tööpuuduse eest. Ma arvan, et keegi ei peaks olema kuude kaupa töötu, ilma et talle pakutaks väljaõpet, tööd või abi töö otsimisel, ja ükski koolilõpetaja ei peaks pärast õpinguid pikalt töötä olema, ilma et talle pakutaks võimalust omandada tulevikuks vajalikke oskusi.

Ma arvan ka seda, et antud kriisis peame me rakendama kiireid, tõhusaid ja mastaapseid meetmeid, et luua madala süsinikusisaldusega tootmine ning jätkusuutlik majandus. Euroopa juhtis tööstusrevolutsiooni ja nüüd saame juhtida madala süsinikusisalduse revolutsiooni: investeerida energiasäästlikkusesse, laiendada taastuv- ja tuumaenergia tootmist, näha ette süsiniku püüdmist ja ladustamist, arendada intelligentseid elektrivõrke, tuua seeriatootmisse elektri- ning ülimaldala süsinikuemissiooniga autod. Seetõttu on mul suur au osaleda Euroopa 2020. aasta energeetika ja kliimamuutuste paketi, mille me 2008. aasta detsembris parlamendi otsusega kinnitasime ja mis seab kõrgeimad standardid globaalsele juhtpositsioonile, et saavutada kliimamuutuste kokkulepe, mille teostumist loodame sellel aastal Kopenhaagenis.

(Aplaus)

See, mida me mõnedes Ida- ja Kesk-Euroopa riikides praegu kogeme, näitab meile selgelt, miks me peame looma uue majandusliku koostöö, et abistada riike ajal, mil nad abi vajavad.

Selleks, et aidata kapitali äravoolu tõttu vaevlevaid riike, tuleb volitada uus reformitud Rahvusvaheline Valuutafond, kus on paremini esindatud arengumaad ja kus ressursse peab olema vähemalt 500 miljonit USA dollarit – kaks korda rohkem kui tänasel päeval, mis aitaks toetada nende riikide pankade võimete restruktureerimist ja jätkata tööstusele laenamist. Ma soovin Rahvusvahelist Valuutafondi, mis ainult ei reageeriks kriisile, vaid aitaks ka kriise ära hoida, ja ma soovin Maailmapanka, millel on ressursid, et vältida vaesust ning ka laiendada ärikrediidi kokkuvarisemisel kaubandust üle kogu maailma.

Nagu me mäletame, on Euroopa Liit ja selle parlament väga edukalt laienenud ja võtnud vastu uusi liikmeid ning ma ütlen ELi Ida-Euroopa liikmesriikidele, et me ei pööra teile nüüd selga. Me teeme kõik, mis võimalik, et olla teie poolel.

(Aplaus)

Ärgem unustagem, et vaeseimate riikide sadadele miljonitele inimestele, kes on tõugatud äärmuslikku vaesusesse, ei ole see kriis muud kui elu ja surma küsimus. Karm tõde on see, et kuna pangad võivad pankrotistuda ja turud kokku kukkuda, võib sellel aastal lisaks kümnele miljonile lapsele surra veel pool miljonit last, sest piltlikult öeldes on nad liiga vaesed, et elada. Kümme ja pool miljonit last ei ole lihtsalt statistika. See on esimene laps, seejärel tuleb teine, siis kolmas ja neljas. Kõik nad ei ole lihtsalt lapsed, vaid nad on ka kellegi lapsed. Ükski nendest matustest ei tohiks toimuda. Kõiki elusid oleks võimalik päästa. See on tragöödia, mis puudutab minu, ja ma usun, et ka teie hinge.

(Aplaus)

Rasked ajad ei tohi saada kunagi meile ettekäändeks, et pöörata selg maailma vaeseimatele ja lasta põhjaläinud pankadel murda abianndmise lubadusi või õigustada abi mitteandmist. Selle asemel, et lasta meie Euroopa abikohustel lihtsalt kavatsuseks, seejärel ähmaseks püüdluseks ja lõpuks vaikivaks reetmiseks muutuda, peaksime oma jõupingutusi mitmekordistama, et meie põlvkond muudaks vaesuse lõpuks ometi ajalooks.

(Aplaus)

Koos saame pakkuda suurimat finantsstiimulit, suurimat intressimäärade vähendamist, suurimaid reforme rahvusvahelises finantsüsteemis, esimesi rahvusvahelisi pangandustasude ja -standardite põhimõtteid, esimest ülemaailmset ja laiahaardelist tegutsemist maksuparadiiside vastu ja esmakordselt ülemaailmses kriisiolukorras uut ja täiendavat abi vaestele.

Kuidas me saavutame selle muutusteks vajaliku globaalse konsensuse? Lubage mul öelda, et üheks meie parimaks võimaluseks on Euroopa ja teiste kontinentide vaheline koostöö. Täna soovin ma rõhutada ka seda, et Euroopa ja Ameerika suudavad teha veelgi tihedamat koostööd.

Ma rääkisin eile president Obamaga sellest, millest ma soovin täna teiega rääkida: uuest ajajärgust Euroopa ja Ameerika vahelises koostöös. Viimaste aastate jooksul ei ole Ameerika liidrid nii innukalt Euroopaga finantsilise stabiilsuse, kliimamuutuste, turvalisuse ja arengu valdkondades kõikidel tasemetel koostööd teinud. Harva on selline koostöö nii ilmselgelt kasulik kogu maailmale.

Alates mõne päeva pärast toimuvast ELi ja USA tippkohtumisest, ajal kui president Obama tuleb Prahasse, saame me iga-aastase kohtumise muuta pidevaks progressiivseks partnerluseks, mis tooks kaasa täna väga vajalikud globaalsed muutused.

Mõelge kõikidele nendele eelistele, mis Euroopal ja Ameerikal tänu sellele uuele üleatlandilisele koostööajastule tekivad ja mida sellega võimalik saavutada on. Tehkem koostööd, et saavutada uus ülemaailmne kliimamuutuste kokkulepe, mille algatas kantsler Merkel G8 kohtumisel 2005. aastal, et vähendada süsinikdioksiidi emissiooni rohkem kui kunagi varem. Tehkem koostööd, et lüüa Pakistanis ja Afganistanis kasvavat terrorismi, mis võib igal hetkel ükskõik millist riiki tabada.

President Sarkozy juhtimisel on Prantsusmaa liitumas taas NATO põhiosaga ning see aitab Euroopal koostöös Ameerikaga saavutada seda, mis oli kunagi unistus, kuid nüüd on minu arvates võimalik: maailma, kus tuumarelvade arv ei suurene ja tuumariigid lepivad kokku reaalses tuumarelvade arsenalih vähendamises.

(Aplaus)

Tehkem koostööd ka selle hädavajaliku saavutuse nimel, mida kõik meist oma eluajal näha soovivad ja mida kõik selles parlamendis esindatud parteid, ma usun, ihaldavad: rahu Lähis-Idas, turvaline Iisraeli riik kõrvuti elujõulise Palestiina riigiga.

(Aplaus)

Kuid kõige kohesem, mida Euroopa ja Ameerika koostöö võiks anda, on täiendavate töökohtade loomisele ning ettevõtluse ja kaubanduse arendamisele suunatud tegevuste tulemused, sest koos suudame vastu astuda meie ajastu suurtele finantsväljakutsetele.

Ühelt kõige kuulsamalt eurooplaselt Michelangelolt pärineb kõnekäänd, et parem on seada siht liiga kõrgele ja sellele alla jääda, kui seada siht liiga madalale ja õnnestuda. Sellise Michelangelo poolt kirjeldatud valikuga seisame täna silmitsi, sest kui ma vaatan täna siin istungisaalis ringi, siis näen ma, et kõik siinviibijad ei ole ainult tunnistajad ja pealtvaatajad, vaid ka potentsiaalsed muutuste läbiviijad, vabad oma enda saatust muutama.

Sündmused ei pea Euroopa inimesi valitsema. Mis iganes ka ei juhtuks, suudame me sündmusi valitseda. Seega öelgem enda kohta, et ka kõige halvematel aegadel, kõige suurema majandussurutisega jätkub meil usku tulevikku ning koos muudame ja uuendame oma ajastu maailmakorda.

Ma usun, et alles ajalooraamatu kirjutamisel suudetakse tõeliselt tabada nende erakorraliste väljakutsete mastaapi, millega riigid praegu kõikidel kontinentidel globaliseerumise tulemusena silmitsi seisavad. See on midagi enam kui muutuste aeg meie ühises ajaloos. See on muutuste maailm ja me peaksime endile meelde tuletama, et Euroopa ajaloo pöördelisi kümnendeid ei ole nende toimumise ajal kunagi täielikult mõistatud.

Kui te vaatate tagasi renessansile, mida võib lugeda üheks maailma tähtsaimaks ajastuks, siis ei saa me selle mõju maailmale siduda vaid kindla kuupäeva, isiku või saavutusega. Või valgustus – me ei saa öelda kindlalt, millal ja kelle poolt see algatati, me vaid teame, et ilma selleta tänapäeva Euroopat ei eksisteeriks. Kui me vaatame tagasi tööstusrevolutsioonile, siis ei saa me osutada kuupäevale, millal see algas, ega tõsta esile vaid ühte leiutajat, töösturit või juhatust, kes seda juhtis. Sündmuste kohta, mida omal ajal ei mõistatud, saame me alles täna öelda, et me kõik oleme sellest kasu saanud.

Meie põlvkond seisab vastamisi muutustega maailmas, mida ei ole veel täielikult mõistetud, ning me saame progressi kas kiirendada või aeglustada iga päev langetavate arvukate otsustega. Ma ütlen nende hämmastavate muutuste kohta maailmas, et kliimamuutusi, keskkonnanõudeid, energiavajadusi, terrorismiohtu, vaesust ja ebavõrdsust tuleb takistada ja finantskriisiga peab tegelema, kuid me ei tohi taanduda proteksionismini, mis on tee laostumiseni.

Jäägu meie pärandiks, et me nägime ette ja kujundasime meie uue ajastu jaoks tõelise globaalse ühiskonna, et ebaõigluse ja ebavõrdsuse asemel oleks globaliseerumise õigluse jõud globaalses ulatuses, et ühistele ideaalidele loodud ja ühtsetel väärtustel põhinev ühinenud Euroopa aitaks luua uut maailma.

(Kestev aplaus)

President. – Härra peaminister, Euroopa Parlamendi nimel soovin ma teid tänada selle tähelepanuväärse kõne eest Euroopa Parlamendis.

(Aplaus)

Nüüd on mul hea meel kutsuda siia sõnavõtuks Euroopa Komisjoni president José Manuel Barroso.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Härra president, G-20 kohtumine Londonis saab versta-postiks globaalsele vastusele globaalse kriisi osas. Ma olen veendunud, et peaminister Browni juhtimisel see ka õnnestub.

Globaalse vastuse algatus globaalse kriisi kohta tuli Euroopast. Ma tuletan meelde, et nii president Sarkozy kui ka ma ise käisime Camp Davidis president Bushile globaalse vastuse asjus ettepanekut tegemas. G-20 kohtumine Washingtonis 2008. aasta novembris oli otseselt nende ühendatud jõupingutuste tulemus.

Seetõttu on Euroopal eriline vastutus praeguse G-20 kohtumise arengu eest. Me soovime, et Londoni kohtumine õnnestuks ja ma olen kindel, et see õnnestubki. Euroopa ühineb Londonis ning meil on ühine sõnum. Nagu 27 liikmesriiki eelmisel nädalal Euroopa Ülemkogus otsustasid, on meil Londoni kohtumiseks ennetav päevakava. Me tahame keskenduda maailmamajanduse ergutamise tulemustele ning kõikide finantsinstitutsioonide reguleerimisele, alates pankadest ja riskimaandusfondidest kuni krediitdivõime ametite uute reeglite kehtestamiseni.

Me peame olema kindlad, et majanduse ergutamise ja määruste täiendamise osas ei oleks lahkarvamusi: me vajame mõlemat. Tegelikult peame sellest veel edasi liikuma. Me peame tõrjuma ka majanduslikku rahvuslust ja proteksionismi ning uuendama oma kohustusi vähem arenenud riikide ees, et Euroopa suudaks täita püstitatud aastatuhande arengueesmärgid.

Majanduskasvu pidurdumine on eriti tõsine. Seega on vajalik pakkuda majandusele koordineeritud stiimulit, toetades üldist nõudlust. Euroopa Liit on sellel rindel juba üsna palju ära teinud: meie üldine rahanduslik jõupingutus, mis hõlmab nii otsest tegevust kui ka automaatset stabiliseerimist, moodustab SKTst umbes 4%.

Nüüd peame jõuliselt rakendama oma taastamisplaanid. Me teame, mida teha vaja on: saada laenu uuesti liikuma; hoida inimeste töökohti ja täiendada nende oskusi ajaks, kui majandus pöördub taas tõusule; jätkata investeringuid tootlikkusesse ja Euroopa konkurentsivõimesse. Komisjon jälgib ja hindab liikmesriikide tegevust, et koordineerida üldist vastamist kriisi eest.

Finantsreeglite osas soovib Euroopa Liit piirid kaugemale nihutada. Reeglitest ei tohiks olla puutumata ükski finantstoode, institutsioon, turg ega võimupiirkond. Kuid reeglid ei tohi olla reguleerimise pärast, vaid meil on vaja rohkem reegleid, sest meil on vaja, et turud taas õigesti toimiksid ning töökohti ja investeringuid finantseeriksid. Ainult sel viisil on võimalik taastada kindlustunne ja see on väga oluline. Vajaliku kindlustunde tingimuseks avatud majanduses on eetilise tausta andmine finantssüsteemile.

Euroopa Liidus need piirid juba liiguvad. Komisjonile on esitatud kapitali piisavuse ja krediitdivõime ametite kohta käivad ettepanekud, ning nende üle arutletakse ka parlamendis. Järgnevate nädalate jooksul võtab

komisjon päevakorda riskimaandusfondide, eraomandi ja täiendavate hüvitiste kohta käivad ettepanekud ning juunikuiseks Euroopa Ülemkoguks esitab komisjon uue Euroopa järelevalvesüsteemi paketi. Euroopa Liit on liikumas. Me ütleme seda Londonis selge ja kõva häälega, et me saaksime oma partneritega, nimelt meie Ameerika sõpradega, koostööd teha.

Me tahame, et teised koos meiega liiguksid. Me vajame globaalse majanduse jaoks globaalseid reegleid. Toogem näiteks langenud väärtused: ilmselgelt ei voola raha majandusse tagasi, siis kui me ei vabasta pangandussüsteemi võlgadest. Euroopa Liidul on nüüd komisjoni välja töötatud raamistik, et tegeleda selle probleemiga. G-20 rahandusministrid arutasid vähem kui kaks nädalat tagasi põhjalikult langenud väärtuste menetlemist. Nende vastu võetud põhimõtete kogu ühtib selles küsimuses suuresti Euroopa Liidu vaadetega. Seega on meil taas ainulaadne rahvusüleste ja riikidevaheliste reeglite määramise kogemus ja me näitasime, et Euroopa Liit on globaliseerumisreeglite väljapakkumisel, mitte pealesurumisel, paremini valmistunud kui keegi teine.

Londonis peab Euroopa Liit andma ka kindla proteksionismi tõrjumise sõnumi. Me kaitseme kodust siseturgu, hoides see avatud ja samuti töötame avatud globaalse turu nimel. Me ei tohi Doha kõneluste osas järeleandmisi teha ning peame jõudma peagi kokkuleppele. Samuti ei tohi me unustada kõige suurema puuduse käes vaevlevaid riike: peame jääma enda jaoks püstitatud aastatuhande arengueesmärkide juurde.

Me peame meeles pidama, et meie rakendatavad tegevused on ainus vahend, millega parandada inimeste heaolu. Need abinõud ei ole finantssüsteemi kui ühe majanduse segmendi, vaid inimeste huvides. Praeguses pöördepunktis tähendab see seda, et me peame töötuse ja majanduslanguse mõjusid Euroopa Liidus pehmendama ja leevendama. Just tööpuudus on praegu meie esmane mure. Selleks, et säilitada inimeste tökohad ja panna tulevikumõtete jaoks nende ümberkoolitamist toetavad ideed ja tegevused liikuma, toimub 7. mail tööhõivealane kohtumine. Me töötame koos sotsiaalpartneritega, sest me usume, et ka see, idee töötada koos sotsiaalpartneritega, on osa meie Euroopa mudelist, ja me usume, et sel viisil saame aidata töötajatel valmistuda tulevikumõtete jätkusuutlikkus ja madala süsinikusisaldusega majanduses, kuhu me tahame Euroopa juhtida.

Seetõttu peab Londoni G-20 kohtumine looma paljusid valdkondi hõlmava väga ambitsioonika programmi. Ma olen kindel, et Gordon Browni juhtimisel ja tugeva Euroopa toetusel saavutatakse G-20 kohtumisel rahvusvahelise majanduse osas globaalne konsensus.

(Aplaus)

Joseph Daul, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (FR) Härra president, daamid ja härrad, ma tervitan Suurbritannia peaministrit härra Gordon Browni, kes juba paari päeva pärast võõrustab G-20 kohtumist, mida Euroopa on oodanud rohkem kui kunagi varem.

Esimene kriisist saadud õppetund on see, et tänapäeva ühendatud majanduste puhul on riiklikul tasemel lahendused mõeldamatud. Tuleb tunnistada, et raskused, mis jõuavad meieni peamiselt Ühendriikidest ja on peamiselt tekkinud eeskirjade puudumise tõttu, on Euroopas kanda kinnitamas ning härra Brown peab mõistma, et me oleme tugevad vaid siis, kui me räägime ühtse häälena, et kaitsta oma ühiseid huvisid. See peab olema piisavalt tugev, et viia kõik regionaalsed majandused uue kasvu teele. Ma ei saa mainimata jätta Härra Manuel Barrosot ja fakti, et G-20 kutsuti kokku just Euroopa ja eriti Nicolas Sarkozy eestvedamisel, selleks et taastada finantssüsteem, mis oli kaotanud sisu.

Euroopa kaks peamist põhimõtet on solidaarsus ja vastutustundlikkus. Oleme valmis kollektiivselt abistama ja toetama neid, kellel on kõige raskem. Ma küll soovin teie riigile kõike paremat, Härra peaminister, kuid kõige viimased IMF-i andmed on kahjuks teie jaoks väga murettekitavad, nagu need on ka teistele Euroopa Liidu riikidele, eriti aga Ungarile.

Ma töötasin mitu aastat vabatahtliku tuletõrjujana ning ma tean, et kui maja põleb, siis ei lähe kaua aega selleni, kui leegid ohustavad ka naabri maja.

Mu kaasliikmed, teie vasakpoolsed sõbrad täiskogus nõuavad pärast minu etteastet kahtlemata veelgi sotsiaalsemat Euroopat ja rohkem kaitset. Enne kui nad seda teevad, sooviksin ma korrata, et need lihtsustatud loosungid, mis kaasavad raha kulutamise, mida meil ei ole, on täpselt need samad, mille tulemuseks oli kaheksakümnendatel paljudes Euroopa riikides poliitika läbikukkumine.

(Aplaus)

Loomulikult mitte teie riigis, härra peaminister. Ma kinnitan, et kaheksakümnendatel ei olnud see teie valitsus. Need samad liikmed ei jäta kordamata, et käesolev kriis on globaliseerumise ja turumajanduse tulemus. Ma vastaksin neile juba ette, et tänu turumajandusele on meie kaaskodanike keskmine sissetulek viimase 40 aasta jooksul tõusnud üle 40%. Ma tuletaksin neile meelde ka seda, et väljaspool turumajandust olevates riikides kohtusid inimesed Berliini müüri varjus oma hästi dokumenteeritud saatusega, samal ajal kui globaliseerumine ja turumajandus tõid lääne-eurooplastele keskmiselt 2% majanduskasvu aastas. Kõik see näitab, et sotsialistliku Euroopa kaitsjad ei ole ilmtingimata need, kelleks nad ennast peavad.

Härra peaminister, Euroopa integratsioon on alati olnud riikide kodanikevahelise solidaarsuse küsimus ning sel keerulisel ajal, kus me praegu oleme, on Euroopa kohuseks rohkem kui kunagi varem oma tegudega seda uuesti tõestada. Pankade toetamine oli vajalik, sest muidu oleks pankasid usaldanud inimesed kogu oma rahast ilma jäänud. See on tähtis, kuid sellest ei piisa. Meie esmaseks kohuseks peab olema toetada töö kaotanud inimesi ning perekondi, kellel on raske ots otsaga kokku tulla. Kindlustunde ja töökohtade taastamine on võimalik ainult majanduse tõusule pööramisega ning ettevõtlust edendava majandus- ja rahanduskeskkonna taastamisega. 400 miljardi eurone Euroopa abiprogramm aitab meil sellest kriisist välja tulla. See aitab teha uusi investeeringuid, suurendab nõudlust ja samuti toetab majanduskasvu ning uute töökohtade loomist.

Euroopa siseturg võib toimida olulise instrumendina ning mistahes proteksionistlik abinõu võib olukorda *vastupidiselt* teravdada. Härra Brown, proteksionismi hukkamõistmisest üksi ei piisa. Me peame oma riikides vältima ka sanktsioneerivaid loosungeid, nagu näiteks „Suurbritannia töökohad Briti tööliste“, sest see viiks meid väga ohtlikku majanduslikku natsionalismi. Kuid ma usaldan komisjoni, kes valvab seaduste täitmist ja tagab meie ettevõtetele vaba ja õiglase turu. Meie eesmärgiks on luua uus stabiilsem parema järelvalvega ning rohkem läbipaistev globaalne finantsarhitektuur. Me peame kiirustama Basel II reformidega ning võtma riskantsed fondid range järelvalve alla.

Härra peaminister, ma hindan seda, et te ei tulnud siia oma ideid peale suruma, vaid kodanike selgitusi kuulama. Ning ärge unustage, Härra minister, eriti järgmisel nädalal, et te olete tõeline eurooplane.

(Aplaus)

Martin Schulz, fraktsiooni PSE nimel. – Härra president, milline julge kõne ja suurepärase kirjeldus praeguse aja vajadustest! Härra peaminister, just seda teed mööda peaksime edasi liikuma, ning meie, Euroopa sotsiaaldemokraadid, kes me räägime nii oma fraktsiooni kui ka Euroopa sotsiaaldemokraatliku liikumise juhi Härra Rasmusseni nimel, nõustume iga sõnaga teie kõnest. See on suurepärase siht.

(Aplaus)

– (FR) Mis puutub mu kaasliikme härra Dauli kommentaaridesse, siis vähim, mida Euroopa Parlamendi fraktsiooni esimehelt võiks oodata, on võime eristada proteksionismi ja sotsiaalset kaitset. Nendel kahel on väga suur vahe.

(Aplaus)

Kuigi teie president Härra Sarkozy võib teada üht-teist proteksionismist, ei tea ta kindlasti midagi sotsiaalsest kaitsest.

(DE) Teil on õigus, härra president, see on tõesti suur hetk. G-20 kohtumise eel on härra Gordon Brown tulnud rääkima siia, Euroopa Parlamendi ette. See näitab, et Euroopa rahvaste foorum, Euroopa Parlament, on kõige õigem koht, kus oma vaateid esitleda, mida teie, härra peaminister, täna meile kirjeldasite.

Seetõttu on teie visiit midagi enam kui Euroopa Parlamendi külastamine. See on suur eeskuju, kuna teie oma riigi peaministrina ning G-20 kohtumise võõrustajana annate Euroopa Parlamendile tähtsuse, mida see väärt on. Sellega pean ma silmas, et te arvestate Euroopa Parlamenti kui kohta, kus Euroopa kontinentaalsete suhete ning Euroopa ja teiste maailmajagude vaheliste suhete raamistikus tuleb arutada rahvusvahelist ja riikidevahelist poliitikat. Täna teid selle eest väga, härra Brown. Te olete toiminud õigesti.

(Aplaus)

Härra peaminister, te mainisite kolme olulist põhimõtet, mida ma sooviksin välja tuua, sest need on ka meie liikumise fundamentaalsed põhimõtted. Otsustavaks teguriks ei olnud üksikisiku ahnus. Ahnus on olnud inimajaloo püsivaks tunnusjooneks ja see ei kao kunagi. Probleem seisneb süsteemis, kus üksikisiku ahnus saab levida ja laastavaks muutuda. Viga on süsteemis. See taltsutamatu turu radikalism ja liberalism on läbi kukkunud ja pankrotistunud. Seetõttu tuleb seda muuta.

Järelikult oli teil õigus, kui ütlesite, et vajame erakapitali ja riskifondide jaoks üle-euroopalisi ja -maailmseid seadusi, et peame sulgema maksuvabad keskused ning looma reeglid krediidiireitingu agentuuridele. Lisaks tuleks keelata fiktiivne müük. See kujutab endast suurt hulka abinõusid, mida me oleme härra Rasmusseni juhtimisel ja teiste fraktsioonide vastasseisust hoolimata juba pikka aega nõudnud. Just täpselt seda tuleb teha.

(Aplaus vasakult)

Ma tean, lugupeetud kaasliikmed paremal, et teil on raske tunnistada oma kümne aastat edendatud poliitika läbikukkumist. Teil on raske toimuvaga sammu pidada. Ma saan sellest aru, kuid see ei muuda fakti, et te olete alati antud poliitikale vastu olnud.

Teil on õigus, siis kui ütlete, et tuumarelvastumise võiduajamine peab lõppema. Teil on õigus, et koostöö Ameerika Ühendriikidega aitab meil liikuda tuumarelvade leviku tõkestamisel uude ajastusse. Samuti on teil õigus, et me vajame ühiskonnas inimeste vahel solidaarsust, kuid me vajame seda ka riikide vahel. Seega ma kinnitan oma fraktsiooni nimel, et uued liikmesriigid võivad liidule kindlad olla. Härra peaminister, ka selles osas olete te õigel teel.

Ma tahaksin välja öelda veel viimase mõtte. Palun minge G-20 kohtumisele sõnumiga, et kui keegi üritab praeguses majanduskriisis loobuda keskkonnapoliitikast majanduspoliitika kasuks, siis teeb ta katastroofilise vea. Majanduskriis möödub, kuid kliimamuutused jäävad. Seetõttu vajamegi me mõlemat. Üle kõige vajame me efektiivset võitlust, et saavutada parem kliimapolitiika. See pingutus pakub ka arvukalt võimalusi, et luua palju uusi töökohti. Nende kahe asja kombineerimine on täpselt õige lähenemine.

(Aplaus)

Gordon Brown pidas suurepärase kõne. Mida enam parempoolsed öeldule vastu on, seda enam selgub teie kõnest, härra Brown, et te olete õigel teel. Meil on väga hea meel, et täna rääkis siin tõeline sotsiaaldemokraadist valitsusjuht.

(Aplaus)

Graham Watson, fraktsiooni ALDE nimel. – Härra president, ma tervitan peaministrit sellel „Browni G-20 maailmaturnee” esimesel etapil. Härra peaminister, te olete G-20 kohtumiseks koostanud mahuka päevakava, alates võitlusest vaesusega kuni tuumarelvastuse leviku tõkestamise ning rahuni Lähis-Idas, ning ma soovin teile edu. Minu fraktsioon õnnitleb teid ja teie kolleege Euroopa Ülemkogus ühtse lähenemise piiride koostamise puhul järgmise nädala kohtumiseks, kuigi päevakava on tunduvalt piiratum.

Võimalust Obama administratsiooniga koos töötada ei tohiks rikkuda üleatlandilise sõnasõjaga. Ma tean, et me jagame seda vaadet, kuid Ameerika jääb oma visandliku seadustiku juurde ning selle languse reaalsus näitab, et kõige enam kannatavad praegu just need, kes ignoreerisid sihilikult häid tavaid. Me vajame Euroopa finantsteenuste ametit. Me peame samu standardeid kõikide vahenditega teistele peale suruma, kuid oma tegevusetust ei saa me nende ettevaatusega välja vabandada. Nagu te ütlesite, vajame me finantssüsteemi ausust, läbipaistvust ja võrdsust seaduste ees. Samuti on vaja reformida globaalseid finantsinstitutsioone, et takistada praegusel ülejäägil ja liigsel likviidsusel ülemaailmset buumi üle kuumendamast.

Seda rolli peab täitma IMF. Kas sellel oleks võimalik koguda rohkem raha parema juurdepääsuga kriisifondidesse? Kas see peaks saama globaalse ühisfondi tõeliseks varahalduriks, mis uurib handeldajate tegevust, et vältida paanikat ja stabiliseerida turge? Kuidas me saaksime reformida selle otsustusstruktuuri nii, et see vastaks rohkem demokraatliku kontrolli ning arenevate majanduste nõudlusele?

Samuti on languse negatiivsetest mõjudest hoolimata oluline jätkata võitlust kliimamuutuste ning vaesusega kaasnevate probleemidega.

Härra peaminister, te rääkisite tegutsemise vajadusest. Kas te annate siis IMF-i ja Maailmapangale selgesõnalise mandaadi, et tõkestada arengumaades globaalse soojenemisega kaasaskäivat põuda, üleujutusi ja haigusi? Kas te olete veendunud, et need ei toeta, laena ja planeeri ainult majanduse edu, vaid ka sotsiaalset arengut ja roheliste eesmärkide saavutamist? Me vajame uut ja jätkusuutlikku majandust, mis oleks kirja pandud globaalses sotsiaalses lepingus. Lihtsa raha ajajärk on läbi. Selleks, et saavutada tulevane majanduskasv, ei pea elatise teenimine võrduma tapmisega.

Kuid selleks, et see kõik Euroopas saavutada, tuleb tarbijaid suunata ning ka ÜK peab selles osalema. Härra peaminister, teie ja mina kanname poliitilisel platvormil erinevaid värve, kuid ma tean, et šotlastena, kellel on tugev usk progressiivsesse poliitikasse, mõistame me mõlemad Burnsi, kes kirjutas: „Oh annaks mõni

jõud meile võime ennast näha nii nagu teised meid näevad". Ning need parteid suruvad ennast ja Suurbritanniat Euroopa keskmest eemale, mis läheb nende riigile kalliks maksma.

Seega, las Suurbritannia olla positiivne partner, kuju Euroopa vormis. Härra peaminister, ma eeldan, et ühisvaluuta muutub selles kriisis tugevamaks. Investorid on languse külma tuule eest varju otsinud euro kaitsva tiiva alt. Teie loodud on viis bütsantslikku testi, mis on takistanud Suurbritannial 10 aastat euroga liitumist. Kas te nüüd, langusjärgsel perioodil, hakkate töötama selle nimel, et Ühendkuningriik euroga liituks? ÜK ei tohiks seista seina ääres, ajal kui teised on keset saali. Suurbritannia peaks selle tantsuga ühinema.

(Vali aplaus)

Brian Crowley, fraktsiooni UEN nimel. – Härra president, selle asemel, et sotsialismi, liberalismi, konservatismi või mõne muu siin parlamendis regulaarselt kõlava ideoloogilise „ismi“ kaevatud auku langeda, soovin ma esmalt õnnitleda härra peaministrit valmiduse eest siia tulla ja oma seisukohti esitleda, neid tugevalt kaitsta ja, mis kõige olulisem, pakkuda silda Euroopa ja Ameerika vahel, et lahendada juba enne meid tekkinud probleeme ja raskusi, eriti sellepärast, et oleme praegu keset globaalset kriisi. Kuid selle globaalse kriisi tõttu ei tohi unustada edu, mis meid minevikus saatis.

Viimase 15 aasta jooksul on meil olnud ennenägematu majanduskasv, enneolematu tööhõive kasv, pretseedenditu jõukuse suurenemine ning enneolematud tegevused, et aidata ja toetada arengumaid. Need uued plaanid, mida me esitame, ei tohi koos vanniveega ka last välja visata. Muudatused peaksid rajanema eelneval edul ning tehtud vigade vältimisel, mis tagaks selle, et me saaksime koostada ühtse suuna ja ühtsete väärtustega ühtsetel eesmärkidel ambitsioonika plaani, et taastada globaalne majanduse. See ühtne suund peab alati põhinema vajadusel pakkuda paremaid asju inimestele, mitte paremaid asju turgudele ega majandusele.

Härra peaminister, te tsiteerisite enne oma kõnes Michelangelot, kuid on veel üks hea tsitaat liri luuletajalt Oscar Wildelt: „Me kõik oleme rentslis, ent mõni meist vaatab tähtede poole“. Ja me juba ulatume tähtedeni! See uus kriis annab meile võimaluse. Barack Obama on näinud õigesti võimalust Ameerika taas maailma areenile tagasi tuua. Reaalsus on see, et võrreldes Teise maailmasõja järgse Marshalli plaaniga, ei ole täna maailma areenil suurt tegijat, kes maailma majanduse päästaks. Väljakutsed, millega me silmitsi seisame, on üksteisega seotud, ning samuti on üksteisega seotud neile võimalikud lahendused.

Ma arvan, et nüüd, kui me peame koostama edasiseks uue tegevuskava, võime me loomulikult rääkida süsinikuvabast majandusest, sellega kaasnevatest töökohtadest, mis on väga oluline, ning ümberõppest ja koolitamisest, mis on eluliselt oluline. Selleks, et tagada areng, on vaja pakkuda sotsiaalset kaitset neile, kes seda kõige enam vajavad. Kuid ärgem sidugem ennast sellega, et nimetame pankuri teenitava summa lahenduse leidmisel määravaks teguriks. Paremad seadused, parem järelevalve, kuid ka nende seaduste parem täitmine, sest mis puudutab panganduskriisi, siis ei olnud põhjuseks ainult määruse puudulikkus, vaid järelevalve puudumine ja seaduste rakendamine.

Minu arvates ei ole tulevikuplaanide koostamisel praegu üheks võtmelemendiks ainult turgude toimimise, varjupaikadest vabanemise, maksuparadiiside ning varipanganduse kaotamisega seonduv kindlustunde sisendamine, vaid andkem ka inimestele natuke kindlustunnet. Näidakem neile, et on olemas väljapääs sellest kriisist, et tunneli lõpust paistab valgus, kuid mis kõige tähtsam, näidakem neile, et nad on osa lahendusest.

liri keeles on meil väljend *meitheal*, mis tähendab, et inimesed tulevad kokku ning töötavad koos, et päästa viljasaak. Nüüd on meil kõigil aeg koonduda, et päästa mitte ainult viljasaak, vaid kogu planeet.

Monica Frassoni, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – Härra president, mul on hea meel näha siin härra peaministrit. Kui pidada silmas seda vähest tähelepanu, mida ta on ELile ja Euroopa Parlamendile pikka aega osutanud, siis võtan ma tema siinviibimist täna kui head märki selle kohta, et inimesed võivad muutuda.

Ma olen kindel, et pärast tänast teatab härra peaminister mõnede keelustuste lõpetamisest või teatab isegi ÜK ühinemisest euroga, nagu ütles mu sõber Graham Watson.

Kuid ma pean teile meelde tuletama, et enamikus teie poolt mainitud teemades: demokraatlikud reformid, sotsiaalprobleemid, tööaja direktiiv, maksud, oli teie valitsus valel poolel.

–(IT) Härra president, daamid ja härrad, härra peaminister, teie koos oma kolleegide ja meie presidendi härra Barrosoga olete vastutavad selle ees, et Euroopa Liidu puuduvad igasugused finantsmääruslikud instrumendid ning fiskaal- ja eelarvepoliitika, mis oleks täna selle kriisiga võitlemisel väga vajalikud. Seda on kasulik meelde

tuletada, sest kui eesmärgiks on usaldusväärsete lahenduste leidmine, siis tuleb hea tava kohaselt tunnistada esialgu tehtud vigasid.

Niisiis vaadake selle maksuparadiiside vastu suunatud ristiretke usaldusväärset. Need tunduvad olevat väga lihtsad sihtmärgid, sest kõik vihkavad neid, kuid reaalsus on pisut erinev. On olemas isegi arvamus, et me räägime maksuparadiisidest nii palju, sest milleski muus me kokku leppida ei suuda.

Härra peaminister, me usume, et väga tähtis on aru saada, et kapitali vaba liikumise piiramine ei ole võimatu ülesanne, ning et spekulatsioonidele ei ole otstarbekas miljoneid eurosid raisata. Me ei pea spekulatiivsete fondide tegevust reguleerima, vaid me peame nende tegevuse peatama. Me peame pangad viima tagasi selle tegevuse juurde, mille pärast need mitu sajandit tagasi Toscanas leiutati: reaalse majanduse finantseerimine.

Järevalve loomisest ei piisa. Me peame vaheltkauplejate kasumeid vähendama. Tuleb rõhutada, et organiseeritud kuritegevus on täna maksuparadiisidesse peitnud 120 miljardit eurot. Me peame otsustavalt eesmärgiks võtma toepeltdeklareerimise ja -lähipaistvuse: need kes hoiustavad raha teises riigis, peavad seda deklareerima. Pangad peavad samuti sissemakseid deklareerima. Selle jaoks ei ole keskteed. Kõik muu on tühi jutt ja ma kardan, et meie plaanid mattuvad selle tühja jutu alla, juhul kui G-20 kohtumisel ei leita kaalukamat lahendust kui meid ümbritsev loba.

Härra peaminister, sarnaselt oma eelkäijale kasutasite te tugevaid ja emotsioone tekitavaid shakespeare`likke sõnu, kuid nagu temalgi, puuduvad ka teil konkreetsed ettepanekud. Te rääkisite keskkonna ökoloogilisest taastamisest. Kuid vastavalt teie valitsuse plaanile läheb vaid 7% investeeringutest keskkonnaprojektidele, samal ajal kui Lõuna-Korea, Hiina ja isegi Ühendriigid astuvad samme, millega meie tühjad sõnad sammu pidada ei suuda.

Te rääkisite Kopenhaagenist, kuid taas ei jõudnud Euroopa Ülemkogu arengumaade kliimamuutuste fondi osas kokkuleppele. Te teate väga hästi, et ilma olulise rahalise panusega on Kopenhaageni kohtumine määratud läbi kukkuma ning koos sellega ka meie ambitsioonid kliimamuutuste mõjutamisel.

fraktsiooni Verts/ALE nimel. – Ilus kõne, härra Brown, kuid mida te olete tegelikult valmis tegema?

(Aplaus)

Francis Wurtz, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (FR) Härra president, härra Barrot, härra Brown, nagu te meile meenutasite, langes 20 aastat tagasi Berliini müür, mis tegi jäädavalt lõpu selle taga olevale niikuinii juba mõnda aega surevale mudelile.

Neil asjaoludel oli liiga suur kiusatus anda ohjeldamatule kapitalismile vabad käed. Euroopa Liit järgnes teistele ning andis kiusatusele järele. Uue mudeli loojatel ja nende järeltulijatel on see kontrollimatu olevus üle pea kasvanud. Et sellest olukorrast, mis on ka eksistentsiaalne kriis, üle saada, peame me esmalt julgema kahelda. Mul ei ole muljet, et me oleme sellisel teel.

Komisjoni president ütles Euroopa Ülemkogus, et me oleme selles olukorras võrdsed. Nõukogu eesistuja ütles, et ta on saavutatud tulemustega ülimalt rahul, kuigi peaaühind läks, nagu üsna sageli juhtub, härra Berlusconi, kelle arvates on Euroopa Liit elujõuline organ, mida on tabanud viirus. Aeg näitab.

Seni on üksikuid enesekriitilisi häält kostunud vaid majandusringkondadest endist, näiteks Aasia osakonna juhatajalt Morgan Stanleylt, kes ütles, et me kõik oleme vastutavad: finantsinstitutsioonid, regulaatorid, reitinguagentuurid, direktoraadid, poliitikud ja keskpangad, ning me peame kõike seda kollektiivselt aktsepteerima. See muudab meid.

Härra peaminister, ma arvan, et te olete esimene Euroopa poliitiline liider, kes on enese süüd tunnistanud. See on sarnane teie seisukohaga kümme aastat tagasi, pärast Aasia kriisi: seisukoht, mis teil täna on, ei olnud toona piisavalt tugev nende jaoks, kes arvasid, et need probleemid on mööduvad.

Te ütlesite, et see vana arusaam, mille kohaselt on turud tootlikud ja isereguleeruvad, ei toimi. Ma pean tunnistama, et eelistan seda tagasihoidlikku žesti vähem-kui-adekvaatsele kõnele, mille pidas siin samas, täiskogu ees, eelmisel ametiajal teie eelkäija.

Kuid ma olen veendunud, et probleemi põhjus peitub kusagil mujal. Nagu on ÜRO kaubandus- ja arengukonverentsi sekretariaadi viimases raportis kirjas, peame me suure kasiino kinni panema. Selle doktriini kohaselt on viimased 20 aastat dramaatiliselt läbi kukkunud.

Need, kes on ülespuhutult G-20 kohtumist nimetanud uueks Bretton Woodsiks, kus kapitalism ümber kujundatakse või isegi moraliseeritakse, on meie kaaskodanikke ninapidi vedanud. 2. aprillil ei toimu Londonis nn revolutsiooni õhtut.

Teie riigis leidis üks suur kaubandusliit, kelleks oli vist Unit, väga lihtsa ja tabava fraasi: kust king pigistab. See on järgmisel laupäeval Suurbritannia pealinnas Londonis korraldatava marsi loosung ning ma ütlen: "Inimesed on kõige tähtsamad". See võib tunduda ilmselgena, kuid see kaldub Koperniku revolutsiooni sarnaseks võrdluseks, mis on muutunud domineerivaks süsteemiks.

See räägib meie aja väljakutsete olemuse mahust.

(Aplaus)

Nigel Farage, *fraktsiooni IND/DEM nimel*. – Härra president, tänasel pärastlõunal sai härra peaminister oma kommentaari „Suurbritannia töökohad brittidele” kohta kriitikat, kuid te ei pea nende sõnadega arvestama, sest hetkel, kui ta seda ütles, ei mõelnud keegi arvatavasti sellele, et ta Suurbritannia peaministrina asetaks kunagi Briti tööliste huvid kõrgemale oma Euroopa unelmast. Armas aeg, te tõestasite seda täna pärastlõunal, härra peaminister.

Kahju on vaid sellest, et väljaspool Ühendkuningriigi Iseseisvusparteid ei vaevu tegelikult keegi teid kuulamagi. Siin olete te populaarne. Te olete isegi väga populaarne, sest paar päeva pärast iirlaste „ei” ütlemist Lissaboni leppe osas, surusite teie selle leppe Suurbritannia parlamendis läbi, murdes sellega lubadust lasta Suurbritannia inimestel konstitutsioonilise leppe osas referendumil hääletada.

Selle eest häbi teile, härra peaminister. Te olete vähendanud meie riigis demokraatia väärtust. Te olete petnud valijate usaldust, kes teid Suurbritannia peaministriks aitasid. Loomulikult teame põhjust, miks te seda tegite. Põhjuseks on see, et meie oleksime öelnud „ei”. Te ütlesite oma kõnes, et vaid äärmuslased on Euroopa Liidu vastu. Tõsi, see võib nii olla professionaalsete karjääripoliitikute hulgas, kuid selge enamus Suurbritannia inimesi soovib elada Euroopa Liiduga sõpruses ja vabakaubanduslikes suhetes, kuid ei soovi kuuluda poliitilisse liitu.

Te ei saa jätkata Euroopa Liidu kujundamist vastu avalikkuse tahtmist. Kui te teete seda vastu inimeste tahtmist, siis tekivad sellest tulevikus väga suured sotsiaalsed ja poliitilised probleemid. Palun laske Euroopa inimestel endil oma tuleviku üle otsustada! Ärge laske neid otsuseid langetada parlamentidel, nagu see siin või Westminster! See ei toimi.

Majandusest niipalju, et väitsite end mingil viisil olevat majandusguru: mees, kes suudab päästa maailma. Ma mäletan väga hästi teie esimest suurt käiku kantslerina, kui te müüsite 400 tonni kulda maailma börsidel hinnaga 275 USA dollarit untsi kohta. Täna sees vääringus oleks see summa kümne miljardi USA dollari võrra suurem. Asi ei ole selles, et te eksisite, sest me kõik võime eksida. Asi on selles, et te teatasite ette, kui palju te kavatsite müüa ja mis päeval te kavatsite müüa. See oli nii algeline viga, mida majanduslikult rasketel aegadel ei oleks teinud isegi keskmine kõrgel tasemel majandusüliõpilane. Lisaks sellele olete te hävitanud meie pensionisüsteemi ning võtnud Inglise Pangalt ära võimaluse, et reguleerida pankasid, andes selle Canary Wharfi finantsteenuste järelevalve asutuse (FSA) nn märkeruudu bürokraatidele.

Me ei ole kuulnud vabandusi. Teie valitsus on palunud vabandust Armistari veresauna eest, te olete vabandanud orjapidamise eest, te olete peaaegu kõige eest vabandust palunud. Kas te paluksite vabandust selle eest, mida te tegite Suurbritannia riigikantslerina ja võib-olla siis me isegi kuulame teid.

Daniel Hannan (NI). – Härra president, ma näen, et härra peaminister on juba omandanud Euroopa poliitikas väga olulise võime. Nimelt võime rääkida istungisaalis üht ning kodus valijaskonnale hoopis teistsugust juttu.

Härra peaminister, te rääkisite siin vabakaubandusest, ja „aamen” sellele. Kes oleks osanud teid praegu kuulates arvata, et just teie olite fraasi „Suurbritannia töökohad briti tööliste” autor ja aitasite majandust toetada või isegi riigistada, kaasa arvatud autotööstust ja paljusid pankasid.

Võib-olla oleks teil parlamendis suurem moraalne autoriteet, siis kui teie teod vastaksid teie sõnadele. Võib-olla oleks teil maailma nõukogudes suurem legitiimsus, siis kui Ühendkuningriigis ei oleks G-20 riikide hulgas kõige suurem majanduslangus.

Tõsi on see, et teil on raha otsa saanud. Teie riik on täielikult negatiivses omakapitalis. Iga Briti laps on sündides võlg umbes 20 000 Inglise naela. Võla intresside katteks kulub rohkem kui lapse haridusele.

Täna üritate te taas süüd laiali hajutada. Te räägite rahvusvahelisest langusest, rahvusvahelisest kriisist. Tõsi on, et me seilame selle tormi käes kõik koos, kuid kõik alused selles konvois ei ole nii lagunened olekus. Osad laevad kasutasid häid aastaid, et tihendada laevakeret ja korrastada purjestust – teiste sõnadega, nad maksid oma võlgu, kuid teie kasutasite häid aastaid selleks, et laenata veelgi rohkem. Selle tagajärjel on meie laevakere surutud, teie juhtimisel ja kogunenud võlgade raskuse all, sügavale veepiiri alla.

Meie defitsiit on juba 10% SKTst, mis on peaaegu uskumatu number. See on rohkem kui Pakistanis ja Ungaris – riigid, mis juba on IMFilt abi palunud.

Probleem ei ole selles, et te ei vabanda. Nagu kõik teised, olen ka mina ammu aru saanud, et te olete patoloogiliselt võimetu nendes asjades vastutust võtma. Probleem seisneb selles, et te jätkate tahtlikult meie olukorra halvendamist, raisates ohjeldamatult seda vähest, mis meil veel on.

Viimase 12 kuu jooksul on erasektoris kadunud 100 000 töökohta ja teie olete juurde tekitanud 30 000 avaliku sektori töökohta. Härra peaminister, te ei tohi jätkata majanduse tootliku osa pigistamist, et rahastada mitteproduktiivse osa pretseidentut kulutamist. Te ei saa tulla langusest välja, siis kui kulutate ning võlast ei saa vabaks, siis kui te laenate ja kui te ütlete, et selle puise ja pealiskaudse moodusega on meie olukord parem kui teistel, et me oleme kriisi üleelamiseks hästi ette valmistunud, siis ma pean ütleva, et te kõlate nagu peokõnet pidav Brežnevi-aegne aparatsik.

Teie teate ja meie teame, ja teie teate, et me teame, et see on absurd. Kõik teavad, et Suurbritannia on sel raskel ajal halvemas olukorras kui keegi teine. Seda ütles IMF. Seda ütles ka Euroopa Komisjon. Turud räägivad sama keelt ja seepärast on meie valuuta väärtus langenud 30% ja varsti saavad ka valijad võimaluse nii öelda.

Nad näevad seda, mida turud on juba näinud: te olete devalveerinud valitsuse devalveerinud peaminister.

Gordon Brown, *Ühendkuningriigi peaminister*. – Härra president, see on Euroopa Parlamendile suur au, et nii lühikese aja jooksul esitatakse paljude inimeste paljusid erinevaid arvamusi ja ma tänan teid nende arvamuste eest.

Ma loodan, et kuigi parteipoliitikud on oma arvamuse välja kujundanud, peame me meeles kolme asja. Esiteks, selleks et kriisiga tegeleda, peab maailm kokku hoidma. Meie jaoks on lahusolek, eraldihooldmine ja teistest riikidest eraldi töötamine moodus ebaõnnestumiseks ning võimetuseks probleem lahendada, mis tegelikkuses kujutabki endast kogu industriaalse majanduse ulatuses levinud globaalset panganduskriisi. Kui me ei saa probleemist aru, siis ei ole meil võimalik leida ka lahendusi.

Meil oli ülemaailmne elektrikatkestus pangandussüsteemis. Me avastasime, et pangad, mida me pidasime iseseisvateks, olid täielikult seotud teiste erinevate riikide pankadega, ning me peame selle probleemiga tegelema. Olenemata sellest, millisele parteipoliitilisele suuna põhjal tahavad inimesed seda vastu võtta, on tõde järgmine: me peame tegelema globaalse panganduse restruktureerimise probleemiga.

Seda protsessi juhtis Euroopa. Me rekapitalizeerisime oma pankasid. Nüüdseks on seda teinud ka teised riigid. Pankade rekapitalizeerimiseks on üle maailma kulutatud rohkem kui triljon dollarit. Nüüd oleme loonud kindlustus- ja teisi skeeme, et tegeleda langenud väärtustega. See tuleb ära teha ning seda tuleb teha ülemaailmse koostööga.

Teine asi, millest tuleb aru saada, on see, et hoolimata kõikidest erinevatest poliitilistest vaadetest selles parlamendis, peab globaalne koostöö olema väga tähtis osa meie tulevikuvaadetest ja see ei kehti ainult pangandusinstituutide kohta, vaid ka teiste valdkondade, fiskaal- ja rahanduspoliitika ning kaubanduse kohta. Meeldib see teile või ei, aga maailm muutub uskumatult kiiresti. Aasias toodetakse rohkem kui Euroopas. Ülemaailmne kaubandus toimib kiirusega, mida pole enne seda kriisi kunagi nähtud, ning et sellega tegeleda, peame me looma vaba, kuid õiglase globaalse kaubanduskeskkonna. Olenemata selles parlamendis levinud vaadetest, peavad minu arvates ka inimesed sellega silmitsi seisma.

Kolmas asi, mis sellest arutelust minu jaoks selgus, on see, et globaalsete lahenduste leidmiseks globaalsetele probleemidele peavad tugevad olema nii meie Euroopa instituutid kui ka globaalsed instituutid. Minu kõnele vastanud inimesed küsisid minu käest, mida me saame teha selleks, et reformida neid globaalseid instituute. IMF, Maailmapank ja Maailma Kaubandusorganisatsioon on kõik organisatsioonid, mis on loodud 1940ndatel, et nende aastate probleeme lahendada. Praegu oleme me 2009. aastal. Meil olid riikliku kapitali turud. Nüüd on meil globaalne kapitali turud. Meil oli siseriiklik konkurents. Nüüd on meil globaalne konkurents. Maailm on täielikult muutunud ja me vajame instituute, mis kajastavad oma tegevusviisis globaalset majandust ja tegelevad tänaste probleemidega.

Minu käest küsiti, kas ma tagan või püüan tagada Rahvusvahelise Valuutafondi ressursside olemasolu, mida on vaja, et lahendada probleeme majanduses, mis ei suuda ennast kapitali äravoolu tõttu hetkel ülal pidada. Vastus on järgmine: me peame seda tegema. Minu käest küsiti, kas Maailmapank ja teised rahvusvahelised institutsioonid suudavad aidata riike, kus kriisi tulemusena on tekkimas märkimisväärne vaesus. Me peame seda tegema. Minu arvates on kriisi õppetunniks see, et me oleme nüüd globaalses majanduses. Globaalsed probleemid vajavad globaalseid lahendusi. Sellepärast peame me kujundama globaalseid institutsioone ning minu sõnum parlamendile on väga selge. Euroopa on olnud teerajajaks paljudes teistes valdkondades: nüüd on aeg olla teerajajaks globaalsete institutsioonide loomisel, mis tegelevad meid tabanud globaalsete probleemidega ja pakuvad globaalseid lahendusi.

Olles viimase 60 aasta jooksul loonud Euroopat, mis pakub nii sotsiaalset kaitset kui ka majandusprogressi, on meie proovikiviks nüüd see, kuidas me suudame kujundada maailma, kus on samaaegselt nii majanduslik progress, keskkonnakaitse kui ka sotsiaalne õiglus. Ma usun, et olenemata siin parlamendis väljendatud erinevatest arvamustest, on selle maailma inimestel tahe seda teha ning meie, Euroopa, võime selles olulist rolli mängida.

(Vali aplaus)

President. – Lugupeetud kolleegid, tänane elav debatt on näidanud Euroopa Parlamendi olulist rolli G-20 kohtumise eduka tulemuse tagamisel. Ma tean, et härra peaminister peab varsti lahkuma New Yorki, et jätkata järgmise nädala kohtumise ettevalmistusi.

Härra peaminister, meil on väga hea meel, et te saite meiega sel pärastlõunal ühineda ning me soovime teile edu selles tähtsas töös, millesse te olete kaasatud. Suurbritannia peaministri tervitamine Euroopa Parlamendis on alati eriline sündmus. Tänane suurepärane debatt ei ole erand. Härra peaminister, tänan teid väga.

(Aplaus)

Arutelu lõpetati.

Kirjalikud avaldused (artikkel 142)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Täna on tehtud avaldusi, mis oleksid aasta tagasi olnud kujuteldamatud. Kuid samal ajal on ikka veel eriarvamusi peamiste liidrite vahel. Osalt on see tõend katsest vältida vastutust neoliberaalse poliitika tõsiste tagajärgedega ees ning teiselt pool tolmude keerutamine, et takistada vaadet teele, kuhu me asume, mis mõne väikese muudatusega on see põhiliselt see sama, mis varemgi. See tähendab, et põhimõtte, et asjaolud peavad muutuma, et kõik saaks samaks jääda, mida Luchino Visconti oma filmis „The Leopard” väga hästi käsitles, on taas kasutuses.

Niisiis, kuigi Suurbritannia peaminister härra Gordon Brown kinnitas, et turud on meie huvide teenimiseks ning lisas, et meie pole turgude teenistuses, kuid Euroopa Komisjoni president härra Barroso algatas rahvusvahelise kaubanduse liberaliseerimise ning Doha arengukava ilma põhiliste meetmeteta turgude efektiivseks kontrollimiseks ning piirates ennast nõudmisega mitte teha koostööd ja luua määrus maksuparadiiside vastu.

Meetmete kohta, mida oleks vaja, et lõpetada avalike teenuste ja meie majanduse strateegiliste sektorite erastamine, ei ole midagi räägitud. Midagi ei ole räägitud ka liberaalse Lissaboni leppe kaotamisest ega töökohtade kaitsmisest seadusega, lõpetades katsed tööseadus halvemaks muuta.

ISTUNGI JUHATAJA: Alejo VIDAL-QUADRAS

asepresident

8. Eelmise istungi protokollu kinnitamine (vt protokoll)

9. Euroopa Investeerimispanka ning Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga 2007. aasta aruanded – Euroopa Investeerimispankale antav ühenduse tagatis (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu, milles käsitletakse järgmist:

– Gay Mitchelli raport (A6-0135/2009) majandus- ja rahanduskomisjoni nimel, Euroopa Investeeringispanga ning Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga 2007. aasta aruannete kohta (2008/2155(INI));

– Esko Seppäneni raport (A6-0109/2009) eelarvekomisjon nimel, ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, millega Euroopa Investeeringispangale antakse ühenduse tagatis ühendusevälistele projektidele antavatest laenudest ja tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks (KOM(2008)0910 - C6-0025/2009 - 2008/0268(COD)).

Esko Seppänen, raportöör. – (FI) Härra juhataja, Euroopa Liit saab pakkuda arengumaadele ja teistele riikidele, kes ei ole ELi liikmed, finantsabi madalate intressimääradega laenude näol Euroopa Investeeringispangast. EL tagab, et laenud oleksid sellised, et laenaja ei kanna mingeid kahjusid ning võib oma võetud laene turult saadava rahaga finantseerida.

Kui ELi garantiisid Euroopa Investeeringispanga suhtes uuendati ning laiendati nende katet endisest rohkemate riikide suhtes, siis tegi Euroopa Parlament ettepaneku, et need otsused peaksid kuuluma ühisotsustamise protseduuri hulka ning lisaks sellele jääma peale nõukogu ka Euroopa Parlamendi kompetentsi. Euroopa kohus nõustus sellega ja niisiis võeti nõukogu ühepoolne otsus tagasi kaasotsustamise protseduuri. Uus otsus langetatakse selle aasta 6. novembril

Nüüd teeb enne meid komisjon ettepaneku otsuseks, mida võib pidada ajutiseks, ning mille suhtes lubatakse komisjonil järgmise aasta aprilliks valmistada uus, üldine ettepanek. Parlament on sellele ajutisele otsusele oma jälje jätnud ning nõukogu on selle heaks kiitnud. Positiivseks märgiks on see, et pärast keerulisi läbirääkimisi on nõukogu ja parlamendi vahel saavutatud konsensus ning otsuse võib täna ilma edasise kaalutlemisvajaduseta esimesele lugemisele võtta.

Sellega seoses sooviksin ma tänada eesistujariigi Tšehhi esindajaid, kes on konsensus saavutamiseks nõukogus palju tööd teinud. Ilma Tšehhi Vabariigi aktiivse osaluseta ei oleks see otsus kunagi teoks saanud.

Ometigi pean ma kritiseerima neid, kes Euroopa Investeeringispangas asju segasid. Euroopa Investeeringispank on harjunud mitmetes asjades saama tuge Euroopa Parlamendilt, kuid sel korral ei saanud selle esindajad aru, et mängu on toodud kaasotsustamise protseduur, ning et parlamendi kompetentsi on selles küsimuses oluliselt laiendatud. Parlament soovis oma õigusi täielikult kasutada, kuid see ei olnud esmaste konsultatsiooniprotseduuride käigus võimalik. Minu arvates oli täiesti kohatu, et Euroopa Investeeringispank ei näidanud ELi institutsioonina üles lugupidamist parlamendi kehtestatud protseduuride vastu, vaid üritas selle asemel otsust poliitilise perifeeria kaudu mõjutada.

Kõigele vaatamata on lõpptulemus hea. Euroopa Investeeringispank sai peamiselt selle, mis ta soovis. Pank teenis parlamendi sümboolset otsust langetamise protseduuris, kus parlament kujundas oma seisukohta. Antud otsusel on selja taga fraktsioonide tugev konsensus, mida poleks olnud, siis kui Euroopa Investeeringispanga lähenemine oleks vastu võetud. Selle kompromissi saavutamise eest sooviksin ma tänada Euroopa Liidu eesistujariiki. Ma sooviksin tänada ka eelarvekomisjoni ning selle variraportööre konsensus eest, et jõuda otsusele esimesel lugemisel. Ma olen kindel, et see on igas mõttes hea otsus.

Gay Mitchell, raportöör. – Härra juhataja, kas ma tohin alustuseks öelda, et ma tõesti olen tugevalt vastu sellele, kuidas parlamendiliikmete aega siin lühendatakse. Sel nädalal ei esitatud arupärimisi ei nõukogus ega ka komisjonis. Inimesed võivad siia tulla ja rääkida kui tahes pikalt. Parlamendi nimel raporteid esitavate parlamendiliikmete sõnavõtte lühendatakse ette hoiatamata. See on Euroopa Parlamendi liikmete häbiväärne karistamine.

Raportöörina soovin ma esmalt tervitada istungisaalis president Maystadt ja president Mirow'd, ajal kui parlament on esmakordselt koostanud raporti samaaegselt nii Euroopa Investeeringispanga kui ka Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga tegevuse kohta. Ei ole mingit kahtlust, et praegune majanduskriis on tõstnud esile EIB ja EBRD töö tähtsuse. Mõlemat panka tuleb kiita majanduskriisi mõjude takistamise jõupingutuste eest. Mõlemad on tekinud väljakutsetele vastu astunud ning ma tunnustan neid selle eest. Oluline on käsitleda mõlemat panka korraga, et tagada nende vahel parem koostöö ning vältida tegevuste kattumist.

Mõlemad pangad peavad tagama maksimaalse sünergia, et olla valmis, et aidata taastada majandus. Eriti teretulnud on otsus suurendada laene väikestele ja keskmise suurustega ettevõtetele 50%. Esialgselt väike- ja keskmistele ettevõtetele planeeritud laenude summat 5 miljardit eurot aastast suurendati aastateks 2008–2011 7,5 miljardini aastas.

Uue finantseerimise näitena võib välja tuua hiljuti EIB heaks kiidetud 310 miljoni euro suuruse investeeringu Iirimaa väike- ja keskmistele ettevõtetele. EIB on andnud märku, et Iirimaa ja teiste riikide ettevõtetele on võimalik laenata veelgi ning seda saab teha vägagi konkurentsivõimeliste intressimääradega. Minu nägemuse järgi peab Euroopa eeskuju võtma Marshalli plaani tingimustel abiplaanist, mis pärast Teist maailmasõda väga hästi toimis.

Kui oleks võimalik EIB nõusse saada, et see laenaks näiteks Hiinast, et investeerida pank, siis võiks sellised ressursid majanduse taastamise hooga käivitada ning tulemused oleksid varsti juba paremad. Need laenud oleks võimalik tagastada ELi uuendatud väliskaubanduse täiendavate tollimaksude kinnipidamisega ning sellel eesmärgil rakendatud uute käibemaksude laekumistega. See aitaks laenamise seisukohalt vähendada ka survet ELi liikmesriikidele ning nende individuaalsetele vajadustele, et püsida stabiilsuse ja kasvu pakti nõuete piires.

2007. aastal oli ELi investeering Hiinasse 7,16 miljardit eurot, kuid Hiina investeering ELi oli kõigest 0,6 miljardit eurot. Suurenenud kaubandusest saaksid kasu nii EL kui ka Hiina. Ma olen teadlik komisjoni presidendi, majandus- ja rahanduskomisjoni ning Euroopa Keskpanka presidendi jõulude-eelsest visiidist Hiinasse. Hiljutine ELi ja Hiina lisakohtumine on lootustandev märk.

Segadus tekkis meil seetõttu, et me ei keskendunud probleemidele. Nüüd on aeg keskenduda olukorra taastamisele, kaasa arvatud ELi konkurentsivõime taastamisele, ning võimalust pakub selleks Lissaboni lepe. Mul on väga hea meel ettepanekute üle, mis on tehtud energiakriisi ja kliimamuutuste kontekstis ja eriti EIB rolli üle selles. Samuti on mul hea meel Euroopa Kohtu hiljutuse otsuse üle kaasotsustamise kohta ning et parlamendil on nende kahe pangaga võrreldes parem olukord.

Ma tegin oma raportis ettepaneku, et komisjon ning kaks pank peaksid kohtuma majandus- ja rahanduskomisjoniga, et arutada rollide koordineerimist ja rakendada regulaarselt mõlema panga strateegiat, ning komisjon kiitis selle heaks ja ma olen kindel, et ka parlament selle heaks kiidab. Ma arvan, et see saab olema väga kasulik areng. Me vajame rohkem läbipaistvust ja suuremat aruandekohustust. Me kuulsime peaminister Browni sellest rahvusvahelise finantskriisi seisukohalt rääkimas. Me peaksime siin täiskogus mõtlema suurema aruandluskohustuse kehtestamise üle oma finantsinstitutsioonidele ning ka finantsinstitutsioonide kaasfinantseeritud institutsioonidele.

Ma tervitan pankade otsuste üldist mõju, eriti mis puudutab kliimamuutusi ja energeetikat, ning ma loodan, et täiskogu toetab minu esitatud raporti peamist ideed.

Joaquín Almunia, komisjoni liige. – (ES) Härra juhataja, ma sooviksin komisjoni nimel tervitada Euroopa Investeeringupanga presidenti härra Maystadi ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga presidenti härra Mirow'd. Ma sooviksin neid mõlemaid ja nende institutsioone tänada nende ülimalt positiivse koostöö eest komisjoniga enne tänast täiskogu, eriti selle raske võitluse ajal majanduskriisiga.

Härra Seppänen, tänan teid väga nende sõnade ning jõupingutuste eest raportööriks selles keerulises teemas, mille tulemus, nagu te ise ütlesite, on väga hea. Tulemuseks on nimelt esimesel lugemisel saavutatud kokkulepe, et lahendada Euroopa Investeeringupanga või EIB välismandaadiga kaasnevaid juriidilisi probleeme.

See välismandaat võimaldab meil EIB tegevustega ja koostöös Euroopa strateegiatega rakendada väga tugevaid ja efektiivseid meetmeid Euroopa Liidu ja kõikide Euroopa institutsioonide, kaasa arvatud selle parlamendi, huvisfääris olevates tegevuskavades ja valdkondades.

Komisjon väljendas oma rahulolu selle üle, et parlament on nüüd otseselt kaasatud välismandadi arutamisse. Kuid me peame tänama ka parlamenti ja nõukogu paindlikkuse eest, mida nad on näidanud, et saavutada piisavalt kiire kokkulepe juba enne selle aasta lõppu, et vältida ebakindluse tekkimist või kasvamist selle välismandadi jaoks vajalike ressursside ja vahendite kasutamise jätkamise võimalikkuse suhtes.

Uus komisjon esitab omalt poolt parlamendile ja nõukogule 2010. aasta alguses vastavad õigusaktid. Me loodame, et suudame taas juba esimesel lugemisel tagada välismandadile legaalse stabiilsuse, mis, nagu ma juba ennist ütlesin, aitab arendada meie kõigi huvisfääris olevaid Euroopa strateegiaid.

Samuti sooviksin ma tänada härra Mitchelli tema raporti eest. Esmakordselt ei viidanud raport ainult Euroopa Investeeringupangale, vaid ka Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangale või EBRDle. Meie arvates on õige neid kahte finantsinstitutsiooni käsitleda koos, seda eriti praegusel ajal, kui nende tegevuse efektiivsus peab teenima meie majanduskriisi strateegiate huve ning nende kahe institutsiooni vaheline koostöö on eriti oluline.

Me palume mõlemal pangal teha suuri jõupingutusi. Eelmise aasta lõpus vastu võetud taasteplaanis kutsusime me mõlemat institutsiooni üles oluliselt suurendama laenamise mahte ajal, mil ka neil on raske end turgude abil rahastada.

Nad reageerisid üleskutsule suurenenud aktiivsusega neis valdkondades, mida me peame prioriteetsemateks. Härra Mitchell on sellisteks valdkondadeks nimetanud väike- ja keskmise suurusega ettevõtlust, energiaefektiivsust ja ka teisi valdkondi. Eriti rahul oleme me kokkuleppes ühtses algatuses, mille mõlemad pangad Maailmapangaga saavutasid ja mis tugevdab nende finantsinstrumente ja parandab laenamisinstrumentide kasutamise efektiivsust Kesk- ja Ida-Euroopa riikides, kus on oodata eriti keerulist olukorda.

Me loodame, et nõukogu ja komisjoni kokku kutsutud ekspertide rühma eeltöö ja arutelud kooskõlas härra Maystadtiga, arvestades EIB välismandaadi tulevikku ja strateegilist ülevaadet EBRDist, mis toimub samuti selle parlamendi ja järgmise komisjoni järgmisel ametiajal, annavad meile enne järgmise aasta algust võimaluse praegusest rahulikumal ajal jätkata nende teadmiste, laenamisvõimaluste, finants- ja inimressursside ning tegevuskavade abistamise kogemuste kasutamist, mille suhtes oleme me kõik arvamusel, et need peaksid Euroopa Liidule järgmisel kümnendil teed näitama.

Gabriele Stauner, *eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja*. – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, ma sooviksin teha kokkuvõtte eelarvekontrollikomisjoni arvamusest Euroopa Investeerimispanka aastaaruande kohta.

Eelarvekontrollikomisjon kutsub EIBd üles mängima võitluses pettusega aktiivsemat rolli ning võtma tarvitusele aktiivsem taktika, kaasa arvatud nulltolerantsi pettuse, korruptsiooni, rahapesu ja terrorismi finantseerimise suhtes. Sõltumata neist meetmetest, mida EIB on minevikus rakendanud ja mis väärivad tunnustust, tuleb nüüd püüelda meetmete poole, mis ei ole ainult paberil, vaid hõlmavad konkreetseid meetmeid ja läbipaistvuse kriteeriume, et saavutada jälgitavus. Seega ei peaks korrumpeerunud ettevõtetel olema võimalik saada laene ja informaatoritele tuleb pakkuda efektiivset kaitset. EIB uuriv ja ennetav funktsioon peab mängima tähtsat rolli kui varem.

Eriti praegust finants- ja majanduskriisi arvestades soovime me EIBl rakendada samasugune järelvalvekord nagu on kõikidel kommertspankadel, sest ilma reaalse järelvalveta ei saa EIB olla usaldusväärne osaline krediiditurul. Me vajame ka iseseisvaid jälgimisstruktuure, mis tagavad EIB tulemuste kvaliteedi ja käitumisjuhendist kinnipidamise.

Meie peamiseks sooviks on see, et tulevikus peab parlament looma EIB tööst eraldi raporti. Meie arvates oleks seda laadi raport nii võimalik kui ka asjakohane, sest EIB ainsad aktsionärid on liikmesriigid ja see tähendab, et EIBl on otsene side parlamendiga ning seetõttu ka otsene eelarvevastutus. Täna teid väga!

Zsolt László Becsey, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (HU) Esmalt sooviksin ma neid kahte raportööri raporti puhul õnnitleda ning mul on samuti hea meel, et kahte finantsinstitutsiooni puudutavad küsimused jõudsid meieni samal ajal. Ma olen samuti arvamusel, et tulevikus peame me neid kahte institutsiooni vaatlema suurema tähelepanuga.

Esimene küsimus, jäädes märksõnade juurde, puudutab dubleerimist. Kindlasti peame me nendele kahele institutsioonile välja töötama mingisuguse pikemaajalise tööjaotuse ja tegema võimalikuks nende tihedama toostöö. Ma nägin, et raportöör määras suuremad projektid Euroopa Investeerimispankale ning jättis väiksemate ettevõtetega seotud tegevused Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangale. Igatahes, ma arvan, et mingisugune kasulik spetsialiseerumine on vajalik.

Mul on hea meel, et Euroopa Parlament saab lõpuks ometi siseneda Mekasse ja arutleda tulevikusihtide üle, mis tuleb sellega seoses vastu võtta. Ma olen sisse- või väljapoole suundumise küsimuse suhtes ettevaatlik. Kaksteist aastat tagasi uskusime me Ungaris, et me võime IMFi igaveseks unustada, kuid nüüd on see taas meie ukse taga ning me soovime neilt laenu saada.

Paar aastat tagasi arvasime me, et EBRD ei mängi väljaspool eurosooni olevates riikides suurt rolli ning et see liigub hoopiski ida poole. Nüüd on meil hea meel, et need kaks institutsiooni on koos Maailmapangaga teinud võimalikuks suure Kesk-Euroopa fondi.

Ma sooviksin teie tähelepanu juhtida asjaolule, et väike- ja keskmise suurusega ettevõtete likviidsus ja finantseerimine on minu arvates, nagu ka vastava töörühma esimees ütles, absoluutselt oluline. Seetõttu soovin ma hiljuti vastuvõetud otsuste teostamist nii kiiresti kui võimalik, et me saaksime koos

kommertspankadega pakkuda efektiivseid likviidsuse võimalusi eeskätt Kesk-Euroopa väike- ja keskmise suurusega ettevõtetele.

Udo Bullmann, *fraktsiooni PSE nimel*. – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, me arutame praeguse majanduskriisi üle tasakaalustamatuse seisukohalt, kus ühest küljest on turg reguleerimata ja teisest küljest puudub avalik huvi. Avaliku huvi ergutamine finantsturgudel ja reaalsetes majandusprotsessides ei ole meil alati õnnestunud. Seetõttu ongi oluline, et me täna arutleksime just täpselt selleks liideseks olevate avalike investeerimispankade üle, mis võimaldavad turgude toimimise ja millel on avalik mandaat, et esindada meie edasisi huve. Seega on minu prognoos nende pankade presidentidele, kes täna siin koos meiega viibivad, et me vajame neid tulevikus veelgi rohkem kui praegu või kunagi varem.

Härra Mitchelli raportis on rõhutatud kahte valdkonda. Ta kutsub meid üles leidma head tööjaotust ja optimaalset positsiooni, et keskenduda tugevamatele külgedele. Samuti teeb ta ettepaneku, et me võimaldaksime kahel pangal keskenduda ülesannetele, mis ootavad meid ees tulevikus. Nendeks on: kliimamuutused; mure selle üle, et meid ohustab massiline töötus ja majanduslangus, siis kui me ei võta kasutusele vastumeetmeid ning vajadus avaliku infrastruktuuri järele, eriti väike- ja keskmise suurusega ettevõtetes, et me saaksime areneda, luua hingamisruumi ning tekitada endale selles olukorras väljavaade. Seega tahaksin ma tänada härra Mitchelli hea töö eest. Ta on koostanud positiivse raportit. Euroopa Parlament on oma rolli säilitamise eest võidelnud ning täidab seda tulevikus veelgi jõulisemalt. See on minu fraktsiooni sõnum.

Üks märkus veel proua Staunerile, kes just viitas järelvalvekorrale. Loomulikult tuleb avalikele pankadele rakendada järelvalve määrad ja vastav kontroll. Kuid mõningaid järelvalve määraseid ei saa neile sarnaselt tavaliste pankadega rakendada, sest vastasel juhul asetame me nad olukorda, kus nad ei saa võtta riske, mida me sageli neilt soovime. Sel põhjusel olen ma kontrolli poolt, kuid toetan teist laadi kontrolli.

Wolf Klinz, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, Euroopa Investeerimispank ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupank on kaua aega varjus olnud. Viimaste aastate jooksul on suur osa avalikkusest nende olemasolust vaevalt teadlik olnud. Ma loodan et finants- ja majanduskriisi ajal see nüüd muutub, sest need tähtsad Euroopa institutsioonid on muutumas tähtsamaks kui kunagi varem.

Nendele kahele pangale on antud suur summa raha, et see laenudesse paigutada, ja seetõttu peab nende töö toimuma vastavalt selgetele kriteeriumidele ja põhimõtetele. Asjaolu, et need on avalikud institutsioonid, ei ole iseenesest mingi garantii. Meil on avalikke pankasid, näiteks Saksamaal, mis on neid põhimõtteid rikkunud ja raskustesse sattunud, samuti nagu paljud erapangad. Ma loodan, et mõlemad institutsioonid, EIB ja EBRD, seavad oma prioriteedid väga selgetele kaalutlustele ning et need prioriteedid on tulevikus, vaadates tagasi tänasele, õiged ja realistlikud.

Oluline on see, et nad jätkaksid keskendumist keskmise suurusega ettevõtetele, mis on Euroopa majanduse selgrooks, ja et nad jätkaksid keskendumist selgelt jätkusuutlikkuse kriteeriumidele vastavatele projektidele, ning ainult sellises tegevuses saan ma pankasid toetada. Nendel pankadel on väga hea reiting, parem kui suurepärase (AAA). See võimaldab neil suhteliselt soodsatel tingimustel finantseeringut pakkuda. Me peame olema kindlad, et me ei aseta neid liiga suure pinge alla ja seda eriti kriisi ajal, ning ei ürita neid kasutada kapitali allikatena valdkondades, kus teised kapitali allikad on juba kokku kuivamas.

Ma olen rahul, et alates järgmisest aastast on prioriteetide kindlakstegemisele kaasatud ka Euroopa Parlamendi liikmed. Ma usun, et pankade suurem aruandluskohustus parlamendi ees, võrreldes minevikuga, saab olema hea ja konstruktiivse koostöö aluseks.

Veel üks viimane mõte. Ma julgustan mõlemat panka jõupingutusi suurendama ning tagama, et nad ei dubleeriks üksteise tegevusi. Selle asemel peaksid nad üksteise tööd täiendama ning komplementaarsel viisil koos töötama.

Samuti tundub mulle olulisena see, et EBRD jätkaks oma rolli täitmist üleminekuriikides, sest me ei tohi neid riike hüljata, eriti mitte kriisi ajal.

Sepp Kustatscher, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, esmalt sooviksin ma tänada neid, kes on vastutavad nende kahe raporti eest, mida meie Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon toetab. Me pooldame Euroopa Investeerimispanka tegevuste laiendamist arengumaadesse. Me oleme juba kaua aega toetanud EIB projektirahastuste kaasamist sotsiaal- ja keskkonnastandardite ning inimõiguste toetamisse. Nüüd on see praktiliselt teostumas tänu garantiidele, mis ühendus on EIB projektidele andnud.

Me sooviksime tänada eelarvekomiteed, kes on antud teema üles võtnud ja selle edukalt koos nõukoguga läbi töötanud.

EIB on väga oluline ELi tööriist, mis võimaldab kontrollida liikmesriikide sotsiaalseid, keskkonnakaitse ja majanduslikke arenguid. Seetõttu sooviksin ma kõikide projektide üle, mida EIB toetab, paremat kontrolli kui varem, et määrata kindlaks, kas sotsiaalse keskkonna jätkusuutlikkus ja kasulikkus on tagatud. Eriti oluline on see praeguses finants- ja majanduskriisis.

Suur viga oleks näiteks see, kui EIB toetaks selliseid mastaapseid projekte nagu sillaehitus üle Messina väina või Brenneri kiirreisirongide tunnel. Nende projektide tarbeks läheb vaja suurt hulka masinaid, mis on väga kapitalimahukad. Tööjõuturule ja keskkonnakaitsele on palju kasulikum see, kui toetatakse olemasolevate infrastruktuuride moderniseerimist ja laiendamist.

Kvantitatiivne majanduskasv lähtub aegunud filosoofiast: „Kiiremini, kõrgemale, kaugemale”. Meie vajame nii oma kodanike kui ka keskkonna jaoks sotsiaalse keskkonna poliitikat. Ma tänan teid!

Konstantinos Droutsas, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (EL) Härra juhataja, see raport kiidab nende kahe panga tegevust, kuid ei maini nende vastutust sellele kapitalistlikule kriisile kaasaaitamise eest. EIB on kapitali kasumi toetamise eesmärgil võtnud endale juhtrolli pankade ja ettevõtete üle.

Euroopa Liidu taastamise meetmetele tuleb lisada finantsilise ettevaatlikkuse kohustuslikud meetmed. Euroopa Liidu üldine komponent on Lissaboni leppe, stabiilsuspakti ja Maastrichti leppe lihtrahva-vastane poliitika, mille eesmärgiks on lükata palkade kärpimise, paindlike töölepinguseaduste tegemise ja töötukindlustuse ning uute kindlustusvastaste reservide väljajagamise kriisi koorem tööliste õlgadele.

Üheks tüüpiliseks näiteks on minu riik, kus viie aasta jooksul on algatatud kaks korda ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus. Komisjon nõuab püsivaid ja kestva loomuga meetmeid: täiendavaid sotsiaalkulude, eriti riikliku tervishoiukulude vähendamise meetmeid, kuid samal ajal suureneb selles valdkonnas erasektori rikkus. Samal ajal nõutakse suuremaid makse esmatarbekaupadelt ning suurendatakse käibemaksu määrasid.

Ainus lihtrahva huve teeniv lähenemine on kapitali kehtestatud meetmete hülgamine, kus põhimõtteliselt kõik Maastrichti ja Euroopa Liitu toetavad jõud jõuavad kokkuleppele, ning sotsiaal-poliitilise liidu moodustamine, et luua lihtrahva majandus ja võim.

John Whittaker, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – Härra juhataja, mind teeb kõige rohkem murelikuks soovitus, et Euroopa Investeerimispank (EIB) on oluline roll finantskriisi lahendamisel, et see saaks mingil moel toimida üleeuroopalise organisatsioonina, mis pakub stiimulit seal, kus liikmesriigid on erakordselt suurtes raskustes oma stiimuli koordineerimisega.

Oht seisneb selles, et kui EIB laiendab oma tegevusi kommertspankade ja valitsuste toetamisel liiga kaugemale, nagu on soovitatud, siis võidakse selle kadestamisväärset krediitdireitingut alandada, nagu on juhtunud mõnede meie valitsustega.

EIB mõjuvõim on umbes 35 korda suurem ning selle aktsionärideks on liikmesriikide valitsused. Kui see sarnaselt mõne kommertspankaga pankrotistuks, siis oleks see tõsine probleem. See raport isegi julgustab, et EIB ja komisjon suurendaks laenamist, katsetades uute innovaatiliste finantsinstrumentidega. Ma arvasin, et maailm on kavalaid finantsrikke piisavalt näinud.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). - Härra juhataja, esmalt sooviksin ma südamlikult tänada meie Soome kolleegi Esko Seppäneni tema jõupingutuste eest, mis aitasid kaasa komisjonil ja nõukogul EIB laenude ja ühenduse garantiide osas kompromissile jõuda.

Nagu me kõik teame, annulleeriti pärast Euroopa Parlamendi võitu Euroopa Kohtus vastav nõukogu otsus, kuid see jäeti jõusse üheks aastaks, mille jooksul uus otsus vastu võetakse. Komisjon tegi kaasotsustamise protseduuri algatamise ettepaneku ning me kavatsime hääletada kolmepoolsetel läbirääkimistel kokkulepitud kompromissi ja selle kaasotsustamise protseduuri lõpetamise poolt.

Tähtis on mees pidada, et EIB loodi algselt, et rajada ELis finantsoperatsioone. Seega on ühenduse tagatis EIB-le kahjumi puhuks ning laenu tagatised aluseks selle tegevustele väljaspool ELi. Täna arutluses olev ettepanek katab umbes 10–15% EIB tegevustest, s.o panga tegevused väljaspool ELi liitumist ootavates riikides, Vahemeremaades, Aasias, Ladina-Ameerikas ja Lõuna-Aafrikas. EIB tegevused on eriti olulised

keskmise sissetulekuga riikides ning infrastruktuuri-, finants- ja kommertssektoris. Need EIB tegevused on globaalse finantskriisi ja majanduslanguse keskkonnas väga suure tähendusega.

Mul on hea meel, et oleme jõudnud kompromissini kõikides peamistes teemades, nagu näiteks otsuse uue ettepaneku esitamise tähtajas, milleks on nüüd 30. aprill 2010. aasta, ning samuti aegumisklauslis, mis on 18 kuud pärast tähtaega, 31. oktoobril 2011. aastal.

Euroopa Parlament muutis komisjoni ettepanekut, tõstes esile inimõiguste kaitsmise, energeetika mitmekesistamise, arengupoliitika, strateegiliste dokumentide taotlemise ning EIB strateegiate ja tegevuste suurema läbipaistvuse olulisust.

Me saavutasime hea tulemuse ning ma loodan, et homme võetakse see kompromiss vajaliku häälteenamusega vastu. Ma loodan kõikide selle täiskogu poliitiliste fraktsioonide toetusele.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Härra juhataja, ma ühinen oma kaasliikmete aplausiga meie raportööri selle suurepärase töö eest eelarvekomisjoniga ning selle eest, et tal õnnestus Euroopa Parlamendile välja võidelda need õigused ja privileegid.

Vastavalt Euroopa Kohtu otsusele 6. novembril 2008. aastal, on Euroopa parlamendil selles valdkonnas täielik kaasotsustamise voli. Lisaks sellele on Euroopa Investeerimispangal selge mandaat, et toetada jätkusuutlikku majandust ja sotsiaalset arengut, integreerida arengumaad maailmamajandusse, võidelda vaesuse vastu ning viia need riigid vastavusse õigusnormide, inim- ja põhiõigustega.

Kui me tagame, et EIB investeeringud aitavad neid eesmäärke saavutada, siis me oleme kangelasel.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Euroopa Investeerimispank on maailma suurim pank, ning on selge, et sellel on oluline roll majanduse arendamisel Euroopa Liidu siseturul ja väljaspool seda. Hetkel tehakse palju Euroopa Investeerimispanga funktsioonide laiendamise ettepanekuid. Ma olen majandus- ja rahanduskomisjoni liige, kuid ma ei suuda paljusid neid ettepanekuid isegi mitte meenutada. Tundub, et nüüd teavad kõik, mida Euroopa Investeerimispank peaks tegema. Samuti on olnud palju ettepanekuid, et hinnata ümber panga tegevusi väljaspool Euroopa Liitu. Raportööri koostatud dokument on mõeldud spetsiaalselt selleks, et pikendada ühenduse tagatiste kehtivus, et katta Euroopa Investeerimispanga kahjusid, mis on tekkinud Euroopa Liidust väljapoole laenamisel.

Ettepanekute suur hulk näitab selgesti, et ma vajame Euroopa Investeerimispanga tegevuste teemal laiemat arutelu ning suunda, kuhu need tegevused võiksid areneda. Ma loodan, et komisjon leiab aega, et uurida seda probleemi lähemalt Euroopa majandusliku stiimuliplaani üldises kontekstis. Mis puudutab Euroopa Investeerimispanga pakutavaid garantiisid, siis selleks, et võtta arvesse inimõiguste ja võrdse arengu aspekte, on kehtestatud palju täiendavaid tingimusi. See on tervitatav initsiatiiv, kuid Euroopa Liit peaks oma välispoliitikas võtma eesmärgiks panna kolmandate riikide pangad oma tegevusi teostama või läbi viima samuti vastavalt nendele põhimõtetele. Vaid siis on väljaspool Euroopa Liitu võrdse konkurentsi tingimused ja Euroopa Investeerimispank ei riski suurte kahjumitega.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Härra juhataja, härra volinik, härra Maystadt, minu esimene küsimus puudutab Euroopa Investeerimispanga kohta käivat raportit. Mind paneb imestama, kas parlamendi nõutud reguleerimise ja järeelvalve missioon on kehtestatud? Lisaks sellele, härra volinik, ei saa ma aru, miks te artikli 105 alusel teile määratud algatuses nõukogu poole ei pöördu, et Euroopa Keskpank saaks sellise missiooni läbi viia. Teie vastused minule on olnud väga puiklevad, mis on minu arvates kahetsusväärne.

Ma pean puudutama ka tagatiste teemat. Ma ei saa aru, miks sellisel viisil tagatud garantiid ei hüvitata. Kogu planeeritud garantii on umbes 30 miljardit eurot, mis kujutaks endast liidu eelarve ressursside vähenemist vahemikus 30 kuni 100 miljonit eurot. Samuti ei saa ma aru, härra juhataja, miks eelarvekontrollikomisjon, kelle tegevusvaldkonda Euroopa Investeerimispanga tegevused jäävad, ei ole selles pangale garanteeritud tagatiste küsimuses oma arvamust esitanud.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Härra juhataja, Euroopa Investeerimispank ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupank on kaks äärmiselt kaalukat institutsiooni, mis võivad abistada regionaalarengut nii Euroopa Liidus kui ka kolmandates riikides. Eriti selgelt on see näha täna finantskriisi ning selle tulemusena investeerimislaenude piiratud kättesaadavuse tingimustes.

Kui enamik pankasid vähendavad järsult laenamist ELi naaberriikide finantsprogrammidele, siis kaks eelnevalt mainitud panka teevad jõuliselt investeeringuid transpordi- ja keskkonnakaitsesektorisse.

Samal ajal on Euroopa Investeerimispank peamiseks laenuallikaks Euroopa väike- ja keskmise suurusega ettevõtetele. Praegusel raskel ajal jätkab see oma hindamatut tööstuse toetamist. Samuti on oluline, et Euroopa Investeerimispanka täide viidud kuus prioriteeti sisaldavad ka Euroopa Liidule jätkusuutliku ja konkurentsivõimelise energia tagamist.

Thomas Mirow, EBRD. – Härra juhataja, tänan teid raporti eest ja võimaluse eest jätkata komisjoniga novembris alanud arutelu. See on eriti õigeaegne ja tervitatav kolmel põhjusel.

Esiteks, majandus- ja finantskriisi kontekst muudab EBRD ja EIP tihedamale koostööle ergutamise olulisemaks kui kunagi varem. Kriisiolukord tähendab ka seda, et koostöö avalik-õiguslike rahvusvaheliste finantsasutuste vahel ei ole enam mitte ainult poliitikast lähtuv püüdlus, vaid eluliselt tähtis vajadus.

Erasektori krediitdivoogude drastilise languse tõttu korraldasime eelmisel kuul koos Maailmapanga rühmaga koosoleku, et käivitada rahvusvaheliste finantsasutuste ühine meetmekava pangandussüsteemide ja Kesk- ja Ida-Euroopa reaalmajanduse toetamiseks.

Rahastamispaketi suurus on aastateks 2009 ja 2010 24,5 miljardit eurot, millest 6 miljardit pärineb EBRD-st. Meetmekavas tunnistatakse, et tõhus kriisile reageerimine Euroopa integreeritud finantsturgudel eeldab kiiret ja kooskõlastatud tegutsemist kõigi järgmiste sidusrühmade poolt: emapangad, millele kuulub suur osa piirkondade finantssektoritest, olulisemad kohalikud pangad, piiriüleste pangakontsernide päritoluriigi ja vastuvõtva riigi ametiasutused, Euroopa institutsioonid ja rahvusvahelised finantsasutused. Töötame koos nimetatud paljude sidusrühmadega, et kava rakendada ja kooskõlastus- ja koostöömehhanisme välja arendada.

Selline vajadusest välja kasvanud rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide koostöö toimib kõige paremini, seda võisime täheldada ka eelmise aasta augustis, kui meil tuli seista silmitsi Gruusia konfliktist tingitud panganduskriisiga.

Teiseks, Euroopa Liidu egiidi all pakuvad EBRD ja EIP vahelised koostööstruktuurid meile suurepäraseid uusi võimalusi koostööks.

Tooksin eelkõige esile praegu käivitatava Lääne-Balkani investeerimisraamistiku, samuti idapartnerluse, millest Euroopa Ülemkogu äsja teada andis ning mis kõik toetuvad heale koostööle, mille olemine juba saavutanud vastastikuse mõistmise memorandumid ja naabruspoliitika investeerimisrahastu raames.

Kõnealused EÜ fondide poolt toetatud algatused koondavad meid koostööd tegema konkreetsete projektide ja programmide raames iga institutsiooni tugevaimad külgi ühendades ning on suurepäraseks väljakutseks, mille käigus oma ühist tööd arendada.

Usun, et just kõnealuses kontekstis suudame leida tööjaotuse ning rakendada ühendatud ekspertteadmisi ja vajalikke koostöömehhanisme, sealhulgas ka teie soovitatud ühiseid standardeid.

Kolmandaks, ma käsitlen Euroopa Parlamendi seisukohti tervitatava panusena EBRD neljanda kapitalivarude läbivaatamise varajasesse etappi, viime läbivaatamise lõpule 2010. aasta mais Zagrebis toimival aastakoosolekul.

EBRD on võtnud kriisi suhtes proaktiivse hoiaku: toetades kliente meie sihtriikides, laiendame oma vahendeid ja kavatsame 2009. aastal investeerida 7 miljardit eurot – üle 20% rohkem.

Samal ajal peame tunnistama, et ka meie riskid suurenevad. Praeguse olukorra täielikku mõju meie pangaportfellile ja ettevõtte arengule ei ole hetkel võimalik kindlalt ette näha. Kuid see, kui oluline on meie partnerlus EIP-ga ja Euroopa Liiduga meie sidusrühmade ja sihtriikidega seotud kohustuste täitmisel on kindlam kui kunagi varem.

ISTUNGI JUHATAJA: Adam BIELAN

asepresident

Philippe Maystadt, EIP president. – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, tahaksin kõigepealt teid veelkord tänada võimaluse eest jätkata seda konstruktiivset dialoogi, mis Euroopa Investeerimispanga ja Euroopa Parlamendi vahel nüüdseks juba mõned aastad on kestnud.

Mul on eriti hea meel võimaluse üle arutada kahte raportit, mida meile täna esitleti, sest need kaks raportit – härra Mitchell'i ja härra Seppäneni omad – on huvitavad ja püstitavad väga asjakohaseid küsimusi. Loodan, et meil on hiljem võimalus nende küsimuste juurde tagasi pöörduda.

Täna seisame silmitsi erakordselt ulatusliku kriisiga – tõenäoliselt kõige tõsisema kriisiga pärast Teise maailmasõja lõppu –, ning seetõttu on täiesti mõistetat, et liikmesriigid kutsuvad EIP-d ja EBRD-d üles aitama kaasa kriisile Euroopa Liidu tasandil lahenduse leidmiseks. Te olete teadlikud, et kõnealuses kontekstis on meie sidusrühmad liikmesriigid palunud EIPI 2009. aastal oluliselt suurendada oma laenumahtu – see on esialgsete prognoosidega võrreldes 30% suurem – ja kõnealused täiendavad jõupingutused on suunatud peamiselt kolme valdkonda: esiteks väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ette nähtud laenu pankadele; teiseks energiavaldkond, eelkõige kliimamuutuse vastu võitlemine; ning kolmandaks erimeetmed riikidele, keda kriis on enim mõjutanud.

Kuhu me oleme tänaseks jõudnud? Esitan teile statistika 2008. aasta viimase kolme kuu kohta – teisisõnu alates ajast, mil EIPIle tehti esimesed pöördumised – ja 2009. aasta esimese kahe kuu kohta. Kõnealuse viie kuu jooksul laenasime üle 31 miljardi euro, 2007. aasta lõpu / 2008. aasta alguse sama perioodiga võrreldes kasvas laenusumma 38%. Kõnealusel lühikesel perioodil väljastati esimeses valdkonnas ehk väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ette nähtud laenudena 5,6 miljardit eurot. Paljud teist on rõhutanud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete abistamise olulisust käesolevas majanduskliimas. Me teeme kõnealuses valdkonnas erilisi jõupingutusi ja võin teile juba praegu öelda, et eesmärk, mis meile seati – väljastada 2008. ja 2009. aastal kõnealuseid laene summas 15 miljardit eurot – saab ületatud.

Teise eesmärgiga, energiavaldkonna ja kliimamuutuse vastu võitlemisega seoses oleme samuti täiendavaid jõupingutusi teinud, ning kõnealusesse konteksti tuleb paigutada autotööstuse rahastamine. Ütlen selgelt: kõnealuses sektoris rahastame keskkonnasõbralike autode alaste teadusuuringute, kõnealuste autode väljaarendamise ja tootmise projekte, st autosid, mis vastavad ELi uutele CO₂ heite vähendamise seadustele.

Kolmandas valdkonnas, mille raames me abistame kriisist enim mõjutatud riike, oleme sama viiekuulise ajavahemiku vältel väljastanud laenudena 910 miljonit eurot Ungarile, 600 miljonit eurot Lätile, 1 miljard eurot Rumeeniale ja 1,1 miljardit eurot Leedule.

Seetõttu võin öelda, et oleme andnud endast parima, et vastata liikmesriikide üleskutsetele rakendada viivitamata kokkulepitud meetmeid. Härra Mirow juba viitas rahvusvaheliste finantsasutuste ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga ühisele meetmekavale Kesk- ja Ida-Euroopa pangandussektori abistamiseks.

Laenumahtude suurendamine on muidugi olnud võimalik ainult tänu kapitali suurendamisele, milles meie aktsionärid kokku leppisid – liikmesriikidele ei lähe see midagi maksma. Otsustati siiski, et reservide kapitaliks muutmiseks peab meil olema aktsionäride luba.

Paljud teist on küsinud EIP kontrolli ja järelevalve kohta ja ma leian, et need küsimused on täiesti õigustatud. Kui üks finantsasutus niimoodi kasvab, siis on mõistetat, et tekivad küsimused selle kontrolli kohta. Toimib see, mis on juba paika pandud, ja mida polegi nii vähe: teatavas ulatuses on olemas sisekontroll ja eelkõige väliskontroll, mida teostab sõltumatu auditikomisjon, kes annab aru otse meie juhatuselt. Lisaks näeb Lissaboni leping ette auditikomisjoni tugevdamise inimeste abil, kellel on tõendatud kogemused pankade järelevalve valdkonnas.

Kas me peaksime veelgi kaugemale minema? Tuletan teile meelde, et Euroopa Kontrollikoda kontrollib juba EIP tegevust alati, kui sellesse on kaasatud Euroopa Liidu eelarvest pärinevate vahendite kasutamine. Kas me peaksime liikuma edasi pankade ametliku järelevalvesüsteemi suunas? Seda eeldas proua Stauner. Härra Bullmann osutas, et asi ei pruugi olla nii lihtne. Igal juhul väärib see arutamist. Täna võin teile siin üksnes kinnitada, et EIP on täiesti valmis kuuluma ametliku pangajärelevalve alla, kui seda vajalikuks peetakse.

Praeguseks hetkeks oleme korraldanud koos Luxembourgigi finantssektori järelevalvekomisjoniga teataval kujul mitteametliku järelevalve.

Vastuseks härra Audy'le tahaksin öelda, et tema poolt eelmisel aastal esitatud nõue pöörduda Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee (CEBS) poole on täidetud. Pöördusime küsimusega CEBSi poole, kuid sealt teavitati meid, et neil endil ei ole kõnealuses valdkonnas volitusi ja nad ei saa olla isegi nõuandja rollis. Seetõttu oleme endiselt nende kättes, kes sooviksid kõnealuses valdkonnas algatuse esitada. Ütlen veelkord, et me oleme algatustele avatud.

Lõpetuseks tahaksin öelda mõne sõna kahe institutsiooni vahelise koostöö kohta. Härra Mirow juba osutas, et koostöö edenes hästi, eriti Lääne-Balkanil ja meie idanaabritega, viimati Türgiga. Tahan vaid öelda, püüdes oma kõneaja piiridesse jääda, et me oleme täiesti nõus härra Mitchelli raporti soovistega. Arvan, et

ratsionaalsema ja funktsionaalsema tööjaotuse poole liikumine oleks mõlema institutsiooni ja laenajate ühistes huvides.

Härra Seppäneni raporti kohta tahaksin öelda, et me hindasime väga härra Seppäneni konstruktiivset lähenemist. Ta pakub välja ajutise lahenduse, mis võimaldab EIPi oma tegevust jätkata, kuid kehtestab ka kuupäeva, et arutada põhjalikult selle üle, milline peaks olema EIP roll väljaspool Euroopa Liitu. Selleks aruteluks kulub meil kindlasti aega ja ma usun, et see ettepanek on tulnud õigel hetkel.

Joaquín Almunia, komisjoni liige. – (ES) Härra juhataja, tahaksin tänada kõiki parlamendiliikmeid, kes on käesoleva arutelu käigus sõna võtnud. Usun, et enamikus kõnedes väljendati ulatuslikku nõusolekut ja konsensust suuniste suhtes, mille kahe panga presidendid on just kehtestanud praeguse kriisi, aga ka võimaluste ajal. Oma vahendite ja meetmetega kavatsevad nad toetada Euroopa Liidu olulisi poliitikavaldkondi, nagu energiatõhusus, kliimamuutuse vastu võitlemine, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamine ja puhaste tehnoloogiate toetamine sektorites, mida kriis on tugevasti mõjutanud, näiteks autotööstuses.

Usun, et valdav enamik nõustub ka sellega, et tuleb võimalikult palju tõhustada mõlema panga tegevust kriisist enim mõjutatud või selle tõttu enim kannatavates piirkondades, nii Euroopa Liidus kui ka väljaspool selle piire. Nõustun kõigi parlamendiliikmetega, kes on nõudnud pankadelt veelgi ulatuslikumat tegutsemist. Ma ei nõustu isikuga, kes ütles, et pangad peaksid tagasihoidlikumalt toimima või olema praegusel raskel ajal ettevaatlikumad. Arvan, et just sellistel aegadel nagu praegu on Euroopa Investeeringispanka ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga olemasolu eriti õigustatud.

Tahaksin lõpetuseks peatuda mõne sõnaga pankade järelevalvel. Mind rõõmustab, et härra Maystadt näitas oma avatust, mida ma olen tema puhul juba varemgi täheldanud, kõnealuse küsimuse läbivaatamise ja sellele lahenduse leidmise suhtes, nagu eelmise aasta arutelus mainiti.

Komisjon on muidugi valmis härra Maystadtiga kohe koostööd tegema, et teha kindlaks kõige tõhusamad ja samal ajal meie eeskirjadele vastavad vahendid, et kõnealune küsimus lahendada, eriti ajal, mil nii EIP kui ka EBRD peavad tuginema turgudele, kus on varasemate aastatega võrreldes raskem soodsatel tingimustel ja kõrgeima võimaliku määraga rahastamisvahendeid koguda, nii nagu mõlemad pangad peaksid tegema.

Gay Mitchell, raportöör. – Härra juhataja, tahaksin tänada komisjoni volinikku, pankade presidente ja kõiki parlamendiliikmeid nende osaluse eest käesolevas arutelus.

Tahaksin vastusena märkida lühidalt kolme punkti. President Maystadt märkused, et EIP täiendav rahaline toetus võimaldab kiireid väljamakseid ja aitab kaasa reaalmajandusele, kaitstes häid projekte ja aidates elujõulisi ettevõtteid praegusel raskel ajal, on väga julgustavad. Minu arvamus on, et me peame aitama ellujäämise nimel võitlevaid ettevõtteid nii palju kui võimalik, andma neile ettevõtte pinnalpäsimiseks ja töökohtade kaotamata jätmiseks vajalikku laenu.

Raportis kutsutakse siiski üles valvusele seoses EIP laenude kasutamisega kommertspankade poolt ning nõutakse sellega seoses kommertspankade ja EIP vahelist tegevusjuhendit. Loodan, et parlamendiliikmed võtsid selle juba tehtud märkuste põhjal teadmiseks.

Teiseks, praegu valitseb Euroopas kartlik suhtumine: mõnedes riikides langevad jätkuvalt eluasemete hinnad ja inimesed koguvad sääste. Nappuse mõju vastu võitlemiseks peame hakkama rääkima majanduse taastumisest. Me ei pööranud piisavalt tähelepanu praeguse kriisi saabumisele. Nüüd ei pööra me jälle piisavalt tähelepanu. Taastumine on tulemas: kas selle aasta lõpus või järgmisel aastal, aga see tuleb. Me peame majanduse taastumisest rääkima hakkama ja selleks ettevalmistusi tegema, eelkõige olema piisavalt konkurentsivõimelised, et seda ära kasutada. Kutsun täna siia kogunenud kolme institutsiooni tungivalt üles seda tegema.

Ja viimane punkt – EIP ja EBRD peavad teiste rahvusvaheliste ja piirkondlike finantsasutustega – Maailmapanga, Aasia Arengupanga ja Aafrika Arengupangaga – koostööd tegema, et edendada arengut Euroopast kaugemalasuvates piirkondades. Kõnealustel pankadel on positiivne mõju seoses arengumaadele abi andmisega, kuid ma arvan, et kõnealust mõju tuleks täiendavalt analüüsida.

Maaomandi rahastamine võiks olla EIP volituste kohaselt abikõlblik investeeringiskulu. Olen selle küsimuse tõstatanud mitme korral. Ma olen ise pärit riigist, mis on kannatanud näljahäda. Kogesime paljuskorda seda, mida praegu kogevad inimesed Aafrika riikides. Iirimaa kirdeosa muutis see, et inimesed investeerisid ühesugustesse väikestesse maalappidesse.

Kaaluge seda eeskju arengumaade puhul. Me vajame neid tulevaste kaubanduspartneritena ja ma kutsun mõlemat panka üles kaaluma seda, mis ma ütlesin, sest ma arvan, et see oleks viis arengumaade aitamiseks. Kõnealuse küsimuse tõstatas siin täna mõned minutid tagasi Suurbritannia peaminister ja ma soovitan seda märkimisväärse punktina mõlemale pangale.

Täna, härra juhataja, võimaluse eest arutelule vastata. Loodan, et jätkame Euroopa hüvanguks vastastikuse koostöö õhkkonnas.

Esko Seppänen, raportöör. – (FI) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, täheldan, et parlamendiliikmete seas valitseb Euroopa Investeerimispanka välislaenu andmise volituste õigusliku aluse suhtes ulatuslik konsensus.

Kuna EIP esindajad saabusid hiljem ja ei kuulnud mu esialgset kõnet, tahaksin juhtida nende tähelepanu asjaolule, et küsimus otsustatakse nüüd kaasotsustamismenetluse teel ja Euroopa Parlament ei ole enam nii kergesti mõjutatav, nagu ta siiani EIPga seotud küsimuste puhul oli.

EIP ei saa enam tulevikus loota väheste teda alati usaldavate parlamendiliikmete toetusele. Kaasotsustamismenetluse korral on vaja Euroopa Parlamendi ulatuslikku toetust. Et seda saavutada, peab EIP muutma oma tavad Euroopa Parlamendi suhtes konstruktiivsemaks, kui need praeguste volituste kaalumise seoses olid. Loodan, et see sai nüüd pangale selgemaks ning pank mõistab parlamendi edastatud sõnumit. Kõik on hea, mis hästi lõpeb.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 25. märtsil 2009.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), kirjalikult. – (IT) EIP roll Euroopa arengu- ja ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel on muutunud üha olulisemaks.

Kuigi EIP on minevikus saanud mõningase kriitika osaliseks, sest leiti, et pank kaugeneb Euroopa Liidu taotletud majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse eesmärkidest, kuna keskendub eelkõige avalik-õiguslikele organitele, siis 2007.–2013. aasta arengu- ja ühtekuuluvuse väljavaateid arvesse võttes näib, et pank muudab oma kurssi.

Tehes tihedamat koostööd Euroopa Komisjoniga, näitab EIP end täna kui kaasaegne ja dünaamiline pank, seda seetõttu, et kasvanud on Euroopa vähem soodsate piirkondade sotsiaalmajanduslikku tasakaalu taastada aitavate finantsprojektide arv. Meetmete rakendamisega seoses on meil eriti hea meel näha, et kehtestatud on väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamise mehhanismid, mis aitavad neil tänu paremale finantsturgudele juurdepääsule oma investeeringuid suurendada.

Lisaks praegu juba rakendatavale Euroopa Komisjoni poolt kehtestatud meetmepaketile VKEde aitamiseks peab EIP pakkuma lisandväärtust ning võimaldama VKEde tegevuse kiiremat elavnemist ja arengut, kuna VKEd on Euroopas peamiseks ja asendamatuks uute töökohtade allikaks.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Peamine küsimus, mida kõnealune raport käsitleb, ei ole mitte ühenduse tagatis iseenesest, vaid pigem EIP poolt antava rahastuse tõhusam kasutamine. EIP roll ELi majanduslikku arengut toetava vahendina on vaieldamatult oluline. ELil on välissuhete valdkonnas mitmeid rahastamisvahendeid ja EIP tegevus peab neid täiendama.

Rahastamisprioriteetidega seoses on mul hea meel märkida, et raporti praegune versioon sisaldab ka minu ettepanekut lisada vajalik täpsustus Ida-Euroopa ja Taga-Kaukaasia energeetikasektori projektide kohta, täpsemalt et need peavad olema „kooskõlas ühenduse poliitiliste eesmärkidega mitmekesistada energiaallikaid ning eesmärgiga tagada tarbijatele stabiilsed ja ohutud ressursid”.

Mul on hea meel selle üle, et Euroopa valitsusjuhid saavutasid Euroopa Ülemkogul konsensuse käsitada energeetikaprojektide ELi-poolset rahastamist osana majanduse taastamise kavast. Samuti on mul hea meel selle üle, et Nabucco projekt jäi kompromissi käigus alles ning kuulutati energeetikasektori prioriteetseks projektiks. Loodan, et kaasatakse ka EIP, nii et projektile leitakse piisav rahastus ja et alates 2013. aastast saame hakata Kaspia merest Euroopasse gaasi tarnima.

10. Haldusvahend eelarvevahendite eraldamiseks - 2007.-2013. aasta finantsraamistiku vahekokkuvõte (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu järgmiste raportite kohta:

- Kyösti Virrankoski eelarvekomisjoni nimel koostatud raport A6-0104/2009 tegevuspõhise eelarvestamise ja tegevuspõhise juhtimise meetodi kui haldusvahendi kohta eelarvevahendite eraldamiseks [(2008/2053(INI)); ja

- Reimer Böge eelarvekomisjoni nimel koostatud raport A6-0110/2009 2007.–2013. aasta finantsraamistiku vahekokkuvõtte kohta [(2008/2055(INI))].

Kyösti Virrankoski, raportöör. – (FI) Härra juhataja, meie ees on raport tegevuspõhise eelarvestamise ja juhtimise kohta. Tahaksin tänada kogu eelarvekomisjoni tugeva ja pideva toetuse eest, samuti komisjoni juhatus ja kõiki, kes mind abistasid.

Tegevuspõhine eelarvestamine (ABB) ja tegevuspõhine juhtimine (ABM) võeti kasutusele Prodi komisjoni tegevuse ajal volinik Kinnocki eestvõtmisel. Reformi stiimuliks oli raport välisekspertidelt, kes olid tellitud uurima eelmise komisjoni ametiajal aset leidnud kriisi. Käesolev raport on nn Kinnocki reformide vahekokkuvõte.

Tegevuspõhise eelarvestamise ja tegevuspõhise juhtimise eesmärk on halduse selgemaks muutmise, eelarvestades olemasolevaid vahendeid ja inimressurssi poliitikavaldkonna kaupa. Halduses peab olema võimalik selgelt näidata saavutatud tulemusi, et tulemuste ja sisendi väärtust saaks täpselt võrrelda.

Peamine tähelepanu on tulemustel, mitte niivõrd sellel, kuidas need saavutati. Kõnealune lähenemisviis sarnaneb äriühingute puhul kasutusel oleva lähenemisviisiga.

Süsteemi võib selgitada veelgi lihtsamalt. Ei piisa sellest, et raha kulutatakse – või isegi lennutatakse tulude – õiguspäraselt või eeskirjadele vastavalt. Tulemused on need, mis määravad halduse kvaliteedi, mitte head kavatsused.

Tulemused näitavad ka, kui tõhus juhtimine ja haldus on. Võtame näiteks struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika. Kui kaks aastat ja kolm kuud pärast programmiperioodi algust ei ole rohkem kui kolm neljandikku haldus- ja kontrollisüsteemidest vastu võetud, ei saa haldust tõhusaks pidada. See võib olla nii komisjoni kui ka liikmesriikide süü, kuid faktiks jääb, et haldus on bürokraatlik ja ebatõhus.

Tegevuspõhine eelarvestamine ja tegevuspõhine juhtimine pöörab tähelepanu tõhususele ja selle edendamisele. Need vähendavad bürokraatiat ja tugevdavad juhtimise puhul kodanike ning haldusest mõjutatute õiguspärasest staatust.

Tegevuspõhine juhtimine seab keskmesse isikliku vastutuse, kuid võimaldab ka tegevusvabadust. Heas haldussüsteemis on olemas selge vastutusala jaotus. Juhatusel on olemas nägu, seda nii madalamal kui ka kõrgemal tasandil.

Kuna juhtimise eesmärk on hea tootlikkus, ei tohiks juht tööle tarbetuid piiranguid seada. Vajalikud on ainult olulisemad eeskirjad. Vähemtähtsaid raporteid ja kavandamist pole vaja.

Käesolev raport põhineb hiljutistel uuringutel, millest kõige olulisemad on loetletud seletuskirja osas. Uuringutest ilmneb üldiselt, et tegevuspõhise eelarvestamise ja tegevuspõhise juhtimise rakendamine on olnud edukas ja toonud komisjonis kaasa suure kultuurilise muutuse, samal ajal on see aidanud täpsustada isiklike vastutusalasid ja aruandluskohustusi ning muutnud juhtimise tõhusamaks, tulemustele orienteeritumaks ja läbipaistvamaks.

Bürokraatia ja asjaolu, et see kasvab, on siiski tõsiseks ohuks. Peame eelkõige hindama, kas praegune iga-aastane planeerimis- ja läbivaatamisprotsess sisaldab liiga palju planeerimist, eriti saavutatud tulemuste esitlemise ja hindamisega võrreldes.

Samuti peaksime uurima, kuidas komisjoni viie aasta strateegilised eesmärgid, komisjoni nn valitsemisprogramm, seonduvad mitmeaastase finantsraamistikuga ja aasta poliitilise strateegiaga. Aasta poliitiline strateegia seostub sageli elementidega, millel pole ilmselt seost valitsusprogrammiga, viie aasta strateegiliste eesmärkide ega mitmeaastase finantsraamistikuga. See põhjustab tavaliselt eelarve koostamisel

probleeme, sest ressursid on arvatud finantsraamistiku muutmise hulka, ja nõukogu on väga selle vastu. Näiteid kõnealusest probleemist leiab praktiliselt iga viie aasta järel.

Komisjonil on eriti raskusi nn negatiivsete prioriteetide määratlemisega, st selliste tarbetute või vähemtähtsate tegevuste kindlaks tegemisega, millest tuleks loobuda. Loodame, et komisjon muutub kõnealuse küsimusega seoses julgemaks.

Endiselt on raske hinnata halduskulusid, ehkki need eelarvestatakse eraldi, kuna haldust rahastatakse ikka funktsioneerimiseks ette nähtud assigneeringutest, mis hõlmavad ka täitevameteid ja sageli tehnilist abi liikmesriikides. Seetõttu pööratakse raportis tähelepanu inimressursside järelevalvele.

Ja lõpuks, härra juhataja, tahaksin öelda, et meie ees olev raport põhineb meie Euroopa pärandil – 1789. aasta Suure Prantsuse revolutsiooni järgse inimese ja kodaniku õiguste deklaratsiooni artiklil 15: „Ühiskonnal on õigus avaliku võimu kandjalt halduse kohta aruandlust nõuda”.

Reimer Böge, raportöör. – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, täna arutame 2007.–2013. aasta finantsraamistiku vahetulekuvõtet. Tahaksin teile veelkord meelde tuletada, et oleme algselt kokku leppinud mitmete institutsioonidevaheliste deklaratsioonide osas, mille rakendamist käesolevas raportis nõutakse ja mille me uuesti valitud parlamendile üle anname kui suunised, millest Euroopa Parlament peaks lähikuudel oma aruteludes juhinduma.

Kolmes peamises deklaratsioonis nõuti parlamendi kaasamist tulevastes sissetulekuid ja kulupoliitikat käsitlevatesse aruteludesse viisil, mida varem ei ole kunagi kasutatud. Seetõttu kohustus komisjon esitama 2009. aasta lõpuks aruande institutsioonidevahelise kokkuleppe toimimise kohta. Lisaks võttis komisjon kohustuse viia läbi kõiki ELi kulutusi (sealhulgas ühist põllumajanduspoliitikat) ja vahendeid (sealhulgas Ühendkuningriigi tagasimakset) hõlmav täielik ja laiaulatuslik läbivaatamine ning esitada selle kohta 2008.–2009. aastal aruanne. Me ei tohiks ühtlasi unustada, et parlamendis toimub 2010. aastal mitmete mitmeaastaste programmide vahelhindamine.

Igaüks, kes tutvub avaliku arutelu dokumentidega, näeb, et liikmesriigid, vastandina teistele arvamust avaldanud organitele, püüavad vastutusest ja võetud kohustustest kõrvale hiilida ja otse järgmisse finantsperspektiivi liikuda. Tulen just nn majanduse taastamise kava arutelult ja tahaksin öelda, et see, mis praegu toimub, pidev marginaalide otsimine, mida enam saada ei ole, ja uute kavade tegemine, mis rikuvad parlamendi eelarvevolitusi – ei saa selgelt enam endisel kujul jätkuda. Seetõttu kutsun komisjoni üles esitama sügisel õigusakti ettepanekut, mis ei hõlma mitte üksnes 2013. aastale järgnevat perioodi, vaid sisaldab ka finantsperspektiivi läbivaatamist ja avab uusi tulevikuväljavaateid.

Ütleme raportis üsna selgelt, et me keskendume eelkõige olemasolevatele puudujääkidele ja pikaajalisele väljavaatele ning ei käsitlen üksikasjalikult Lissaboni reformilepingu eelarvemõju. Seetõttu hääletasime eelarvekomisjonis valdava häälteenamusega kolmeastmelise lähenemisviisi poolt: puuduste ja ilmsete puudujääkide lahendamine nende lahendamata küsimuste puhul, mille osas me ei ole suutnud edukalt läbi rääkida, ning täpsustamine, et on eelarveridu – meie peamistes poliitikavaldkondades – mis on krooniliselt alarahastatud. Näiteks ei saavuta me oma eesmärgi teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas. Eelarveridade 3a ja 3b all ei saavuta me soovitud kultuuri-, noorte- ja hariduspoliitika valdkonnas ega sise- ja välisjulgeoleku tagamisel. Ühine välis- ja julgeolekupoliitika on krooniliselt alarahastatud.

Seetõttu oleme nõukogule teinud järgmise pakkumise: arutame neid puudusi ja peame valdkonnas läbirääkimisi, aga mitte iga-aastase eelarvemenetlusega seotud võitluse käigus. Meie ettepanek on lahendada need probleemid ambitsioonika läbivaatamisega ja samal ajal pikendada olemasolevat finantsperspektiivi 2015. või isegi 2016. aastani, nii et me saavutaksime lõpuks pikema aja peale finantsraamistiku vajaliku demokraatliku õiguspärasuse. See tähendab ühtlasi, et komisjoni ametiaeg ja finantsraamistiku kehtivusaeg tuleb omavahel paremini vastavusse viia. Lisaks ei tohiks unustada, eriti Euroopa Investeeringupank käsitleva arutelu kontekstis, et tuleb tagada, et väljaspool ühenduse eelarvet ei esineks varieelarveid.

Tahaksin lõpetuseks öelda, et käesolev raport on kooskõlas põhiseaduskomisjoni koostatud raportitega. Seetõttu edastame komisjonile ja nõukogule järgmise sõnumi: eesmärk saavutada viieaastane finantsraamistik, mis kehtib paralleelselt komisjoni ametiajaga, läbirääkimisele ei kuulu. Oleme valmis läbi rääkima ainult selles osas, kuidas me oma eesmärgi saavutame. Täna tähelepanu eest.

Dalia Grybauskaitė, komisjoni liige. – Härra juhataja, täna teid väga nende kahe raporti eest – mille alusel me võime hinnata, kuidas uus parlament, tõenäoliselt veel praegune komisjon ja uus komisjoni koosseis – läbi räägib, millised tööriistad meil ELi eelarve haldamiseks on ja milline on ELi eelarve tulevik.

Kõnealusega seoses tahaksin meile kõigile, sealhulgas parlamendile ja komisjonile, õnne soovida. Viie aasta jooksul on aset leidnud enneolematud sündmused. Me oleme finantsraamistikku muutnud kolmel korral – seda pole varem juhtunud – Galileo ja toiduainete rahastamisvahendi täiendavaks rahastamiseks ja nüüd 5 miljardi euro eraldamiseks.

See on juhtunud seetõttu, et institutsioonid on suutnud kasutada seda ranget keskkonda, mida finantsraamistikud täna endast kujutavad, et võimalikult paremini suunata vahendeid sinna, kus neid vajatakse.

Komisjon võtab seetõttu teadmiseks mõlemad raportid, eriti härra Böge raporti, mis käsitleb ELi eelarve tulevast kuju. Komisjon on valmis läbi rääkima selle alusel, mis te oma raportisse lisate. Kinnitame oma kohustust viia läbi vahehindamine ja institutsioonidevahelise kokkuleppe toimimise hindamine. Kinnitame, et täidame need kohustused, ja nagu institutsioonidevahelises kokkuleppes lubatud, eelarvereformiga seotud kohustused käesoleva aasta lõpuks.

Seda arvesse võttes tahaksin isiklikult parlamenti tänada. See on tõenäoliselt minu viimaseid kordi siin rääkida ning tahaksin teid tänada koostöö ja mõistmise eest, mida te mulle algusest peale jagasite. Praegustel rasketel aegadel oleme koos väga häid tulemusi saavutanud.

Michael Gahler, väliskomisjoni arvamuse koostaja. – (DE) Härra juhataja, kõigepealt tahaksin väljendada oma toetust härra Böge poolt välja töötatud ja tema esitletud kolmeastmelisele lähenemisviisile vahehindamise puhul. See annab võimaluse põhjalikult analüüsida meie poliitilisi eesmärke, vajalike muudatuste tegemist meil olemasolevate tööriistade puhul ja rahastamise küsimust.

Ceterum censeo: välisasjade spetsialistina tahaksin veelkord nõuda, et lõpetataks välisasjade krooniline alarahastamine. Komisjon on nõustunud kõnealuse valdkonna hindamise esitama. Tahaksime näha töötavaid lühiajalisi lahendusi praeguse finantsperspektiivi puhul ja toimivaid valikuvõimalusi järgmiseks finantsperspektiiviks. Lisaks tuleb ette näha asjakohane rahastamine ELi välisteenistusele. Soovime Euroopa Liitu, mis täidab oma kohustusi välissuhete valdkonnas ja on võimeline kriisilukorras kiiresti ja asjakohaselt reageerima. Sellest sõltub meie usaldusvärsus ja võime olla tõhus partner.

Tervitame Euroopa naabruspoliitika edasiarengut, mille käigus kaasatakse idapartnerlus ja Vahemere Liit ning mis annab partneritele kaks tõhusat ja usaldusväärset raamistikku. Kuid me peame kindlaks tegema, kas finantskorraldused välispoliitika väljakutseid arvesse võttes toimivad. Nõuame uusi õigusakte ja uues finantsraamistikus asjakohast rahastamist, et teha koostööd kolmandate riikidega väljaspool riikliku arenguabi konteksti.

Tahaksin väljendada veel üht tulevikusoovi lisaks Lissaboni lepingule. Leian, et kõik välistegevuse rahalised vahendid tuleb integreerida ELi eelarvesse. See käib nii Euroopa Arengufondi kui ka ATHENA mehhanismi kohta. Meie valitsused ei peaks kartma konkreetse valdkonna läbipaistvaks muutmist, et teha kindlaks, kui palju me ELis välispoliitika valdkonnas, sealhulgas ja eriti sõjalise tegevuse osas juba ühiselt tegutseme.

Herbert Bösch, eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja. – (DE) Härra juhataja, tahaksin õnnitleda komisjoni selle teatise puhul, mida meile avalikult esitleti, just nii, nagu me seda minevikus taotlesime. Palju õnne!

Üle 300 kaastöö väärib järeelmeetmete võtmist. Tegemist on põhjalike ettepanekutega, mis aitavad meil edasi liikuda. Mul on hea meel, et teatistes käsitletakse aruandluskohutuse, poliiticate läbipaistvuse ja nähtavuse küsimust. Sellel on otsustav mõju. Minu aplaus eelmisele kõneleajale oli tingitud muidugi muljest, mille jättis küsimus, kui suures ulatuses nõukogul õnnestub Euroopa Liit Euroopa Parlamendi kontrolli alt välja jätta. Lissaboni lepingule osutades tähendab see, et kui nad tõesti saavad rohkem õigusi, siis pole kaheksa miljardi üle parlamendi ega üldsuse kontrolli.

Veelgi selgemalt väljendudes – ma olen pärit neutraalsest riigist. Ma pean suutma mind valinud inimestele selgitada, mida rahaga tehakse. Aga ma ei suuda seda teha, vaatamata sellele, et olen eelarvekontrollikomisjoni esimees. Seetõttu tuleks neid kaalutlusi tulevikus arvesse võtta. Olen teile ettepanekute eest väga tänulik.

Mul on kahju, et see arutelu sumbub poliitilisse keerutamisse, sest me juba ütleme hüvasti ja soovime teineteisele head teed. Tahaksin öelda sedasama. Te tegite volinikuna head tööd. Minu õnnesoovid!

Paul Rübig, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamuse koostaja. – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, Euroopa on suutnud luua nõ nulleelarve. Me oleme ainus poliitiline tasand, kellel on nulleelarve. Meie kasutada on 0,89% rahvakogutulust ja me oleme heaks näiteks selle kohta, kui hoolikalt ELi maksumaksjate raha on võimalik kasutada.

Lisaks oleme mitmete aastate jooksul näidanud, et meie sissetulekud ületavad kulutusi. Meil jääb igal aastal veidi järele ja me peaksime hakkama lõpuks järelejäänud raha kasutama, et luua tulevikus ELi tegevuse lisandväärtust. Parlament ja nõukogu peaksid kokku leppima, kuidas kõnealune raha saab ELi tegevuse lisandväärtuse loomisele kaasa aidata. Väga oluline on see alus paika panna.

Lisaks oli meil just arutelu Euroopa Investeeringuspanga üle. Ma usun, et kriisiaegadel tuleb vahendid võimalikult ruttu kättesaadavaks teha. Meil on vaja kohest vahendite eraldamist, eelkõige teadusuuringute valdkonnas, mis pakuvad tulevikus võimalusi uuteks toodeteks ja teenusteks. Halduse lihtsustamine ja bürokraatia vähendamine on olulised nõudmised, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks, sest nad tahavad tegutseda maailmaturul, ja selleks vajavad nad meie toetust.

Suure tähelepanu pööramine liikmesriikidevaheliste infrastruktuuride arendamisele, mida majanduse taastamise kava raames kavatakse – näiteks Nabucco ja muud energiaspektori torujuhtmed – on äärmiselt oluline, sest kõnealuses valdkonnas on võimalikud kiired investeeringud. Kui arvestada, kui palju terast nende torujuhtmete rajamiseks kulub, siis on selge, et meie terasetööstus saavutab vähemalt lühiajaliselt kõrged müügitulemused ja tagab töökohad. Peame töötama selle saavutamise nimel.

Rumiana Jeleva, *regionaalarengukomisjoni arvamuse koostaja*. – (BG) Daamid ja härrad, regionaalarengukomisjoni raportöörina tahaksin rõhutada 2007.–2013. aasta finantsraamistiku vahekokkuvõtte olulisust.

Tervitan härra Böge raportit, sest see osutab valdkondadele, kus on vaja muudatusi ja parandusi, mis aitaksid Euroopa Liitu tõhusamaks muuta. Minu komisjon on eelkõige huvitatud sellest, kuidas kulutatakse ühtekuuluvuspoliitika vahendeid, kuna see on üks eelarve olulisi osi. Me jääme oma pikka aega kehtinud seisukoha juurde, et enamik finantsvahendeid tuleb suunata vähemarenenud piirkondadesse, mis vajavad ELi toetust. Mul on hea meel, et raport ei lähe kõnealuses küsimuses meie seisukohaga vastuollu.

Esile on kerkinud uued globaalsed probleemid, millel on märkimisväärne territoriaalne mõju. Nende ületamiseks tuleb 2013. aastale järgneva perioodi ette näha piisav rahastamine. 0,35% ELi SKPst ei pruugi olla meie eesmärkide saavutamiseks piisav. Avaldame kahetsust, et raport ei võta täielikult arvesse meie ettepanekut, kuid tervitame siiski asjaolu, et raportis jõutakse meie omaga väga sarnasele lõppjäreltulele.

Vaatasime läbi ka struktuurifondide staatuse, kahjuks kasutatakse mõnedes riikides neid vahendeid vähe. Riikide ametiasutusi võib teataval määral süüdistada selles, et nad kasutavad struktuurifondide vahendeid oma töös ebatõhusalt. Arvan, et süsteemi keerukus on üks põhjuseid, miks neid vahendeid vähe kasutatakse. Meie komisjon tegi ettepaneku menetluse lihtsustamiseks ja mul on hea meel, et härra Böge raport järgib sama mõttesuunda.

Regionaalarengukomisjon on seisukohal, et me peame uuesti algatama arutelu N+2/N+3 reegli tõttu kaotsi minevate kasutamata vahendite kohta. Läbirääkimistel 2007.–2013. aasta struktuurifondide määruste üle esitas parlament ettepaneku kasutamata vahendite ümberjaotamise kohta muudele tegevuskavadele, mille vahendid suuremas osas ära kasutatakse. Böge raport seda mõtet ei kaalu, kuid ma arvan, et me peaksime seda mõtet edasise arutelu lähtepunktina arvesse võtma.

Tahaksin lõpetuseks tänada härra Böge konstruktiivse koostöö ja suurepärase raporti eest.

Esther De Lange, *põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamuse koostaja*. – (NL) Härra juhataja, tahtsin täna küll nõukogu poole pöörduda, aga ma saan aru, et nõukogust ei ole kedagi kohal ja et käesolevat arutelu peetakse seega vähemtähtsaks. See üllatab mind veidi, sest eelarvega seotud kohustuste osas saavutati eelmisel nädalal kokkulepe, kui aga on vaja võetud kohustuste konkreetset rahastamist arutada, siis murrab nõukogu kokkulepet.

Minu tänane sõnavõtt toimub kindlasti üsna iroonilises õhustikus. Ametlikult peaksime arutama finantsraamistiku vahekokkuvõtet, kuid tegelikkuses on kõik, mis vaja, juba ära öeldud seoses majanduse stimuleerimise paketiga, mille osas eelmisel nädalavahetusel kokkuleppele jõuti. Kõnealune pakett algab sealt, kus vahhindamine ja mitmeaastane eelarve puudulikuks jäid, sest praeguse mitmeaastase finantsraamistiku algusest saadik oleme kolm korda järjest oma kokkuleppeid muutnud. Galileo ning Aafrika toiduabi ja selle rahastamisega seondud ei olnud midagi ilusat.

Nüüd on meil jälle arutelu majanduse stimuleerimise paketi üle. Nõukogu võttis kohustusi, kuid ei paista veel teadvat, kust raha tuleb. Energeetikavaldkonnas tuleb energiaprojektide jaoks leida 2 miljardit, mitte üksnes selle aasta eelarvest, vaid ka järgmise aasta omast ja võimalik, et ülejäämise omastki. See tähendab, et me kobame juba põllumajanduse eelarve marginaalis. Seda tehes küll öeldakse, et see pole ju

põllumajandusele ettenähtud raha, vaid marginaal, kuid piisab ühest loomahaiguse puhangust ja seda raha läheks vaja põllumajanduse eelarves. Ilmselt mäletate suu- ja sõrataudi puhkemist. Või mis saab siis, kui piima hind langeb edasi ja vaja on sekkumist? Lisaks muutub põllumajanduse eelarve marginaal lähiaastatel väiksemaks. Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportis vahehindamise kohta osutatakse õigustatult kõnealusele küsimusele.

Sooviksin seetõttu, et komisjon ja nõukogu – kui sealt keegi kohale ilmub, ja kui mitte, siis kirjalikult – kinnitaksid, et enne marginaali käsitlemist käsitleme esmalt olemasolevaid kohustusi põllumajanduse valdkonnas, ja alles seejärel vaatame, kas marginaali saaks muul viisil kasutada. On reeglid, milles oleme kokku leppinud. Kui me neist kinni ei pea, siis mulle tundub, et viskame lapse koos pesuveega välja.

Ingeborg Gräßle, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, tahaksin härra Virrankoskit südamest tänada selle omaalgatusliku raporti eest, mis käsitleb eelarvekomisjoni vana probleemi ehk teisisõnu küsimusi: kuidas me planeerime? Mis tööriistad meil planeerimiseks kasutada on? Kuidas tagada, et meie prioriteedid rakendust leiavad? Täna teid, härra Virrankoski, selle raske töö eest.

Arvame, et on oluline, et meie eelarveprioriteedid kajastuksid ka inimressurssides. Seetõttu tahaksime teha komisjonile pakkumise. Peaksime paremini kasutama komisjoni aruandluskohustusi, et seostada omavahel iga-aastast poliitilist strateegiat ja eelarveprojekti. Oleme seisukohal, et peadirektoraatide aastaaruanded ei kajasta piisavalt üksikasjalikult või ei kajasta üldse relevantset eelarve suhtes. Tahaksime teada, mis juhtus parlamendi prioriteetidega? Kui suur on relevantsus aasta poliitilise strateegia suhtes?

Minu arvates on meil kõigil veel palju õppida ja meil on vaja palju rohkem kogemusi, kui me ei soovi, et kogu aruandlusprotsess jääks lihtsalt teoreetiliseks eesmärgiks. See ei ole teoreetiline harjutus. See on vajalik selleks, et rahalisi vahendeid korrektselt hallata. Seetõttu nõuame, et haldusvahendeid arendataks edasi, et saaksime paremini teada, kuidas eelarvet täidetakse, ja et suurem osa täitmisprotsessist oleks kaasatud planeerimismenetlusse.

Me küsime ühtlasi, kuidas iga-aastast juhtimiskava saaks paremini integreerida iga-aastasse poliitilisse strateegiasse. Tahaksime rohkem teada tegevuspõhise juhtimise tsükli kulude kohta, ning ka tegevuspõhise juhtimise tsükli tuleks lihtsustada. On tehtud ettepanek lisada kõnealuste küsimuste käsitus sõeluuringu aruandesse. Meil on viimane sõeluuringu aruanne juba olemas – täna teid. Analüüsime seda ja tutvume sellega. Kuid see tähendab, et kõnealuste küsimuste käsitus tuleb lisada hiljemalt järgmisse aruandesse.

Esitatud on kaks muudatusettepanekut, millega meie fraktsioon ei saa nõustuda. Me ei arva, et pikendamine kahe aasta võrra oleks õige, sest see halvendab haldusvahendit veelgi, selle asemel et seda paremaks muuta. Me tahame tegevuspõhise eelarvestamise ja tegevuspõhise juhtimise haldusvahendit paremaks muuta, mitte seda kahe aasta võrra pikendada. Me hääletame ka uuringut käsitleva muudatusettepaneku vastu. See on hea muudatusettepanek, kuid sel pole käesolevas raportis kohta.

Tahaksime tänada volinikku tehtud töö eest ja soovime kõigile edu valimistel.

Gary Titley, *fraktsiooni PSE nimel.* – Härra juhataja, selle eelarve läbivaatamise juures peaksime endalt küsima küsimuse: kas eelarve kajastab 21. sajandi prioriteete? Kui ei, siis on eelarvet vaja muuta. Kas eelarve on piisavalt paindlik, et reageerida muutustele? Mulle valmistab praegu eelarve puhul tusk see, kuidas me negatiivseid prioriteete käsitleme. Eelarvesse on liiga palju alles jäetud, sest me ei saa asju muuta mitmeaastase finantsraamistiku poolt seatud piirangute tõttu.

Mis tegevuspõhisesse eelarvestamisse ja juhtimisse puutub, siis ma leian, et komisjon on selles osas tohtuid edusamme teinud, kuid ma tahaksin hoiatada selle ülebürokratiseerimise eest, sest me soovime tagada ju kvalitatiivset hindamist, mitte lihtsalt lahtrisse linnukese tegemist. Me ei taha, et inimesed kulutaksid kogu aja enda hindamise peale, samal ajal kui nad tööd tegema peaksid. Nii et me peame selles suhtes ettevaatlikud olema. Ma isiklikult leian, et iga-aastane poliitiline strateegia oleks parem, kui see kehtiks iga kahe aasta või kahe ja poole aasta kohta, et paremini sobituda parlamendi ametiajaga. See võimaldaks meil saada palju selgema pildi oma poliitilistest väljavaadetest lisaks komisjoni iga-aastastele tööprogrammidele.

Silvana Koch-Mehrin, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, juba ammu oleks aeg ELi finantside reformimiseks ja ma olen tänulik raportöör härra Bögele selle sedastamise eest. Meil on vaja õiglast, lihtsat, läbipaistvat ja usaldusväärset ELi sissetulekute ja kulutuste süsteemi. ELi eelarve rahastamine peaks pärinema ainult kahest allikast, teisisõnu traditsioonilistest omavahenditest ja liikmesriikide majanduslikul jõukusel põhinevatest maksetest, st kogurahvatulu proportsionaalsest osast. Viimasel juhul peaks liikmesriikide panus olema maksimaalselt 1% nende kogurahvatulust.

Selle asemel, et ELi käsutusse rohkem raha anda, tuleks vahendid ümber paigutada valdkondadesse, kus saaks Euroopa tasandil tõelist lisandväärtust saavutada, st valdkondadesse, nagu ühine välispoliitika, üleeuroopalised võrgustikud, välispiiride haldamine ja teadusuuringud. Teisalt ei tohiks enam väljastada pikaajalisi toetusi. See tähendab ühtlasi, et käibemaksupõhised omavahendid tuleks kaotada – ja mis kõige olulisem – ei saa olla mingit ELi maksu mis tahes vormis, kui EL ei ole tõeline esindusdemokraatia. On õige, et kehtib ELi valitsemissektori võla keeld. See on suurepärane poliitika ja see peab säilima. Lisaks peavad kõik ELi rahandusministrid tegema lõpuks kinnitava avalduse. Täna teid ja soovin teile edu uuel ametikohal.

Wiesław Stefan Kuc, *fraktsiooni UEN nimel.* – (PL) Härra juhataja, mõlemad täna esitletud raportid põhinevad hinnangul, mida meid on sundinud andma Euroopa Liidu mitmesuguste organite poolt vastu võetud otsused. Tegevuspõhise juhtimise ja tegevuspõhise eelarvestamise või strateegilise planeerimise ja programmitöö kui haldusvahendite hindamine võib olla vajalik, kuid see jätab mulje kunstist kunsti pärast. Kuidas saab poliitiliste eesmärkide saavutamist võrrelda elektrijaama või transpordivõrgustiku ehitamisega? Kas Euroopa Liit on äriühing, mille suhtes me proovime kohaldada sellekohaseid tõhususe hindamise mehhanisme?

Sama kehtib ka mitmeaastase finantsraamistiku vahetamise kohta. Iga päev me teostame hindamisi ja võtame ära vahendeid iga-aastasest eelarvest. Neid otsuseid teeb Euroopa Ülemkogu, kes suurendab oluliste konkreetsete projektide rakendamiseks vajalikku rahastamist. Stabiilne mitmeaastane finantsraamistik annab meile kõigile mitmeaastase turvatunde ja seda peaksime me kõige rohkem väärtustama, eriti praegustel rasketel aegadel.

Õnnitlen südamest härra Böget ja härra Virrankoskit väga hea raporti puhul. Proua Grybauskaitė, soovin teile edu eelseisvatel valimistel.

Helga Trüpel, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, praegu kehtiva finantsperspektiivi hääletamise ajal said kõik kolm ELi institutsiooni – nõukogu, parlament ja komisjon – aru, et me vajame reformi, kui me soovime end ajakohastada. Nüüd hiilivad liikmesriigid sellest kõrvale, mis on vale lähenemine. Seevastu on õige, et me vajame tasakaalu ühelt poolt järjepidevuse ja prognoositavuse ning teiselt poolt uutele väljakutsetele kiiresti reageerimise vahel.

Me peame jäika struktuuri muutma. Seetõttu peab ELi eelarve – keskmise pikkusega finantskava – pikkus olema viis aastat ning see peab poliitilises plaanis olema seotud valitud komisjoni ja parlamendi vastutusega. See aitab kaasa läbipaistvusele ja poliitilisele selgusele ning valmisolekule otsuseid vastu võtta.

Täna kuulsime, millised on härra Browni ettepanekud ja mis peaks päevakorda kuuluma. President Obama teatas täna samuti oma kavatsusest investeerida 129 miljardit taastuvatesse energiaallikatesse. Ma tahan öelda, et me peaksime samuti teatama Euroopa kodanikele, et me peame ELi eelarvet muutma. Me peame näiteks seostama põllumajanduspoliitika keskkonnasäästliku energiatootmisega ja loobuma põllumajandusettevõtete pindala hektarite arvust olenevate otsemaksete tegemisest. Me peame looma rohkem ühenduslülisid maaelu arenguga, mis tuleb tõesti maapiirkonnas elavatele inimestele kasuks.

Kui me tõesti võtame oma siinseid arutelusid ja Lissaboni strateegiat tõsiselt, siis peame kohandama oma majanduspoliitikaid ja kasvupoliitikaid kliimamuutuse ja jätkusuutlikkuse paradigmaga ning kohanduma meie ees seisvate uute väljakutsetega. See tähendab ühtlasi, et me peame investeerima rohkem haridusse, teadusuuringutesse ja arengusse Euroopa tasandil. Kõik kolm institutsiooni peavad leidma poliitilise julguse seda koos teha.

Pedro Guerreiro, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (PT) Raport toob välja teatavad punktid, mis toovad piiratud ulatuses esile selle, mida me oleme juba ammu öelnud – nimelt et praegune ühenduse eelarve on väiksem kui see, mida oleks vaja, selleks et ELis asjakohaselt ja tõhusalt edendada väljakuulutatud majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust. Seda enam, kui hoolimata kriisist pole isegi neid ebapiisavaid piirsummasid, mis on pandud paika praeguse 2007.–2012. mitmeaastase finantsraamistikuga, täielikult ära kasutatud – peaaegu 29 miljardit eurot vähem ajavahemikul 2007 kuni 2009 – ja eelarvesse arvatud summad pole kasutusele võetud kulueesmärkidena, eriti mis puudutab lähenemist ja põllumajandust ning kalandust.

Seevastu lisatakse uusi prioriteete, nagu kulude ümberjaotamise vahend, siseturust, majandus- ja rahaliidust ja maailma kaubanduse liberaliseerimisest tingitud ebavõrdsus ja asümmeetria nendes Euroopa Liidu riikides ja piirkondades, mis on majanduslikult vähem arenenud. Meie meelest on see vastuolus sellega, mis peaks olema ühenduse eelarve eesmärk ja keskne prioriteet. Meil peaks olema ühenduse eelarve, mis seab prioriteediks tõelise lähenemise, mis põhineb lisaks tõhusale arenguabile sotsiaalsel progressil, iga riigi

potentsiaali kaitsmisel ja edendamisel, loodusvarade säästlikul kasutamisel ja keskkonnakaitsel eesmärgiga saavutada majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus.

Samuti rõhutame asjaolu, et ühenduse eelarve peaks põhinema iga riigi õiglasel panusel, olenevalt riigi kogurahvatulust, ning seetõttu lükkame tagasi igasuguse rohkem või vähem maskeeritud katse kehtestada ELi tasandil maksud.

Nils Lundgren, fraktsiooni IND/DEM nimel. – (SV) Härra juhataja, nagu alati meie eelarve puhul, on tegemist kohusetundlikult ja pädevalt koostatud dokumendiga, kuid puhtalt poliitilisest vaatepunktist käsitletuna käib eelarve kahjuks alati etteantud rada. Nagu mu eelkõneleja ütles, ei ole tegemist 21. sajandi eelarvega. Praegune eelarve toetub liiga selgelt põhimõttele, et ELi kulukohustused peaksid lihtsalt kasvama *ad infinitum*. Mingil hetkel peame selle peatama.

Tahaksin kokkuvõtlikult välja tuua kolm punkti. Siin on öeldud, et kui kogurahvatulu langeb, nii nagu see praegu on, ei tohi see ELi eelarvet mõjutada. Me ei saa niimoodi jätkata. On parem, kui raha kulutatakse konkreetsetes riikides, kui nende majandus langeb ja kokku kukub, nii nagu see praegu toimub.

Raportis tehakse ettepanek näha ette rohkem raha Lissaboni lepingu põhiste uutele tegevusvaldkondadele. See on ülbis demokraatia põhireeglite vastu! Lissaboni leping on tagasi lükatud.

Samal ajal ei ole raportis esitatud ühtegi kulude vähendamise meetet. Kuigi tegelikult on ulatuslikke võimalusi hoida kokku põllumajanduse, struktuurifondide, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee, Regioonide Komitee ja muu puhul. Palun hoidke sealt kokku!

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Härra juhataja, on jõudnud kätte aeg hinnata, kuidas 2007.–2013. aasta finantsraamistik on siiani toiminud ja milliseid muudatusi tuleks teha selle ülejäänud peaaegu neljaks kehtivusaastaks.

Kõigepealt peame tunnistama 2006. aastal liikmesriikide poolt vastu võetud finantsperspektiivi kokkuleppe piiratud. Mõistsime selle tol hetkel hukka ja praegu näeme selgelt, kui ebapiisav see kokkulepe on. Kahjuks on praegune finantsperspektiiv näidanud oma puudujääke kõige halvemal hetkel, just kriisi ajal, kui ühenduse eelarve oleks pidanud olema Euroopa Liidu juhtiv jõud võitluses majanduskriisi ja tööpuuduse vastu.

Praegu oleks täiesti erakordne asi leida ühenduse eelarvest 5 miljardit eurot, mida järgmisel kahel eelarveaastal kasutada energeetika-alaste teadusuuringute hoogustamiseks, energiavõrkude sidumiseks või ELi maapiirkondades võrkude parandamiseks. Mitmed piirkonnad Euroopa Liidus nagu minu kodupiirkond Astuuria loodavad leida elujõulist ja säästlikku viisi kivisöe kasutamiseks puhta energiaallikana.

Ühenduse eelarvet võiks kasutada näiteks eelmainitud eesmärgil. Kuid ühenduse eelarve jäikus ja mitmesuguste kuluartiklite alarahastatus võimaldab need 5 miljardit leida üksnes siis, kui ühisele põllumajanduspoliitikale 2009.–2010. aastaks ette nähtud raha täielikult ära ei kasutata. See ei ole tõhus eelarvestamine, see on lihtsalt raamatupidamistrikk.

Härra Böge algatas täna raportööri väga kasuliku arutelu ühenduse eelarve muutmisest tõeliseks aktiivseks majanduspoliitika vahendiks. Me ei saa endale enam tulevikus lubada veel mõnda läbikukkunud finantsperspektiivi.

Göran Färm (PSE). – (SV) Härra juhataja, Euroopa Parlamendi sotsialistide fraktsiooni variraportööri kõnealuses küsimuses tahaksin tänada härra Böget tema positiivse koostöövaimu eest. Pikaajaline raamistik on oluline, aga seitsmeaastane kangestumine koos jäikade eelarve ülempiiridega nii üldiselt kui ka sektorite kaupa ei ole tänases kiiresti muutuv maailmas enam mõistlik mudel.

Praegune pikaajaline eelarve, mis kehtib 2014. aastani, määrati kindlaks tegelikult 2005. aastal. Kuidas saime siis teada midagi praegusest majanduskriisist, olukorrast Kosovos või Gaza sektoris, kliimamuutuse ulatuslikkusest või toiduainete hindade äärmuslikust kõikumisest? Ei, me ei saa enam endist viisi jätkata.

Minu järeldus on, et meil peab olema üksikasjalik ülevaade praegusest pikaajalisest eelarvest – mitmeaastasest finantsperspektiivist. Öeldu kehtib eriti muidugi siis, kui eelarvekomisjoni ettepanek leiab rakendamist, ehk kui praegust finantsraamistikku pikendatakse kahe aasta võrra, nii et see ühilduks paremini komisjoni ja parlamendi ametiajaga.

Mida me siis tahame? Neid asju on mitu.

Esiteks, meie püüdlused seoses eelarve läbivaatamisega. Meie meelest on vastuvõetamatu keskenduda üksnes eelseisvale finantsraamistikule. Eelarvekomisjon on vastu võtnud mitu muudatusettepanekut, mis tähendab, et me nõuame, et komisjon esitaks võimalikult kiiresti ettepaneku praeguse pikaajalise eelarve sisu põhjalikuks läbivaatamiseks. See on muidugi eriti asjakohane siis, kui rakendatakse meie nõuet finantsperspektiivi pikendamise kohta.

Samuti nõuame, et sügisene eesistujariik Rootsi käsitleks kõnealust komisjoni ettepanekut kohe ja aktiivselt. Me peame seda küsimust otsustavalt käsitlema.

Teiseks, mis poliitilise lähenemisviisi puutub, siis oleme saanud selgeid märguandeid komisjoni poolt korraldatud ulatuslikult avalikult arutelult. On mõned konkreetsed valdkonnad, kus EL peab olema jõulisem. Need valdkonnad on kliimapoliitika, tööhõive ja majanduskasv, välis- ja arengupoliitika. Kui EL tahab olla kõnealustes valdkondades globaalne juhtiv jõud, on tal selleks vaja vahendeid. See on täiesti selge. Praegu on kõik nimetatud valdkonnad märkimisväärselt alarahastatud.

Kolmandaks peame tegema mitmeid tehnilisi muudatusi. Mul ei ole vaja sellel teemal pikemalt peatuda, härra Böge juba rääkis sellest. Me tahame viit aastat seitsme asemel ja ajavahemiku kohandamist, nii et uuel parlamendil ja komisjonil oleks tõeline mõjuvõim finantsraamistiku üle, mida nende ametiajal rakendatakse.

Neljandaks soovime ELi omavahendite muudetud ja õiglasemat süsteemi. Praegu on meil vaja kiireid ettepanekuid ja praeguse pikaajalise eelarve põhjalikku läbivaatamist, et retoorikat ja vahendeid teineteisele lähendada ja alustada liikumist pikaajalisema jätkusuutlikuma ELi eelarve käsitlemise viisi poole enne järgmise pikaajalise eelarve perioodi.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Härra juhataja, tahaksin esitada käesolevas arutelus komisjonile kolm punkti.

Euroopa Komisjon peab esitama toetussüsteemi piirkondadele, mille SKP ületab praeguses finantsperspektiivis piirmäär 75% ELi SKPst inimese kohta, kuid mis vajavad pidevat rahastamist tugeva sisemise tasakaalustamatuse tõttu. Märgin, et mõned Hispaania, Portugali, Itaalia ja Kreeka piirkonnad saavad praeguse finantsperspektiivi raames taolist üleminekuperioodi rahastamist.

Samuti tuleks vastu võtta lõplik otsus loobuda hiljutistest katsetest ühine põllumajanduspoliitika uuesti riikide tasandile viia. Liikmesriikide tasandil ei ole võimalik tagada ühise põllumajanduspoliitika kohustuslikku kaasrahastamist samamoodi, see lõpeb märkimisväärselt moonutatud konkurentsiga ehk siis ühise põllumajanduspoliitika lagunemisega.

Arvestades Euroopa Komisjoni püüdlusi siduda otsetoetused lahti tootmisest, on pärast 2013. aastat vaja kaotada ka suured erinevused alla hektari suuruste põllumajandusmaade toetuse osas, mis praegu uute ja vanade liikmesriikide vahel eksisteerivad. Kui olukord jätkub ka pärast 2013. aastat, siis tähendab see, et EL sallib *de facto* oma territooriumil kahte ühist põllumajanduspoliitikat.

Janusz Lewandowski, fraktsiooni PPE-DE nimel. - (PL) Härra juhataja, lubage mul jätkata keeles, mida proua Grybauskaitė oskab. Meie tänased sõnavõttud põhinevad seitsmeaastase finantsperspektiivi kahel täidetud eelarveaastal. Seetõttu peaksime oma sõnavõttudes kindlasti ettevaatlikud olema. Mulle näib, et härra Böge raporti ühehääline vastuvõtt eelarvekomisjonis näitab, et ta on leidnud erinevate fraktsioonide vaadetele ühise nimetaja.

Mind isiklikult hämmastab asjaolu, et 2008. aasta eelarves jäi kasutamata ligi 5 miljardit eurot. Selline asi ei tohi korduda. See oleks meie kõigi läbikukkumine. Olemas on komisjoni algatused, mille eesmärk on hõlbustada rahastamise saamist. Kuna nii asjad käivad ja peaksid käima, siis ei saa regionaalpoliitika tulevikus olla ja ta ei hakka olema rahastamisallikas neile eelarvejagudele, mis on krooniliselt alarahastatud – me rääkisime sellest finantsperspektiivi läbirääkimiste ajal ja seda kinnitab igakülgsest meie välispoliitika: eelarverida 1a ja eelarverida 3. Kui me loodame jätkuvalt 1% eelarvest, siis ei saavuta me kindlasti Euroopa Liidu eelarveküsimuses mõistlikku lahendust.

Raportis, millele ma osutasin, esitab härra Böge olulise küsimuse parlamendi ametiaja kohandamisest finantsperspektiivi kehtivusajaga. Selline on tõepoolest parlamendi seisukoht. Kuid me peaksime arvestama ka mõnede ühtekuuluvuspoliitikast mõjutatud riikide kahtlusi, need riigid ootavad poliitikalt teatavat kindlust ega tea veel täpselt, kuidas finantsperspektiivi kehtivusaja vähendamine mõjutaks struktuurifondidest toetuste saamise prognoositavust.

Lõpetuseks tahaksin südamest tänada proua Grybauskaitę koostöö eest parlamendiga ja muidugi nagu teisedki kõnelejad, soovin talle edu valimiskampaanias. Selline hääle paljus, olenemata poliitiliste vaadete erinevusest, on hea märk.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Härra juhataja, volinik, kõigepealt tahaksin teile meelde tuletada, et see arutelu on osa pikast, juba mitmeid aastaid kestnud protsessist: Euroopa Komisjoni konsultatsioonist, ühise põllumajanduspoliitika „tervisekontroll”, neljas majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust käsitlev aruanne ja Lamassoure'i eelarve omavahendite süsteemi kohta.

Euroopa Komisjon on teatanud kavatsusest esitleda hiljemalt 2009. aasta sügisel läbivaatamise peamised suunised, millest tulenevalt meie eelarvekomisjon on härra Böge juhtimisel silmapaistvat tööd teinud. Me teame, et läbivaatamine toimub siis, kui uus parlamendikoosseis ametisse astub. Praegune parlamendikoosseis läbivaatamist ei korralda.

Seetõttu tahaksin rõhutada ühte põhilist poliitilist punkti, nimelt seda, et me oleme peaaegu jõudnud üksmeelele, et tulevane finantsraamistik vastab tulevase parlamendikoosseisu ametiajale ning me soovime sellise korralduse põlistamist. See tundub mulle väga oluline, sest lõpuks saab meil olema sidusus valimistulemuste ja komisjoni eelarvesuuniste vahel.

Järgmise asjana tahaksin teile meelde tuletada, et Euroopa Parlamendi sotsialistide fraktsiooni arvamus on, et eelarve rõhuasetused tuleks ümber kujundada, võttes arvesse fundamentaalse tähtsusega valdkondi, nagu tööhõive, majanduskasv ja innovatsioon, nagu kolleeg härra Färm ütles. Enne kui lõpetan, tahaksin öelda, et Euroopa Liidu tegelik tulevik sõltub käesolevast läbivaatamisest, ja ma loodan, et parlamendi tulevane koosseis kasutab härra Böge raportit, nii et nad suudavad saavutada meie Euroopa tasandi eesmärgid riikide omahuvide ees, mida nõukogu puiklemiste kaudu iga päev edastatakse.

Parlamendi ülesanne on kujundada Euroopa poliitikat, mis annab meie kaaskodanikele tõelise usu, et tegemist on poliitilise, mitte ainult majandusliku projektiga.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, täna on meid 27 ja me kulutame ühenduse eelarvele alla 1% oma kogurahvatulust, enam-vähem samamoodi kui siis, kui liikmesriike oli 15. Ainuüksi see number näitab, miks täna arutamisel olev Böge raport on Euroopa Liidu jaoks üks põhilisi poliitilisi ettevõtmisi järgmiseks viieks aastaks.

Me peame vastuse leidma otsustavale küsimusele: kui palju raha ja millistele poliitikatele? Kus me oma püüdlustele piiri seame ja neid ohjeldame? Seekord peame käsitlema kõike ilma eeltingimusteta ja arutelu peab hakkama nullist peale. Nüüdsete suurte läbirääkimiste puhul peame käsitlema kahte peamist probleemi:

- esiteks on meid nüüd rohkem kui eelmiste samasuguste läbirääkimiste ajal, ja
- teiseks probleemiks on see, et kahjuks leiavad praegused läbirääkimised aset ajal, kui jõukuseperiood on lõppenud ja meid on tabanud majanduskriis.

Sellele vaatamata peavad praktiliselt täna härra Böge väga realistliku lähenemisega algavad läbirääkimised vastama kolmele põhilisele Euroopa Liidu jaoks olulisele eeltingimusele:

- esiteks, põllumajanduse tulevik tuleb ühenduses tagada ka pärast 2013. aastat;
- teiseks, liikmesriikide vahelise ühtekuuluvuse ja solidaarsuse põhimõtte ei tohi kaduda, ja
- kolmandaks, meil on aeg rääkida ka arukast arengust, rahaliste vahendite investeerimisest ajudesse, mitte ainult asfaldi ja tsementi.

ISTUNGI JUHATAJA: Mario MAURO

asepresident

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Härra juhataja, volinik, meie komisjoni esimehe härra Böge raport, mida me täna arutame, on minu meelest väga huvitav ja otsustava tähtsusega kolmel põhjusel: esiteks tuuakse raportis esile teatavad sektorid, mis vajavad parandamist, teiseks on raportis sõnastatud teatavad ettepanekud, ja kolmandaks sillutab see raport teed järgmise parlamendikoosseisu olulisele arutelule.

Parandamist vajavad sektorid on tingitud peamiselt poliitiliste valikute ja ühenduse valikute vahelisest mittevastavusest ja suutmatusest meie eelarvevahendeid asjakohaselt hallata.

Ettepanekud:

- põhiline ettepanek on finantsraamistiku viieaastane kestus ja finantspoliitikate viieaastase tsükli poliitika; teisisõnu – parlamendi ametiaeg langeb kokku eelarvetasandi poliitiliste ettepanekutega;

- teiseks, paindlikkus on äärmiselt oluline. Kuid paindlikkus ei tähenda ainult muudatusi sektorite vahel, see tähendab üldist vastust. Ainult paindlikkus üksi probleemi ei lahenda.

Kõik see valmistab meid ette järgmisel parlamendi ametiajal uutel alustel aset leidvaks suureks aruteluks uue poliitilise ja kooskõlastatud eelarve üle.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Finantsplaneerimise perioodi vähendamine viiele aastale, mida soovitab ka Böge raport – ja tahaksin kasutada võimalust ning õnnitleda härra Böget tema silmapaistva panuse eest kõnealuse raporti puhul – annaks konkreetse tõenduse Euroopa Liidu institutsioonide küpsusest ja soovist bürokraatiat vähendada.

Samal ajal peame olema realistid ja kaaluma, kui teostatav selline meede on, et me ei lõpetaks äärmuslikus olukorras, kus meil kulub viieaastase eelarve vastuvõtmiseks kaks aastat. Peamine küsimus on, kuidas me peaksime menetlusi lihtsustama, nii et Euroopa raha kasutataks mõistliku ajavahemiku vältel.

Esinenud on juba legendaarseks muutunud juhtumeid, kus Euroopa Liidu raha ei saabu kuude, kui mitte aastate kaupa olukorras, kus seda tõesti vaja olnuks. Lubage mul esitada näide solidaarsusfondi rahade kohta. Nagu te teate, on viiele ülejutustes kannatanud Rumeenia maakonnale ette nähtud 12 miljonit eurot. Ülejutused olid eelmise aasta suvel, me hääletasime küsimuse üle käesoleval kuul ja raha saabub tõenäoliselt ligikaudu aasta pärast ülejutusi. Rumeenlased, kes selle raha saavad, ei teadvusta, et Euroopa Liit aitab neid.

Kyösti Virrankoski, raportöör. – (FI) Härra juhataja, tahaksin tänada kõiki, kes minu raporti kohta tagasisidet andsid.

Ütleksin, et nüüd, kus Euroopa Liit on 27 liikmesriigiga ühendus, kus on 480 miljonit elanikku, tuleb juhtimist ja haldust lihtsustada ja tõhustada. Tegevuspõhine juhtimine ja eelarvestamine võimaldavad seda kindlalt, volitused ja vastutusalad on asjakohastel tasanditel jagatud, et oleks võimalik vastutustundlikult juhtida ja programme tõhusalt rakendada.

Lõpetuseks tahaksin teid kõiki tänada ja eriti tahaksin soovida proua Grybauskaitėle õnne ja edu tema tulevaste väljakutsetega seoses. Teiega oli väga meeldiv koos töötada ja me panime tähele, et parlamendi ja komisjoni vahel valitses suurepärane koostöö. Täna teid ja soovin teile kõike head.

Reimer Böge, raportöör. – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, tahaksin kõigepealt tänada volinikku. Pärast algset teineteise tundmaõppimise etappi oleme tõhusalt, konstruktiivselt ja avatult koostööd teinud. See on ilmnunud mitmete viimaste aastate läbirääkimiste tulemustes. Soovin teile lähinädalateks kõike head. Tahaksin soojalt tänada ka oma kolleege parlamendiliikmeid nende tõsise töö eest ja arutelu eest enne homset hääletust täiskogul ning tänada proua Guy-Quinti raportööri rolli eest Lissaboni lepingu eelarvemõju käsitleva raportiga seoses. Me leppisime ühismenetlusel kokku raportite põhipunktides, eriti kolmeastmelise lähenemisviisi ja ajakava valdkonnas.

Kuigi me mõistame, et praegune 2007.–2013. aasta finantsperspektiiv ja sellega seonduv 2006. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe kujutasid endast maksimumi, mida läbirääkimistel saavutada suudeti, oleme samas täiesti teadlikud tegutsemise puudujääkidest. Seetõttu on väga oluline, et käesolev raport kutsub üles sõlmima õigeaegselt tulevikku suunatud kokkuleppeid ja tagab, et neisse oleks integreeritud täielik pühendumine. Meie töö lähinädalatel ja lähikuudel, eriti arvestades praegusi läbirääkimisi, on täielikult seotud majanduse taastamise kavaga ja nõukogule meeldetuletamisega, et kõik institutsioonidevahelise kokkuleppe osad (kuna volinik viitas mitmele vahendile) kuuluvad lahutamatu üldise finantsraamistiku juurde. Kui kõik liikmesriigid teadvustaksid seda natuke rohkem, oleksime olemasolevate õigusaktidega rohkem edu saavutanud.

Lõpetuseks tahaksin kasutada võimalust ja kutsuda komisjoni üles võtma sügisel arvesse neid tuvastusi ja kaalutlusi, mis parlament homme vastu võtab. See võiks olla suurepärane algus, et teha komisjoni ja Euroopa Parlamendi ühendatud jõupingutustega vajalikud ambitsioonikad muudatused ning töötada samal ajal välja eelarve, mis vaatab tulevikku ja on ühendatud suurema poliitilise legitiimsusega. Seda soovi väljendab parlament tugevalt ja ühiselt käesolevas raportis.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 25. märtsil 2009.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Praeguse finantsraamistiku läbivaatamine on hea võimalus järele mõelda mitte ainult viisi üle, kuidas olemasolevaid vahendeid eraldatakse, vaid ka ELi eelarve tulevase reformi üle. Praegusesse eelarvesse muudatuste tegemisel ja järgmise finantsperspektiivi kavandamisel peaksime juhinduma eelkõige integratsiooni süvendamise ja konkreetsete eesmärkide saavutamise püüdest.

Hiljuti olime tunnistajaks põhjalikele muudatustele ELi eelarve struktuuris. Kulutused ühisele põllumajanduspoliitikale ei moodusta enam suuremat osa ühenduse vahenditest. Praegu saavad suurima toetusega arvestada ühtekuuluvuspoliitika ja Lissaboni strateegia täideviimise meetmed. Selline areng tuleb kahtlemata kasuks innovaatilistele, teadmispõhisele majandusele orienteeritud ja kõrge tööühivega Euroopa tulevikule. Kuid kõnealune muudatus ei tohi aset leida nii, et õõnestatakse Euroopa toiduainetega kindlustatust ja vähendatakse põllumajandustootjate sissetulekut.

Muretvalmistav on ka ELi liikmesriikide kogurahvatuluga seoses ELi eelarve taseme vähendamine. Statistika näitab, et kui me oleksime praeguses finantsperspektiivis säilitanud eelarve ajavahemiku 1993–1999 tasemel (arvutatud SKP sama protsendimäära järgi), oleks meil ELi poliitikate teostamiseks täiendavad 200 miljardit eurot. Surve, mida me ELi eelarve vähendamiseks täheldame, on kahjulik, sest see vähendab eelarve eandlikkust ja võimet reageerida muutuvatele vajadustele. Seetõttu kutsun ma üles ELi eelarvet uutele väljakutsetele vastavaks kohandama mitte ühiselt põllumajanduspoliitikalt vahendeid ära võttes, vaid ELi eelarvehahendeid asjakohaselt suurendades.

11. Autotööstuse tulevik (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Euroopa Komisjoni avaldus autotööstuse tuleviku kohta.

Günter Verheugen, komisjoni asepresident. – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, see on praegu teine kord viimaste kuude jooksul, kui me oleme parlamendis kokku tulnud, et arutada Euroopa autotööstuse olukorda. Kahjuks pean ütleva, et olukord on meie viimasest arutelust saadik halvenenud.

2008. aasta viimases kvartalis langes uute autode müük 20% ja autode tootmine 29% võrra. Samasugune negatiivne suundumus jätkub ka 2009. aastal. Käesoleva aasta jaanuaris ja veebruaris langesid müüginäitajad vastavalt 29% ja 18% võrra. Langus oleks olnud veelgi suurem, kui mõned liikmesriigid poleks käivitanud edukaid nõudluse stimuleerimise algatusi. Kriis ei piirdu ainult Euroopa turuga. Eksport kolmandatesse riikidesse on kiiresti vähenenud, mis tähendab, et oodata võib negatiivset mõju Euroopa kaubandustasakaalule. Autotööstus on surve all kogu maailmas.

Käesoleva aasta järelejäänud kuudeks paranemisväljavaateid ei ole. Nagu teate, on komisjon olukorrale kiiresti reageerinud. Autode ja tarbesõidukite üldine tootmine langeb Euroopas tõenäoliselt 20–30% võrra. See tähendab, et 2009. aastal toodetakse Euroopas 2007. aastaga võrreldes ligi 5 miljonit sõidukit vähem. Negatiivne prognoos kehtib eriti tarbesõidukite kohta, mille puhul ennustatakse tootmise langust 35% võrra.

Nagu te teate, on komisjon olukorrale kiiresti reageerinud. 2008. aasta oktoobris andsime esimesed kriisist ülesaamise soovitusel CARS 21 rühma puhul, mis hõlmasid ka Euroopa Investeerimispanka kaasamist ja lammutuskavu. Jaanuari alguses kohtusin ma ELi rahandusministritega, et leppida kokku ühises lähenemisviisis kriisile. 25. veebruaril esitles komisjon kontseptsiooni, mille mõned päevad hiljem kiitsid heaks Euroopa Ülemkogu ja konkurentsivõime nõukogu.

Meie vastused on suunatud otse käesoleva väga tõsise kriisi olulisematele põhjustele. Põhjusteks on kiiresti vähenev nõudlus, raskused kapitalile juurdepääsul, likviidsusprobleemid ja struktuuriline ülevõimsus. Struktuuriline ülevõimsus on probleemiks kogu maailmas. Meie praegune eesmärk on Euroopa siseturu terviklikkuse säilitamine, proteksionismi vältimine ja liikmesriikide vahelise solidaarsuse säilitamine, et päästa töökohad autotööstuses.

Tahaksin väga selgelt öelda, et autotööstus ise peab esimesed sammud astuma. CARS 21 raames oleme kehtestanud tulevikku suunatud autotööstuse põhitingimused ja me parandame neid pidevalt. Selgesõnaliselt öeldult peab Euroopa autotööstus nüüd tegema ulatuslikke jõupingutusi, et tuua turule 21. sajandi vajadustele vastavaid autosid, teisisõnu energiatõhusaid, vähe kütust tarbivaid autosid, mis kasutavad ressursse säästlikult.

Poliitilisest küljest on komisjon oma seisukohta selgelt väljendanud. Meie arvates on kõige olulisem ülesanne võimaldada finantsüsteemil jälle tõhusalt toimima hakata, nii et saaks tagada Euroopa autotööstusele vajalikud suured investeeringud. Suured investeeringud on vajalikud, sest tööstus peab arenema ja tooma turule Euroopa tulevikuauto.

Oleme vastu võtnud ühenduse riigiabi meetmete ajutise raamistiku, mis annab liikmesriikidele likviidsusprobleemide lahendamiseks rohkem manööverdamisruumi. See oli vajalik meede, tagamaks et muidu kasumlikud ettevõtted et langeks ränga kriisi ohvriks.

Lisaks soovisime tagada, et ettevõtted jätkavad teadusuuringutesse ja moderniseerimisse investeerimist, eelkõige kriisi ajal. Oleme võetud meetmete abil edusamme saavutanud. Käesoleval aastal on Euroopa Investeeringuspank juba heaks kiitnud autotööstuse projekte üle 3 miljardi euro väärtuses. 2009. aastaks kavandatakse täiendavaid projekte koguväärtuses mitu miljardit eurot. Kõnealused projektid ei hõlma mitte üksnes autotootjaid, vaid ka autotööstuse tarnijaid.

Euroopa Investeeringuspank, keda ma tahaksin väga tänada koostöö eest, töötab ka eriprogrammiga, mis on ette nähtud autotööstuse tarnijate keskmise suurusega ettevõtetele, kellele kriis on kõige rängemalt mõjunud. Muudame kättesaadavaks miljard eurot autotööstuse teadusuuringute partnerluseks, et kiirendada liikumist väheses süsinikuheitega energiatõhusa majanduse poole. See on vajalik Euroopa tööstuse jaoks kriisijärgse hea positsiooni kujundamiseks, et tööstus saaks kohe kasu positiivsetest arengutest, mida siis oodata on.

Me saame meetmeid võtta ka nõudluse valdkonnas. Mitmed liikmesriigid on kehtestatud nõudluse stimuleerimiseks lammutuskavad. Komisjon on välja andnud suunised, mida liikmesriigid peavad kõnealuste kavade kehtestamisel järgima. Suuniste eesmärk on tagada, et riikide meetmed ei diskrimineeriks siseturgu ega sekkuks selle toimimisse. Mul on hea meel teatada, et oleme olnud edukad.

Muidugi peame pehmendama ka struktuursete muutuste mõju, säilitama sotsiaalkulud minimaalsel tasandil ja hoidma kogenud töötajad autotööstuses alles. Kui Euroopa autotööstus soovib pikas perspektiivis konkurentsivõimeliseks jääda, on mõned struktuursed muutused vältimatult vajalikud. See protsess on valulik, kuid vältimatult vajalik. Meil on vaja elujõulist, konkurentsivõimelist, märkimisväärse tööhõivepotentsiaaliga tööstust, mitte alaliselt toetustest sõltuvaid ettevõtteid. Euroopa Komisjon on teinud kättesaadavaks raha Euroopa Sotsiaalfondist ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist, et toetada töötajaid, keda autotööstuse põhjaliku ümberkorraldamise ajutised tagajärjed kõige rängemalt tabavad.

Aprillis toimub meie esimene ümarlaud autotööstuse, töötajate ja liikmesriikide esindajatega, et arutada kriisi sotsiaalset mõõdet ja meie reageerimist sellele. Kuid ma soovitsin ettevõtetele oma töötajatele nüüd kutsekoolitust pakkuda, et parandada nende väljavaated leida tööd kas autotööstuses või muudes majandussektorites.

Tahaksin öelda paar sõna konkreetse tootja olukorra kohta, selleks on General Motorsi Euroopa haru, mille moodustavad Opel, Vauxhall ja Saab. Tahaksin siinkohal korrata juba varem öeldut, et Euroopa huvides ei ole seda ettevõtet pankrotti lasta. Kõnealusest ettevõttest sõltuvad rohkem kui 200 000 töökohta kogu Euroopas. Ma ei poolda seisukohta, et General Motorsi Euroopa tootmiskohtade kadu aitaks lahendada Euroopa autotööstuse võimsusprobleemi ja oleks seetõttu tervitatav. Tagajärgi kannvad töötajad ei ole vastutavad oma ettevõtte kriisi eest. Kriis pärineb üksnes Ameerika Ühendriikidest.

Kõnealusele probleemile ei ole riigi tasandil lahendust. Sellele ei ole isegi Euroopa tasandil lahendust. Lahendus saab olla vaid üleatlandiline, mis hõlmab ka emaettevõtet. Seetõttu on meile oluline teada, mis saab Ameerika Ühendriikides. Hetkel me seda ei tea. Isegi Ameerika Ühendriikide valitsus ei tea veel. Mul on hea meel, et Euroopa nende riikide valitsused, kus asuvad General Motorsi tootmispaigad, ei ole otsustanud probleemiga omaette tegeleda, vaid teha koostööd Euroopa-poolse lahenduse leidmiseks. Lahenduseks saab olla ainult ettevõtte õigusjärglane, kes on konkurentsivõimeline ja jääb turul ellu. Lisaks peab olema võimalik anda lahendusele nii majanduslik kui ka poliitiline selgitus. General Motorsi Euroopa haru töökohad on liiga olulised selleks, et lubada neid valimistesse või riiklike huvide poliitikasse kaasata. Seetõttu teeb komisjon kõik jõupingutused, et leida Euroopa tasandil lahendus.

Lisaks tagab komisjon oma õigusloomekava osana, et ta ei kehtesta autotööstusele käesoleval raskel ajal mingit täiendavat finantskoormust, mida on võimalik vältida.

Aeg kriisi tõsidusest rääkida on möödas. Oleme kehtestanud nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil koordineeritud meetmetega Euroopa kava. Need on aeg tegutseda ja kava täielikult rakendada. Täna tähelepanu eest.

Werner Langen, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (DE) Härra juhataja, tahaksin volinik Verheugenit tänada selle teema ülesvõtmise eest ja õnnitleda teda edusammude puhul ELi meetmete koordineerimisel ning selle eest, et 13. märtsi ministrite kohtumisel hoiti ära liikmesriikide omaette tegutsema hakkamine.

Soovisime teie kirjalikul raportil põhinevat arutelu, sest me leiame, et kriis on nii tõsine, et Euroopa Parlament peab seda arutama. Oleme koostanud ühisresolutsiooni, mis käsitleb kõiki olulisemaid punkte.

Tahaksin osaliselt korrata teie poolt juba öeldut. Muidugi saab konkreetse ettevõtte päästmine olla edukas ainult siis, kui võetakse arvesse ettevõtte omavastutust – ja General Motorsi juhtumi konkreetseid asjaolusid – koos intellektuaalomandi õiguste ja paljude muude teguritega. Üldiselt võetuna on tegemist väga suure tööstusega. Sellest sõltub ligi 12 miljonit töökohta, selle iga-aastased investeeringud on 20 miljardit eurot, aastakäive 780 miljardit eurot ja lisandväärtus 140 miljardit eurot. Tegemist on väga suure tööstusega, mis on raskustesse sattunud osaliselt enda süül – ma pean siin silmas ülevõimsust ja mõnede tootjate mudelipoliitikat – kuid üldiselt peamiselt finantsturgude rahvusvahelise kriisi tõttu.

Seetõttu tervitame asjaolu, et võetakse kollektiivmeetmeid. Need peaksid aitama tagada, et autotööstus on jätkusuutlikum, stimuleerima nõudlust, nii et autotööstus saaks kriisist välja tulla, ning hõlbustama investeerimise ja rahastamise võimaldamist nii ostjatele kui ka tööstusele. Lisaks ei tohi kõnealused meetmed, nagu te oma sõnavõtu lõpus ütlesite, tekitada uusi õigusnõuetega seonduvaid probleeme, mis avaldaksid täiendavat survet Euroopa autotööstuse konkurentsivõimele.

Neil alustel saame ühisresolutsiooni vastu võtta. Minu fraktsioon hääletab Euroopa Parlamendi sotsialistide fraktsiooni poolt tehtud lõike 5 muudatusettepaneku poolt, et osutada konkreetset General Motorsi juhtumile, ja nii saame valdava häälteenamusega julgustada komisjoni tagama töötajatele tööga kindlustatus ja avama autotööstusele uusi väljavaateid.

Robert Goebbels, *fraktsiooni PSE nimel*. – (FR) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, lähemas tulevikus ei ole meil võimalik ilma sõidu- või veoautodeta hakkama saada. Kõnealused transpordivahendid peavad muutuma vähem saastavaks ja energiatõhusamaks. Kuid ka kõige parem ja soovituim ühistranspordikorraldus ei suuda kunagi asendada isikliku sõiduvahendiga kaasnevat paindlikkust.

Euroopa autotööstus on tehnoloogiliselt sektoris maailmas juhtival kohal. Seda tiipetasemel tööstust tuleb kaitsta. Autotööstus on kogu Euroopa tööstuse struktuuri jaoks strateegilise tähtsusega. Sellest sõltuvad otseselt ja kaudselt miljonid töökohad. Euroopa Parlamendi sotsialistide fraktsioon soovib töökohti kaitsta. Kutsume üles enne mis tahes võimalikku ümberkorraldamist kaasama arutelluse töötajaid ja ametiühinguid.

Pärast seda, mis pankadega tehti, on Hiina rahastanud sektori moderniseerimist ja tehnoloogilist kohandamist. Selles küsimuses nõustun ma täielikult härra Verheugeni märkustega. Euroopa peab oma kohustusi täitma. Vajadusel tuleb Euroopa Investeerimispanka rekapitalizeerida, nii et oleks võimalik aidata autotööstust ümberkorraldamisel ja tuhandeid alltöövõtjaid, kelleks on peamiselt väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted.

Loodame, et komisjon jätkab konstruktiivse dialoogi korraldamist kõigi Euroopa riikide vahel, kus asuvad Ameerika Ühendriikide tootjatele kuuluvad tootmispaigad ja kõnealused ettevõtted. Õnnitleme härra Verheugenit kõnealuses valdkonnas tehtud algatuse puhul.

Kuid me peame endiselt kaitsma Euroopa intellektuaalomandit ja tooma Euroopasse tagasi Euroopa leiutiste patendid, mida praegu hoitakse Ameerika Ühendriikides. See on nagu raskendavatel asjaoludel toime pandud vargus või vähemalt võõrandamine ilma hüvitamiseta. On mõeldamatu, et Euroopa tootmispaigad peaksid tulevikus maksma tasu Euroopa inseneride ja töötajate välja arendatud oskusteabe eest.

Mis General Motorsi olukorda puutub, härra juhataja, siis sotsialistide fraktsioon nõustub sellega, mida härra Verheugen parlamendis on öelnud.

Jorgo Chatzimarkakis, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DE) Härra juhataja, volinik Verheugen, me kohtume jälle selleks, et arutada autode teemat, ja see on täiesti õigustatud. Praegune kriis on tabanud rängalt üht meie peamist tööstusharu. Kokku 12 miljonit töökohta, 6% tööjõust, suurim teadusuuringutesse ja arendustegevusse investeerija – need on põhjused, miks probleemi arutamine ja lahenduste leidmine väärrib jõupingutusi. Kuid nüüdseks on selgunud, et ELil ei ole käesoleva kriisiga tegelemiseks sobivaid vahendeid. Liikmesriigid jätkavad eraldi edasilükkumist, aeg-ajalt on rikutud konkurentsiraamistikku ja Euroopa Investeerimispank, universaalne abivahend, on ülekoormatud nii finantside kui ka personali puhul. Seetõttu on meil vaja leida uusi lähenemisviise.

Olen tänulik volinik Verheugenile, et raamdirektiiv võeti vastu väga kiiresti, et saaks uurida, kuidas me peaksime konkurentsivõime kontekstis edasi tegutsema. Kuid Euroopa Investeeringispanga vahendeid on vaja parandada. Euroopa Keskpang peab andma Euroopa Investeeringispangale eritingimused, nii et ta saaks juurdepääsu kapitalisüsteile, mida praegu seadused ei luba. Samuti on oluline, et riigiabi seotaks tihedamalt paradigmuuutusega, mille kohaselt uued tehnoloogiad vahetavad välja sisepõlemismootori. Struktuurifondid ja põllumajandusfondid peavad tähelepanu pöörama tugevamate infrastruktuuride väljatöötamisele kõnealuste uute tehnoloogiate jaoks.

Tahaksin peatuda lähemalt General Motorsi juhtumil. Nõustun voliniku ja eelkõnelejatega, et juhtumil on Euroopa mõde, sest ettevõtte tootmiskohad asuvad paljudes ELi liikmesriikides. Kuid aluspõhimõtteks jääb siiski see, et riik – sealhulgas EL – ei peaks majandusse sekkuma. Kriis ei ole seda põhimõtet muutnud. Kuigi autotööstus on strateegiline sektor, ei ole see selline süsteem nagu pangandussektor. Seetõttu peaksime vältima autotööstuses osaluse omandamist. Kui ma arvan, et tagatised on õige lähenemisviis, kui erainvestor võtab Euroopa Investeeringispanga kaudu tagatise. See eeldab, et me järgime paradigma muutust ja liigume uute tehnoloogiate kasutuselevõtu suunas. Daimler ja Abu Dhabi Investment Authority astusid hiljuti sarnase sammu ning see peaks ka meil võimalik olema.

Tahaksin tänada volinikku aktiivsete meetmete võtmise eest. Samuti tahaksin tänada oma kolleege parlamendiliikmeid, kes toetasid resolutsioonis sisalduvat algatust.

Antonio Mussa, *fraktsiooni UEN nimel.* – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, autotööstuse kriis on ülemaailmse tööstuse kõige tõsisem kriis, sest lisaks tõsistele majanduslikele ja tööhõivega seotud tagajärgedele Euroopa tehastes ja nendega seonduvates ettevõtetes tabab kriis rängalt ka kolmandaid riike, kuhu tootmine viimaste aastakümnete vältel üha rohkem on ümber paigutatunud.

Peale selle, kui EL soovib tööstusharu kasumi taastada vähemalt 2007. aasta tasemel, ei suuda ta toetada ligi 350 000 töökohta kao ühiskondlikku kulu. Seetõttu peaksime tervitama ühtlustatud abi tööstusharule tingimusel, et see lisandub töökohtade kaitsesele. Euroopa ettevõtete jaoks peavad võtmesõnadeks olema tipptasemel teadusuuringud ja arendustegevus. On selge, et turu arenedes on ühinemised või strateegilised kokkulepped veel üks võimalik tee, kuid see ei tohi toimuda Euroopa autode tootmise traditsiooni arvelt. Autotööstus on ühenduse tööstuse kroonijuveel.

Rebecca Harms, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Härra juhataja, volinik, kõige rohkem on meil selle arutelu puhul mure autotööstuse töötajate pärast. Arvud on nii suured, et probleemi ulatust on raske ette kujutada. Volinik, oma sõnavõttus osutasite te selgelt ühele alarmeerivale asjaolule, nimelt et lisaks on ka arvud, mis näitavad kohutavat ületootmise taset ja silmatorkavat suutmatust uuendusteks tõhususe ja kliimamuutuse valdkonnas. Kui me nüüd otsustame anda autotööstusele riigiabi, peab see toimuma tingimusel, et rahastamist kasutatakse töökohtade kindlustamiseks ja jätkusuutliku tööhõive loomiseks. Lisatingimuseks peab olema see, et ettevõtted keskenduvad tõepoolest uuendustegevusele.

Volinik, minus tekitab kahtlusi asjaolu, et CARS 21 rühmal ja tööstusel on siin käivitatavale protsessile märkimisväärne mõju. Ma olen tuttav mõnede Saksa autotootjatega ja tean, et nad tõmbavad pidurit, kui kõneks tuleb kliimakaitse ja tõhusus.

Täheldasin ka huviga, et kaks nädalat tagasi taotleti uut erandit keskkonnanõuete täitmise peatamiseks. Seda ei tohi juhtuda. Abi peab sõltuma tingimustest, nagu töökohtade tagamine, tööline uuendustegevus, töötajate koolitamine ja nende kutseoskuste arendamine, ja see käib tarnijate kohta, teisisõnu paljude väikeste ning keskmise suurusega ettevõtete kohta, kes suurtest organisatsioonidest sõltuvad, ning autotööstuse töötajate kohta. Minu fraktsioon oleks sellega rahul. Kuid ilma kõnealuste rangete tingimusteta ei aita me kaasa jätkusuutlike töökohtade loomisele.

Roberto Musacchio, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, autotööstuse-alane arutelu toimub kahjuks liiga hilisel tunnil ja jätab ka sisult soovida. Me arutame asja tegelikult ajal, mil riikide valitsused on juba väljaspool igasugust tegelikku Euroopa raamistikku otsused teinud ning juba on ilmnunud töötusest ja töötushüvitisest tingitud traagilised sotsiaalsed tagajärjed.

Resolutsiooni tekstis ei ole esitatud ühtegi fundamentaalset elementi, mis tagaks, et võetud meetmed on tõhusad ja õiglased. Tahaksin osutada, et mõned kuud tagasi, kui kliimamuutust käsitleti, toimis Euroopa väga erinevalt ja käsitles seda kui tõelist poliitilist küsimust. Majanduskriisi puhul aga nii ei ole tehtud. Valitsustele on antud vabad käed ja nad on tegutsenud koordineerimatult ning ma ütlesin ka, et valijate hääle juurdevõitmise eesmärgiga.

See on muidugi tingitud Barroso komisjoni poliitilisest nõrkusest, aga ka raskustest olukordade käsitlemisel, mis nõuavad uusi volitusi seoses tööstus-, sotsiaal- ja tööhõivepoliitika valdkonna otsustega.

Kas me suudame riiklikke meetmeid ühtlustada? Kas me peame õigeks koondamislainet, kui ettevõtetele abi antakse? Kas autotööstuse ja sellega seotud ettevõtete ümberpaigutamine jätkub, nagu see on toimunud Itaalia ettevõtte ITONO ja nüüd Indesiti puhul, mis on veel üks oluline tööstusharu? Kas me saame Euroopa fondide kohaldamisala laiendada ilma fonde suurendamata? Neid küsimusi arvesse võttes ei piisa sellest, et öelda – see on autotööstuse probleem ja toimunud on nii ja nii palju koosolekuid.

Me peame kehtestama tegevuse suunised, millega ma pean silmas, et ettevõtted, kellele abi antakse, ei tohi inimesi vallandada, et abi andmise tingimuseks peab olema uuendustegevusele orienteeritus, nagu kliimamuutuse paketi ja Sacconi määruses sätestatud, ning et ettevõtete ümberpaigutamine ja konkurents ELi liikmesriikide vahel peab lõppema. Minu fraktsioon on kõigi nende punktide kohta muudatusettepanekud esitanud. Teisisõnu on meil vaja uut poliitikat, mida Euroopal ei näi olevat ja mille me peame looma, enne kui sotsiaalsed probleemid muutuvad nii raskeks, et me ei saa oma töötajatele mingeid kindlaid vastuseid anda.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Autode ülemaailmse nõudluse suur vähenemine on mõjutanud ka Euroopat. 2008. aasta viimases kvartalis oli Euroopas autode müük aasta jooksul vähenenud üle 19% ja see väheneb edasi. Paljud Euroopa Liidu suuremad liikmesriigid on otsustanud autotööstust toetada. Kuid valitud ja koostatud lähenemisviisid on hakanud kahtlusi tekitama, sest lõhnavad proteksionismi järele. Seetõttu toetan Euroopa Komisjoni seisukohta, kes hoiatab kodumaiste tootjate toetamisel proteksionistlike meetmete võtmise eest. Komisjoni üleskutse lahendada prioriteedina struktuuriprobleemid on asjakohane, eriti mis ületootmisse ja uuenduslikesse tehnoloogiatesse investeerimisse puutub.

Igasugune avaliku sektori toetus peab olema läbipaistev ja järgima ELi konkurentsi ja riigiabi eeskirju. Peame vältima toetuste pärast rivaalitsemist erinevate Euroopa turul osalejate vahel. Olukorda raskendab asjaolu, et kõnealused eeskirjad ei võta arvesse ülemaailmset konkurentsi, eriti Ameerika Ühendriikidest pärinevat. Eeldatavasti laiendatakse autotootjate probleemide lahendamiseks ette nähtud Ameerika Ühendriikide toetusi ka autoosade tarnijatele. Kui olukord muutub kriitiliseks, võib Euroopa seista silmitsi mitte üksnes küsimusega, kuidas lahendada tootmis- ja müügiprobleemid Euroopas, vaid ka liigse riigiabi toel toodetud imporditud autode probleemiga. Sellises olukorras võib Euroopa ähvardada ka meetmete võtmisega Maaailma Kaubandusorganisatsiooni raames.

Paljud Euroopa riigid on kehtestanud lammutuskavad ja jõupingutused kõnealuses suunas on alanud ka Ühendkuningriigis. Kuid lammutuskavad lahendavad kriisi ainult lühiajaliselt. Nad moonutavad kiiresti turgu, kulutavad riigi ressursse ja lükkavad edasi vajalikke lahendusi, mis keskenduvad uuenduslikesse tehnoloogiatesse investeerimisele.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, soovisin ka kõnealuses küsimuses sõna võtta, sest viimaste kuude vältel olen suure huviga jälginud Euroopa Parlamendis ja meie komisjonides ning nüüd siin saalis toimuvat tööd kontinendi autotootjate poolt konkreetsete kohustuste võtmise taotlemise valdkonnas.

Me oleme kehtestanud olulisi eesmärgi, eriti seoses süsinikdioksiidiga, paludes autotootjatel osaleda eesmärkide saavutamisel, mis Euroopa Liit endale seoses süsinikdioksiidi heite vähendamisega lähiaastatel on seadnud; need on ambitsioonikad eesmärgid, mida kogu maailma riigid huviga jälgivad. Nõudsime, et autotööstus saavutaks 2012. aastaks süsinikdioksiidi heitkoguse vähenemise keskmiselt 120 grammi kilomeetri kohta ja vähendaks heitkogust 2020. aastaks veel 25 grammi võrra kilomeetri kohta. Need on märkimisväärsed eesmärgid, mis nõuavad märkimisväärsed investeeringuid.

Peaksime lisama fakti, mida mõned mu kolleegidest parlamendiliikmed juba mainisid, nimelt et autotööstus annab Euroopas otseselt või kaudselt tööd 12 miljonile inimesele, see on 6% ELi tööjõust. Kui Euroopa soovib tõsiselt anda oma autotööstusele vahendid CO₂-alaste eesmärkide saavutamiseks ja kui me teisalt soovime inimeste töökohti säilitada, mis praegu on Euroopa jaoks probleem, siis on meil vaja kohaldada tööstusharule abi andmiseks koordineeritud strateegiat.

Mitmed liikmesriigid käivitavad kavu müügi stimuleerimiseks, mille eesmärk on autotööstuse käivet hoida. Kuid kõnealused poliitikad peavad olema osa ühtsest ühenduse strateegiast, et vältida ohtlikke turumoonutusi.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Härra juhataja, tahaksin väga selgesõnaliselt kinnitada, et toetan kõike voliniku öeldut. Minu koduriigis Austrias on kriis otseselt või kaudselt mõjutanud tuhandeid töötajaid. See kehtib ka meie naaberriigi Slovakkia ja paljude teiste riikide kohta.

Mulle teeb eriti muret see, et autotööstus on muidugi võtmetähtsusega tööstusharu. Seda ei tohiks käsitleda aegunud tööstusena, sest suur osa teadusuuringutest ja arendustegevusest on seotud autotööstuse olemasoluga Euroopas. Lisaks sõltub autotööstusest suur hulk väikesi ja keskmise suurusega tarneettevõtteid. Me kujutame alati endale ette suurettevõtteid ega tunne neile väga kaasa. Kuid kui vaadelda kõiki tarnijaid, väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid, siis on olukord teistsugune.

Eriti tahaksin kinnitada seda, mida te, volinik, ütlesite General Motorsi kohta. Meil on Viinis suur General Motorsi tehas. Me oleme tuttavad inimeste hirmudega, kes ootavad, milline otsus Ameerika Ühendriikides tehakse. Ma loodan, et see saab olema positiivne näide üleatlandilisest koostööst, mille puhul Ameerika Ühendriigid – sest et see ei ole Ameerika Ühendriikide valitsus, vaid Ameerika Ühendriigid tervikuna, kes nõuab, et Euroopa teeks rohkem kriisiga võitlemiseks – näitavad positiivset eeskuju, nii et Euroopal on võimalus oma ettevõtetega sellele järgneda.

Lõpetuseks mõni sõna proteksionistlike meetmete kohta. Aktsepteeritav on ainult Euroopa tasandil lahendus. See peab olema meie eesmärk.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, see on juba kolmas autotööstust käsitlev arutelu, mis meil mõne kuu jooksul on olnud. Ei komisjon ega nõukogu ole veel meie nõudmistele asjakohaselt vastanud, olgu siis tegemist nõudluse toetamisega või väliskonkurentsiga ja ekspordi asjakohase toetamisega.

Kuigi ma pean finantskriisi käsitlemise Euroopa tasandi meetmeid märkimisväärseks, leian ma vastupidiselt viimase tippkohtumise lõppjäreldestele, et Euroopa reaktsioon majanduslangusele ja reaalmajanduse probleemidele ei ole asjakohane. Me oleme sõjas, ja meie sõdalased, kelleks on meie ettevõtted, tulistavad kuulideta.

Autotööstus on meie tööstuse fundamentaalse tähtsusega haru, mille suhtes kohaldatakse uusi nõudeid, kus korraldatakse ümber tootmistegureid ja mille puhul nõutakse tugevalt tootmisprotsessi ja toodete uuendamist. Algatused koordineerida igasuguste proteksionistlike meetmete kaotamist kogu ELis, autotööstusele suunatud krediidiiliinide refinantseerimine, sealhulgas Euroopa Investeeringuspanga kaudu, ainult keskkonnasõbralikele ja hübriidautodele ette nähtud algatused, rohkem vahendeid puhaste mootorite alasteks teadusuuringuteks ning tõhusad meetmed Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames, et luua tõelised vastastikused tingimused ülemaailmsel autoturul – need on kõige olulisemad nõuded nende poolt, kes ei soovi Euroopa deindustrialiseerimist ühes otsustava tähtsusega ja kõrge lisandväärtusega tööhõivesektoris.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, volinik Verheugen rõhutas vajadust olla ettevaatlik ja mitte esitada või toetada proteksionistlikke meetmeid. Tahaksin talle meelde tuletada, et teisel pool Atlandi ookeani võetakse selliseid meetmeid ja need tulevad Euroopa tootjate konkurentidele ilmselt kasuks.

Mulle on jäänud mulje, et Euroopa Liidu poolt seni järgitud strateegia ei ole piisavalt suunatud – nii nagu see praeguses kriitilises olukorras peaks olema – ainult või peamiselt Euroopa autode, st Euroopas projekteeritud ja valmistatud autode toetamiseks. Olen näinud, kuidas ametiühingute esindajad valavad krokodillipisaraid deindustrialiseerimise, ettevõtete ümberpaigutamise ja muu pärast. Aastaid tagasi, kui ma esitasin sellised argumendid suure Itaalia autotootja koosolekul, ei võetud neid eriti tõsiselt. Täna näitavad faktid kahjuks, et meil oli õigus.

Kui Euroopa piirdub ainult nõudluse suurendamise meetmetega, mida võib loomulikult kohaldada ka mitte-Euroopa tootjate suhtes, siis ei saavuta ta soovitud tulemusi. Tulemuste saavutamiseks tuleks kohe võtta meetmeid Euroopa autotootmise ergutamiseks. Euroopa tootjaid tuleb julgustada investeerima teadusuuringutesse, et tagada tulevikuks tipptasemel tööstusharu, kuhu on kaasatud ka abiettevõtted, kes täna samuti kannatavad Euroopa pankade rahanduspoliitika piirangute tõttu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Me ei tohiks unustada, et meil oli siin parlamendis täpselt samasugune arutelu eelmise aasta novembris, kui oli juba selge, et meil on käes kapitalistliku süsteemi kriis, mis nõuab fundamentaalseid muudatusi, et suurendada elanikkonna enamiku ostujõudu. Rõhutasime palkade ja pensionide tõstmise olulisust, et tagada sissetulekute õiglasem jaotumine. See jääb endiselt põhiliseks meetmeks, mis võib nõudlust suurendada ning seeläbi tagada, et autotööstusel ja selle tarnijatel on kindel turg.

Kahjuks muutub sotsiaalne olukord üha keerukamaks, sest poliitikud ei võta vastu vajalikke meetmeid ning töötus ja ebakindlate ning kehvalt tasustatud töökohade arv kasvab. Seetõttu nõuame uusi poliitikaid, mis seavad prioriteediks õigustega töökohad, toetavad tööstuslikku tootmist ELi riikides ja astuvad vastu hargmaiste ettevõtete strateegiale, kus kriisi kasutatakse ettekäändena töökohtade kaotamiseks, töötajate ekspluateerimise suurendamiseks ja kasumi teenimise hoogustamiseks. On eluliselt tähtis, et ELi ettevõtteid asjakohaselt toetataks, et nad saaksid säilitada ja juurde luua õigustega töökohti. Kuid me peame ühtlasi pöörama eritählepanu nõrgema majandusega riikidele nagu Portugal, suurendades rahalist toetust, et hoida ära töötust ja aidata mikro-, väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid autotööstuses ja sellega seotud tööstusharudes, autoosade valmistajaid ja väikesi parandustöökodasid.

Carl Lang (NI). – (FR) Härra juhataja, hulluks läinud üleilmastumine ja selle hullumeelsed pooldajad sunnivad Euroopa autotööstuse töötajaid maksma kõrget hinda oma fundamentalistliku vabaturgu ja vabakaubandust sisaldava korra eest.

Ameerika Ühendriikide hüpoteeklaenu kriisi finantsviirus sai niimoodi takistamatult nakatada kogu finantsüsteemi, maailma pangandussüsteemi, mis viis edasi meie majandussüsteemi nakatumiseni ning ettevõtete ja töökohtade hävimiseni.

Parlamendiliikmena tahan ma teile öelda koos oma kolleegi härra Le Rachineliga, kes esindab Prantsusmaa Picardie', Nord-Pas de Calais' ja Normandia piirkondi, kus on ohus tuhanded töökohad, et Euroopa kaubanduspoliitikal on inim- ja sotsiaalne kulu, mis on talumatu, õigustamatu ja vastuvõetamatu. Kuid vabaturu fanaatikud jäävad endale kindlaks ja lepivad sellega. Veel täna kinnitasid härra Brown ja härra Barroso, et nad keelduvad kaitsmast Euroopat, meie tööstust ja meie töökohti ülimusliku vabaturu ja üleilmastumise nimel. Vasakpoolsed sotsiaal-globalistid, parempoolsed liberaal-globalistid ja äärmusvasakpoolsed alternatiiv-globalistid, kes ei taha midagi näha ega kuulda võtta, reedavad Euroopa töötajad ja jätab nad maha.

Kogu maailma globalistid, ühinege! Meie riikide töötajad, kaduge! Selline on globalistide partei manifest.

Lisaks pole sõidukijuhtide ja autode pidev ahistamine ökokodanike, valitsuste ja teatavate kohalike omavalitsuste poolt kuidagi kokkusobiv meie autotööstuse kaitsmise ja edendamiseks.

Lõpetuseks, vasakäärmuslastest demagoogid, kes näevad praeguses kriisis jumalikku märguannet revolutsiooniks, on täiesti võimetud Prantsusmaa ja Euroopa töötajate vajadustele vastama. Majandusliku ja sotsiaalse patriotismi, riiklike ja Euroopa eelistustega ning riigi ja Euroopa tasandil kaitsemeetmetega saame oma tööstusharud uuele elule turgutada.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Härra juhataja, Euroopa autotööstuse probleemid on suures osas tingitud majandus- ja finantskriisist. Seetõttu on need loodetavasti möödunud probleemid. Kuid teisalt on oluline, et probleem on tekkinud ka sellepärast, et esineb ülevõimsus. Seetõttu on meil Euroopa autotööstuse tuleviku kindlustamiseks äärmiselt oluline tagada, et tööstus põhineks realistlikel ja mõistlikel äriplaanidel ja omanikud oleksid vastutustundlikud.

Seetõttu pean ütleva, et kui me tahame Euroopas eduka autotööstuse alleshoidmisega edu saavutada koos kõigi tehnilise arengu võimalustega, elujõulise tööhõivega ja autotööstuse olulise rolliga Euroopa majanduses, tuleb praegu liikmesriikide poolt antavat riigiabi kasutada autotööstuse ellujäämiseks majanduslanguse ja finantskriisi tingimustes, kuid mitte liikmesriikide või autotootjate vahelise konkurentsi moonutamiseks.

Riigiabi, mis moonutab konkurentsi, tekitab liikmesriikide vahel usaldamatust ja tegelikult ohustab Euroopa autotööstuse võimet ellu jääda, ning kõnealusesse konteksti asetaksin oma küsimuse selle kohta, mis on praegu juhtunud Sloveenias ja Prantsusmaal ning riigiabi, mis Prantsusmaal antakse. Komisjoni üks olulisemaid ülesandeid on tagada, et ei rikutaks kehtestatud eeskirju, jälgida, mis toimub ning tagada täielik usaldusvärsus selle suhtes, et riigiabi ei anta teisi liikmesriike või autotööstusettevõtteid kahjustades. Konkurentsimoonutusi tekitav abi õhustab Euroopa autotööstuse tulevikku ja avaldab negatiivset mõju nii tööhõivele kui ka tehnilisele arengule.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, kõigepealt tahaksin väljendada oma heameelt komisjoni ja nõukogu õigeaegselt võetud meetmete üle, mis toetavad autotööstust, selle abiettevõtteid ja autoosade tootjaid, kuid millest kahjuks ikka veel ei piisa.

Pärast liikmesriikide poolt esimeste meetmete võtmist on tööstusharul hakanud natuke paremini minema: Itaaliast pärinevate andmete kohaselt langesid veebruaris müügitulemused 18% võrra, jaanuaris oli langus aga 22%. Ka volinik Verheugeni poolt esitatud andmeid arvestades on selge, et Euroopa peab tegutsema,

tagama suurema rahastamise Euroopa Investeeringispanga poolt ning riiklike meetmete suurema koordineerimise, et vältida ebaausat ja diskrimineerivat konkurentsi.

Euroopa peab ümberkorralduskavade koostamisel püüdma koordineerida jõupingutusi ka tihedas koostöös töötajate esindajatega ja ametiühingutega, et koostada autotööstuse turgutamise strateegia, mis põhineb teadusuuringutesse ja uutesse tehnoloogiatesse investeerimisel.

Arvestades kohutavaid andmeid koondamiste ja töötushüvitiste kohta, kutsun komisjoni üles esitama tõhusamaid ettepanekuid Euroopa Sotsiaalfondi ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi parima kasutamise kohta.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Härra juhataja, praegu kogeme me nii finants- kui ka kliimakriisi. Võime täheldada, et on autotööstusettevõtteid, kes saavad selle topeltkriisiga paremini hakkama kui teised. Mõnede mudelite tootjad tulevad kriisidega paremini toime, nimelt need, kes on investeerinud jätkusuutlikku tehnilisse arengusse. Ja siis on ettevõtted nagu General Motors, kes nõuavad riikidelt, kus nad tegutsevad, 350 miljonit USA dollarit.

Me ei tohi raisatud raha peale veel raha kulutada. Me peame autotööstuse inimesi toetama. Peaksime toetama probleemseid piirkondi ja tarneahela väikeettevõtteid, kuid me peame tagama, et toetame tooteid, mis on tuleviku turu jaoks asjakohased.

Komisjon saaks teha veelgi rohkem, et muuta struktuurifondide, Euroopa Sotsiaalfondi, regionaalfondide ja põllumajandusfondi vahendid kättesaadavaks biokütustele, sotsiaalmeetmetele ja piirkondadele.

Lisaks arvan ma, et Euroopa Parlamendi tegevus Strasbourgis tuleks lõpetada.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, autotööstus on Euroopa majanduse üks olulisemaid tööstusharusid ning tööstus, mida praegune kriis suuresti ohustab. Seetõttu pole praegu õige aeg korrutada, et peaksime olema proteksionismi ja ebaausa konkurentsi vastu. See kõik on ülimalt tarbetu. Praegu on aeg pakkuda Euroopa tootjatele ja töötajatele strateegilist, selget ja jõulist kindlust – ma rõhutan – toetuskava, mis annaks kõigile liikmesriikidele ühesugused võimalused.

Eesmärkideks on muidugi tagada Euroopa fondide, sealhulgas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi parem kasutamine, kuid eelkõige Euroopa Investeeringispanga ja Euroopa Keskpanka kaudu rahalise toetuse saamise lihtsustamine ja suurendamine, nii et seda saaks kasutada madala intressiga laenude võtmiseks, ning haldusmenetluste lihtsustamine.

Lõpetuseks tahaksin öelda, et üldine eesmärk on sektori konkurentsivõime säilitamine ja tagamine, et kõik Euroopa algatused võiksid lisaks praeguse kriisiga hakkamasaamisele aidata käivitada autotööstuse ümberkorraldamise ja muutmise positiivset etappi.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Härra juhataja, Briti peaminister Gordon Brown ütles täna hommikul tabavalt, et praegu ei tohi kohmitseda, vaid tuleb asuda tegutsema. Tõepoolest on praegu käes hetk jätkusuutlikult ja jõuliselt tegutsemiseks. Meie, eurooplased, peame nüüd ohjad enda kätte võtma ja saavutama ülemineku jätkusuutlikule autotööstusele, mis on võimalik ainult siis, kui me autotööstuse praegusest karmist ja eluohtlikust majanduslangusest välja toome.

Seetõttu teen üleskutse teile, volinik Verheugen, ja komisjonile. Me kõik soovime, et Euroopa teeks tõesti palju rohkem meie autotööstusettevõtete tuleviku heaks. Meil on Euroopa Liiduna praegu ainulaadne võimalus näidata, et me oleme töötajate poolel – 200 000 Opeli töötaja poolel Saksamaal, Poolas, Austrias, Hispaanias ja Belgias, kui rääkida vaid mõnedest neist.

Seetõttu peaks Euroopa Investeeringispank andma laenu ja kasutama maksimaalselt oma stimuleerivat funktsiooni ja potentsiaali. Kaks nädalat tagasi oli meil parlamendis arutelu autotööstuse peamiste esindajatega ja selgus, et on üks tohutu probleem: sektor kannatab ägeda kapitalipuuduse all. Seetõttu on odavad laenud ja riigi tagatised väga vajalikud, mitte üksnes ellujäämiseks, vaid eelkõige selleks, et saavutada kindel üleminek tuleviku autole, mis peab olema elektriline, hübriid ja – mis kõige olulisem – keskkonnasõbralik ning valmis tootmisse minema.

Euroopa autotööstuse taastamise kavasse tuleb kindlasti tihedalt kaasata sotsiaalpartnerid ja töötajate esindajad, sest kõnealuse küsimuse lahendamine on ka Euroopa tasandil sotsiaalse dialoogi proovikivi.

Volinik Verheugen, veel ei ole hilja tegutseda. Palun ärge laske olukorral hullemaks minna.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad. Esiteks tänan volinikku tema kõne eest, kuid ka tema julgete tegude eest viimaste nädalate ja kuude jooksul seoses autotööstusega ja tema selge seisukoha eest, et General Motorsi küsimuses tuleb leida lahendus, sest ettevõtet on vaja, eriti seoses uute mootorite süsteemi strateegiaga. Tänan teda väga siiralt.

Pööran ka tähelepanu sellele, mida härra Langen ütles Euroopa Rahvapartei (Kristlikud Demokraadid) ja Euroopa Demokraatide toetuse kohta meie fraktsiooni muudatusettepanekule, sest arvan, et oluline ja õige on seda mainida. Olen tänulik, et meie parlamendina võtame seisukoha General Motorsi küsimuses. Pikka aega tundus, et seda ei juhtu, kuid parem hilja kui mitte kunagi. Suur tänu teile.

Resolutsioonis arutleme meetmete üle lühiajalises perspektiivis. Ometi peaksime rääkima meetmetest keskmises perspektiivis, nagu CARS 21 rühma eksperte on teinud, ja ka automaksu määrade ühtlustamisest. Tean, et see on keeruline ülesanne, kuid autotööstuse jaoks oleks see Euroopa majanduse taastamisplaan. Oleme praegu kriisiajastul ja peaksime neid meetmeid kohe rakendama hakkama. 27 rahandusministrit peaksid ühiselt pingutama.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Härra juhataja, volinik. Te ise ütlesite, et me ei saa autotööstuse üle arutleda, kui me ei ütle täna midagi General Motorsi kohta.

Hindame seda, et kutsusite Euroopa majandusministrid kokku, et töötada välja ühtne Euroopa lähenemine. Sellist lahendust sooviksime ka teie isiklikult näha, ühtne Euroopa lähenemine, mitte riigipõhine, kuid selline ühtne Euroopa lähenemine on võimalik ainult siis, kui kaasate arutellu ka Euroopa tööõukogu ja kui Euroopa tööõukogu saab kogu teabe, mida ta seaduse kohaselt peaks saama. Seetõttu küsin teilt otse, kas olete valmis sellise iseloomuga algatuseks ja jagama Euroopa tööõukogule iga liikmesriigi valduses olevat teavet, mida General Motors on neile jaganud.

Teiseks viitasite Euroopa rahalistele vahenditele, mille eesmärgiks on leevendada töötajatele avalduvat sotsiaalset mõju. Arvan, et neid rahalisi vahendeid tuleks kasutada ka ennetaval viisil. Peame ära hoidma töökohtade kao, mitte lihtsalt kasutama Euroopa rahalisi vahendeid siis, kui töökohad on juba kadunud.

Richard Howitt (PSE). - Härra juhataja. Nende 350 Fordi töötaja nimel, kes koondati Warley's ja Duntonis, Essexis, ja nende 1400 General Motorsi töötaja nimel IBC veokite tehases Lutonis, korrutada kahega, kui lugeda hulka ka varustajad, tervitan täna õhtust teadet, et nendel tootjatel ei lubata pankrotti minna.

Samas, kui volinik Verheugen ütleb, et General Motors ei tohi omaks võtta „püga minu naabrit“ poliitikat, siis kas ta võiks minuga koos järgmised neli nõudmist esitada. Esiteks avaldada täielikult oma restructureerimisplaanid mitte ainult Saksa valitsusele, vaid ka Briti ja teiste liikmesriikide valitsustele. Teiseks koostada igakülgne keskkonnamõju aruanne nende esitatud 3,3 miljardi euro suuruse paketi süsinikmõju kohta. Kolmandaks tuua selgust Renault'ga loodud veokite valmistamiseks Lutonisse rajatud ühisetevõtte tuleviku küsimuses. Neljandaks, et nad selgitaks nii teile kui ka meile, mis garanteerib, et lühiajaline toetus tagab tõeliselt jätkusuutliku tootmise ja tööhõive.

Eelmisel nädalal kohtusin Lutoni töötajatega, kellest üks ütles mulle, et IBSi ellujäämisšansid on ainult 50/50 ning seda linnas, kus sõidukeid on toodetud juba rohkem kui 80 aastat ja kus 50% töökohtadest on endiselt tootmissektoris. Võitlen nende töökohtade tuleviku nimel.

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS

asepresident

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Proua juhataja. Euroopa peab autotööstust kindlalt toetama, sest see on tehnoloogiliselt arenenud ühiskonna üks olulisi tegureid, millega juhtida võitlust kliimasoojenemise vastu ja tagada kõrge efektiivsuse, ohutuse ja kvaliteedi nõuded nii isikute kui ka toodete transportimisel.

EL on maailma juhtivaid autotootjaid ja suuruselt teine veokite tootja ning 19 miljonist sõidukist eksporditakse 20%. Sektor moodustab 3% SKTst, 6% kogu tööhõivest, 8% riikide sissetulekutest ja 1/6 leibkondade kulutustest.

Käesoleva kriisiga on kasvanud struktuurilised ja strateegilised väljakutsed, millega autotööstus peab silmitsi seisma. Peame nende väljakutsetega võitlema ühtse Euroopa, sektorilise ja ettevaatava lähenemise ja sotsiaalse konsultatsioon abil. Ainult selliselt viisil saame prioriteerida tööhõivet ja koolitust, ennetada diskrimineerimist ja ebaausat konkurentsi ning kaitsta Euroopa huvisid maailma tasemel. Lühiajalises perspektiivis peame

pakkuma ajutisi stiimuleid ja finantstuge, kas Euroopa Investeerimispanga kaudu või teistmoodi, et tagada sektori püsivus ja taastumine.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Rumeenias langesid autode müüginumbrid 2008. aasta lõpus kuni 50%. Rumeenia autotööstuse käibe langus 2008. aastal kahanes 7% võrreldes nende arvudega, mida enne kriisi ennustati.

Võttes arvesse seda majanduslangust, mis mõjutab kogu Euroopat, arvan, et riikide valitsused ja Euroopa Komisjon peavad ühiselt pingutama, et autotööstust toetada. Peame arvestama sellega, et autotootmise aeglustumine käivitab tööstuses vertikaalse kriisi, ehk teisisõnu mõjutab see autotööstusest sõltuvaid tootjaid. Kaablite, mootorite, elektriseadmete jt tootjaid. Täpsemalt tähendab see tuhandete tööliste töötuks jäämist.

Rumeenia valitsus on kohaliku autotööstuse toetamiseks näiteks vastu võtnud „Rabla” programmi. Selle programmi alusel makstakse tarbijatele kompensatsiooni, kui nad viivad oma rohkem kui 10 aastat vanad autod lammutamisele ja seda kompensatsiooni on võimalik kasutada uue sõiduki sissemaksena.

Seetõttu kutsun liikmeid antud näite põhjal üles arutlema ning esitama toimivaid strateegiaid, mis pakuksid Euroopa autotööstusele praeguse majanduskriisi ajal tuge.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Proua juhataja. Täna volinikku tema vastutuleku ja efektiivsuse eest kutsuda kõiki huvitatud osapooli üles ära hoidma ja lahendama Opel Europa ja ka autotööstuse probleeme, mis on kindlasti konkurentsitihe tööstusvaldkond ja mis seisab silmitsi Ameerika Ühendriikide General Motorsi üleilmsete probleemidega.

Lisaks soovitan tungivalt tal sellest abiprogrammist, mis oleks Opel Europa päästmisele uue tõuke andmine, teha näide, kuidas Euroopa Liit saab võidelda üleilmastumise põhjustatud viletsuse vastu ühtse Euroopa lähenemise abil, kasutades samuti üleilmastumisest õpitud vastutegevust.

Selle tulemusena tahaksin, et me suudaksime kõigepealt tagasi võtta Euroopa innovatsiooni omandiõigused. Vajame ka piisavate garantiidega süsteemi, et anda Opel Europale see sõltumatus, mida on vaja, et ta saaks jätkuvalt meile pakkuda veelgi turvalisemaid, innovaatilisemaid, energiasäästlikumaid ja jätkusuutlikumaid autosid.

Peame ka tihendama sotsiaalset dialoogi, andes Opelile ametühingutele ja Euroopa tööõnukogule võimupositsiooni, kes näitavad üles suurt ühisvastutust.

Lõpuks, volinik, arvan, et ühtse Euroopa lähenemise kaitsmiseks peame sellele kõigepealt aluse panema. Teisisõnu peame tagama, et Euroopa jääks usaldusväärseks ja edukaks, ning me ei saa oodata selliste omavalitsuste järele nagu minu omavalitsus Aragónis, kes on juba 200 miljonit eurot garantiirahana välja pakkunud. Tundub, et Euroopa veel mõtleb selle peale.

Rohkem kui 7 000 töötaja nimel Opelil Figueruela tehases, palun, et te teeksite rohkem.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja. Kui Euroopa pakub rahalist toetust ja kui eriti liikmesriigid eraldavad palju raha, et autotööstust kriisist välja aidata, siis ei saa teemaks olla ainult praeguse olukorra säilitamine ja pankrottide ennetamine, sest on ka palju teisi faktoreid. Neist kõige olulisemaid on juba mainitud.

See tähendab, et tööd otsivatele ja vajavatele inimestele kindlustatakse, et nad tööd pikemas perspektiivis ka leiavad. Seetõttu peame rohkem toetama uute tehnoloogiate, uuenduste ja – mis kõige tähtsam – jätkusuutlike transpordisüsteemide väljatöötamist, mida oleme ka minevikus teinud.

Seetõttu peaksime kõik oma meetmed nende eesmärkidega siduma, et me ei peaks mõne aasta pärast endale ette heitma asjaolu, et kui oleksime selle peale aasta tagasi mõelnud, siis me poleks sellises kriisis.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Daamid ja härrad. Kriis paneb proovile ELi sidususe. Kahjuks võtavad valitsused vastu lühiajalisi meetmeid ning eraldiseisvalt, näiteks sõidukite lammutamisstrateegiad, mis on kooskõlastamata, kuigi need on kohe positiivseid tulemusi kaasa toonud, millega kriisi vastu võidelda. Kui me kavatseme kritiseerida USA meetmeid ausa konkurentsi tõkestamise ja proteksionismi küsimuses, siis peaksime veelgi rohkem keskenduma ELi hõlmavale ühisstrateegiale. Lammutusstrateegiad aitavad piirata emissioonide mahtu, suurendavad liiklusohutust ja hoiavad ära tööstust autotööstuses, millest teenivad elatist 12 miljonit töötajat ja millest saavad kasu tuhanded firmad teistes sektorites. Võttes arvesse asjaolu, et me kehtestasime CARS 21 raames autotööstusele karmid nõuded, pakuvad lammutusstrateegiad Euroopa

valitsustele head võimalust ühtse Euroopa lähenemise väljatöötamiseks, seda eriti kriisi ajal, ja neid strateegiaid tuleks rahastada ühistest allikatest. Palun eesistujal Tšehhi Vabariigil selles küsimuses arutelusid käivitada.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Volinik. Nõustun täielikult teie väitega, et autotööstus on struktuuralselt ülekuumenenud ja vajame rohelisemaid ja energiaefektiivsemaid autosid.

Me teeksime vea, kui püüaksime abimeetmetega säilitada seni hoitud kurssi, st kvantitatiivset arengut. Kui toetame ökoloogiat ja energiasuunitlusega restruktureerimist, muutume kõige sotsiaalsemaks ja näitame üles suurimat solidaarsust.

Praegune kriis on ka näidanud, et Euroopa autotööstus on väga tugevalt läbipõimunud. Selline tööstus ei talu proteksionismi riiklikul tasandil. Eeldan, et ühenduse poliitika võtab seda arvesse.

Günter Verheugen, komisjoni asepresident.. - (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad. Täna teid kõigepealt selle ühtsuse eest siin kojas ning teie igakülgse toetuse eest komisjoni poliitikale. Arvan, et on see on väga oluline ja väga tähtis signaal ka autotööstuse töötajatele, kes on selle debati keskmes. See on ka täiesti õige.

Mõned liikmed, sh proua Harms, härra Hökmark ja teised on analüüsinud innovatsiooni ja konkurentsi vahelist seost. Tahan veelkord väga selgelt öelda, et innovatsioonita ei säilita Euroopa autotööstus pikemas perspektiivis konkurentsivõimet. Meie poliitika eesmärk on tagada, et Euroopa tulevikuauto on kõige innovaatilisem, ehk teisisõnu maailma kõige puhtam, energiaefektiivsem ja turvalisem. Ma olen veendunud, et meie tootjad, tehnikaspetsialistid ja insenerid suudavad seda saavutada. Meil on potentsiaali selle saavutamiseks.

Tahan liikuda teise teema ehk kriisi finantseerimise juurde. Pangad ei eralda raha. Ettevõtted ei saa vajalikke laene. Euroopa Investeeringuspank on nüüd igakülgseks kasutamiseks mõeldud tööriist. Euroopa Investeeringuspank saavutas juba oma võimaluste piirid. Autotööstus pole ainuke sektor, keda tahame, et EIP aitaks. Kes rahastab väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid? Mis saab meie väga ambitsioonikatest kliimakaitse projektide rahastamisest? Seda kõike teeb EIP. Nüüd tean, et saame tööstuselt palveid, mida EIP lihtsalt ei suuda täita, sest tahame, et pank töötaks kindlatel alustel, mitte ei looks mulle, nagu teised seda on teinud. Seetõttu probleemid muutuvad teise poolaastal veelgi tõsisemaks ja peame selleks valmistuma.

Toetan ka kõiki, kes ütlesid, et vajame tarku algatusi tagamaks, et kõik autod, mis turule jõuavad, ostetakse ka tegelikult ära. Olen täiesti nõus härra Groote arvamusega CO₂-põhise sõidukimaksu küsimuses. Komisjon esitas selle ettepaneku juba kaua aega tagasi ja mul on väga kahju, et mõned liikmesriigid otsustasid seda siis mitte arvesse võtta.

Proua de Vits rääkis ametühingute ja tööõukogude rollist. Mul on väga hea meel teile teatada, et viimane üksikasjalik arutelu, kus enne antud sessioonile tulemist osalesin, oli General Motors Euroopa tööõukogu esimehega. Hoiame pidevalt regulaarset ühendust ja vahetame igasugust teavet. Tunnistan, et siiani oleme meie sellest teabevahetusest rohkem kasu saanud kui tööõukogu esimees. Saan temalt rohkem teavet kui tema minult. Loodetavasti suudan tulevikus talle teene teha. Mõne päeva pärast kohtume Euroopa metallitöötajate ametühingutega ja autotööstuse ametühingutega ning loomulikult on ametühingud peaosalisel ümarlaval kohtumistel, millest olen ka juba rääkinud. Seetõttu arvan, et oleme kõik nõuded täitnud.

„Catch the eye” arutelu ajal viidati mitmeid kordi lammutusalgatusele. Peame endalt tõepoolest küsima, kas pikemas perspektiivis on sellest kasu. Võib ka olla, et loome kunstlikku nõudlust, mis viib järgmise kokkuvarisemiseni. Samas avaldas idee kõikidele tootjatele huvi, sest see aitaks neid väga raskest faasist üle, milles nad praegu on. See on nagu hapnikuga varustamine ning see on aidanud märkimisväärselt kindlustada, et veel pole massilisi koondamisi suurte Euroopa tootjate seas aset leidnud ning nad on suutnud oma tööjõudu palgal hoida. Sellest seisukohast vaadatuna arvan, et see on oma eesmärgi täitnud.

Lammutusalgatus on tavaline Euroopa algatus selles mõttes, et selged reeglid on paigas, mida kõik on jälginud. Ütlema tagi selge on, et me ei saa algatust ühenduse eelarvest rahastada. Eelarve pole selleks ette nähtud ja see poleks võimalik ka poliitilistel või juriidilistel põhjustel. Algatus on avaldanud ka positiivset piiriülest mõju. Proua Roithová, teie riik on eriti palju kasu saanud teiste Euroopa liikmesriikide suuremeelsetest algatuskavadest. Näeme ka teataval määral üle-Euroopalist solidaarsust, mida ei tohiks alahinnata.

Näen seda arutelu üleskutsena asuda tegutsema ja hoida olukorda kontrolli all. Luban teile, et me käitume niimoodi. Mis puudutab autotööstust, siis oleme aluse pannud suurepärasele koostööle erinevate osapoolte vahel. Loodan, et praeguse parlamendi ametisoleku ajal pole enam vaja arutleda Euroopa autotööstuse üle, aga kui selline vajadus peaks tekkima, siis komisjon on alati selleks valmis. Suur tänu.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub homme (kolmapäeval, 25. märtsil 2009).

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Zita Gurmai (PSE), kirjalikult. – (HU) Euroopa autotööstuse tootmise ja turundusega kaasaskäivad eristuvate tunnuste tõttu avaldab igasugune langus tööstuses mõju teistele sektoritele igas liikmesriigis.

Lisaks majanduskriisist tingitud nõudluse langusele ja rahanduskriisist tulenevatele likviidsusprobleemidele võitleb autotööstus ka pikaajaliste struktuuriprobleemidega. Suured püsikulud, ülepakkumine ja hinnakonkurents väljendub selles, et mitmed autotootjad on juba hakanud keskenduma kulude piiramisele ja kasvatavad sisemist viljakust.

Tõenäoliselt lähitulevikus olukord ei muutu, kuid pikemas perspektiivis on autotööstuse üleilmsed väljavaated paljutootavad ja seetõttu on eriti oluline, et ELi autotööstus elab selle tagasilöögi üle ja on valmis ära kasutama võimalusi, kui nõudlus hakkab jälle kasvama.

Seetõttu on hädavajalik, et tarbija ootuseid rahuldatakse ja hakatakse välja töötama keskkonnasõbralikumaid, ohutumaid ja nutikamaid sõidukeid.

Peamine vastutus kriisiga toimetulemise eest lasub tööstusel endal. EL ja liikmesriigid saavad sellele kaasa aidata, luues vastavaid tingimusi ja konkurentsiks sobivaid eeltingimusi. Sihipärane ja ajutine riigiabi ELi ja riiklikel tasanditel on täiendavaks abiks sektori jõupingutustele, et kriisis ellu jääda, ja aitab leevendada eelseisvaid tööhõivealaseid ümberstruktureerimise negatiivseid mõjusid. Viimatimainitu peab olema erilise tähelepanu keskmis nii riiklikul kui ka ELi tasandil.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Hea, et autotööstuse kriisi teises arutelus tunnustatakse Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuid, mis esitati veebruariarutelu ajal.

Ühtse turu konkurentsivõimelisuse kindlustamine on meie jaoks olulisim. Häiritult paneme tähele, et mõningad liikmesriigid üritavad vastu võtta meetmeid, mis võivad konkurentsi põhimõtteid rikkuda. Seetõttu tervitame otsuseid, mille eesmärk on kehtestada üle-Euroopalisi tegevusraamistikke. Selles kontekstis peame ka endiselt jätkama nende mõjude hindamist Euroopa turule, mis tulenevad Ameerika ja Aasia autotööstuse olukorrast, ja võtma arvesse võimalikke ühenduse reaktsioone.

Meil on hea meel tõdeda, et turunõudluse stimuleerimise olulisust on rõhutatud. Turu stimuleerimisele aitab ühest küljest kaasa väikese intressiga laenude kättesaadavaks tegemine ning finantsallikate taotlemisega seotud administratiivtoimingute lihtsustamine ja teisest küljest tarbijatele uute autode ostmise stiimulite võimaldamine.

Ettepanek kasutada kriisi autotööstuse mingisuguseks „puhastamiseks” jääb muutumatuks. Näeme võimalust luua uuel tasemel tooteid, mis põhinevad uutel, keskkonnasõbralikel ja -ohututel tehnoloogiatel ning on vastuseks 21. sajandi Euroopa uute trendide väljakutsetele.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjalikult. – (RO) Autotööstus on sektor, mis annab tööd umbes 2,3 miljonile inimesele ja millest sõltub veel kaudselt umbes 10 miljonit töökohta. Finantskriis avaldab mõju paljudele väikestele ja keskmise suurusega alltöövõtjatele ja varustajatele.

Sotsiaalne Euroopa näeb samaväärselt olulisena nii majandus- kui ka sotsiaalarengut. Säilitamaks autotööstuse töötajate töökohti ja nende jaoks rahuldavat elukvaliteeti on oluline, et ettevõtetele oleks finantsidele juurdepääs.

Soovitan tungivalt komisjonil kindlustada, et Euroopa fonde, nagu Euroopa Sotsiaalfondi ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutatakse nii, et autotööstuse töötajad saavad koolitust ja tuge, kui nad kogevad mõne selle sektori ettevõtte negatiivset mõju, mis on tingitud tegevuslangusest.

ELi poolt vastu võetud seadusandlus keskkonnasõbralikema autode kohta toob endaga kaasa investeeringud väiksemate süsinikdioksiidi heitkogustega autode disaini ja tootmisse. Samas vajame aega, innovatsiooni ja eelkõige märkimisväärsed investeeringuid inimressurssi ja uutesse tootmismahutadesse. Toiminguid, mis võimaldavad majandussubjektidele juurdepääsu teadustegevusele ja innovatsioonile, tuleb lihtsustada nii riiklikul kui Euroopa tasandil, samal ajal kui autotööstuse teadusprogramme tuleb juhtida spetsiifiliste alade, sh ka rakendusuuringute suunas.

12. Euroopa lennundussüsteemi toimivus ja säästvus – Lennuväljad, lennuliikluse korraldamine ja aeronavigatsiooniteenused (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu,

– mis puudutab transpordi- ja turismikomisjoni nimel Marian-Jean Marinescu poolt koostatud raportit seoses nõukogu ja Euroopa Parlamendi määruse ettepanekuga muuta määruseid (EÜ) nr 549/2004, (EÜ) nr 550/2004, (EÜ) nr 551/2004 ja (EÜ) nr 552/2004, et parandada Euroopa lennundussüsteemi toimivust ja jätkusuutlikkust (KOM(2008)0388 - C6-0250/2008 - 2008/0127(KOD)) (A6-0002/2009) ja

– mis puudutab transpordi- ja turismikomisjoni nimel Marian-Jean Marinescu poolt koostatud raportit seoses nõukogu ja Euroopa Parlamendi määruse ettepanekuga muuta määrust (EÜ) nr 216/2008 aerodünaamika, lennuliikluse korraldamine ja lennunavigatsioonide valdkondades ja tühistada nõukogu direktiiv 2006/23/EEÜ (KOM(2008)0390 - C6-0251/2008 - 2008/0128(KOD)) (A6-0515/2008).

Marian-Jean Marinescu, raportöör. – (RO) Ühtse Euroopa taeva II pakett on välja töötatud terve lennundussüsteemi jaoks, mis avaldavad otsest positiivset mõju lennuliinidele, lennuliiklusteenuse pakkujatele, lennujuhtidele, lennujaamadele ja lennundusettevõttele. See on tegelikult seadusandja reaktsioon vajadusele harmoniseerida ja muuta Euroopa õhuruum ja lennuliiklus tõhusamaks, et see oleks kasulikum keskkonnale, tööstusele ja eelkõige reisijatele.

Nõukoguga saavutatud kokkulepe ühtse Euroopa taeva II paketi kohta on meie jaoks samm edasi Euroopa Liidu konsolideerumise suunas. See on loogiline samm pärast ühtset turgu, ühisraha kasutuselevõttu ja Schengeni ala kehtestamist. 2012. aastast saab meil olema Schengeni õhuruum. Marsruudid saavad olema lühemad, liikluse reguleerimine tõhusam ning lennunavigatsiooniteenused optimeeritud ja tulevikus ka integreeritud.

Selle tulemusena muutuvad lennud lühemaks, kasutatakse vähem kütust, süsinikdioksiidi heitkogused vähenevad, mis peaks tavaolukorras kaasa tooma ka lennupiletite hindade alanemise.

Pärast nõukoguga peetud arutelusid saavutatud kompromiss kajastab vajadust kiirendada funktsionaalsete õhuruumiosade loomist. Oleme saavutanud kokkuleppe funktsionaalsete õhuruumiosade kasutuselevõtu tähtsaja suhtes, mis on kuus kuud varem Euroopa Komisjoni esialgsest ettepanekust.

Funktsionaalsete õhuruumiosade kasutuselevõtt on ühtse Euroopa taeva juures peamine element. Seetõttu tervitan eelmise aasta novembris allkirjastatud lepet suurima funktsionaalse õhuruumiosa loomiseks, mis katab Kesk-Euroopat.

Kasutan võimalust ja kutsun Euroopa Komisjoni üles heakskiitvalt toetama Doonau–Rumeenia–Bulgaaria funktsionaalse õhuruumiga seotud projekti, osana TEN-T rahastuse raamistikust.

Eesistujate, Tšehhi Vabariigi ja Prantsusmaa esindajate toe abil, keda siinkohal ka tänan, suutsime edukalt tasakaalustada otsuste tegemise suhteid ja oskusi liikmesriikide ja Euroopa Komisjoni vahel ning seda eriti seoses tulemuslikkuse kavaga, mis on ühtse Euroopa taeva II paketi olulisimaks koostisosaks.

Komisjon teeb otsuse seoses riiklikes tulemuslikkuse kavades käsitletavate eesmärkide nõuetekohase harmoniseerimisega ja täideviimisega.

Komisjoni esialgset ettepanekut on muudetud kahe parlamendi lisatud punktiga. Esimene on funktsionaalse õhuruumiosa süsteemi koordinaator. TEN-T mudelist lähtuvalt leidsime, et on vajalik määrata koordinaator, hõlbustamaks ühtse õhuruumiosade kasutuslepingute allkirjastamist ja nii kiirendades ühtse Euroopa ruumi saavutamise protsessi. Teine punkt puudutab ühiste projektide kontseptsiooni selgitamist ja nendega seotud finantsallikate määramist.

Euroopa Parlament suutis ka eraldi keskenduda inimfaktorile. Nõukoguga saavutatud kompromiss määratleb selgesõnaliselt ka ühtse Euroopa taeva II ja EASA vastastikusi sõltuvusi, pidades meeles seda, et suurendades ameti volitusi lennuväljadel, lennuliikluse korralduse / aeronavigatsiooniteenuste ja lennujuhtimise valdkondades on tegelikult paketi „ohutuse“ komponent.

Arvan, et lennuväljade selge, täieliku määratluse sõnastamine on eriti oluline, mis kuulub antud määruse sätete alla.

EASA väljastatud uued tehnilised tingimused peavad liituma olemasolevatega. Lisaks on antud võimalus mainida siiani tehtud kitsendusi. Mul õnnestus ka lisada mõningaid sätteid, mis viitavad vajadusele kindlustada ja kasvatada kõiki osapooli hõlmavate konsulteerimisprotsesside osakaalu.

Homme hääletusele pandavad raportid on oluliseks sammuks ühtse Euroopa taeva loomise teel ja ma olen veendunud, et neist on kasu kõikidele osapooltele.

Antonio Tajani, *Euroopa Komisjoni asepresident*. – (IT) Proua juhataja, lugupeetud liikmed. Euroopa valimiste eelõhtul ja kaks nädalat enne kolmanda merenduspaketi vastuvõtmist on Euroopa ametkonnad saatmas järgmist positiivset signaali ELi kodanikele, demonstreerides, et eriti selle kriisi ajal on komisjon, parlament ja nõukogu kodanike poolel, on suutelised tegelema keeruliste kriisidega ja suutelised andma praktilisi vastuseid.

Ühtne Euroopa taeva reform on oluline signaal, mis mõjutab tööstust ja kodanikke ning vähendab keskkonna saastamist. Teave probleemide kohta, millega lennundussektor silmitsi peab seisma, on kõikidele hästi teada ja ülejäänud andmed on täna saabunud ning ma loetlen teabe üles oma vastuse jooksul. Seega oleme demonstreerinud, et suudame kriisile reageerida, ja see on positiivne aspekt, sest eurooplased mõistavad, et institutsioonid eksisteerivad ning on suutelised raskustega toime tulema.

Seetõttu tänan parlamenti, et antud otsus nii kiiresti vastu võeti. Olen tänulik ka härra Marinescule, kes on minu pikaajaline sõber, mis sai alguse parlamendis külg külje kõrval koostööd tehes. Tean, milleks ta on võimeline ja ta on suutnud neid ikka ja jälle näidata, tehes tööd koos komisjoniga, suutes jõuda olulise tulemuseni väga lühikese aja jooksul. Lisaks temale soovin tänada ka kõiki variraportööre, kes on võimaldanud institutsioonidel taas Euroopa inimesi toetada.

Tegemist on tõepoolest suure kohustusega ja kordan, et see on mõjus vastus. Lennundusvaldkond ootab praktilisi ja käegakatsutavaid meetmeid, mis võimaldavad täita mitte ainult vedajate, vaid eelkõige reisijate nõudeid. Seetõttu olen nõudnud teenuse regulaatori juurutamist tagamaks, et monopolid ei pärsiks teenuse kvaliteeti. Peale selle võib lennundussidevõrgu juhi ametikoha kiire määramine lisaks riiklike süsteemide käivitamisele muutuda eeskujuks kõikidele transpordiliikidele, kuid ka telekommunikatsiooni- ja energiasektoritele.

Viitan siinkohal ka toetusele, mida parlament pakkus komisjonile seoses uue instrumendi väljatöötamisega, piiriüleste infrastruktuuriprojektide rahastamiseks, mis muuhulgas tulenevad SESARi programmist. Parlament on partnerluse olulisusest aru saanud ja uuesti kinnitanud käitajate olulist rolli, rakendades antud ambitsioonikat lähenemist.

Mul on väga hea meel näha, et parlament ühineb komisjoniga, tunnustades ühisavalduse kaudu inimfaktori olulisust. Detailsemalt öeldes toetab parlament sõjaväe positsiooni ühtse taeva loomisel ja see on seisukoht, mida toetan täielikult, ainuüksi seetõttu, et kunagi töötasin õhukaitse juhtijana ja seega saan ma täiesti aru sõjaväe lennujuhtijate olulisest rollist lennundussektoris. Toon näiteks tööruumi, mida külastasin, kus tsiviiloperaatorid ja sõjaväe operaatorid töötasid külg külje kõrval, et tagada lennutranspordi ohutust.

Ühine deklaratsioon, mida täielikult toetan, sätestab, et komisjon peab tunnistama vajadust võtta inimfaktoreid täiel määral arvesse, et efektiivselt kohaldada ühtse Euroopa taeva määrusi, ja komisjon peab veenduma, et ohutust ei saa kunagi võtta enesestmõistetavana, ning tunnistama vajadust veelgi enam kindlustada ohutuse kultuuri, liites usaldusväärse õnnetushoiatuse ja õiglase kultuuri süsteemi, et teada saada, milliseid õnnetusi aset leiab.

Komisjon väidab, et nad ehitavad üles tõelisel ohutuskultuuril põhineva teenustemudeli, liites efektiivse õnnetushoiatuse ja õiglase kultuuri süsteemi ohutussätte aluseks. See tagab, et ohutuse eest vastutavatel professionaalidel on piisavalt oskusi, ja aitab kaasa personali esindajate kaasamisele ühtse Euroopa taeva loomisel riiklikul, funktsionaalse õhuruumiosa ja ühenduse tasandil. See hindab inimfaktorite liitmist ühtse Euroopa taeva loomisse mitte hiljem kui 2012. aastal.

Lõpetuseks võib öelda, et esimest korda tegeletakse terve lennundussektori iga aspektiga. Tänu sellele uuele lähenemisele haldab liikumisohutust lennujaamades maapinnal, lennukoridorides ning õhukütõusmisel ja maandumisel üks institutsioon.

Seetõttu on tegemist Lennundusohutusameti uue etapi algusega. Paketi kiire vastuvõtmine – ja täna teid selle eest veelkord – näitab, et Euroopas on tugev poliitiline tahe realiseerida minu olulise eelkäija suurepäraseid ideid, kes kahjuks pole enam meiega – Loyola De Palacio. Ta soovis tõeliselt ühtset taevast Euroopa kodanike kasuks. Täna oleme suutnud selle reformi ellu viia.

Teresa Riera Madurell, *ITRE komisjoni arvamuse koostaja*. – (ES) Proua juhataja. Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon arvates on komisjoni ettepanek positiivne, sest see lahendab esimese paketi puudujäägid, mis puudutab sidusust, tõhusust, kulude piiramist ja parandatud juhtimist.

Tööstuse komisjoni peamised panused puudutavad rahastamist. ATMi üldkava jaoks on vaja palju ressursse, mistõttu peab olema võimalik kasutada riiklikku rahastamist, kus võimalik, ja esialgset investeeringut ei peaks kasutajad eelnevalt finantseerima.

Need on seotud ka Eurokontrolli rolliga, mis meie arvates on vaja täielikult üle vaadata, et tagada selle hea juhtimine ja kontroll teenuste pakkumise üle. Seoses teenuste erastamisega arvan endiselt, et efektiivsem on teostada eelarvamusteta tulevikuring ja siis tulemuse põhjal otsus langetada.

Lõpuks rõhutan veelkord, et ühtse taeva rajamine on ülioluline Kyoto eesmärkide saavutamiseks ja et hispaanlannana olen rahul, et viga, mis kerkis esile Gibraltariga seoses, sai samuti parandatud.

Täna ka komisjoni suurepärase koostöö ja ka tööstuse komisjoni nende abi ning oma parlamendifraktsiooni hindamatu abi eest.

Georg Jarzembowski, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (DE) Proua juhataja, härra Tajani, daamid ja härrad. Peaksime kõik härra Marinescule tänulikud olema. Väga lühikese aja jooksul on ta komisjoni asepresidendi toel saavutanud kokkuleppe Euroopa Ülemkoguga. See teine seadusandluse pakett võimaldab meil oma õhuruumi järgmiste aastate jooksul paremini hallata. Tänu sellele hoiavad lennuettevõtjad ja lõpuks ka tarbijad kokku kuni 3 miljardit eurot ja piiravad CO₂ heitmeid kuni 12%. Kulusid, tarbijaid ja keskkonda silmas pidades on need olulised eesmärgid, mis on nüüd meie käeulatuses.

Esimese kahe määrusega võtavad liikmesriigid endale lõpuks kohustuse teha seda, mida nad oleks pidanud tegema aastaid tagasi, st rajama funktsionaalsed õhuruumiosad lühikese aja jooksul. Need õhuruumiosad, mis pole enam jaotatud riigipiiride alusel, vaid lennuliikluse funktsionaalsete voolude põhiseiselt, ning need võimaldavad õhuruumi paremini ja turvalisemalt hallata ning aitavad ära hoida mittevajalikke järjekordi taevas.

Olen väga tänulik komisjoni toe ja raportööri meelekindluse eest määrata funktsionaalsete õhuruumiosade haldajaks Euroopa koordinaator, sest meil tekib probleeme selle tagamisega, et liikmesriigid tõepoolest kehtestavad need uued osad. Oluline on, et parlamendi ja komisjoni nimel töötaval koordinaatoril on õigus nõuda nende uute osade loomist.

Oluline on ka, et sõjaväe õhuruumi juhtkond kaasatakse sellesse süsteemi ja meil on tõeline üldplaan ühtse Euroopa taeva jaoks olemas, mis rakendab ja võtab kasutusele lennujuhtimisalase uurimistöö projekti SESAR-i tulemused. Lõpuks on meie jaoks ka oluline, et Euroopa Lennundusohutusametile antakse ülesandeks kohaldada lennujaamade, lennujuhtimise ja lennunavigatsiooni teenuste standardeid ja juhtimistegevusi. Organisatsiooni tuleb varustada personaliga ja seadmetega, mida nad aja jooksul vajavad. Pooldame väga – ja loodan, et ka komisjon toetab meid selles – EASA konsultatsioone tööstuse asjassepuutuvates valdkondades, pidades silmas praktilisi lahendusi kõikides uutes tegevustes, et oleks võimalik leida tõeliselt efektiivseid lahendusi.

Ulrich Stockmann, *fraktsiooni PSE nimel*. – (DE) Proua juhataja, volinik. Tean sellist laulu, kus on selline fraas „Über den Wolken muss die Freiheit wohl grenzenlos sein” (Taevas on piiramatult vabadust). See pole lihtsalt tõsi. Euroopa taevas on kokku lapitud 60 riiklikust kontrollkeskusest. Seda on kaks korda rohkem kui USAs, kuid lennuliiklust on poole vähem. Lisaks takistavad sõjaväe lennukeelualad lennukitel sirgjoones ühest lennujaamast teise lendamist. See pole jätkusuutlik, eriti kui võtta arvesse asjaolu, et lennuliikluse maht kahekordistub iga 10 kuni 15 aasta järel. Kui lennuliikluse maht kahekordistub, neljakordistub ohutusrisk.

See oli põhjuseks 2004. aasta ühtse Euroopa taeva kontseptsiooni algatamisele. Kahjuks otsustas siis ministrite nõukogu, et liikmesriigid peaksid ise kokku leppima, milliseid õhuruumide osi luuakse. See oli viga, sest liikmesriigid on nüüdseks raisanud palju aega ja riikliku pädevuse küsimustes hätta jäänud.

Nüüd on parlament ja hea raportöör koostanud nende õhuruumiosade juurutamiseks 2012. aastaks, selgete eesmärkide ja põhieeplitega määruse. See aitab kaasa ohutusele, kliimakaitsele ja piirab lennuliikluse kulusid. Lennud, mis on 50 kilomeetrit lühemad, hoiavad kokku CO₂ heitmeid kokku 12% võrra, lennuliinid hoiavad kokku 3 miljardit eurot ja hiline misi jääb reisijatele samuti vähemaks. Loodan, et taeva antud sektorireformi saadab edu ning see viib meid sammu võrra edasi.

Nathalie Griesbeck, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Minu kord on väljendada oma rahulolu ühtse Euroopa taeva raporti suhtes. See on tõeline samm edasi, mida mitmed meist tervitavad.

Need kaks määrust vastavad kõikidele seotud osapoolte kõrgetele ootustele kõikides liidu riikides, sest praeguse süsteemi liigne killustatus on väga kallite tagajärgedega ja eelkõige põhjustab tõsist ebaefektiivsust liiklusjuhtimises.

Tänu uuele Euroopa taevale loobuvad lennukid järk-järgult mittelineaarsetest lennuradadest, mida nad praegu peavad järgima, et hakata kasutama lennuradu, mis on sirgemad ja seetõttu ka efektiivsemad ning lõpptulemusena ka tarbijatele odavamad.

Mul on siiralt hea meel, et see võimaldab vähendada lennunduse keskkonnamõju ja loomulikult vähendab see tarbija kulusid.

Koos ohutusstandardite harmoniseerimisega on see samuti väga kasulik samm edasi. See võib muuta lennunduse loomulikult üheaegselt nii turvalisemaks kui ka kiiremaks, kuid samuti ja eelkõige vähemsaastavamaks ning odavamaks.

Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel kutsun aga komisjoni üles tegema kättesaadavaks eriti finantsressursse ja loogiliselt võttes ka üle-Euroopaliste võrgustike rahasummad, kuid ka toetused Euroopa Investeeringuspangalt, et rahastada kõiki ühiseid olulisimaid projekte, mille eesmärk on Euroopa lennunavigatsiooni parandamine.

Arvan, et jälle on parlament edukalt suutnud oma lahkkelidest üle saada, et edasi liikuda ja anda nõukogule impulss, et jõuda käesoleva raporti suhtes kiirelt kokkuleppele, mis on Euroopa lennunduse ja selle keskkonnamõjude vähendamise seisukohast ülioluline. Minul on koos volinikuga väga hea meel, et see saadab meie kaaskodanikele välja konkreetse käegakatsutava signaali.

Roberts Zile, *UEN fraktsiooni nimel.* – (HU) Täna teid, proua juhataja. Tervitan asjaolu, et uued seadusandlikud sätted ühendavad lennuliikluse juhtimistehnoloogiad ja viivad edasi kombineeritud funktsionaalse õhuruumiosade süsteemi suunas, vähendades nii Euroopa Liidu lennuliikluse killustumist. Selle tulemusena piirab efektiivsem lennuliikluse marsruutide planeerimine kütuse tarbimist ja kahjulikke emissioone ning lennundus muutub seeläbi keskkonnasõbralikumaks. Seoses diskrimineerivate ja ebaseaduslike tasudega, mida Venemaa ELi kandjalt üle Siberi lendavate lendudega seoses küsib, ei suutnud me kahjuks Euroopa Komisjonile välja pakkuda mehhanismi, mis läbirääkimistel Venemaaga annaks ELile selles küsimuses pädeva positsiooni. Ometi peaks minu arvates ühel või teisel viisil selline mehhanism Euroopa Liidu käsutuses olema, et avaldada mõju olukordades, kus mitte-ELi riik diskrimineerib Euroopa Liidu vedajaid. Sellise mehhanismi põhimõtte ei ole tõepoolest midagi muud kui vastastikune võrdsus, nii et selle ülesande peame veel lahendama. Aitäh.

Eva Lichtenberger, *Vers/ALE fraktsiooni nimel.* – (DE) Proua juhataja. Esiteks täna raportööri, kes alustas neid läbirääkimisi suure pühendumuse ja oskusteabega. Need läbirääkimised olid vajalikud, sest kuigi piirid taevast on nähtamatud, on need selgelt olemas. Need olid peamiselt riigipiirid, mis põhinesid peamiselt riikide isekusel ja mis takistasid Euroopa õhuruumi ühendamast.

Reisimiskiiruse, ohutusnõuete ja lennunduse meelethu kasvu seisukohtadest vaadatuna oleks neid parandusi pidanud olema juba palju varem võimalik kehtestada, seda eriti kuna õhuruumiosade kontseptsiooni üle on arutletud ja läbirääkimisi peetud juba alates 2004. aastast. Arvan, et nüüd suudame selles valdkonnas märkimisväärselt edasi liikuda. Küsimus pole mitte ainult lennumarsruutide täiustamises, reisijate mugavuse tõstmises ja arvutuste täiustamises. Kui seda rakendatakse efektiivselt, siis piirab see ka heitmete koguseid. Vajame kiiresti seda lennuliikluse heitmete piiramist, sest lennuliikluse mahud kasvavad nii kiiresti, ja kuna meie lennuliikluse heitmete kauplemissüsteem pole olnud väga efektiivne.

Nõukogu on selle vastu olnud kuni lõpuni välja. Vastuseis polnud nii edukas, kui algselt loodetud, ja seetõttu saan isegi mina selle raporti poolt hääletada.

Michael Henry Nattrass, *IND/DEM fraktsiooni nimel.* – Proua juhataja. Selles hoones on tunda rahuldamatut võimu ja kontrolli vajadust. Kontroll sellisel määral, millest enne ainult Nõukogude Liit oleks unistanud. ELi kontroll, mis tapab innovatsiooni, ja ELi võim, mis moonutab turunõudlust, läheb vastuollu hääletajate ootustega. Nüüd pole isegi taevast enam piiriks.

Efektiivsuse ettekäändel soovib EL, mis on üks ebaefektiivsemaid bürokraatiasid maailmas, kontrollida efektiivsust taevas. EL otsib võimalusi, kuidas loopida kõikaid kodaratesse vaba turumajanduse innovatsiooni osalistele nagu Easyjet ja Ryanair, sest nad meeldivad üldsusele, ja me teame, kuidas EL üldsust eirab. EL soovib funktsionaalsete õhuruumiosade süsteemi koordinaatorit. Uhke ametinimetuse diktaatorile, kes valitseb lennuliikluse juhtimise, lennujaamade ja ka tööstuse üle.

Samasugune üleliigne regulatsioon pühkis Nõukogude Liidu lõpuks maamunalt, kuid seda kõike mille või kelle kaitsmiseks. Praegu kaitseb EL ennast. See pole mõeldud üldsuse vajaduste rahuldamiseks ja sellel pole midagi pistmist nõudlusega. Edu sõltub efektiivsusest ja nõudluse rahuldamisest, mida on võimalik saavutada vaid vabaturul, mitte kahjustades ELi regulatsioone, mitte ELi mõistvuse puudumisega ja ELi kompetentsi puudumisega, mida siin hoones on tihti demonstreeritud.

Taastagem efektiivsus, lubades pakkumisel katta nõudlust ja lubades innovatsiooni teket. See ei puutu ELi. Palun hääletage vastu.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Tervitan ühtse Euroopa taeva loomist ja olen üpris kindel, et see aitab kaasa efektiivsuse ja ohutuse tõstmisele ja vähendab ka lennunduse keskkonnamõjusid.

Sealjuures juhin tähelepanu sellele, et Itaalia on juba käivitanud Blue MED projekti koos Küprose, Kreeka ja Maltaga. See on funktsionaalse õhuruumi osa, mis tõstab lendude efektiivsust ja võimaldab kulusid täpselt piirata, kaotades õhuruumide killustatuse suurel Vahemere alal. Lühidalt, kui eesmärk on kasvatada läbipaistvust – see tähelepanek on suunatud liikmele, kes rääkis enne mind – ja võetakse kasutusele stiimuleid, mis muudavad teenused efektiivsemateks, siis ei saa me öelda, et me pole rahuldatud.

Lõpetuseks tervitan ka lennujaama juhtimise optimeerimise eesmärki. Seetõttu loodan, et lennujaama reisijate teenuste parandamiseks võetakse varsti midagi ette, nii nagu Rooma lennujaamas, sest tihti on need puudulikud. Täna härra Marinescut tema suurepärase raporti ja komisjoni algatuse eest.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja. Mõlemad härra Marinescu raportid käsitlevad Euroopa lennuliikluse organiseerumise tõhustamist. Esimesel lugemisel oleme palju saavutanud vähemalt seetõttu, et raportöör on olulist ja head tööd teinud. See on oluline eriti nüüd, kui Euroopa ja maailma lennuettevõtetus on keerulises olukorras.

Samas ei peaks me olema mures funktsionaalsuse tõhustamise pärast ainult nüüd ja praegu selles kriisis. Peaksime jätkuvalt keskenduma ka olulistele minevikuaspektidele. Nende hulka kuuluvad reisijate õigused. Enne 11. septembri kriisi koostasime reisijate määruse, mis käsitles pardale keelamist ja viivitusi, kus me kasutasime tahtlikult lennuettevõtelse ohutusnõudeid oma standardina ja mitte reisijate ohutusnõudeid. Lennufirmad on praegust olukorda jultunult ära kasutanud. Käesolev kriis ja halvad talvised ilmastikutingimused. Nende käitumine on olnud häbitu.

Minu järgmine punkt puudutab vedelikke. Taevas muutuvad praegu paljud asjad, kuid vedelike vana määrus on praegu veel puutumata. See ei taga kellelegi suuremat ohutust. See tagab ainult mõnele inimesele töökoha lennujaamade turvakontrollides. See häirib paljusid inimesi ja nagu juba öeldud, ilma ettekäändeta pole see andnud mingisuguseid tulemusi. Härra Tajani, teie ja teie eelkäija kinnitasid meile, et see naeruväärne määrus kaotatakse pärast seda, kui kontrollimised näitavad, et sellega ei kaasne mingisuguseid täiendavaid ohutuskasusid. Ootame kannatamatult, et see määrus likvideeritaks.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Proua juhataja. Tänapäeval ei ole küsimuse tuumaks enam see, et lennukid lendavad üle riigipiiride. Kuigi inimesed üleval paremal ei pruugi esitada naeruväärseid väiteid, vaid peidavad ennast oma ilusate lipukeste taha, ei ole vist aru saanud, et praegu on Euroopa õhuruum täiesti piirangutevaba ja sellises olukorras on ülioluline, et sellist piirangutevaba õhuruumi juhitaks, jälgitaks ja kohaldataks keskselt. Need kaks raportit esitavad õige viisi, kuidas seda saavutada.

Ülioluline on see, et Euroopa lennud oleks paremini koordineeritud. Samuti on ülioluline see, et samad ranged ohutusstandardid kehtiks igal pool, ja ma olen veendunud, et meie siinkohal valitav tee on õige tee. Praeguste õhuruumiosade tulemusena on meil liiga palju lende, mis kestavad liiga kaua ja on liiga kõverate marsruutidega. Lisaks on ka CO₂ heitmed liiga suured ja lennuliinid peavad hakkama saama meeleliste kuludega. Kõik see muutub ja paraneb määrusega, mille homme vastu võtame.

Kasutan võimalust tänada raportööri härra Marinescut kogu tema suurepärase töö eest. Arvan, et oleme koostööd teinud selle nimel, et saavutada midagi väga positiivset Euroopa rahvaste jaoks. Selleks me siin olemegi.

Robert Evans (PSE). - Proua juhataja. Härra Tajani väitis arutelu alguses, et see saadab väga hea signaali Euroopa kodanikele. Ma nõustun sellega ja see on meie töö eesmärk.

Viitan spetsiaalselt lennuväljadele, sest on oluline, et tooksime need asutused mõistliku Euroopa seadusandluse vihmavarju alla. Arvan, et selline tegevus on mõistlik, sest nii kaitstakse kodanikke, ja me teeme seda EASA volitusi pikendades.

Ometi on mõned teemad, mida sooviksin natuke täpsustada. Arvan, et on õige elimineerida väikesed lennujaamad, mille eesmärk on rahuldada lendamise ainult meelelahutuslikke ja jõudeaja aspekte, ning suhtuda neisse eraldiseisvalt. Härra Marinescu ja teiste esitatud muudatusettepanek 44 on oluline, sest see nihutab rõhuasetuse lennuki kaalult 800 m pikkusele lennurajale. Huvitav, kas volinik või härra Marinescu võiks kokkuvõttes mulle kinnitada, et määratlus „üldsusele kasutamiseks“ on korralikult lahtiseletatud, et ei tekiks segadust üldsuse kasutamise tegeliku määratluse suhtes. Kas nad võiksid selgitada, kas see tähendab äriotstarbel kasutust, kus inimesed peavad lendudele pileteid ostma, või tähendab määratlus seda, et üldsusele on tegelikult juurdepääs tagatud? Sellest võib tulevikus saada komistuskivi, mille saame loodetavasti ära kaotada.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Proua juhataja, austatud liikmed. Mul on väga hea meel, et antud koda on ühehäälselt – või põhimõtteliselt ühehäälselt – hääletanud ühtse Euroopa taeva reformi poolt. Saan aru, et ainult härra Nattrass on selle vastu, kuid ma ei saa aru, miks. Võib-olla pole mina ühtse Euroopa taeva reformi eelnõust aru saanud või tema seda korralikult lugenud. Ma ei saa aru, kuidas on Nõukogude Liit sellega seotud. Kõigil on õigus öelda seda, mida nad tahavad. Ma ei tunne nostalgiat Nõukogude Liidu järele.

Võttes aga arvesse olulisi teemasid, mida selle arutelu käigus tõstatati ja mida see sisaldas, siis juhin tähelepanu sellele, et tegemist on praktilise, meie poolt pakutava reageeringuga lennundussektori kriisile. IATA täna esitatud andmed on murettekitavad. Peadirektori teadaande kohaselt võib käesoleval majandusaastal sektor kaotada 4,7 miljardit USA dollarit, ehk peaaegu 3,5 miljardit eurot, ja nii on tulemused halvemad kui algselt arvati. Arvatakse, et kasumid kukuvad kuni 12%.

Sellise kriisiga silmitsi seistes oleme aga suutelised kasutusele võtma kulude kärpimise standardeid. Kogu reform, kui see kohaldatakse ja töötab täies ulatuses, sh SESAR, peaks aitama kokku hoida umbes 40 miljardit eurot, ja järgmine oluline arv – ning arvan, et see on südamelähedane härra Lichtenbergerile – on seotud ka saastamise vähenemisega, mis on märkimisväärne.

Härra Zile'i tõstatatud küsimus, mis puudutas vastastikkuse põhimõtet ja kõikidele üle Siberi lendavate lennukite ülelendude makse, siis see oli Venemaaga allkirjastatud leppe üheks teemaks, kuid seda pole veel kohaldatud. Oleme teemat esile tõstnud mitmetel kohtumistel vastavate transpordiministritega. See teema kerkis esile ka viimasel tippkohtumisel Moskvast, Euroopa Komisjoni, härra Putini ja härra Medvedevi vahel, ning ka transpordiministriga, kellega kohtusin kahekesi. Ma ei näe, et Venemaa suunal oleks praegu võimalik saavutada märkimisväärsed edusammud, kuid me jääme endile kindlaks.

Kahepoolsuse põhimõte, mis oleks tekstis pidanud sisalduma, ei saanud nõukogu heakskiitu. Enamik liikmesriike oli selle vastu ja seega korraldati arutelu viimasel transpordiministrite kohtumisel. Kuna seda polnud võimalik lisada, siis pole seda ka seadusandlikus tekstis.

Mis puudutab härra Romagnoli tõstatatud probleeme seoses Rooma lennujaamadega, siis saan öelda, et nagu alati, viib kontrollle läbi Euroopa Komisjon. Võin öelda, et seoses reisijate julgeoleku kindlustamisega piiratud liikuvuse abil saab Fiumicino ja Ciampino lennuvälju eeskujudena esile tõsta, sest nad rakendasid ühenduse määrust enne teisi lennujaamu ning seetõttu esitlesin ma uut määrust eelmise aasta juuli lõpus Fiumicino lennujaamas.

See ei tähenda, et võiksimel loorberitele puhkama jääda. Ma pean silmas skandaalset olukorda 42 miljoni pagasiühikuga, mida üle maailma halvasti käsitsetakse, ja ühte miljonit kohvrit või kotti, mis lähevad kaduma. Sellised andmed on minuni jõudnud ja alustasin transpordi ja energeetika peadirektoraadi nimel uurimise. Olen andnud pädevatele organisatsioonidele vastuste edastamiseks aega ühe kuu ja kui need vastused kinnitavad teadaolevaid ja pressis esitatud andmeid, siis esitan ettepaneku praeguse määruse reformimiseks, mis minu arvates on reisija kaitse küsimuse seisukohast natuke nõrk. Ma arvan, et võib-olla peaks ühenduse seadusandluse kohaldamise usaldama hoopis mõnede riiklikele institutsioonidele.

Olen oma tähelepanu suunanud reisijate õiguste küsimusele ja kinnitan vastuseks härra Romagnoli esitatud küsimusele ning parlamendi kahtluste hajutamiseks, et püüan jätkuvalt pühendunult kaitsta reisijate huve

veelgi enam. Pole kokkusattumus, et pärast õhutranspordi määruse esitamist ja vastuvõtmist arutletakse meretranspordi ja bussitranspordi määruste üle.

Härra Evansile ütlen seda, et arvesse võetud kriteeriumid on lennujaamade kaubanduslik väärtus ja lennuraja pikkus, millele ta viitas. Määratlus, millele ta viitas, on loetletud kriteeriumite poolt kõrvale tõrjutud.

Arvan, et saan teid veelkord tänada ning rõhuda lennujaama turvalisuse küsimusele, mis selle reformiga muutub veelgi tõhusamaks, kuid olen veendunud, et lendamine Euroopa taevas on täna turvaline, kuid turvalisusest rääkides ei tohiks olla piire. Peame alati tegema rohkem ja seetõttu olen kõikides nendes valdkondades, kus on võimalik transpordi turvalisust parandada, täielikult oma kohustustele pühendunud ja püüan esitada parlamendile ja nõukogule ettepanekuid, mis tõepoolest tõestavad ELi kodanikele, et Euroopa institutsioonid on nende toeks.

Kokkuvõtteks ütlen, et olen teile jälle tänulik. Olen tänulik härra Marinescule, kuid soovin tänada kõiki liikmeid, kõiki koordinaatorid ja valitud esindajaid, kes on antud arutelu jooksul sõna võtnud, sest me poleks saanud seda teha ilma parlamendi sellise kindla pühendumiseta, kes antud juhul on näidanud, et nad ei raiska üldse aega, et sekkuda reaalselt probleemide arutellu, mis mõjutavad ELi kodanikke otseselt – kohustus, mille nad on koos komisjoniga endale võtnud. Olen tänulik ka Euroopa Komisjoni talitustele, kes on nii palju ära teinud, ja mul on hea meel, et kõnede ajal tänas keegi samuti talitusi nende koostöö eest.

Koos oleme suutnud lennundustööstusele selgeks teha, et institutsioonid on suutelised, kordan ja rõhutan, tegelema keerulise kriisiga. Arvan, et Euroopa inimesed ja ettevõtlusmaailm ei eelda meilt kõikehõlmavat abi või lihtsalt seadusandlikke meetmeid, vaid neile on vaja näidata, et institutsioonid on suutelised seal olema, on suutelised kodanikke, ettevõtteid ja kõiki kriisiga tegelejaid toetama. Nad peavad teadma, et institutsioonid on suutelised nende kõrval seisma ja neid toetama, kui ületatakse seda keerulist ajajärku Euroopa majanduses, mis jääb kestma, ja selles olen täiesti veendunud, rakendades tõsiseid ja täpseid reegleid, mis kehtivad kõigi jaoks.

Reeglite puudumine ja nõrkade reeglite eksisteerimine põhjustas rahandus- ja majanduskriisi. Meie, eurooplased, kes me samastame ennast tsivilisatsiooni osana, mis on Rooma õiguse ja Napoleoni koodeksi vili, mis põhineb reeglitel ja reeglite austusel, oleme veendunud, et tänu nende reeglitele oleme suutelised üle saama praegustest raskustest ja eelkõige suudame järjest rohkem luua süsteemi, mis võib olla vaba, kuid seisab ka vastu rahandus- ja majandusraskustele.

Tänan teid veelkord suure pühendumuse eest. Mul on hea meel, et sain teid sellesse olulisse poliitilisse hetke kaasata ning seda teiega jagada.

Marian-Jean Marinescu, raportöör. – (RO) Ainult mõned väikesed märkused.

Eurokontrolli teema kohta mainin, et reformiprotsess algas ning uusi kohustusi on võimalik enda peale võtta. Mis puudutab õhuruumi omaniku teemat, siis arvan, et kõige õnnelikumad organisatsioonid pärast selle raporti vastuvõtmist saavad olema lennuettevõtted, sh Ryanair.

Mis puudutab üldsuse juurdepääsu, siis see kirjeldus ei hõlma isegi lennujaamu lennuklubides või lennujaamades, kus tegeletakse lendamisega naudingu pärast. See oli põhjus, miks tahtsime neid lennujaamu määrusest välja jätta, et olukorda mitte keerulisemaks ajada.

Tänan teid ka minu pingutustele antud positiivse tagasiside eest. Arvan aga, et ma poleks seda tööd üksi mitte kuidagi suutnud ära teha. Seetõttu tänan siiralt raportööre teistest poliitfraktsioonidest – härra Stockmanni, härra Leichtfriedi, härra Degutis'd, härra Zile'i ja proua Lichtenbergerit nende erilise panuse eest sellesse dokumenti ning ka toe eest, mida nad mulle läbirääkimiste ajal nõukoguga pakkusid.

Rõhutan, et enamik härra Kohl'ee ki ja härra Markovi poolt plenaaristungiks esitatud muudatusettepanekute soovistest on juba nõukoguga kokkulepitud kompromisslahenduses.

Volinik, õnnitlen teid, et saavutasite edu. Loodan, et homme ratifitseeritakse see parlamendi hääletusega ja nõukogu hääletusega kuu lõpus.

Tänan ka komisjoni ekspertide töögruppe, kes töötasid meie kõrval selle kokkuleppe saavutamise nimel. Tänan ka eesistujariikidena Prantsusmaad ja Tšehhi vabariiki nende riikide ponnistuste eest ja eriti Thierry Boutsenit ja Vera Zazvorkovat.

Juhataja. – Ühisarutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub homme (kolmapäeval, 25. märtsil 2009).

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Kuigi praegust Euroopa lennutransporti peetakse väga ohutuks, siis transpordimahtude kiire kasv esitab ohutusvaldkonnale ilmselt uued väljakutsed. Seetõttu peame tegutsema ühenduse tasandil, et sellel tasandil ohutuse tase säiliks või tulevikus isegi tõuseks. Kõige olulisem on uuendada ja luua ühtseid standardeid nendes segmentides, mis pole veel ELi seadusandluse poolt reguleeritud (ja mida selle põhjuse tõttu iseloomustab seadusandlik killustatus ja jõustamise puudumine), et integreerida neid ühtsesse lähenemisse. See on eriti hästi esindatud lennutranspordi keti kahe elemendi korral, mida loetakse ohutuse seisukohast eriti oluliseks, sest need võivad olla kõige riskantsemad valdkonnad.

Christine De Veyrac (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Nõukogu ja parlamendi vahel jõuti kompromissile, mis võimaldas need kaks dokumenti esimese lugemisega lõpetada.

Mul on väga hea meel selle leppe üle, mis on ühtse Euroopa taeva loomise juures oluline samm edasi.

See võimaldab oluliselt parandada lennuaegu, vähendada kütuse tarbimist, reisikulusid ja CO₂ heitmeid.

Kui esimeses määruses on rõhuasetus Euroopa lennundussüsteemi tõhustamisel ja kaasajastamisel, siis teine peab oluliseks ohutusnõudeid ja tagab, et see oluline areng Euroopa lennuliikluse juhtimises ei leiaks aset lennukite ja reisijate ohutuse arvelt.

Parlament võitles selle eest, et nende kahe teksti üle, mis täiendavad teineteist väga palju, hääletataks üheaegselt, ja mul on väga hea meel, et meie institutsioon suutis nõukogu selles suhtes ümber veenda.

Liikmesriigid, lennuettevõtted ja reisijad saavad kõik nendest uutest reeglitest kasu, mis valmistavad lennutranspordi järgmisteks aastakümneteks ette.

Täna teid tähelepanu eest.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjalikult. – Lennunduspoliitika loomisel peab ohutus olema alati meie peamiseks mureks. Kiidan antud raporti eesmärgi muuta lennundust veelgi ohutumaks ja tõhusamaks kõikide osaliste jaoks.

Kuigi peame kasutama kõiki võimalusi, et ohutust kasvatada, peame aitama lennujaamu ja lennuliikluse ametkondi ettekirjutustega kohanemiseks. Ühtse seadusandliku raamistiku arendamine ja uue tehnoloogia rakendamine saab kindlasti olema kulukas. Piirkondlike lennujaamade jaoks võib muutuda väga keeruliseks katta oma süsteemide uuendamise lisakulusid.

Shannoni lennujaam Lääne-Iirimaal korraldab lennuliikluse kontrolli suurel alal Põhja-Atlandi piirkonnas. Samas on lennujaam viimase aastakümne jooksul kinni pannud mitu marsruuti ja lennujaamal ei pruugi olla kapitali paranduste elluviimiseks. Praeguses majanduskeskkonnas pole lihtne laenata raha uuteks seadmeteks ja koolitusteks. Nende kulude ülekandmine tarbijale võib lõppeda kahanevate tuludega.

Selleks, et suudaksime tagada selle ülemineku turvalisemale lennutranspordile, soovitan, et komisjoni kaitsefondid aitavad protsessile kaasa.

(Istung katkestati kell 20.00 ning jätkus kell 21.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Martine ROURE

asepresident

13. Parlamendi koosseis (vt protokoll)

14. Mobiiltelefonide laadijate riskasutus (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu komisjonile esitatud suulise küsimuse (B6-0225/2009) üle, mille esitas härra Cappato Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel ja mis puudutab mobiiltelefonide laadijate riskasutust (O-0057/2009).

Marco Cappato, autor. – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad. Me arutleme väga selge ja arusaadava teema üle. Euroopas kasutatakse umbes 500 miljonit mobiiltelefoni ja 30 erinevat tüüpi laadijat. Tehniline põhjendus

selliseks erisuseks puudub. Tehnilist põhjust pole. Ühest küljest on teema puhul tegemist lihtsalt valede spekulatsioonidega tootjate poolt ja teisest küljest on tegemist ilmselge keskkonnakahjuga, sest kuna tarbijad on püütnud lõksu, millest ei saa põgeneda, jõuab looduseskeskkonda iga kahe-kolme aasta tagant sadu miljoneid mobiiltelefonide laadijaid.

Euroopa Komisjon, volinik Verheugen, juba vastas meie küsimusele väga kiiresti, kus palusime nende seadmete standardiseerimiseks meetmete käivitamist, ja nii oleme täna siin, et küsida volinikult, kui kaugele oleme jõudnud. Üks võimalik valik on eneseregulatsioon ja selle all pean silmas seda, et mobiiltelefonide ja ka laadijate tootjad saaksid väga kiiresti kokku leppida standardis, mis lõpetaks selle tõeliselt naeruväärse ja kahjuliku olukorra.

Seetõttu ütleme volinik Verheugenile praegu, et mis iganes eneseregulatsiooni garantiid tootjad soovivad pakkuda, peame väga ühetimõistetavalt selgeks tegema, et sekkume määrusega, kui nende reageering peaks olema ebapiisav ja et see määrus ei peaks puudutama ainult mobiiltelefone ja mobiiltelefonide laadijaid, vaid ka teisi digitaalteenuseid, kui selline probleem eksisteerib. Nii saaks Euroopa samuti – olen lõpetanud proua juhataja – kehtestada standardeid, mida saaks lõppude lõpuks kehtestada ka rahvusvaheliste standarditena. See on suurepärane võimalus tehnilise teema küsimuses ja oluline Euroopa tarbijate seisukohast.

Günter Verheugen, komisjoni asepresident. – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad. Mul on hea meel Euroopa Parlamendi liikmetele teatada, et Euroopa mobiiltelefonide laadijate harmoneerimise teemal on aset leidnud tõeline areng.

Samas tänan kõigepealt härra Cappatot ja härra Mandersit sellele probleemile pühendumise eest, mis on Euroopa kodanike igapäevane reaalsus.

Nõustun nendega täielikult, et peame tegema lõpu igavesti kasvavale laadijate hulgale ja tulevikus peab olema võimalik laadida mobiiltelefone ühe, standardse laadijaga. Euroopas kasutatavad sajad miljonid kasutatud laadijad ja adapterid on naeruväärselt suure keskkonnamuutuse allikaks ja samal ajal on ka kasutajatele kulukaks ärritajaks. Täna on tavaliselt mobiiltelefoni vahetamise korral vaja ka täiesti teistsugust laadijat. Isegi sama tootja erinevate mudelitega ei saa kasutada standardset laadijat.

See pole uus probleem. Samas on oluline mõista, et mobiiltelefoni laadimine pole võrreldav auto bensiinipaagi täitmisega. Tegemist on tehniliselt palju keerulisema probleemiga. Mõni aasta tagasi polnud tehnoloogia veel jõudnud sellisele tasemele, et täielik harmoneerimine oleks olnud võimalik, eriti just ohutusriskide tõttu. Laadimise ajal võisid mobiiltelefonid üle kuumeneda või isegi plahvatada.

Vahepeal on need probleemid lahendatud ning puuduvad tehnilised põhjused, mis võiksid harmoneerimist takistada.

Seetõttu olen astunud konkreetseid samme, mis julgustaks tegevusharu standardset laadijat lانسseerima.

Olen kindel, et tegevusharu tegutseb kiiresti. Samas, meie roll Euroopa institutsioonina tähendab, et peame olukorda jälgima ja vajadusel kiiresti reageerima. Me ei tohiks mitte mingil juhul välistada seadusandlike määruste kehtestamise võimalust. Nagu te võib-olla juba teate, teatasid võrguoperaatorid oma kõige hilisemal kongressil Barcelonas, et alates 2012. aastast on võimalik laadida suuremat osa uutest müüdavatest mobiiltelefonidest ühe standardse laadijaga.

See on hea, kuid sellest ei piisa. Komisjon sooviks näha ühtsel standardil põhinevate täielikku harmoneerimist ja tegevusharu suunalt püsivat kohustuste võtmist, et see ellu viia. Komisjon eeldab, et tegevusharu koostab memorandumi näol siduva leppe aprilli lõpuks. Memorandumi peaksid allkirjastama peamised mobiiltelefonide tootjad ja see peaks tagama, et iga laadijaga saab laadida kõiki mobiiltelefone ja iga mobiiltelefoni saab laadida kõikide laadijatega.

Komisjon ei kõhkle esitamast seadusandlikku ettepanekut, kui tegevusharu ei võta vastu vabatahtlikku lepet.

Eeldan, et probleem laheneb automaatselt teiste seadmete, nagu digitaalkaamerate ja MP3-mängijate puhul, kui oleme läbimurde saavutanud mobiiltelefonide vallas. Kui nii ei peaks juhtuma, siis on ka siinkohal võib-olla vaja juriidilist sekkumist.

Komisjon loodab jätkuvalt Euroopa Parlamendi väärtuslikule toele, et see tüütu probleem lõplikult lahendada.

Paul Rübig, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (DE) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Täna saame tähistada mobiiltelefoni Euroopa päeva, sest koos komisjoni ja nõukoguga võtsime täna vastu „rändlusteenuse määruse II”. Jõudsime hea lõpplahenduseni, mille tulemusena vähenevad mobiiltelefonide kasutamise kulud.

Majanduskriisi ajal on see väga hea. Plaanime ka kulude vähendamise programmi laadijate suhtes, mis on samuti Euroopa kodanikele oluline.

Sarnaselt külmikutega peaks laadijatel olema peal andmeplaat, kus on kirjas nende efektiivsusklass, et oleks võimalik näha, kui palju elektrit nad kasutavad. Peame ka kehtestama seadusandliku tingimuse automaatselt väljalülitamise kohta, et laadija lülituks automaatselt pärast seadme täislaadimist välja. Lisaks peaksime paluma standardite institutsioonidel esitada ettepanekuid, mis muudaks selle võimalikuks.

Arvan, et komisjoni siinesitatud plaan on hea, sest see kohustab tegevusharu jõudma aprilliks vabatahtliku kokkuleppeni või sel juhul alluma tehnikat käsitlevale seadusandlusele. Loomulikult pole see nii lihtne, kui tundub. Ühest küljest tegeleme laadija ja mobiiltelefoni vahelise seosega. Selle jaoks on selge ja lihtne standardit kehtestada. Teisest küljest on probleemiks seinapistik, millest oleme Euroopa standarditest teadlikud. Sellisel juhul peaksime ka välja töötama ettepanekuid, et sellele probleemile lahendus leida, mis ei puuduta ainult Euroopat, vaid ka ülejäänud maailma. Äkki võiksime kaasata Rahvusvahelise Standardiorganisatsiooni (ISO), et jõuda üleilmse lahenduseni.

Silvia-Adriana Țicău, *fraktsiooni PSE nimel.* – (RO) Arutleme sellise teema üle, mis tegelikult mõjutab suurt hulka tarbijatest Euroopa Liidus. Pean mainima ka seda, et 2009. aastal, loomingulisuse ja innovaatsuse aastal astume sammu sellise standardiseerimise suunas, kui see leping mobiiltelefonide valmistajate poolt allkirjastatakse, isegi kui nad teevad seda praegu vabatahtlikult.

Arvan, et eelkõige vajame ühist tehnikastandardit. Arvan ka seda, et standardiseerimisega tegelevate Euroopa institutsioonide jaoks on osalemine samuti oluline, et turul oleks võimalik korralikku uuringut läbi viia.

Arvan, et ka tarbijate teavitamiskampaania on oluline, sest meie jaoks ei piisa ainult mobiiltelefonide andmeplaatidest, kus on kirjas nende energiatõhusus. Arvan, et oluline on ka käivitada tarbijateavituskampaania, mis keskendub mobiiltelefonide laadijate tüüpidele.

2012. aasta pole kaugel. Arvan, et kui tootjad tõepoolest investeerivad sellesse uut tüüpi laadijasse, siis on neil piisavalt aega, et 2012. aasta tähtajaks valmis saada.

Mainin ka seda, et teadustöö tulemusena on mõned rakendused juba turule jõudnud. Saadaval on sellised laadijad, millega saab lähedalt kasutades laadida kahte või kolme telefoni. Isegi, kui telefonid ei ole sama tootja omad või samast mudelist, saab neid samal ajal laadida.

Seetõttu peame teadustöösse rohkem investeerima ja minu arvates eriti sellesse teadustöösse, mis keskendub info- ja kommunikatsioonitehnoloogiasektorile. Areng toimub. Teadustöö seitsmenda raamprogrammi käsutusse on antud suuri summasid. Samas tundub, et sellises kitsas valdkonnas nagu mobiiltelefonide laadijad pole piisavalt ära tehtud. Seetõttu arvan, et tootjatevaheline lepe on samm edasi, kuid sellega peavad kaasnema ka mingisugused ühised standardid.

Toine Manders, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (NL) Proua juhataja. Täna arutleme teema üle, mis pakub tarbijatele eriti huvi, ja selleks on mobiiltelefonide laadijate standardühendus. Liberaalina pooldan loomulikult siseturu omasoodu toimimist ja minimaalset valitsuse võimalikku turusekkumist. Siiski peavad tarbijal olema ka valikuvõimalused. Praegu pole uue telefoni ostjal mitteringisuguseid valikuid. Laadija tuleb automaatselt telefoniga kaasa osta ja see häirib tarbijaid sageli väga. Lisaks näitavad uuringud, et tarbijad kulutavad uute laadijate peale aastas 300 miljonit eurot, sest need on uute telefonidega automaatselt kaasa pandud. Selle tulemusena langeb ka keskkonnale aastas umbes 300 miljoni suurune koormus, jättes välja energiakulu, mida need odavad laadijad põhjustavad, sest tihti jäetakse need seinapistikusse isegi siis, kui telefon on nende tagant lahti ühendatud, ja nii tarbivad nad jätkuvalt energiat.

Minu kolleeg härra Cappato ja mina oleme aastaid kutsunud üles vastu võtma Euroopa standardit ja õnnitlen volinikku viisi eest, kuidas ta olukorra lahendas, flirtides natuke tegevusharuga ja ka ähvardades seda, öeldes neile „Teie tulete lahendusega lagedale või kui ei tule, siis me võtame vastu siduva seadusandluse”. Selle lähenemise eest õnnitlen teda veelgi rohkem, sest liberaalina olen vastu kohustuslikule regulatsioonile, kui selle asemel saab kasutada keelitamist. Keelitamise tulemusena eelistavad inimesed midagi teha, sest nad näevad sellest tulenevat kasu, ja arvan, et volinik on selles osas saavutanud erakordset edu.

Olen järgmist väikest nalja juba mõned korrad rääkinud. Kui kohtasin oma naist 35 aastat tagasi, siis keelitasin teda endaga välja tulema. Kui oleksin teda sundinud, siis tõenäoliselt poleks ta ette kujutanud seda lisandväärtust, mis meil praegu on, ja meie idee poleks nii kaua kestnud. Arvan, et see näide kehtib ka antud tegevusharu kohta, sest kui tegevusharu peab ise probleemi lahendama, siis saavad nad sellega paremini hakkama, kui poliitikud lahenduse nende jalge ette laotaksid.

Seetõttu arvan, et tegemist on suurepärase lahendusega. Loodan, et aja jooksul õnnestub teil lisaks telefonilaadijate standardile kehtestada standardeid ka teistele elektriseadmetele, sest samasugune pahameel kehtib ka nende teiste elektrivahendite suhtes. Kui perekond lahkub nädalavahetuseks, võib juhtuda, et nad võtavad 30 laadijat kaasa. Alati on inimesi, ka näiteks täna siinses kojas, kes küsivad, kas keegi saaks oma laadijat laenata, sest nad on enda oma maha unustanud. Siis on vaja leida spetsiifilise tootja ja mudeli jaoks sobiv spetsiifiline laadija. Minu komplimendid, volinik. Loodan, et see leiab tõepoolest 2012. aastal aset, ning loodan, et tegutsete otsustavalt, kui tegevusharu ei täida oma kohustusi, kuna teema on oluline. Malakas peab varuks olema, kuid loodetavasti jõutakse lahenduseni keelutuste ja eneseregulatsiooni abil. Selles olete olnud edukad ja õnnitlen teid.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, mul on veel üks küsimus volinik Verheugenile. USB2-portidest saab üle kanda mitte ainult energiat, vaid ka andmeid. Kas see ei võiks olla alternatiivne lahendus?

Günter Verheugen, komisjoni asepresident. – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad. Ma juba mainisin seda, härra Rübiger. Tahtsin teile öelda, et seetõttu suhtun teemasse rahulikult, kuna arvan, et me ei muuda tegevusharu elu üleliia keeruliseks, sest USB standard on juba vastu võetud. Kõik minu eksperdid räägivad mulle, et eksisteerivaid standardeid saab kasutada pihuseadmetega. Seda ei saa samaaegselt kasutada lauaarvuti ja mobiiltelefoniga, kuid seda on võimalik kasutada kõikide pihuseadmetega.

See on ka minu vastus proua Țicăule. Teie poolt soovitud standard on tegelikult juba olemas. Teile, proua Țicău, ütlen ka seda, et intensiivne töö energiatarbimise ja selliste laadijate keskkonnamõju teemal juba käib. Hakkame selle küsimusega kõige hiljemalt tegelema siis, kui hakkame tööle energiat tarbivate toodete direktiivi rakendamise, mille jaoks oleme teile esitanud ka uue ettepaneku.

Minu viimane märkus on jälle härra Rübigeri suunas. Arvan, et automaatne väljalülitumine on väga hea mõte ja see võiks olla ka teistel seadmetel. Arvan, et see on teema, mille üle võiks palju rohkem arutleda. Komisjon tegeleb juba sellega ning annab teile tulemustest teada.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

15. Ühised konsulaarjuhised: biomeetrilised tunnused ja viisataotlused (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on teise lugemise soovitus (A6-0143/2009), esitatud Kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni poolt, teemal „Ühised konsulaarjuhised: biomeetrilised tunnused ja viisataotlused (05329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(KOD))”. Raportöör: paruness Ludford.

Sarah Ludford, raportöör. – Proua juhataja. Komisjoni ettepanek, mille raportööriks parlamendi poolt ma olen, on neljas osa viisainfosüsteemi (VIS) paketist, mis tuleb pärast VISi määrust, viisainfosüsteemi juurdepääsuotsust ja meetet, kuidas kasutada VISi Schengeni piirieskirjade alusel.

Eksisteerivate ühiste konsulaarjuhiste muutmise tulemusena tekib kõigepealt kohustus lisada biomeetrilisi andmeid, mis säilitatakse VISis, ja tekitada standardid nende lisamiseks, kuid teiseks sisaldab see sätteid viisataotluste vastuvõtmise organiseerimise kohta.

Viisaeeskirjade täielikku ülevaatus viiakse koos viisaeeskirjadega läbi, mille raportööriks on minu ALDE fraktsiooni kolleeg Henrik Lax. Pärast vastuvõtmist saab meie poolt praegu arutletav seadusandlus viisaeeskirjade lahutamatuks osaks. Peamine põhjus ettepanekute lahutamiseks peitus selles, et komisjon eeldas, et viisaeeskirjad võetakse vastu hiljem kui käesolev ettepanek, ja nad ei tahtnud, et viisaeeskirjade vastuvõtmine takistaks VISi käivitamist.

Minu arusaama järgi saab VISi kesksüsteem valmis käesoleva aasta detsembriks ja see võiks tegevust alustada esimeses piirkonnas – Põhja-Aafrikas – 2010. aasta alguses. Olen nõukoguga pidanud läbirääkimisi päris pikka aega. Kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjon kiitis minu raporti heaks 2007. aasta novembris. Kahjuks ei jõudnud me kokkuleppeni esimeseks lugemiseks ning seega palusin 2008. aasta juulis parlamendilt oma raportile toetust. Ometi õnnestus meil Prantsusmaa eesistumise ajal saavutada piisavalt edu, et ma sain käesolevat kompromissi soovitada teisel lugemisel.

Me seisime silmitsi nelja probleemiga. Sõrmejälgede vanuspiir, liikmesriikide julgustamine koostöök, lubades samal ajal sõlmida kokkuleppeid välispakkujatega viimase abinõuna, andmekaitse ja turvalisus ning teenustasu välispakkujatele.

Sõrmejalgede küsimusega seoses soovitas komisjon hakata sõrmejalgi võtma lastelt alates kuuendast eluaastast. Tegelikult muutuvad noorte laste sõrmejäljed kiiresti ja mind pole veel suudetud ümber veenda, et praegu teatakse piisavalt nii noortelt inimestelt võetud sõrmejalgede hilisemasse usaldusväärsuse kohta. Hoolimata mitmetest palvetest ei jõudnud minuni kunagi usaldusväärset tõestusmaterjali selle kohta, kuidas kuue ja kaheteistkümnenda eluaasta vahel võetud sõrmejäljed saaksid olla kinnitus- või tuvastusallikaks mitmeid aastaid hiljem, ilma et ei võiks esineda vigu.

Nõukogu reaktsioon ühes etapis oli ettepanek võtta noortelt lastelt sõrmejalgi iga kahe aasta tagant iga viie aasta asemel, nii nagu seda tehakse täiskasvanute puhul, kuid see oleks perekondadele äärmiselt ebamugav. Seega nõudsin kainen ja praktilist lähenemist, millest lähtuvalt oleks noorim vanusepiir kaheteistkümnenda eluaasta, ja nõukogu nõustus välja jätma nooremad kui kaheteistaastased lapsed, millega kaasneb antud vanusepiiri ülevaatus kolme aasta pärast, kui komisjoni vastutusel on läbi viidud üksikasjalik uuring.

Nüüd räägin liikmesriikide koostööle julgustamisest, lubades samal ajal välispakkujate kasutamist. Mul pole midagi allhanke üldise kontseptsiooni vastu, kuid peavad olema kehtestatud kindlad tingimused, mis kindlustavad ausa viisade väljaandmise protsessi, selleks et tagada allhanke kasutamise ainult viimase võimalusena ja et garanteerida andmekaitse ja -turve.

Seetõttu õnnestus mul teksti sisse kirjutada hierarhia, millest lähtuvalt koostöö piiratud esindatuse, ühispaiknemise või ühiste rakenduskeskuste alusel on esimene valik ja ainult siis, kui nendest lahendustest ei piisa tagamaks head geograafilist katvust, tuleb mängu allhange. Kompromissiga saab selgeks, et liikmesriigid jäävad vastutavaks andmekaitse eeskirjade ja mis tahes riigiseaduste rikkumiste eest.

Oluline aspekt on see, et kolmandates riikides, kus krüptimine on keelatud, kehtivad spetsiaalsed reeglid. Konsulaatide või välise teenusepakkuja ja liikmesriigi vaheline elektrooniline andmeülekanne on keelatud ja liikmesriigid peavad tagama, et elektroonilised andmed antakse üle füüsiliselt, CD-plaadil, täielikult krüpteeritult, millega kaasnevad eritingimused.

Lõpuks oleme seoses viisatasudega edukalt suutnud nõuda tingimusena välispakkujatele, kes kehtestavad viisatasule lisaks teenustasu, et viisataotlejatel oleks alati otsene juurdepääs konsulaadile. Arvan, et see on väga oluline.

Lõppude lõpuks oleme saavutanud mõistliku kokkuleppe. Kompromissid võideldi raskelt välja ja arvan, et oleme ühtse viisapoliitika suunas astunud sammu edasi.

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Proua juhataja. Kõigepealt edastan asepresidendi Barrot' vabandused, et ta ei saanud täna teiega siin olla.

Mul on hea meel, et parlament on vastu võtnud nõukogu ühise seisukoha ja nii vorminud poliitilise leppe, mille suhtes antud ettepaneku raames triloogi jooksul 2008. aasta teisel detsembril kokku lepit. Täna nii parlamenti kui ka liikmesriike kompromissitahte eest, mida nad selle instrumendi formaalse heakskiitmiseni üles näitasid, ja eriti täna raportööri, paruness Ludfordi ja kaasraportööri nende toe ja koostöö eest. Antud kokkulepe võimaldab viisainfosüsteemi ettevalmistustel jätkuda, mille käivitamine on plaanitud käesoleva aasta lõpuks.

Parlamendi soovitusel on komisjon palunud teadusuuringute ühiskeskusel uurida alla 12-aastastelt lastelt sõrmejalje võtmisega seotud tõsist küsimust. Tehnilised tingimused on kirja pandud ja saadetakse parlamendile ja nõukogule lähitulevikus.

See ühiste konsulaarjuhiste muutus tekitab ka allhangete jaoks läbipaistva ja harmoniseeritud juriidilise raamistiku, hõlmates ka lisatasude küsimust.

Komisjon leiab, et kokkulepitud tekst on tasakaalus ja nagu kirjas komisjoni teates parlamendile, saab komisjoni täieliku toetuse.

Ewa Klamt, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (DE) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Selleks, et täide viia Euroopa Liidu väidet olla vabaduse, julgeoleku ja õigluse ala, on meie ülesandeks kontrollida sisenemisviisade väljaandmist inimestele, kes reisivad ELi väljastpoolt Euroopat. Uute eeskirjade alusel peavad ELi saatkonnad ja esindused tulevikus taotlejalt sõrmejäljed võtma ja taotlejaid pildistama. Sellega täidame neli eesmärki.

Esiteks lihtsustab see pettuste ja kuritarvitamiste vastu võitlemist, sest biomeetrilised identifikaatorid muudavad viisade võltsimise keerulisemaks. Teiseks hoiab see ära viisadega äritsemise. Kolmandaks muutub viisa taotlemise protsess kiiremaks. Neljandaks muutub lihtsamaks piiride kontrollimine, sest biomeetrilised

identifikaatorid võimaldavad piirivalvuritel kiiresti kindlaks määrata, kas nende ees seisev inimene on see, kellele viisa väljastati.

Oleksime hea meelega toetanud komisjoni ettepanekut hakata sõrmejälgi võtma alates kuueaastastelt lastelt, et ära hoida inimkaubitsemist. Kahjuks enamusi koda seda ettepanekut ei pooldanud.

Euroopa Rahvapartei (Kristlikud Demokraadid) ja Euroopa Demokraadid toetavad suure enamusega kompromissi, et liikmesriik vastutab taotluste vastuvõtmise ja töötlemise eest ning peab ka viimase võimalusena olema suuteline välispakkujatega koostööd tegema. Otsustav asjaolu, mistõttu nõustusime sellise koostööga, on see, et liikmesriigid jäävad sellistel juhtudel vastutavaks andmekaitse ja -turbe eest. See tähendab, et välispakkujatelt asjassepuutuva liikmesriigi ametnikele saadetakse elektroonilised andmed peavad alati olema täielikult krüptitud.

Täna raportööri ja teiste fraktsioonide kaasliikmeid, kes on variraportööridena selle projekti kallal kolm aastat töötanud.

Roselyne Lefrançois, *fraktsiooni PSE nimel.* – (FR) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Proua juhataja, olete käimasoleva istungi juhataja ja seetõttu räägin teie nimel sellel teemal, mille osaline olete koostajana olnud.

Esiteks õnnitlen südamest paruness Ludfordi projekti panustatud energia ja tulemuste eest, mida ta selle teema keeruliste arutelude käigus suutis saavutada. Arvan, et parlament võib saavutatud tulemuste üle uhke olla, sest nagu olime tunnistanud, polnud ülesanne kergete killast.

Tõstan esile kaks spetsiifilist punkti, mis minu arvates on olulised ja mille üle võime eriti uhked olla. Esiteks, alaealiste sõrmejälgede võtmise vanusepiiri tõstmine kuuendast eluaastast kaheteistkümnennda eluaastani. Teiseks, põhimõtte heakskiitmine, mille alusel võivad liikmesriikide konsulaadid ainult viimase võimalusena ja koos spetsiifiliste garantiidega rangest raamistikust lähtuvalt allhankelepingu alusel üle anda biomeetriliste andmete kogumise eraasutustele.

Tean, et mõned leiavad, et vastuvõetud lahendus ei ühildu täielikult valikuvõimalustega, mida meie välja pakkusime, eriti mis puudutab andmekogumist teenusepakkujate poolt diplomaatilistes ruumides ja andmete ülekannet krüptitud e-posti teel või isegi krüptitud, diplomaatilises kotis transporditavate elektrooniliste andmekandjate teel.

Meie vastus on aga see, et eraasutusi võib kasutada ainult Euroopa seadusandlusest lähtuvalt ja andmed peavad täielikult teenusepakkuja poolt kodeeritud ja üle kantud liikmesriigi ametiasutusele.

Lisaks saime soovitusi, et nende kolmandate riikidega, kes keelavad elektroonilisel viisil edastatavate andmete krüptimise, on vaja läbi rääkida. Taotluste läbivaatamist, igasuguseid intervjuusid, autoriseerimistoiminguid ja viisakleebiste printimist ning lisamist korraldavad ainult diplomaatilised või konsulaadi esindajad.

Samasugused tingimused kehtivad ühtse asukoha korral, ühest liikmesriigist teise liikmesriiki andmete ülekandmisel. Teisisõnu, liikmesriigi esindatus teise riigi kaudu kolmandas riigis.

Lõpuks, kui teenuspakkujate tegevuste üksikasjalikud tingimused on kirjeldatud teksti lisa, siis tuleb need määratleda ka tervikliku, siduva juriidilise instrumendina.

Nende tulemuste valguses võime ainult tunda heameelt nende tagatiste üle, mis on saadud parema Euroopa viisapoliitika kasutuselevõtu tulemusena. Viimatimainitust on Euroopa üldsusele kindlasti kasu ja see aitab meil parandada meie suhteid kolmandate riikidega.

Tatjana Ždanoka, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – Proua juhataja. Kõigepealt täna fraktsiooni nimel paruness Ludfordi tema suurepärase koostöö eest. Ta on üks vähestest raportööridest, kelle jaoks pole miski võimatu.

Teate, et minu fraktsioon on väga kindlalt vastu laiaulatusliku biomeetrika kasutuselevõtule. Ometi on otsus juba vastu võetud. Juriidiline baas sõrmejälgede kogumisele viisade väljaandmisel tugineb viisainfosüsteemi määrasele, mis meie arvates oleks parem koht, millele lisada sätteid, mis täpsustavad nii üldisi reegleid kui ka erandjuhte.

Nüüd on meile ülioluline omandada võimalikult palju kaitseabinõusid. Selles suhtes on paruness Ludford teinud suurepärase tööd. Meie jaoks on sõrmejälgede võtmise vanusepiiri tõstmine kuuendalt eluaastalt kaheteistkümnennda eluaastale väga oluline, kuid neljateistkümnennda eluaastani oleks olnud veelgi parem.

Tervitame ka selgesõnalisi viiteid põhiõigustele, näiteks andmete kopeerimise võimalus eelmiselt taotluselt, kui viimane kanne pole vanem kui 59 kuud 48 kuu asemel, ja ka ohutu andmeturbe garantiisid.

Samas tunneme muret mitmete asjade pärast. Minu fraktsioonile ei meeldi mõte anda allhanke korras välja biomeetriliste identifikaatorite kogumeid, eriti ruumides, kus puudub diplomaatiline või konsulaadi kaitse. Samuti oleme vastu täiendavale teenustasule.

Kokkuvõtteks leiame, et biomeetrika lisamisel viisadesse on oluline mõju andmeturbele ja põhiõigustele, ilma et kaasneks olulisi kasusid. Seetõttu ei saa me parlamendi seisukohta teisel lugemisel toetada. Samas ei mõjuta see meie seisukohta Laxi aruande suhtes viisaeeskirjade kohta.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad. Väärtustan raportööri pühendumust väga ja tänan teda ja kõiki teisi osalenuid soojalt viimaste aastate suurepärase töö eest. Sellegipoolest keeldun hääletamast – peamiselt seetõttu, et minu arvates on sõrmejälgede võtmine ja terve biomeetriliste identifikaatorite kasutamise protsess võrreldes probleemi suurusega proportsioonist väljas. Arvan, et siseministrite ja julgeolekuametnike soov koguda võimalikult palju isikuandmeid on väga kaheldav.

Tean, kui raske oli saada nõukogult kompromissi, mis ei kohusta alla 12-aastaseid lapsi sõrmejälgi andma. Samas teame, et seda kohaldatakse siis, kui pole laiahaardelisi uuringuid, mis tõestaks, et laste sõrmejäljed on usaldusväärsed. Poliitiline diskussioon selle üle, kas beebide ja väikeste laste sõrmejälgi on tõepoolest vaja, pole veel läbi.

Ka allhanke määrsed muudavad mind mõnevõrra murelikuks. Rangeid ja standardiseeritud määrsed on kindlasti vaja, sest mõned liikmesriigid juba kasutavad väliseid teenusepakkujaid. On arusaadav, et mitmetel väga piiratud juhtudel võib olla kasulik üle kanda viisataotluste läbitöötamine välistele teenusepakkujatele. Samas ei tohiks seda teha taotlejate ja andmeturbe arvelt. Ma arvan, et nõukoguga saavutatud kompromiss on ebapiisav. Nii parlamendi õigusteenistus kui ka Euroopa andmekaitseinspektor on viidanud allhanke ohtudele, kus väline teenusepakkuja ei paikne diplomaatilise kaitse alas. Kahjuks on nõukogu neid muresid eiranud.

Veelgi suurem probleem on allhanke teenustasud. Arvan, et on vale jätta see tasu taotleja kanda. 60 euro suurune viisatasu on juba niigi palju ja kolmandate riikide kodanikele on raske seda endale lubada. Kui lisatakse kuni 30-eurone tasu, siis ei vasta see minu ettekujutusele avatud ja külalislahkest Euroopast. Kahtlemata on lihtsam, kui väga suurte riikide puhul pole vaja poolt riiki läbi reisida, et konsulaadist viisat taotleda, ja selle asemel saab taotluse esitada välisele teenusepakkujale. Kuid minu arvates tühistaksid kõrgemad tasud kohe selle kasu.

Täna kõiki, kes on selle dokumendi kallal viimaste aastate jooksul töötanud.

Gerard Batten, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – Proua juhataja. See ei tule üllatusena, et paruness Ludford eurofanaatilisest Liberaaldemokraatlikust parteist tahab harmoniseerida veel ühte valdkonda, mis peaks olema suveräänne riigipoliitika. Miks peaks teine ELi liikmesriik soovima ühtset süsteemi kolmandate riikide kodanike viisade vastuvõtmiseks ja läbivaatamiseks? Otsus selle üle, kes tohib ja kes ei tohi riiki siseneda, peaks kuuluma ainult konkreetse liikmesriigi pädevusse, kuid eurofanaatikute peas ei eksisteeri enam Euroopa riike ja need on asendunud suure piirideta ELi riigiga.

1997. aastast alates on Ühendkuningriiki sisenenud umbes 6 miljonit migranti. Umbes 4 miljonit on lahkunud, mille tagajärjel on rahvaarv kasvanud üle 2 miljoni. Suurbritannia praeguse immigratsioonimäära tulemusena kasvab riigi rahvaarv iga aasta üle 200 000 inimese võrra, ehk viie aastaga kasvab rahvaarv rohkem kui miljoni inimese võrra. See on võrdne Birminghami-suuruse uue linnaga. Enamik nendest migrantidest siseneb seaduslikult, sest nad on ELi kodanikud. Lisaks neile on meil tõenäoliselt ka umbes miljon illegaalset immigranti. Inglismaa on üks tihedamini asustatud riike maailmas – tihedamini asustatud, kui India, Hiina või Jaapan. Praeguste trendide kohaselt kasvab meie 61 miljoni suurune rahvaarv 2051. aastaks 75 miljonini ja 2081. aastaks eeldatavalt 85 miljonini.

Peame lahkuma Euroopa Liidust ja taastama oma piirikontrolli. Pärast seda peame otsustama, milliste riikide kodanikke oma riiki lubame, kas viisaga või ilma. Elis on palju liikmesriike, kelle kodanikke ei tohiks Suurbritanniasse viisata lubada. Suurbritannia vajab ranget viisasüsteemi, et saaksime otsustada, keda me oma riiki lubame ja keda ei luba. Mida me aga ei vaja, on Euroopa Liidu loodud süsteem.

Eeldan, et selle propageerijad õigustavad seda ainult ühiste kriteeriumite ja protsesside juurutamiseks, et kõik toimiks sujuvamalt. Samas võivad sellega kaasneda plaanivälised tagajärjed. Vaadagem näiteks teist näidet

ELi õigusaktidest, mida Liberaaldemokraadid propageerisid. Euroopa vahistamismäärus tähendab seda, et teiste ELi liikmesriikide poolt kuritegudes süüdistatavaid Suurbritannia kodanikke pole võimalik Suurbritannia kohtutega kaitsta ja neid ei saa kaitsta isegi siseminister, isegi kui on ilmselge, et on tehtud suurt ülekohut. Mis tahes korrumpeerunud õigussüsteem võib nüüd nõuda Suurbritannia kodaniku väljaandmist ja me peame nõustuma. Oleme andnud ära õiguse kaitsta oma kodanikke. Varsti hakkavad meil aset leidma tagaseltja kohtuistungid ja hakkame ühiselt tunnustama trahve ja konfiskeerimismäärusi. Liberaaldemokraadid hääletasid selle kõige poolt ja tervitasid seda. Need meetmed kummutavad enamiku põhiõigustest, mis on inglastele sajandeid osaks saanud ja mis on talletatud Magna Cartasse ja 1689. aasta õiguste seadusesse.

Täna pärastlõunal soovitas Graham Watson, kes on Liberaaldemokraatide juht, Gordon Brownil võtta Suurbritannias kasutusel Euroopa ühisraha, mis oleks majanduslik enesetapp ja sellest saab aru iga reaalse maailmaga kontaktis olev inimene. Nüüd tahavad Liberaaldemokraatidest fanaatikud, et me võtaksime vastu ühtse viisataotlemise süsteemi. Kui Londoni valijad saavad teada paruness Ludfordi seisukohast nendel teemadel, siis loodetavasti annavad nad talle 2009. aasta 4. juuni Euroopa valimistel ühesuunalise Euroopa Parlamendist lahkumise viisa.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Volinik, daamid ja härrad. Nõustun sellega, et viisainfosüsteem (VIS) tuleb kiiresti käivitada ja et me vajame ühenduse eeskirju viisade suhtes. Tunnustan paruness Ludfordi tehtud tööd, kuid lõppude lõpuks ei saa ma seda kompromissi toetada mitmetel põhjustel.

Esiteks ei nõustu ma väliste teenusepakkujate kasutamisega. Kui võtsime kõikide poliitiliste fraktsioonide heakskiidul vastu Schengeni infosüsteemi teise versiooni (SIS II), siis keelas praegune parlament eraettevõtetele ligipääsu andmetele, kuigi sel juhul oli tegemist kõigest autode registreerimisandmetega. Mis õigustab parlamendi radikaalset seisukohamuutust, mis puudutab eraettevõtete luba koguda selliseid tundlikke isikuandmeid, näiteks sõrmejälgi. Kompromissis paika pandud tingimuste kohaselt on nendel ettevõtetel õigus neid andmeid enda käes hoida ühe nädala.

Teiseks, ka andmekaitse oleks pidanud parem olema. Indiviidide isikuõiguste efektiivseks tagamiseks on diplomaatiline kaitse ülioluline. Kuidas on võimalik tagada andmeturvet eraettevõtete kogutud andmete korral, kui diplomaatiliselt kaitset ei suudeta garanteerida? Kas oleme juba unustamas SWIFTi juhtumit, mis hõlmas USA ametkondade poolt kogutud andmete ülekannet? Kui selline olukord võib tekkida sellises riigis nagu Ameerika Ühendriigid, siis kujutage ette, mis võib juhtuda vähemarenenud riikides, kus põhiõiguste kaitse on veelgi väiksem.

Kolmandaks tõusevad viisade hinnad ja need hakkavad riigiti varieeruma. Komisjoni ettepaneku eesmärk oli ära hoida viisadega kauplemist. Lubades eraettevõtetel nõuda tasu, mis lisatakse viisa hinnale, on tulemuseks liikmesriigiti erinevad viisade hinnad. Seeläbi aitame kaasa just sellele, mille vastu tahtsime võidelda, milleks on viisadega kauplemine. Kui viisa hind ühes liikmesriigis on 60 eurot ja teises 90 eurot, siis millises riigis enamus avaldusi sisse antakse? See kehtib eriti mitme liikmega perekondade kohta. See kõik siis, kui pole veel mainitud vajadust näiteks vaadata üle Ukraina ja Serbiaga sõlmitud viisalihtsustuslepingud, mida praegune parlament nii kindlalt toetas.

Proua juhataja, selle kõige tulemusena ei saa ma kompromissi heaks kiita.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Esiteks õnnitlen raportööri tema pingutuste eest luua juriidiline raamistik, mille põhjal koostada vundament biomeetrilise tuvastussüsteemi rakendamiseks.

Mõned antud raporti aspektid tekitasid tuliseid arutelusid mitmetes Euroopa Liidu liikmesriikides, eriti need, mis puudutavad biomeetrilist tuvastamist. Sellised vaidlused on hiljuti esile kerkinud ka Rumeenias, kes on eelviimane riik Euroopa Liidus, kus võeti kasutusele biomeetrilised passid, kuid esimene riik, kes rakendas uut biomeetrika standardit, sh mõlema käe sõrmejäljed ja näoilme.

Mure biomeetrilise tuvastussüsteemi kasutuselevõtu üle põhineb loomulikult kartusel, mis puudutab isikuturbe tagamist, nii nagu on täiesti loomulik olla mures selle üle, kuidas omandatud andmeid kasutatakse ja kaitstakse.

Üks liikmesriikide olulisemaid kohustusi on tagada oma kodanike julgeolek, kuid peamisi inimõigusi ohtu seadmata. Seetõttu leian, et meie kohustus on leida tasakaal meie elu kahe peamise aspekti vahel: vabaduse ja julgeoleku vahel.

See raport, mille üle täna arutleme, on pigem tehniline raport, mille eesmärk on harmoniseerida biomeetrilist tuvastust käsitlevaid meetmeid Euroopas. Meile on oluline seda teha, pidades meeles, et mitmed liikmesriigid juba kasutavad seda meetodit ilma õigusaktide raamistikuta selles valdkonnas.

Asjaolu, et näiteks alla 12 aasta vanused lapsed ja inimesed, kellelt pole võimalik füüsiliselt sõrmejälgi võtta, vabastatakse biomeetriliste viisade sõrmejälgede võtmisest, on tõestus mõõdukusest ja pragmatismist, mis peab laienema kõikidele liikmesriikidele.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, volinik. Arvan, et määrus aitab meil saavutada kahte peamist eesmärki: ühest küljest julgeolekut ja teisest küljest kodanikusõbralikumat lähenemist.

Sõrmejälgede ja fotode kasutuselevõtt tagab, et uusi viisaseid ei saa võltsida ega valesti ära kasutada. Minu arvates on uued viisad kodanikusõbralikumad, sest ettepanek kehtestab ühekordse toimingut, mille käigus salvestatakse kõik vajalikud andmed korraga. Lisaks ei pea taotlejad viisaosakonda iga kord külastama, sest andmeid võidakse hoida kuni viis aastat.

Arvan, et see on ka kodanikusõbralikum, kui protsessi suudetakse lühendada, kutsudes liikmesriike üles omavahelisele koostööle või võttes kasutusele väliseid teenusepakkujaid, kui jälgitakse andemekaitsemäärusi. Garanteerime, et neid jälgitakse, sest vajalikud ettevaatusabinõud on tarvitusele võetud. Tahan kõikides tekitada kindlustunde, kes muretsesvad selle pärast, et süsteemi võidakse ära kasutada või et määrusi ei järgita, kui kasutatakse väliseid teenusepakkujaid. Minu riigis on sedalaadi kogemus olnud väga positiivne. Seetõttu toetan sellist kodanikusõbralikku lähenemist.

Siiani olen toetanud ka raportööri ja õnnitlen teda. Meie koostöö jooksul pole olukord alati selline olnud, paruness Ludford. Samas pole ma rahul asjaoluga, et me ei saa võtta sõrmejälgi lastelt alates kuuendast eluaastast. Olen selle vastu ainult sellepärast, et laste turvalisuse olukord paraneks, sest nende identiteeti oleks võimalik kahtlusest tuvastada ja kuna me suudaksime ära hoida lastekaubandust ja teisi kuriteosündmuseid. Mina kahetsen, et nii ei läinud. Samas loodan, et pärast uuringu lõppemist ja hiljemalt kolme aasta pärast on kõik muutunud piisavalt mõistlikuks otsustamiseks, et alates kuuendast eluaastast tuleks sõrmejälgi võtta, et lapsi paremini kaitsta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Nõukogu 2004. aasta otsus 2004/512/EÜ pani aluse juriidilisele raamistikule, mis võimaldab isikutuvastuseks biomeetrilisi andmeid koguda.

Euroopa määrus, mille üle arutleme, määratleb ühtsed standardid isikutuvastuseks kasutatavate biomeetriliste andmete kogumisele ja see põhineb rahvusvahelise tsiviillennundusorganisatsiooni vastavatel sätetel.

Suurbritannia ja Iirimaa ei kohalda antud määruse sätteid, sest Schengeni *aquis* nendele ei kehti.

Arvan, et isikuandmete kaitsmise järgimine on antud määruse juures eriti oluline. Praktikas tuleb neid andmeid säilitada ja töödelda vastavalt spetsiifilisele Euroopa õigusaktile. Kuna lisaks eelnevale vastutavad liikmesriigid selle organiseerimise eest, kuidas viisataotlusi vastu võetakse ja töödeldakse, langeb neile suur vastutus seoses isikuandmete austamisega.

Tahan lihtsalt öelda, et on ülioluline, et neid andmeid töötleks ja koguks volitatud personal ja et neid ei kasutataks mitte mingil juhul teistel eesmärkidel.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Volinik, daamid ja härrad. Saavutatud kompromiss seoses biomeetrika kasutuselevõtuga, Euroopa Liidu liikmesriikide poolt väljastavate sissesõiduviiisade korral garanteerib vastuvaidlematult suurema julgeoleku.

Samal ajal garanteerib see ka piisavalt võimalusi reisijate isikuandmete ja inimväärikuse kaitseks. Rõhutan ka seda, et igal juhul aitab tehniliste nõuete parandamine kaasa piiriülese kuritegevuse, ebaseadusliku immigratsiooni ja inimkaubanduse vastu võitlemisele.

Selliste piiririikidele nagu minu Bulgaaria, millele immigrantide voolud ja rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse tegevused avaldavad suurt mõju, on uute standardite kiire ja edukas vastuvõtmine ELi välispiiride kaitsmise seisukohast olulise tähtsusega.

Lisaks pakuvad esitatud muudatusettepanekud liikmesriikidel võimaluse parandada ja kiirendada viisaväljastamise protsessi, mis kahtlemata aitab kaasa sidemete tihendamisele kolmandate riikidega. Selle tulemusel paraneb ka ELi üldine maine. Mis puudutab uue õigusakti kohaldamist, siis tuleb loomulikult arvesse võtta ka võimalikke finantstagajärgi.

Täiendavate maksude lisamine olemasolevatele võib lõppeda uute barjääride tekkega, blokeerides heauskelt reisijate liikumisvabadust. Lõpuks tahan rõhutada, et andmevahetuse korraliku turbe kindlustamine viisaväljastamise osana reisimiseks Euroopa Liidus saab olema ülioluline.

Parlament on alati kaitsnud ELi kodanike andmeid ja usun, et meist on õiglane ja moraalne, rakendada sama kõrgeid standardeid ka oma külastajate andmete kaitse korral.

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Proua juhataja. Tahan lihtsalt veelkord tänada paruness Ludfordi ja kõiki austatud liikmeid nende panuse ja kommentaaride eest. Ma edastan oma kolleegile härra Barrot'le kõik selle, mida nad on täna öelnud.

Sarah Ludford, raportöör. – Proua juhataja. Täna kõiki variraportööre, kes on minuga koostööd teinud. Olen olnud „proua VIS” üle nelja aasta ja koos varjudega oleme moodustanud üpris lähedase seltskonna ja ma hakkan teid kõiki taga igatsema. Eriti taga igatsema jään teid, kui võin nii öelda, proua juhataja, sest me ei pruugi üksteist pärast juunit enam näha. Meie klubi moodustasid ainult naised, mis oli ülimeeldiv, kuid täna ka kogu projektiga seotud personali, kelle hulgas oli ka mehi. Nad kõik on olnud suurepärased.

Austan parlamendiliikmete Kaufmanni ja Ždanoka seisukohti. Saan nende seisukohtadest aru ja täna neid väga, et nad võtsid täiel määral läbirääkimistest ja aruteludest osa, kuigi, nagu nad mainisid, ei saa nad tulemust toetada.

Mul on väga kahju, et härra Coelho ei pea võimalikuks käesolevat kompromissi toetada. Ma loodan, et ta saab aru, kui kõvasti ma võitlesin mõningate aspektide eest, mida ka tema tahtis. Lõppude lõpuks olid nad minu esialgses raportis. Kui ta arvab, et ma oleksin suutnud rohkem saavutada, siis see võiks põhjustada nõukogus ja komisjonis mõningal määral puristamist, sest arvan, et nende silmis olin ma päris keeruline klient, kellele tegeleda.

Härra Batten on kojast lahkunud. Arvan, et see oli osa tema Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei kampaaniast. Nagu proua Tīc märkis, pole Ühendkuningriik osaline viisainfosüsteemis, kuna riik ei kuulu Schengeni alasse ja seega on Ühendkuningriigil täielik kontroll oma piiride üle. Arvan, et härra Batten oli mõningal määral segaduses nagu tavaliselt.

Täna kõiki teisi kõnelejaid, kelle panused olid konstruktiivsed. Mul on hea meel, et teeme sellega lõpu, ja isiklikult tunnen, et soovin pärast seda „proua VISi” staatusest loobuda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine leiab aset kolmapäeval.

Kirjalikud avaldused (kodukorra reegel 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), kirjalikult. – (RO) Biomeetriliste tuvastusandmete kasutuselevõtt VISi osana on oluliseks sammuks usaldusväärse ühenduse loomisel viisahoidja ja passi vahel, hoides niimoodi ära valeidentiteedi kasutamise.

Samas on antud määrus põhjustanud juba esimesest lugemisest peale palju erimeelsusi nõukogu ja parlamendi vahel järgnevates küsimustes. Kuni kuueaastastelt lastelt sõrmejälgede võtmine, riskides kulusid ja ebamugavust puudutavate detailide eiramisega, millega vanemad peavad iga kord kokku puutuma, kuid nende laste sõrmejäljed muutuvad; uued väljakutsed biomeetriliste andmete kogumise organiseerimisel; ja lõpetuseks, liikmesriikide kogemuse puudumine seoses isikuandmete haldamisega ja tehniliste tõrgetega toimetulekuga.

Sellises olukorras peame tagama, et liikmesriigid rakendavad standardseid reegleid Schengeni viisade väljastamisel ja et ühised konsulaarjuhised määratletakse uuesti ja võetakse vastu. Lisaks peame suunama erilist tähelepanu nende isikute biomeetriliste andmete kaitsmisele, kes on need andmed andnud. Peame pidama meeles, et kuigi biomeetriliste andmete kogumissüsteem on mõeldud kuritegevuse ja terrorismi vastu võitlemiseks, võimaldades juurdepääsu ja teabevahetust liikmesriikide politseiametnike vahel, võivad sellele samamoodi juurde pääseda erinevad huvigrupid, kui ei töötata välja ja ei rakendata kõrgtasemel turvameetmeid.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Viisade ühiseid konsulaarjuhiseid muutev määrus määratleb juriidilise raamistiku, mis on vajalik biomeetriliste identifikaatorite lisamiseks viisainfosüsteemi (VIS), ja ka meetmed viisataotlejate vastuvõtmiseks ja läbivaatamiseks.

Antud määrus pakub viisataotlejate kogumiseks välja koostöövõimaluse välise teenusepakkujaga.

Arvan, et väliste pakkujatega koostöö tegemiseks pakutud põhjused pole õigustatud ja põhjustavad viisakauplemise riski. Kuigi määrus sätestab, et liikmesriigid jäävad tegutsema operaatoritena ja välised

teenusepakkujad on operaatori poolt volitatud inimesed, arvan, et vastamata on jäänud eraisikute andmete kaitsmine, kui nende biomeetrilisi andmeid käsitletakse ja neid vahetatakse.

Õigus kehtestada teenustasu lisaks tavapärasele viisatasule, põhjustab liikmesriigiti viisade hindade erinevuse. Olen ka täiesti veendunud, et ka viisataotluste arv liikmesriigiti saab olema erinev.

Soovitan nendel liikmesriikidel, kes kasutavad viisataotluste vastuvõtmisel ja läbivaatamisel „allhanger” seda ohtu meeles pidada ning oma juriidiline raamistik üle vaadata, et see minimeeriks viisataotluste kogumise võimaluse välispakkujate poolt.

16. Uuendtoit (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on proua Liotardi raport keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni nimel ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb uuendtoitu ja millega muudetakse määrust (EÜ) nr XXX/XXXX (ühtne menetlus) [KOM(2007)0872 - C6-0027/2008 - 2008/0002(KOD)].

Kartika Tamara Liotard, raportöör. – (NL) Proua juhataja. Esiteks tänan variraportööre, kuna nad olid mulle suureks abiks komisjoni raporti parandamisel. Tõstan esile ka koostööd eesistujariigi Tšehhi Vabariigiga. Ka neil oli palju positiivset lisada ja meil jäi lahendamata ainult paar väikest küsimust jõudmaks kokkuleppele esimese lugemise ajal, kuigi igal juhul on natuke demokraatlikum, kui kõigepealt hääletatakse selle üle parlamendis.

Kui ma kuulsin esimest korda, et komisjon esitab ettepaneku uuendtoidu reguleerimiseks, siis tekkis minu peas küsimus, et mida „uuendtoidu” all mõeldakse. Olin üllatunud ka selle üle, et komisjoni ettepaneku lähtepunktiks oli siseturg.

Alustan sellest. Nagu mitmetele teistele teemadele selles parlamendis, saab ka sellele teemale läheneda siseturu, tootja või majanduse seisukohast. Sellele saab ka läheneda toiduohutuse, tarbijate, tervise ja keskkonna vaatepunktist. Teisisõnu, Euroopa kodaniku heaolu vaatepunktist. ELis räägitakse palju keskkonnast ja loomade heaolust ja minu mõte oli, et see raport peab olema midagi enam kui lihtsalt sõnad: me peaksime ka tegutsema. Seega, kui pidin oma uuendtoidu raportis langetama valiku, siis esialgu valisin toiduohutuse, tarbija heaolu, keskkonna ja loomade heaolu. Ma siiralt loodan ja variraportöörid on tõesti juba mind teavitanud, et hääletamisel on nendes küsimustes mul nende tugi olemas.

Innovatsioon on loomulikult ülioluline. See toob mind minu teise teema juurde – mis on õigupoolest „uuendtoit”. Seda komisjoni ettepanekus kunagi tegelikult selgeks ei tehtud. Komisjon teavitas mind, et me räägime näiteks nanotehnoloogiast ja kloonitud loomade lihast. Räägin kõigepealt nanotehnoloogiast. Mul ei olnud õrna aimugi, mis see on. Arvan, et paljud tarbijad on samas olukorras, kuid selgub, et seda esineb meie toidus juba rohkem, kui oskame arvata. Energiajookides, puuvilja ja juurvilja pakkematerjalides, kuid ka teatud õlides ja teedes. Seetõttu on määrust väga vaja, sest tehnoloogia on hea ning võib olla tarbijale õnnistus, kuid me ei tea kindlalt, et meie laudadel olev toit on ohutu. Seetõttu peab see kuuluma määruse raamidesse.

Rääkides järgmiseks kloonitud loomade lihast, siis parlament on komisjonile saadetud resolutsioonis juba öelnud, et nad ei taha kloonitud loomade liha toiduna turule. Kui antud määrus hõlmaks kloonitud loomade liha, siis meie parlamendina tunnistaksime kaudselt, et me lubaksime sellist tüüpi liha sisenemist meie turule. See pole vastuvõetav ja seetõttu peab kloonitud loomade liha antud resolutsiooni raamistikust välja jääma. Tegemist pole tegelikult ohutusküsimusega. Liha kloonimine toob tavaliselt loomadele kaasa palju kannatusi ja paljud nendest kloonitud loomadest isegi ei ela kaua. Seetõttu ei kaasne toiduvärskele mittemingisugust lisaväärtust antud hetkel.

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Proua juhataja. 2008. aasta 15. jaanuaril esitas komisjon oma uuendtoidu ettepaneku nõukogule ja Euroopa Parlamendile, eesmärgiga vähendada administratiivkoormust toidutööstuse ettevõtetele, kes taotleavad innovaatilistele toiduainetele eelturu heakskiitu.

Praegune ettepanek säilitab vajaduse põhimõtte taotleda innovaatilistele toodetele eelturu luba, kinnitamaks tarbijatele, et uus aretamine või uued tootmistehnikad on inimestele ja loomadele ohutud ning arvestatakse nii keskkonna kui ka tarbija huvidega.

Ettepanek laiendab süviti ja kiirendab autoriseerimisprotsessi EFSA läbiviidud tsentraliseeritud toiduohutuse hindamise abil ja protseduuri iga etapi jaoks täpsed tähtajad. Sinna hulka kuulub ka uuendatud ohutushinnang,

mis on kohandatud erinevat tüüpi toitude jaoks, võimaldades seeläbi ohutul kolmandate riikide traditsioonilisel toidul ELi paremini jõuda.

Tunnustan parlamendi tööd, kelle raport pöörab tähelepanu olulistele küsimustele, mis puudutavad ohutu toidu sektori arengut. Soovin oma toetust kinnitada just nende järgmiste põhimõtete puhul. Vajadus määratleda kunstlikult valmistatud nanomaterjalid ja töötada välja selgitus, et kõik sellised tooted vajavad eraldi heakskiitu ELi institutsioonide poolt. Ja kinnitus selle kohta, et kloonitud loomadest tehtud toiduained on uuendtoit ja seetõttu ei saa neid turule tuua enne, kui EFSA pole neile oma hinnangut andnud ja need pole regulatiivkomitee menetluse kaudu heakskiitu saanud.

Ootan teie arvamusi nende tundlike teemade kohta ja tänan raportööri, proua Liotardi ja variraportööre nende väärtusliku töö eest selle olulise raporti väljatöötamisel.

Zuzana Roithová, IMCO komisjoni arvamuse koostaja. – (CS) Härra juhataja. Täna oma kaasliikmeid, et nad toetasid ettepanekuid, mida ma raportöörina esitasin. Nende hulka kuuluvad näiteks teaduse ja uute tehnoloogiate eetika Euroopa töörühmale esitatud vaidlusalused juhtumid ja ka andmekaitse perioodi piiramine viie aastani, mis kiirendab innovatsiooni. Olen täielikult nõus, et oluline on toetada ettevaatuse põhimõtet. Samas mainin, et viimase 12 aasta jooksul esitati 86 avaldust, 28 uuendtoidu toodet litsentsiti ja 3 lükati tagasi. Siiani kehtinud õigusakt ei ole kuigi läbipaistev ja seetõttu integreerime seda protseduuri selles valdkonnas kõikidele liikmesriikidele, lihtsustades seeläbi uuendtoidu heakskiitmist ja nende turulepääsetamist.

Samas pole raporti eelnõu minu arvates küllalt hea. Vabandan, et minu kaasliikmed ei näe seost geneetiliselt muundatud toiduainete ja loomatoidu määrusega. Geneetiliselt muundatud toiduained jäeti antud määruse mõjuulatusest välja, sest hetkel on nende jaoks eraldi määrus ja kordamiseks pole siinkohal põhjust. Seetõttu olen vastu ettepanekutele, mis puudutavad loomade ja keskkonna kaitset, loomatoitu ja geneetiliselt muundatud toiduaineid. Need lihtsalt ei kuulu antud määruse alla ja kipuvad ettepanekut keeruliseks ajama, kuigi tegemist on väga oluliste valdkondadega. Teisest küljest pooldan määrust, mis kehtestab reeglid nanotehnoloogia abil valmistatud toidule ja mis tagab Euroopa inimestele kindla toiduohutuse.

Philip Bushill-Matthews, fraktsiooni PPE-DE nimel. – Proua juhataja. Tegemist on keerulise dokumendiga, mille kohta on palju erinevaid arvamusi, seega alustan sellest, et täna raportööri kompromissi nimel mõningate seisukohtade austamist ja nendega kaasa minemist, kuigi ta ise oleks eelistanud käituda teistmoodi. Samas on kõikide poliitiliste fraktsioonide vahel välja kujunenud üldine arusaam, et uuendtoidu jaoks on vaja selget määrust, et kaitsta tarbijat ja pakkuda tootjatele õiguskindlust.

Nüüd täna volinikku mitte ainult tema tehtud töö, vaid ka sissejuhatuse eest, tehes väga selgeks, et eesmärk on kogu protsessi lihtsustada ja süvalaiendada. Tõesti, meie fraktsiooni jaoks on üks olulisi põhimõtteid see, et selline määrus aitaks lihtsustada selliste toitude väljatöötamist ja mitte paigutada sellele teele nii palju tõkkeid, et need toidud ei saaks kunagi valmis. Seetõttu palusime kolmekümnenda muudatusettepaneku jaoks nimelist hääletust, et kinnitada oma toetust sellele olulisele eesmärgile.

Usume ka, et igasugune määrus peaks olema proportsionaalne ja praktiline. Seetõttu oleme vastu soovitusel, et nanomaterjalide abil toodetud igasuguse toote sildil peaks see asjaolu kirjas olema. Oleme ka vastu soovitusel, et uuendtoit ei saaks heakskiitu, kui „see avaldab pärast tarbimist või jäätmeteks muutmist keskkonnale negatiivset mõju.“ See võib tunduda mõistlikuna, kuid kes peaks sellise faktiga lagedale tulema ja milliste tõendite alusel. Kas sellise seadlusega ei keelataks ära ka mõningad eksisteerivad tooted?

Nõustume sellega, et komisjon peab esitama seadusandliku ettepaneku kloonimise kohta. Nõustume ka vajadusega teatud perioodiks andmekaitset tugevdada. Oleme tänulikud, et mitu meie muudatusettepanekut kiideti komisjonis heaks ja loodame, et need ettepanekud, mis napilt komisjonis toetust ei saanud, võetakse homsel täiskogul lõpuks vastu. Kuid ma saan kinnitada, et määrgina meie üldisest toetusest teeme lõpuks ettepaneku raporti poolt hääletamiseks, et asjad liikuma hakkaksid.

Åsa Westlund, fraktsiooni PSE nimel. – (SV) Proua juhataja. Täna komisjoni väga selle ettepaneku eest. Täna ka proua Liotardi eriti hea raporti eest, mis võrreldes komisjoni ettepanekuga, on märkimisväärselt parandanud neid osi, mis minu arvates on eriti olulised, milleks on rahva tervis ja tarbijakaitse. Tõstan ka esile mitmed küsimused, mille käigus oleme eelneval korral seoses toidulisanditega koostööd teinud.

See puudutab nanoosakeste ja nanomaterjaliga seotud küsimusi. Raportööri ettepanekus käsitletakse neid väga hästi, kuid nii ka proua Breyeri muudatusettepanekus, kelle tööd tunnustan seoses kosmeetikadirektiiviga. Sellega seoses esitasime peaaegu ühesuguse ettepaneku, mis võeti direktiivi ja mis peaks loomulikult ka siin

olema. See puudutab nanomaterjalide märgistamist ja asjaolu, et sisu peab tarbijale alati selge olema, et igaiüks, kes soovib nanoosakesi või -materjale sisaldavaid toiduaineid vältida, saab seda ka teha.

Teised aspektid, mida ma esile tõstan ja tervitan, puudutavad seda asjaolu, et me peame arvestama, millist mõju sellised toiduained keskkonnale avaldavad. See on äärmiselt oluline teema ja olulisus kasvab. Selle juurde kuuluvad ka eetilised aspektid, näiteks kloonimine, mis on nüüd raportisse konstruktiivsel ja selgel viisil lisatud. See ei käsitle seda, kuidas mõjutab kloonitud liha söömine tarbijaid, vaid eelkõige puudutab see eetilisi aspekte, mida me peame tõepoolest arvesse võtma, kui võtame sellist tüüpi õigusakti raames otsuseid vastu.

Mainin ka seda, et nõustun raportööri selles küsimuses, et nõusolekut on vaja ka seoses nanomaterjalidega sellistes pakendites, mis toiduga kokku puutuvad.

Euroopa Parlamendi sotsialistide fraktsioon on seisukohal, et raportööri ettepanek on väga hea. Toetame ka mõningaid muudatusettepanekuid. Loodame, et saame komisjoniga siiski varsti kokkuleppele.

Magor Imre Csibi, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Proua juhataja. Uuendtoidu määrad peaksid aitama kaasa toiduainete mitmekesistamisele Euroopa turul, kindlustades samal ajal, et need tooted on tarbijale ohutud.

Samas kiidetakse praeguse õigusakti alusel Euroopa turul heaks väga vähe uuendtoitu, kuna taotlemis- ja hindamisprotseduurid on väga keerulised. Kui oleksime praeguseid protseduure kohaldanud tomati või kiivi heakskiitmiseks, siis ei pruugiks neid võib-olla meie laudadel täna olla. Praeguse määrase läbivaatamise eesmärk peaks olema uuendtoidu heakskiitmiseks efektiivsena ja praktilisena süsteemi kehtestamine.

Mõistan mõningate minu kolleegide muret, mis puudutavad uute selliste toodete lubamise turule, mis võivad tarbijale ohtlikud olla või neid eksitada. Samas ei peaks me langema ohutushüsteeria võrku ja lämmatama innovatsiooni ning me ei tohiks eristada uuendtoitu, asetades seda selliste juba turul olevate toodete suhtes vähem soodsasse positsiooni, mis ei pruugi tarbijatele ilmtingimata toitainete-alast eelist omada, kuid tarbijatel on siiski valikuvabadus.

Minu fraktsioon on üldjoontes keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni hääletustulemusega rahul. Samas eksisteerivad teatud teemad, mis jäävad antud määrase raamistikust välja ja sellest lähtuvalt ei saa me seda toetada. Näiteks ei saa me nõuda, et uuendtoit ei avaldaks keskkonnale negatiivne mõju. Meile ei pruugi see meeldida, kuid igasugune inimtegevus avaldab keskkonnale mõju ja selline säte on antud kontekstis ebaoproportsionaalne. Selle asemel leiab minu fraktsioon, et peame leidma õige tasakaalu innovatsioonile kaasaaitamise ja toiduohutuse tarbija, keskkonnakaitse ja loomade heaolu käsitleva ettevaatliku põhimõtte vahel.

Meie eesmärk oli lihtsustada uuendtoidu turuletoomisega seotud pikki ja bürokraatlikke protseduure ja kaitsta valdkonna investeeringuid kindlama andmekaitse abil.

Seetõttu oleme täiskogu hääletuseks uuesti esitanud hulga muudatusettepanekuid, et lihtsustada protseduuri toodetele, mis on sarnased turul juba eksisteerivate toitude või koostisosadega ja mille suhtes on heakskiitmisprotseduuri vana määrase alusel juba alustatud. Vana määrase käigus pooleliolevad taotlused tuleks lõpetada nende määruste alusel, mis kehtisid siis, kui dokument esitati. Revideeritud määrase alusel taotlemise taasesitamine tähendaks valdkonnale ainult täiendavaid viivitusi ja kulusid.

Samal ajal üritasime ka esindada tarbijate huve, kindlustades selliste määruste rakendamist, mis puudutavad näiteks turustamist ja vaatlemist, toetavad kloonitud loomade väljaarvamist toiduahelast ja käsitlevad spetsiifilisi märgistamissätteid.

Mis puudutab kloonimist, siis toetan resoluutselt kloonitud loomadest ja nende järglastest valmistatud toiduainete väljaarvamist antud määrase raamistikust ja kutsun komisjoni üles keelustama kloonitud loomade sattumist toiduahelasse. 2008. aasta septembris võttis Euroopa Parlament hääletusega vastu resolutsiooni, milles paluti kloonitud loomade toiduahelasse sattumise keelustamist.

Meie poliitiline sõnum komisjonile ja kodanikele peab olema järjepidev. Endiselt on õhus tähelepanu vajavaid kardinaalseid küsimusi, mis puudutavad toiduahela tarbeks kloonitud loomadega seonduvaid eetilisi tagajärgi ja isegi neid tagajärgi, mis tekivad loomade kloonimisega seoses inimese tervisele ja loomade heaolule.

Seetõttu pole uuendtoidu määras sobiv raamistik sellise keerulise küsimuse jaoks. Kui tulevikus soovitakse hakata kloonitud loomadest valmistatud toidutooteid Euroopa turule tooma, siis tuleks seda teha spetsiifilise määrase abil, mis esitatakse avalikule arutlusele ja võetakse hiljem demokraatlikult vastu.

Arvan, et parlament peaks häälteenamuse abil kindla seisukoha võtma ning avaldama komisjonile survet, et leitaks lahendus, mis kajastaks kodanike tahet.

Toetame ka nanokoostisosadega seotud märgistamist. Inimestel on õigus teada, mida nad söövad ja sellest lähtuvalt teha oma valikuid. Kui mõningatele inimestele tekitab nanotehnoloogia muret, siis peaks neil olema võimalus teha teine valik. Samas arvame, et pole jõukohane ega realistlik märgistada toite, mille valmistamise käigus on kasutatud loomi, keda on toidetud geneetiliselt muundatud söödaga. Isiklikult olen väga resoluutselt GMOde vastu, kuid ma ei kujuta ette, kuidas saaksime efektiivselt tuvastada, milliseid loomi GMOdega toideti ja milliseid mitte.

Zdzisław Zbigniew Podkański, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL) Proua juhataja. Määrus (EÜ) nr 258/97 uuendtoidu kohta on hea võimalus selgeks teha, millega meil õigupoolest on tegu. Kas me tööpoolest propageerime tervislikke, ohutuid toidutooteid ja kaitseme tarbijate tervist või kaitseme teatud surverühmade ja isikute huve, kellele on kõige olulisem raha, mitte inimesed ja nende tervis.

Kui oleme mures inimeste ja nende tervise pärast, siis peame kindlustama, et tarbijateni jõuab aus teave toidutoodete algupära ja koostisosade kohta. Teabesiltidel peab muuhulgas olema kirjas koostisosad ja kogused, kas toit on keskkonna seisukohast piisavalt mahe või põhineb GMO toodetel, selles sisalduvad lisaained, kui üldse, näiteks toiduensüümid ja maitseisandid, päritoluriik ja kas see pärineb kloonitud karjast, mis minu arvates peaks olema täiesti keelatud.

Oma olemuselt on vajadus rakendada sobivaid protseduure uuendtoidu tootmise ja turustamise lubade väljastamiseks midagi sellist, mis ei vajaks arutelmist. Protseduurid peavad tarbijaid kaitsma ebatervisliku toidu ohtude ja eksituste eest. Raportöör, proua Liotard nõustus komisjoni raportiga vajadusest uuendtoidu toodete läbipaistvate heakskiitmisprotseduuride järele, isegi kui ta esitas mitmeid muudatusettepanekuid, mis demonstreerib tema panust raportiga seotud töösse ja mida tuleb kindlasti esile tõsta.

Hiltrud Breyer, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Proua juhataja, proua Liotard, daamid ja härrad. Vajame uuendtoidu jaoks uusi määrusi. Eriti nanotehnoloogiate osas ei tohi meie nõuded toiduainetele olla kosmeetikast leebemad.

Vajame nanomaterjalide määratlust ja selget märgistust. Samas ei tohi nanotoite heaks kiita enne, kui on kehtestatud spetsiifilised riskianalüüsi meetodid, sest vastasel juhul teeme tarbijatest katsejānesed, mida loodetavasti keegi teha ei soovi.

Geenitehnoloogiaga seoses peame seaduselünga märgistamises kaotama võimalikult kiiresti. Toidud, mis pärinevad loomadelt, keda on söödetud GMO toiduga, tuleb vastavalt märgistada. Meil on paberijālg ja seega saab see olema võimalik. Homme näeme, kuidas Saksamaa päritolu parlamendiliikmed on hāāletanud, sest seal on märgistamisega seotud seaduselünk. Me ei taha āra võtta tarbija õigust ise valida. Neil peaks olema valikuvabadus ja võimalus teha omi otsuseid.

Peame võtma selge seisukoha, et me ei taha kloonitud liha heakskiitu Euroopas, nii loomade heaolu tõttu kui ka eetilistel põhjustel. Peaksime selle antud määruises selgelt sõnastama.

Minu viimane märkus on see, et loomad ei peaks taluma asjatuid piinu. Sellest lähtuvalt kutsume üles keelustama loomade kopeerimisega seotud katseid. Aitāh.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja. Oleks hea, kui annaksite mulle täiendavalt pool minutit, mille proua Breyer Roheliste/Euroopa Vabaliidu fraktsioonist just sai.

Komisjon esitas hea ettepaneku uuendtoidu määruise uuendamiseks. Kahjuks esitati mõned sellised muudatusettepanekud, mille mõte on lisada ettepanekusse eesmäärke, mis ei sobi määruise eesmärkidega või mis võiksid isegi hāārida eksisteerivat pretsedendiõigust. Toidutarnijatele pūstitatud kohustus teostada järelevalvet uuendtoidu üle loomade tervise ja heaolu seisukohast asetaks edasimūūjate õlule liiga suure koormuse.

Jālle kord pūūitakse õñonestada eksisteerivat GMO õigusakti ja antud juhul kutsutakse üles märgistama spetsiaalset uuendtoidu, mis pärineb loomadest, keda on toidetud geneetiliselt muundatud toiduainetega. Me oleme sellest kõigest juba kuulnud.

Igasugune GMO õigusaktiga seonduv ei tohiks sisalduda uuendtoidu määruises. Ma ütlen seda, kuid ma ise esitasin ettepaneku, eristamaks uusi taimeliike ja defineerimaks uuendtoitu. Samas ei tohiks antud koja huvitatud osapooltel võimaldada uuendtoidu määrust vāārkasutada valimiseesmärgidel. Muudatusettepanekud

62 ja 90, mille kohta soovivad rohelised nimelist hääletust, on ilmselgelt taoline katse. Keda te kavatsete selle eest häbiposti panna? Minu fraktsioon on alati toetanud tarbija õigust teada, mida toidud sisaldavad. Miks ei peaks koostisosade nimekirjas olema viidet nanoosakestele. Kuigi muudatusettepanekuga 62 üritatakse üpris kohmakalt ette ennustada minu raportit toiduainete märgistamise kohta, pean ikkagi mainima, et minu arvates sobib uuendtoidu märgistamine minu aruandega täielikult.

Seetõttu soovitan, et minu fraktsioon hääletaks muudatusettepanekute poolt. Viitan oma toiduainete märgistamise määruste raportis sellele uuendtoidu määruse osale, mis puudutab märgistamist. See on võimalik, kuna toiduainete märgistamise esimene lugemine lükati roheliste vastuseisust hoolimata edasi järgmise parlamendi aega. Samas on nüüd väga selgeks saanud, kui kasulik see edasilükkamine nende jaoks oli.

Lühike repliik kloonimise kohta. See on loomapiinamine ja oleme selle vastu. Siiski peab antud määrus toite sisaldama, sest vastasel juhul...

(Eesistuja katkestas kõneleja)

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Euroopa tarbijaid rahustab kindlasti teadmine, et nad ei pea muretsema oma taldrikutel olevate ELi toiduainete üle. Keskmises ja pikemas perspektiivis on see üks olulisemaid põhjuseid ühise põllumajanduspoliitika jätkamiseks. Peame kompenseerima Euroopa tootjatele selle, et kehtestame karmimad toiduohutuse ja keskkonnakaitse eeskirjad, kui meie konkurendid väljaspool Euroopa Liitu.

Oleks hea, kui meid saadaks WTO läbirääkimistel edu, kehtestades meie õigustatud nõudmise, et meie üleilmsed konkurendid järgiksid samaväärselt võrdseid rangeid toiduohutuse, loomade ja taimede tervise ja keskkonnakaitse eeskirju ja standardeid.

Uuendtoidu määruse ja antud raportis esitatud muudatusettepaneku eesmärk on samuti aidata kaasa toiduohutuse parandamisele. Uute lahenduste otsimise olulisust tõstavad ja tõepoolest muudavad praegu väga vajalikuks praeguse üleilmse toidukriisi ja rahvastiku ühtlase kasvu väljakutsed. Kui Maa peab 2050. aastal toitma üheksat miljardit inimest, muutuvad tehnoloogiliste arengute võimalused ja peamiselt biotehnoloogiate kasutamine selles valguses ülioluliseks.

Vääritimõistmise vältimiseks ei käsitlen antud raport geneetiliselt muundatud toite. Koosõlas komisjoni kavatsustega kuuluvad aga nanotehnoloogiate abil valmistatud toidud uuendtoidu kategooriasse. Mõningad minu kaasliikmed on mures, millest saan ka teatud maani aru, kuid meile on oluline tunnistada asjaolu, et nanotehnoloogia on üks tulevikuteemasid.

Euroopa saaks tõsise konkurentsialase tagasilöögi osaliseks, kui ta jääks selle valdkonna arengutes maha. Kõige olulisem on teaduslikud, igakülgsed katsed, mis käivad litsentsimisprotsessiga kaasas, mille tagab esitatud määrus. Oluline aruteluküsimus on märgistamise karm regulatiivne süsteem. Me ei saa lubada, et arutelu all olevad toidud võiksid tarbijaid eksiteele juhtida.

Oluline arutelu on tekkinud ka seoses kloonitud loomadega. Oleks parem, kui kloonimist reguleeritaks eraldi määruses. Euroopa Toiduohutusameti seisukoha alusel ei peaks me kloonitud loomade järeltulijaid kloonideks pidama, kuid määrus peaks siiski käsitlema ka kloonitud loomade järeltulijaid. Peame selle tarbijatele täiesti selgeks tegema.

Mojca Drčar Marko (ALDE). - Proua juhataja. Eelmisel aastal hääletasime veenva ülekaaluga resolutsiooni poolt, mis soovitas keelustada loomade kloonimise toiduvalmistamise eesmärgil ja kloonitud loomadest ja nende järeltulijatest pärinevate toodete müügi.

Uuendtoidu õigusakti hääletamise eel peaksime meenutama põhjuseid, mistõttu oleme olnud kaalutlevad ja teadlikud loomade tervise ja heaoluga seotud riskidest. Teame oma varasemast kogemusest sarnaste probleemide korral, mis käsitlevad nii toiduohutust kui ka eetilisi põhjuseid inimeste kui valitseva liigi ja looduse vahel, et arusaamad sõltuvad väga palju teemaga seotud spetsiifilistest teadmistest. Tarbijad muutuvad üha tundlikumaks põllumajandusloomade kannatuste ja vigastuste suhtes ning seetõttu on neil õigus saada teavet sellest, et kloonimisega võib kaasneda piin ja loodusvarade raiskamine. Ometi arendatakse toiduks mõeldud loomade kloonimise meetodit edasi, ilma et avalikkus sellest teadlik oleks.

Kloonimisprobleemid pole seotud ainult loomade heaoluga, vaid ka tarbija kindlustundega toitu suhtes, sest arvatakse, et Euroopa toitu valmistatakse väga kõrgete standardite alusel. Eelmise aasta oktoobri Eurobaromeetri uuringuga kerkisid esile avalikkuse tõsised mured, seoses kloonidest pärinevate toiduainete

hüpoteetilise kasutamisega tulevikus. See on seotud imporditud toidu müügiga, mida lõpuks võidakse Euroopas müüa ilma, et sellel oleks kloonitud loomast pärineva toote silt. Seetõttu nõustun raportööri lähenemisega, mis kutsub komisjoni üles koostama kloonide jaoks eraldi õigusakti.

Teiste probleemide hulgas, mida on käsitletud minu poliitilise fraktsiooni ettepanekutes, toetan isiklikult loomkatsete teabe jagamist, et vältida vajadust uute loomkatsete järele.

Lõpuks tänan raportööri tema põhjaliku töö eest selle olulise Euroopa õigusaktiga, mis käsitleb toiduohutust, tarbijakaitset ja loomade tervist ning heaolu.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Proua juhataja, daamid ja härrad. Tänan väga proua Liotardi tema hea töö ja suurepärase raporti eest. Ma olen eriti rahul, et komitee võttis nanomaterjalide kasutamise riski tõsiselt ja tahab keelustada kloonitud loomade liha kasutamise. Lõppude lõpuks põhjustab kloonimine loomadele suurt piina.

Arvan, et ka muudatusettepanek 60 on oluline. Kavatsus on see, et tooted, mis pärinevad loomadelt, keda on söödud geneetiliselt muundatud loomasöödaga, näiteks piima, muna ja lihaga, tuleb märgistada, ja loodan, et see ettepanek saab terve parlamendi toetuse. Euroopa tarbijad hoiavad eemale geneetiliselt muundatud toidust, ja taimedest pärinevat geneetiliselt muundatud toitu, mis peab olema märgistatud, pole poodides peaaegu üldse saadaval. Loomasööda puhul eksisteerib aga seaduselünk, mis võimaldab geneetiliselt muundatud loomasööda jõudmise meie laudadele. Suur osa Euroopa loomasöödast imporditakse mujalt maailmast ja peamiselt Brasiiliast ning Argentiinast, kus geneetiliselt muundatud loomasööda osa on tohutu.

Aeg on laiendada läbipaistvuse põhimõtet loomatoidule ja geneetiliselt muundatud toitude märgistamise ideed loomsetele saadustele. Minu riigi peaminister toetas seda mõtet kaks aastat tagasi ja loodan, et Soome toetab seda mõtet ka Euroopa Liidu Nõukogus.

Avril Doyle (PPE-DE). - Proua juhataja. Tervitan uuendtoodete määrust, mis peab stimuleerima innovatsiooni toidu- ja joogitööstuses. See peab kaitsma siseturu ja tervishoiu funktsioneerimist ja samal ajal lihtsustama uuendtoidu turulepääsu.

Samas tunnen muret sellise asja pärast, mida ma nimetan teaduslikuks antipaatiaks ja praeguse Euroopa Parlamendi ja tõesti ka meie riikide valitsuste usaldamatuse pärast, millest on antud hetkel saanud mitme valdkonnaga seoses tõsine probleem. Meile ei tule kasuks emotsionaalsed, hüsteerilised ja populistlikud vastused kõige hilisematel eksperthinnangutel põhinevatele teaduslikele arengutele ja me ei õigusta oma demokraatlikku mandaati. Kui siinses kojas mainitakse GM-tooteid, kloonimist ja nanotehnoloogiat, siis muutub hoiak ettevaatlikuks ja vastus on „ei” ning siis avaneme järk-järgult ja viivitame heakskiitmisega.

Ma olen mures EFSA pärast, proua volinik, ja selle pärast, kas tal on piisavalt ressursivõimalusi, et antud määrusega seotud dokumente piisavalt kiiresti ja põhjalikult analüüsida. Kui praegune olukord on võrreldav meie piinliku kogemusega seoses GM-toiduga, söötade heakskiitmisega ja sellele järgnenud arengute kiirusega, siis peab vastus olema eitav. Miks me reageerime nii, nagu oleksime antud valdkonna uue aspekti suhtes teaduslikult kirjasoskamatud? Miks me umbusaldame eksperthinnangutel põhinevat teadust nii palju? Kas keegi meist või väga vähesed meist siin parlamendis üldse on teadusliku taustaga? Sama küsimust võib esitada ka riikide parlamentidele. Meie seadusandlus peab põhinema põhjalikul, tõsisel teadusel ja peame seda aktsepteerima. Kui me seda teha ei suuda, siis satub meie usaldusväärsus seadusandjatena kahtluse alla.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Proua juhataja. Juhindudes sellest, mis on tarbijatele hea ja võttes arvesse selle suure ulatuse, kui palju meie tarvitav toit meie tervist mõjutab, nõustun raportööri vaatega, et me peame selgelt määratlema uuendtoidu määruste eesmärgi. Peaksime pingutama võimalikult palju tagamaks, et uuendtoidu lubade väljastamise süsteemi efektiivsus ja läbipaistvus tagab tarbijaohutuse ja parandab siseturu funktsioneerimist.

Minu arvates tuleb praegust uuendtoidu määratlust parandada, võttes arvesse toiduga seotud seadusandluse üldpõhimõtet ja -nõuded. Arvan, et toiduaineid tuleks turustada ainult siis, kui need ei eksita tarbijat, on täiesti ohutud ja toote toiteväärtust pole rikutud. Rääkides ainetest või ühenditest, mida pole veel inimtoidus kasutatud, siis nendega seoses tuleb erilist tähelepanu pöörata igasugustele otsustele, mis puudutavad nende juriidilist regulatsiooni. Ma toetan kõiki tegevusi, mis aitavad säilitada kõrget toiduohutuse taset ja neid, kes räägivad...

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Proua juhataja. Soovin täpsustada mõnda väga olulist teemat, mida austatud liikmed esile tõstsid.

Seoses nanotehnoloogiatega olen arvesse võtnud kõige hilisemaid teaduslikke seisukohti ja proua Liotardi raportile lisatud dokumendid on mind veennud. Euroopa Liit saab olema esimene maailmas, kellel on eeskirjadepõhine määratlus kunstlikult valmistatud nanomaterjalide kohta ja selge ning paindlik lähenemine selle tehnoloogia suhtes.

Selleks, et selgitada komisjoni seisukohta nanotehnoloogiade määratluse küsimuses, tahaksin komisjoni nimel teha järgmise avalduse.

Komisjon on mõistnud, et töö nanomaterjalide ühise määratluse saavutamiseks veel kestab. Seetõttu kinnitab komisjon, et tulevases ühenduse seadusandluses tuleks arvesse võtta ühise määratlusega seotud arengut, ja märgib ära, et antud ettepanekus sisalduvad komiteemenetlus võimaldavad antud ettepaneku määratlust uuendada.

Tahaksin seoses kõigi nanotehnoloogia abil toodetud toiduainete kohustusliku märgistamisega märkida, et komisjon pooldab tõesti tarbijate teavitamist nanomaterjalide olemasolust toidus. Uuendtoidu määrase kohaselt on meil üksikjuhtumi-põhine loa andmise menetlus, milles sätestatakse ka tingimused selliste toodete kasutamiseks, sealhulgas märgistamisnõuded. Märgistamine vaadatakse seega läbi üksikjuhtumi-põhiselt.

Lubage mul selgitada oma seisukohta olulises kloonimisküsimuses. Ma olen juba nentunud, et ma ei pea uuendtoidu määrust kõikide kloonimisega seotud küsimuste lahendamiseks kõige sobivamaks vahendiks. Uuendtoidu määruks käsitletakse vaid toiduohutust ja müügiloa andmist. Seepärast ei saa kloonide – sperma, embrüod ja munarakud – kasutamist aretusprogrammides uuendtoidu määrase alusel reguleerida ja siin ei ole ka võimalik käsitleda loomade tervise ja heaoluga seotud küsimusi.

Volinike kolleegium pidas 13. jaanuaril suunitlusarutelu põllumajandusloomade kloonimise üle toiduainete tootmise eesmärgil. Komisjon nõustus, et veel on mitmeid vastamata küsimusi. Seoses sellega teeb komisjon tihedat koostööd EFSAga ning tagab, et viiakse läbi sellega seotud teadusuuringud. Samal ajal algatasin ma arutelud meie peamiste kaubanduspartneritega: Ameerika Ühendriikide, Kanada, Jaapani, Austraalia ja Uus-Meremaaga.

Jah, me vajame rohkem teavet ja andmeid kloonimistehnika ja viisi kohta, kuidas kloonitud loomade järglasi tuleks regulatiivsest vaatenurgast käsitleda.

Nagu mõni teie hulgast on maininud, esitas Euroopa Toiduohutusamet arvamuse, milles käsitleti Euroopa Liidus toiduainete saamiseks kloonimise teaduslikke aspekte. Arvamuse üldjärelendus on, et riski hindamine on piiratud kättesaadavate andmete tõttu ebapiisav. Arvamus selgitatakse seoses loomade tervise ja heaoluga, et märgatav osa kloonidest olid kahjustatud, sageli tõsiselt, ja surmava tagajärjega nii kloonitud kui ka surrogaatlooma jaoks.

Eetika Euroopa tööriühm juhib tähelepanu ka teaduslikele küsimustele, millele on vaja vastata, ja toiduohutuse, loomade tervise ja heaolu, jälgitavuse ning märgistamisalastele teadusuuringutele, mida on vaja läbi viia.

Kokkuvõtteks soovin tunnistada, et kloonimisega seoses on kindlasti üks küsimus, mida tuleb käsitleda, kuid uuendtoidu määrus ei ole õige koht kõikide seda tundlikku teemat ümbritsevate küsimuste reguleerimiseks.

Sellest hoolimata tahaksin ma võtta komisjoni nimel kohustuse koostada niipea kui võimalik kõikehõlmava raporti kõikide aspektide kohta seoses kloonimistehnikatega toiduainete tootmise eesmärgil, sealhulgas loomade tervise ja heaolu kohta seoses kloonide ja nende järeltulijatega, millega kaasnevad vajadusel õigusloomega seotud ettepanekud. Lubage mul rõhutada, et ma usun, et kõnealusele küsimusele on võimalik leida lahendus, ja seoses sellega tänan ma parlamenti mõistmise ja koostöö eest.

Liotardi raport (A6-0512/2008)

Komisjon võib nõustuda muudatusettepanekutega 7, 12, 34, 35, 41, 42, 44, 45, 53 ja 63.

Muudatusettepanekutega 3, 8, 15, 20, 58, 64, 65, 76, 87, 88 ja 89 võib põhimõtteliselt nõustuda.

Muudatusettepanekud 1, 6, 10, 25, 30, 31, 36, 40, 66, 67, 69, 77, 82, 84, 85 ja 93 on vastuvõetavad pärast nende ümbersõnastamist.

Komisjon ei saa nõustuda muudatusettepanekutega 2, 4, 5, 9, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 43, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 86, 90, 91 ja 92.

Kartika Tamara Liotard, raportöör. – (NL) Proua juhataja, tahaksin avaldada kolleegidele siirast tänu panuse eest arutelusse ja toetuse eest, mida ma olen saanud seoses erinevate punktidega oma raportis. Muidugi oli ka kriitilisi märkuseid. Ka selle üle on mul hea meel, kuna see saab arutelule vaid kasuks tulla.

Meie eesmärk on tagada tarbijatele, et uute tehnoloogiate toel toodetud toiduained või uued turule tulevad toiduained on ohutud. Meil õnnestub oma panuse ja ettepanekute teel see eesmärk saavutada. See annab ka nendele tootjatele, kes püüavad uuendusi teha, kindlustunde selles, et nüüd nad teavad, mis on lubatud ja mis mitte. Raportis käsitletakse ka andmekaitset seoses kõnealuste tootjatega, midagi, mis edendab samuti innovatsiooni toiduohutuse valdkonnas.

Lisaks tahaksin ma avaldada volinikule südamlikku tänu selle eest, mida ta nanotehnoloogia kohta ütles. Kõnealuses valdkonnas on tõsi, et tulemas on veel palju muudatusi, ja juhuks, kui me praegu alguses määratluse sätestame, peab olema võimalik see läbi vaadata, kui teadus edasi areneb.

Tahaksin tänada ka volinikku selle eest, mida ta loomade kloonimise kohta ütles. Ma tahaksin siiski juhtida teie tähelepanu sellele, et parlament on juba võtnud vastu resolutsiooni, milles me selgitame, et me ei taha toiduainena turule kloonitud loomade liha. Ka see küsimus tuleb kõnealuses raportis uuesti esile ja ma nõuaksin tungivalt, et loomade kloonimine uuendtoitu käsitlevast määrusest välja jäetakse. Raportis nõutakse seda ja nagu te just kuulsite, toetab siinne täiskogu jõuliselt seda mõtet.

Lõpuks tahaksin ma kasutada võimalust avaldada siirast tänu oma töötajatele Thomasele, Vivianile ja Jan-Jaapile, kes nägid koos meiega palju vaeva, et seda raportit koostada.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval.

17. Osoonikihti kahandavad ained (uuestisõnastamine) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on härra Bloklandi raport keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni nimel ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus osoonikihti kahandavate ainete kohta (uuestisõnastamine) (KOM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)).

Johannes Blokland, raportöör. – (NL) Proua juhataja, augu sulgemine osoonikihis on oluline keskkonnale ja maailma elanikkonna rahvatervisele. Maa atmosfäär on loodud kahest erinevast meid kaitsvast kihist. Troposfääri kihis sisalduv süsinikdioksiid hoiab soojust, et meil liiga külm ei hakkaks. Osoon stratosfäärilises kihis kaitseb meid päikese kahjuliku ultraviolettkiirguse eest. Osoonikihti kahandavaid aineid käsitleva määruse eesmärk on eelkõige kaitsta stratosfäärilist osoonikihti, kuid ka hoida ära kliimamuutusi. Seega need ained, mida ära keelatakse, kahandavad osoonikihti ja suurendavad ka globaalset soojenemist. Ülekaalus olevaid aineid, mis osoonikihti kahandavad, esineb aerosoolikandegaasides, külmikutes, soojusmaterjalides ja teatavates konkreetsetes lahustites ja puhastusvahendites. Klorofluorosüsinikud ja haloonid, millel on kõige tugevam osoonikihti kahandav mõju, on täiesti likvideeritud, välja arvatud piiratud arv erandeid. Osaliselt halogeenitud klorofluorosüsinike tootmine on juba keelatud ja nende kasutamine keelustatakse alates 2020. aastast. Uue määruse preambulis on sätestatud, et osoonikihti kahandavate ainete tootmine ja kasutamine tuleb nii suures osas kui võimalik lõpetada või miinimumini viia. See oli oluline poliitika alus.

Keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjonis võeti vastu 64 muudatusettepanekut. Seejärel toimus kaks kolmepoolset arutelu, mille tulemuseks oli kokkulepe nõukogu ja parlamendi vahel. See tähendas, et need 64 muudatusettepanekut asendati ühe, konsolideeritud tekstiga. Ma tahaksin mainida lühidalt kõnealuse kokkuleppe üheksat olulist tulemust.

Esiteks on määruse õiguslikku alust muudetud keskkonna suhtes. See annab liikmesriikidele võimaluse võtta keskkonna kaitsmiseks vastu kaugeleulatavamaid meetmeid. Teiseks keelatakse pestitsiidi bromometaani kasutamine alates 18. märtsist 2010. See kehtib ka konteinerite gaasitamise puhul kahjuritõrje eesmärgil. Ainus erand, mis jääb, on hädaolukordade puhul, näiteks kui on ulatuslik epideemia. Kolmas punkt on see, et osaliselt halogeenitud klorofluorosüsinike järkjärgulise kõrvaldamise programmis on osakaalu 1997. aastaga võrreldes vähendatud viimastel aastatel seitsme protsendini. Osaliselt halogeenitud klorofluorosüsinikke võib kasutada üksnes valitsuse määratud ettevõtetes. Viiendaks – selliste ainete nimekirja, mis on määratud piiravate meetmete kohaldamiseks, on lisatud mõned uued ained. Euroopa Komisjon on võtnud ülesandeks neid aineid täiendavalt uurida. Kuues punkt on see, et vajalike erandite puhul, nagu reaktiivide ja laboratoorse kasutuse puhul, sätestatakse märgistamine kui kohustuslik nõue. Samuti on sellega seoses kokku lepitud, et laboratoorne kasutamine ei tohi suurenedagi. Seitsmes punkt on,

et osoonikihti kahandavate ainete taaskasutamine või ringlussevõtt olemasolevate aparaatide juures võib toimuda üksnes ühes ettevõttes. Lisaks tuleb olemasolevate koguste kohta pidada päevikut, et vältida pettust ja ebaseaduslikku kaubandust. Kaheksas punkt on, et tähelepanu pööratakse täitmise tagamisele kontrollimiste abil. Niimoodi on liikmesriigid kohustatud tegema koostööd, et ebaseadusliku kaubanduse vastu võidelda. Viimane punkt on see, et vältimaks osoonikihti kahandavate ainete leket, tuleb jälgimis- ja täitmise tagamise süsteemi karmistada.

Siiski on ladustatud osoonikihti kahandavate ainete probleemi lahendamiseks veel rohkem ära teha. Komisjonil on siin oluline töö. Ma tahaksin nõuda veel kord tungivalt, et komisjon töötaks välja direktiivi ehitus- ja lammutusjäätmete kohta kooskõlas põhimõtetega, milles me seitse aastat tagasi kuuendas keskkonnanalases tegevusprogrammis kokku leppisime.

Kokkuvõttes oleme saavutanud rahuldava tulemuse. Osoonikiht saab parema võimaluse taastuda, et vähendada kahjulikku mõju nagu nahavähki ja kahju taimedele ja puudele.

Stavros Dimas, komisjoni liige. – (EL) Proua juhataja, ma tahaksin esiteks tänada ja õnnitleda raportöör härra Bloklandi ja kõiki variraportööre erakordse töö eest kõnealuse ettepanekuga sõnastada ümber osoonikihi kaitsmist käsitlev määrus.

Mul on eriti hea meel selle üle, et kokkulepe saavutati esimesel lugemisel suurelt osalt tänu parlamendi positiivsele ja konstruktiivsele panusele.

Stratosfääris paikneva osoonikihi kaitsmise poliitikat on tunnustatud kui väga suurt edu ja Euroopa Liit on mänginud siin otsustavat rolli. Tänu uuenduslikele meetmetele, mille me Euroopa Liidus vastu võtsime, on meil õnnestunud eemaldada 99% ainetest, mis osoonikihti kahandavad.

Lisaks osoonikihi kaitsmisele on nende ainete piiramisel kliimale äärmiselt positiivne mõju. See on selle tõttu, et kõnealustel ainetel on kuni 14 000 korda suurem globaalse soojenemise potentsiaal kui süsinikdioksiidil. Ilma Montreali protokollita ja veelgi ambitsioonikama ühenduse määruseta oleks kasvuhoonegaaside heite tase võibolla 50% kõrgem, kui see on praegu.

Tänu nimetatud rahvusvahelistele jõupingutustele hindavad teadlased nüüd, et osoonikiht on võimalik täielikult taastada ajavahemikul 2050–2075. Et see võimalikuks teha, tuleb siiski lahendada mitmed püsivad probleemid. Komisjoni ettepanek on kujundatud nii selleks, et lihtsustada ühenduse õigusakte ja vähendada bürokraatlikke takistusi ning viia määrus uute teaduslaste arengute ja tuleviku väljakutsetega kooskõlla, et tagada osoonikihi taastumine.

Saavutatud kompromisskokkulepe säilitab komisjoni ettepaneku struktuuri, kuid sisaldab samal ajal konkreetseid meetmeid, mida on vaja selleks, et tegelda lahendamata küsimustega seoses osoonikihti kahandavate ainete kasutamise täieliku keelustamise või piiramisega.

Mis veelgi olulisem, see sisaldab rangemaid sätteid seoses ainetega, mis „ladustatakse” toodetes, näiteks külmutusseadmetes või plastilistes soojustusvahetites. Selles tugevdatakse kaubanduslike meetmeid osoonikihti kahandavate ainete kasutamise ja ebaseadusliku kaubanduse vastu Euroopa Liidus ning see aitab ära hoida keskkonnanalast dumpingut arengumaades. Lõpetuseks keelustatakse sellega kõik bromometaani kasutusviisid, välja arvatud erijuhtudel, et tegelda hädaolukordadega. See asetab bromometaani käsitlevad ühenduse õigusaktid ülemaailmsel tasandil eesliinile.

Kasu, nii seoses osoonikihi taastumise kui ka kasvuhoonegaaside vähendamisega, on märkimisväärne. Euroopa Komisjon on seisukohal, et ta tunnustab täiel määral muudatusettepanekute kompromisspaketti.

Ma tahaksin veel kord tänada Euroopa Parlamenti märkimisväärse panuse eest ettepaneku keskkonnanalase eesmärgi puutumatuna hoidmise ja kokkulepe saavutamise esimesel lugemisel.

Eija-Riitta Korhola, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (FI) Proua juhataja, käesolev määrus on loomulik jätk Montreali protokollile ja osa sellest protokollist, mis kohustab oma 191 allkirjutanud riiki aktiivselt loobuma selliste ainete kasutamisest, mis kahandavad osoonikihti.

Montreali protokoll peetakse üheks kõige edukamaks kõikidest rahvusvahelistest keskkonnanalastest lepetest. Tulemused räägivad iseenda eest: On saavutatud 95% osoonikihti kahandavate ainete kasutamise vähendamiseks seatud eesmärgist. Lisaks välditakse 20 aasta pikkuse ajavahemiku jooksul kasvuhoonegaaside heidet, mis võrdub rohkem kui 100 miljardi tonni süsinikdioksiidiga. See ongi põhjus, miks määrus, mida

me praegu läbi vaatame, mitte üksnes ei edenda osoonikihi taastumist: see on ka kliimamuutuste-vastase võitluse oluline osa.

Eelmine määrus, mis koostati üheksa aastat tagasi, oli lootusetult ajast maas ja seda oli vaja ajakohastada. Praeguse määruse ülesehituse lihtsustamine, vananenud sätete välja jätmine ja aruannete esitamise kohustuse laiendamine nii, et need hõlmasid uusi aineid, on uuendused, mida oli üliväga vaja. Ma tahaksin õnnitleda väga soojalt kolleeg härra Bloklandi töö puhul parlamendi raportöörina. Kompromiss esimesel lugemisel, olgugi et demokraatlikult väljakutset pakkuv, on sellise ajakohastamise jaoks nagu see mõistlik lahendus, ja selle saavutamine oli iseenesest keskkonnavaline saavutus.

Praegu vastuvõetav määrus viib kehtivad ühenduse õigusaktid asjakohasemalt Montreali protokolliga sätetega kooskõlla. Näiteks tähtja edasilükkamine osaliselt halogeenitud klorofluorosüsivesinike tootmise lõpetamiseks viie aasta võrra aastani 2020 on mõistlik ja õigustatud, kuna sellega vähendatakse eksportkaubanduse keelust erandite arvu. Kuna kõnealuse määruse eesmärke ei ole meie ühenduses võimalik saavutada rahuldavalt vaid liikmesriikide tegevuse kaudu, peame tegelema probleemiga ülemaailmselt, maailma majanduse kontekstis. Kui ekspordikeelust oleks liiga palju erandeid, oleks liiga raske näidata, et need on õigustatud.

Montreali protokollile endale on tehtud vähemalt neli korda lisandusi. 20 aasta vanust aluslepingut muudeti sel viisil Londonis, Kopenhaagenis, Montrealis ja Pekingis. See ei kujuta endast üksnes edulugu: see on ka lugu vajadusest parandada ekslikke suundumusi, kui asjast rohkem aru saadakse. See on see sama tarkus, mida me nüüd Kyoto protokolliga puhul vajame.

Algupärasel Montreali protokollis keskenduti osoonikihi kaitsmisele, peamiselt klorofluorosüsivesinike piiramisega, ja seda eesmärki karmistati kiiresti, nõudes peaaegu kaotamist. Seega hakati klorofluorosüsivesinikke asendama näiteks osaliselt halogeenitud klorofluorosüsivesinikega, mis olid osoonikihile palju vähem kahjulikud. Nagu sageli keskkonnaprobleemide lahenduste puhul, kerkis siiski esile üks probleemi teine aspekt. Osaliselt halogeenitud klorofluorosüsivesinikud ehk fluoritud gaasid osutusid oma tohutu globaalse soojenemise potentsiaali poolest eriti kahjulikuks. Mõni neist on globaalse soojenemise põhjustajana rohkem kui 1000 korda intensiivsem kui süsinikdioksiid. Seega tekkis vajadus muuta nõrku punkte aluslepingus.

Me peame suutma õppida samamoodi Kyoto lepingu puhul. Tuleb mõnda, et praegusel kujul ei ole see üldse tõhus. See ei vähenda heitkoguseid maailmas ega isegi vähenda süsinikdioksiidi intensiivsust. Võibolla peitub probleem asjaolus, et need, kes vastutasid Kyoto protokolliga koostamise eest, eeldasid, et süsinikdioksiidiprobleemi on võimalik lahendada samamoodi nagu freoonide puhul.

Kliimamuutused kujutavad endast varasematest probleemidest täiesti erineva tasandi keskkonnaprobleemi. Arvestades, et osoonikihi kahanemine puudutas probleeme, mille tekitasid tööstusliku või energiatootmise kõrvalsaadused, peitub kliimamuutuste põhjus milleski, mis toetab kogu maailma majandust ja ülemaailmsel tootmist. Maailm liigub ikka veel süsiniku toel. Seepärast tulebki kliimamuutusi näha eelkõige kui tööstustehnoloogia-alast probleemi. Otsustes tuleks keskenduda mitte enam heitkoguste piiramisele, vaid energia- ja materjalitootmissüsteemide kõikehõlmavale ümberkorraldamisele. Õppigem Montreali kogemusest.

Leopold Józef Rutowicz, *fraktsiooni UEN nimel.* – (PL) Proua juhataja, härra Bloklandi raport, milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust osoonikihi kahandavate ainete kohta, on oluline dokument edasiste meetmete jaoks osoonikihi kaitsmiseks. Tahaksin rõhutada, et üks Euroopa Parlamendi ja nõukogu õnnestumistest on olnud osoonikihi kahandavate ja kasvuhooneefekti mõjutavate klorofluorosüsivesinike, haloone, bromiide ja metüüli sisaldavate gaaside tootmise ja nendega kauplemise kõrvaldamine.

Hea näide edasi töötamise kohta oleks hakata tööle riigis, mis asub osoonikihis oleva augu all – Uus-Meremaal. Seal on lisaks Euroopa Liidus ette võetud tegevustele alustatud tööd, et vähendada metaaniheidet, mille ühel kuupmeetril on 30 kuupmeetrit süsinikdioksiidi kasvuhoonegaasiefekt ja mis kahandab osoonikihti. Metaan on gaas, mida toodetakse kõdunemisprotsessis, mida toodavad loomad, mis vabaneb kaevandustes maa alla ja mitmete erinevate keemiliste protsesside kaudu. Atmosfääri vabaneva metaani koguse tõttu tuleks ka metaan edasisse töösse kaasata.

Fraktsioon UEN toetab kõnealust määrust. Ma tänan härra Bloklandi töömahuka ja asjakohase raporti eest.

Satu Hassi, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FI) Härra juhataja, daamid ja härrad, ma õnnitlen härra Bloklandi suurepärase tulemuse puhul. Parlamendil on õnnestunud bromometaani kasutamise keelustamine nelja

aasta võrra edasi lükata ning lisaks sellele on osaliselt halogeenitud klorofluorosüsivesinike vähendamise ajakava tihedamaks muudetud.

On oluline, et EL on jätkuvalt teerajaja selliste ainete keelustamisel, mis kahandavad osoonikihti, hoolimata asjaolust, et kõnealune teema ei ole enam ülipäevakajaline. Paljud nendest ainetest on võimsad kasvuhoonegaasid, kuid need on sellest hoolimata Kyoto lepingust välja jäetud. Selline asi juhtus, kuna arvati, et neid reguleerib Montreali protokoll. On oluline, et meil oleks meeles ka tulevikus selle küsimusega tegelda ja jätkata võimsate kasvuhoonegaaside keelustamist. Samuti on oluline, et me teistele riikidele, sealhulgas arengumaadele, selles küsimuses eeskuju annaksime.

Minu fraktsioon oleks tahtnud piirata selgemalt, kui praegu kokku on lepitud, selliste ainete eksporti, mille kasutamine on ELis keelatud. Ma loodan, et see põhimõte lisatakse õigusakti, kui astutakse järgmisi samme.

Avril Doyle (PPE-DE). – Proua juhataja, seoses ühe päevakorrapunktiga – enne kui ma alustan –, kuna paistab, et keegi ei palu sõna „*catch-the-eye*” (tähelepanu tõmbamise) vormis, siis te parandate mind, kuid ma olen ringi vaadanud ja olukorda hinnanud. Kas ma saaksin lisada oma üheminutilise panusele minuti *catch-the-eye*-sõnavõtuga?

Juhataja. – Sobib, proua Doyle, olge lahke.

Avril Doyle (PPE-DE). Proua juhataja, Montreali protokolli osalisel võtsid 2007. aasta septembris oma konverentsil toimunud kohtumistel vastu täiendavad meetmed osoonikihi kaitseks. Nüüd lisatakse need kõnealusesse uuestisõnastatud määrusesse, et kiirendada osoonikihti kahandavate ainete järkjärgulist käibelt kõrvaldamist ja piirata veelgi nende ainete erandkorras kasutamist. Selles uuestisõnastatud määruses käsitletakse peaaesjalikult osoonikihti kahandavate ainete tootmise, impordi, ekspordi, turule viimise, kasutamise, taaskasutamise, ringlussevõtu, taastamise ja hävitamise keelde ja piiranguid.

Montreali protokoll on olnud üks seni kõige edukamaid rahvusvahelisi keskkonnalasende algatusi, mille tulemus on, et osoonikihi kahanemise 1980date aastate tase on suuresti vähenenud. Tänu kõnealuste osoonikihti kahandavate gaaside – klorofluorosüsivesinikud, osaliselt halogeenitud klorofluorosüsivesinikud, haloonid, brommetaan – kasutamise järkjärgulisele kaotamisele koos ajaliselt väga piiratud eranditega teatavate kriitilise tähtsusega kasutusviiside puhul – näiteks haloonid tulekaitsevahendites lennukites – on osoonikihti kahandavate ainete kasutamine vähenenud võrreldes 1980date aastatega 95%.

Me peame meenutama, et kõnealustel ainetel on ka globaalse soojenemise potentsiaal. Osoonikiht on üks kahest atmosfäärikihist, mis kaitsevad elu Maal. Osoonikiht pakub eriti kaitset päikeselt lähtuva kahjuliku ultraviolettkiirguse eest, mis põhjustab mitmeid haigusi ja probleeme, sealhulgas nahavähki ja kaed.

Juhataja. – Proua Doyle, te olite oma sõnade kõrgusel. Tänan.

Stavros Dimas, komisjoni liige. – (EL) Proua juhataja, mul on kahju, et täna parlamendis suuremat kuulajaskonda pole, sest me arutame midagi, mis on tegelikult väga-väga õnnestunud protokoll, mis on toonud kaasa nii keskkonna kui ka tervise heaks väga positiivseid tulemusi, ja taastub osoonikiht, mis on nüüd läinud tagasi 1980date aastate eelsele tasemele.

Ma tahaksin tänada väga konstruktiivsete märkuste eest kõiki, kes tänaõhtusest arutelust osa võtsid, ja märkida, et komisjonil on kohustus teostada kõiki talle antud volitusi ning uurida, kas eeltingimused kehtivad täiendava kolme aine lisamise suhtes 2010. aasta keskpaigaks. Euroopa Parlamendi sekretariaadile esitatakse sellekohane avaldus, et see lisatakse tänase arutelu protokoll.

Tahaksin samuti märkida, et usun, et me saavutame käesoleva aasta lõpus Kopenhaagenis kliimamuutuste vastu võitlemise suhtes kokkuleppe, mis on vähemalt sama ambitsioonikas ja õnnestunud kui Montreali protokoll. Usun, et see on isegi tõhusam ja me peame kõik selles suunas töötama.

Lõpetuseks tahaksin öelda, et komisjon on eriti rahul läbirääkimiste tulemusega ja võib kompromissmuudatuste panekud täiel määral heaks kiita.

Bloklandi raport (A6-0045/2009)

Komisjon kinnitab oma kavatsust kaaluda 30. juuniks 2010 määruse B osa II lisasse täiendavate ainete lisamist, eelkõige hinnates, kas artikli 24 lõikes 3 sätestatud tingimused nende lisamiseks on täidetud. Sellel kiirendatud läbivaatamisel keskendutakse järgmistele ainetele:

– heksaklorobutadien

– 2-bromopropaan (n-propüülbromiid)

– jodmetaan (metüüljodiid)

Johannes Blokland, *raportöör*. – (NL) Proua juhataja, tahaksin öelda siirad tänusõnad volinik Dimasele pühendumuse eest kiita heaks proua Hassi esitatud mõte, nimelt et täiendavaid aineid tuleks uurida seoses nende mõjuga. Seoses sellega tahaksin vaid juhtida komisjoni tähelepanu metüülbromiidile. Meil on ikka veel kõnealuse aine ja selle tootmise kohta seoses nimetatud küsimusega vähe teada. Õnneks on nüüd otsustatud paluda tarnijatel konsulteerimise ajal anda aru sellest, kuidas kõnealust ainet toodetakse. Niimoodi saame selle aine kohta täpset teavet.

Tahaksin avaldada saadud toetuse eest siirast tänu kolleegidele, eriti variraportööridele ja neile, kes täna õhtul on sõna võtnud. Meie vastastikune koostöö on olnud suurepärase nii parlamendikomisjonis kui ka läbirääkimistel. Tahaksin tänada ka eesistujariiki Tšehhi kindlate kokkulepete eest, mis me suutsime saavutada nii enne läbirääkimisi kui ka läbirääkimiste ajal. Igal juhul oli tulemus rahuldav. Hindan ka väga keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni ametnikelt ja mu oma töötajatelt saadud toetust. Meil on tõesti õnnestunud töötada meeskonnana, mis on meil võimaldanud ka selle seaduse kaugeleulatava muudatusettepaneku kuue kuuga lõpetada.

Mul on lõpetuseks teha veel üks märkus. Ma ei ole ümbersõnastamise süsteemiga eriti rahul. Ei ole kerge aru saada, mille alusel võib või ei või muudatusettepanekuid teha. Õnneks olid olemas juristid, kes teatasid mulle, et õiguslikku alust oli ümbersõnastamisel muudetud nii, et me saime muudatusi selle alusel teha. Vastasel korral oleks see meie kontrollist peaaegu pääsenud. Õnneks oli nõukogu samal arvamusel ja meil õnnestus viimasel minutil see keskkonna- rahvatervise ja toiduohutuse komisjonis õigesti sõnastada. Ümbersõnastamine jääb siinse parlamendi töös üheks keeruliseks küsimuseks.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Rovana Plumb (PSE), *kirjalikult*. – (RO) Ettepanekus on järgitud määruse (EÜ) nr 2037/2000 struktuuri, kuid sellesse on lisatud uus peatükk kõnealuste ainete tootmise, turuleviimise ja kasutamise keelust tehtavate erandite kohta, mis olid varem laiali erinevates sätetes, milles käsitletakse reguleeritavate ainete ja toodete käibelt kõrvaldamise etappe.

Keskse tähtsusega väljakutsed on järgmised:

– „hoiule pandud” osoonikihti kahandavate ainete/kasvuhoonegaaside heitkoguste atmosfääri vabanemise vähendamine on vajalik, kuna hinnangute-kohaselt sisaldavad need ülemaailmsed varud 2015. aastaks kuni 2 miljonit osoonikihti kahandamise potentsiaali tonni (ODP-tonni) ehk 13,4 miljardit tonni CO₂ ekvivalenti.

– Osoonikihti kahandavate ainete erakorraline kasutamine seal, kus tehniliselt ega majanduslikult elujõulisi alternatiive ei ole veel olemas, näiteks brommetaan karantiini ja tarnimiseelsetel eesmärkidel.

– uued osoonikihti kahandavad ained: uued teaduslikud avastused näitavad, et teatavatel keemilistel ainetel, mille kasutamist protokoll ei reguleeri, on osoonikihti kahandav mõju seni arvatust oluliselt suurem, kõnealuste ainete turustamine aga kasvab kiiresti.

Muudatusettepanek muudab teksti selgemaks ja lihtsustab regulatiivset raamistikku, vähendades samal ajal ka halduskoormust, hõlbustades nõnda õigusakti kohaldamist, tagamaks osoonikihti tekkimist 2050. aastaks ja hoidmaks ära kahjulikku mõju inimtervisele ja ökosüsteemidele.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *kirjalikult*. – (RO) Minu arvates peame kõik nii praeguse kui ka järgmiste põlvkondade tervise pärast muret tundma. Meie tervis säilib puhta keskkonna ja meid ümbritseva atmosfääri abil. Kõik teaduslikud uuringud rõhutavad asjaolu, et osoonikiht on äärmiselt oluline mitte ainult elanikkonna tervisele, vaid ka elu säilitamiseks Maal.

Kahjuks on olemas terve hulk aineid, mis atmosfääri vabanedes hävitavad osoonikihti, aidates sellega kaasa kasvuhoonegaasi efekti suurenemisele. Kuigi on täheldatud märke osoonikihti taastumisest võetud meetmete tulemusel, leitakse, et 1980. aasta eelne osoonikihti tase atmosfääris saavutatakse alles 21. sajandi teises pooles.

Sellest tulenevalt olen ma täiesti nõus lisameetmete võtmisega osoonikihti kahandavate ainete piiramiseks või isegi keelustamiseks. Ma usun, et selliste meetmete võtmisega täidame oma kohustust mitte üksnes praeguse põlvkonna, vaid ka järgmiste põlvkondade ees.

18. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

19. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 23.00)